


R (Ms)

382

Salva Reservada bit: 9-3

Lic. D.ⁿ Antonio

Exivino Vecino de

Lúxon. 

Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script, appearing as a mirror image of the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script, appearing as a mirror image of the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script, appearing as a mirror image of the reverse side of the page.

EX FIDE

Do^{no} Alfonso

Pastor Mexicano



Theologia Tomist^{ca}

PROŒMIUM

tractatus de fide Omnia absoluta generali moralitatis viderantur in-
stitutus, et virtutum, de quibus egreditur noster Doctor Aquinas in 1^a 2^a
sui sui in Theologia tractat in 2^a 2^a de virtutibus in particulari-
bus, et secundum species in quibus cuius Theologiales Virtutes necessitate,
excellencia, ac dignitate primarij obtinetur disputat 1^o de istis, po-
tea vero de Cardinalibus sermonem instituit. in virtutibus autem theo-
logalibus exordium sumit a fide, quae recte veri christiani dicitur
fundamentum in motu, cui cetera virtutum dona sunt tribu-
tura, ut optime aiebat D. Cyprianus radix et fons cognitionis est fides
et veluti aditus ad pietatem, et ad vitam deducens eos, qui eam deci-
piunt. de hac igitur virtute Theologica numine suo flante Angeli-
co, et fatense Magistro in presenti nobis agendum est. et cuius fides sicut
omnis habitus a suo obiecto specificetur 1^o de illo tractandum est Unde
sit discussio 1^a

DISPVATIO 1^a

33

Quodnam sit obitum forte quod fidei?

fidei nomen variis partibus accipitur in scriptura et patribus. 1^o enim sumitur
 de fidei virtute, quae est virtus in servandis promissis Dei, ubi quae acci-
 ptiones intelligitur illud Macabaeorum 10. Speberate ad huc servare ad nos fidei
 2^o sumitur de fiducia, seu firmata spe obtinendi id quod promissum et desideratum
 et sic in promissis in numero Cui spe, 3^o de affectu et ista illius, de quo go-
 test Vireni D. Th. infra q. 129 art. 6.

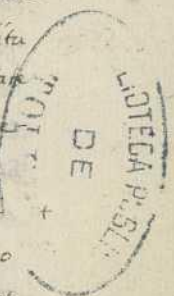
3^o de scientia, quae est actus iu-
 dicii. 1. sanctis circa moralitates et circa servandis actibus humanorum,
 in qua accipitur Usurpata illud Agostoli ad Romanos 14. quod non est ex
 fide peccatum id est quod non est secundum scientiam distantem, licet non ex go-
 agitur peccatum est =

4^o sumitur de veritate secundum illud Be-
 nigni 7. perit fides et ablata e de ore eorum. Denique sumitur de habitus
 actu signati, quo assentimur veritatibus a Deo revelatis et auctoritate
 rebellantibus, et sic est fides Divina Theologica et inferior a qua fideles
 nominamus, et de qua in presenti agimus

Et ut melius significetur
 nota quod in isto fidei virtute reperitur sit obitum male forte quod, aliquo
 seu pro fortis sub qua, sicut in isto visus sunt Congus color et visus est
 color respectu Congus e forte, et Ignaride ad lucem sit quasi male, ita
 in fide dicitur male Ignaride ad rationem, sub qua, ut docet D. Thos.
 hic art. 1^o et q. 3. art. 6 et q. 9 art. 2 et 3. ut sit forte Ignaride ad
 illud, quod est ratio illius, sed in ordine ad illud agitur adstringuntur, hic 3^o relati

Nostri vero e

Obitum forte quod fidei est Deum sub ratione voluntatis, ita immunita Thomistae. Ita-
 que hic dicitur L. loannes a S. Thoma. art. 3. dicit 1^o Ponet art. 1^o et 2^o
 et dicitur in illo loannes 6. Credatis in Deum et in me credite, quorum Verbo-
 rum sensus est in cogit in Deum credatis frequens e et est in cogit in Deum credatis



Dices 1^o si Deus publica et obscura rebellionem aliquam veritatis rebelaret sine ordine ad Deum, ut ad ultimam finem tunc talis veritatis cognitio pertinet ad lumen fidei theologicum: 2^o si Deus publicam quod ex eo, quod omnia, que sunt fidei attingunt ad Deum referantur, quod Deus sub obsequio forte quod fidei, patet. 3^o sine eo, quod illa veritas ordinata in Deum attingit a fide. aut publicam non illa veritas taliter cadit sub divina rebellionem obscura et immediata Dei, que est ratio factis sub qua fidei: 2^o tunc veritatis cognitio est.

R^o negando autem ad probationem etiam negando autem quod talis veritas rebellionem obscura et immediata in tamen sub illa, que est ratio factis sub qua fidei theologicum; ista enim veritas docet de thoma quod 12 de veritate art. 8. et hic art. 1^o in corpore, et de 2^o in 2^o sententiarum 1^o utrumque in rebelando, 5^o veritas 1^o quatenus fertur et actualiter rebelat omnes veritates et mysteria fidei in ordine ad Deum et ad ultimam finem eius intendit cognitio, qua ad ipsum magis accedimus; unde talis veritas rebelat sine ordine ad Deum et reducenda, et ad domum effectus, et ad alium namque actualis auxilium.

Dices

2^o multas veritates de peccatis in sacra scriptura a Deo rebelantur, 3^o peccata in thoma negat Deus a finis peccatorum: 2^o idem quod genus = R^o Reducendo magis et distinguendo magis quoad 1^o partem et effectus in causa deo magis et obsequio cognitum in cognoscendo magis: Cognoscit magis illa Deus et sunt occasiones a sua Deo bona veritate, quatenus 2^o veritas partem distinguendo magis, si est finis peccatorum, ad que intendunt Deo magis a quo accedunt magis magis. quod sufficit quod a Deo incedit et occasiones de ipso, ita enim peccata in cadunt sine ordine ad Deum saltem in obsequio.

Nota nostras orationes Reg. 1^o ab instrumentum magis si Deus sub ratione veritatis est obsequio forte quod fidei sequenti quod Deus intendit a fide; hoc negat dicit: 2^o quod magis quod de se dicitur. falsitas minoris partem ex obsequio 1^o p. q. 12. sequela veritas magis habito et ipse debent immensum cum obsequio primario, et attingit quod in illo sequitur: 2^o si Deus est obsequio dicitur.

Firmate nam si Deus sub ratione Obiecti ut debet fore, qd fides sequatur
 qd fides est, instantia Caritate; s. hoc d. Ista. S. Paulus 1. ad Corinthios
 Cap. 13. dicens: maior autem horum est Caritas: q. ad qd prius probata
 sequela nam Caritas habet q. Obiectum fore qd diuinae bonitatis, attributales; s.
 fides q. nos habet q. Obiectum fore qd ipsas Veritates precueas ad attributis:
 q. ex parte Obiecti fides instantia est Caritate, sicut instantia est ipsa Deitas
 quolibet attributo.

Ad hanc hanc negando sequelas, ad cuius bases distinguendo
 quo in deus debet inueniri Cui suo Obiecto primario tangitur Cui mensura sup
 excellenti Deo in, tangitur Cui Obiecto apprehensibili deo et necessario neco
 ans et dicitur, nam obiectus Cuiuslibet habitus, q. debet Cui illis mensura
 xanti quantitas ad hoc ut omnes rationes cognoscibiles in illo reperiatur Cognos-
 cantur sub ratione fore abinquinabilitatis totis Obiecti formalis; in tamem e. neces-
 sarius ut sup obiectum sit illorum mensura adequata, et non excedens, ut patet
 in ipsa Deitate respectu habitus Theologicum et in Deo Clare Viso respectu
 Visionis, qui attingit Deum ut obiectum fore qd; et tamem non apprehendit illy
 magis aliud e. Cognoscere Deum, et aliud illy apprehenden ad se sufficit
 ut totus Deus Cognoscatur et non totaliter, ad 2^{am} ut totus et totaliter Cognos-
 cantur.

Ad Firmationem hanc negando sequelas, ad cuius bases q. in sententia habitio
 sola Veritas diuina precisa ad attributis et relationibus
 e. Obiectum fore qd Charitatis, de quo in tractatu de Charitate; et Deusa
 in distinguendo sequens instantia Charitate secundum rationes penitentia
 intentionis generis Indeterminata Deo dicitur, secundum rationes specificas et diffe-
 rentiales talis intentionis neco dicitur; nam fides quae e. in intellectu Cuius
 manus e. in se at se attingit Deum obscure et enigmatica: q. q. est
 in aliena specie, Caritas speciosa, quae e. in Voluntate Cuius manus e. fides
 ad se at sunt in se attingit Deum q. in se homines; Ideo quibus in se sit
 instantia Voluntate ex parte tamem specialis modi attingendi, Infectione Charit-
 tas quae fides, scilicet, lumen intellectuale attingens ad Deum in se ipso Spectus
 est Caritas, ut patet in Visione beatifica.

Arg. 2^o qd e. lumen radi

cognoscibile in potest ee obitry forte qd habitus signaalis; 2. Deus sub raone
 Deitatis e cognoscibilis lumine naali: q. in potest ee obitry & maior et
 oia patent. mi. lico sic pbat. q. ex Creaturis tanquam expectibus cau-
 sate in nobis cognitio obidem causy 11. p. 1. 2. — R. distinguen-
 do mag. reduplicante ob lumine naali Cognoscibile Deo mag. expecti-
 ficante nego mag. et Deusa mi. negati dha sub distinctione data. q. ut
 Deus sit unus et idem in ee rei, e tamen multiplex in ee obit quaten-
 us subert diuersi raoni forte ob supra diximus. Unde diuersa raone
 forte potest ee obitry qd scientia naalis, et simul fidei; idem dicendy
 e de quacumq; alia veritate lumine naali Cognoscibile.

Arg. 3. q. mag

his Deus sub raone Deitatis sit obitry forte qd fidei: tamen in e obitry
 forte qd adequaty: q. in sola veritate n saluta obitry forte qd. q. pbat
 ans mag. hanc saluatoris impedita in obitry forte qd adequaty: q. 1. 2. 3.
 pbat ans mag. illud e obitry forte qd adequaty fidei, qd e obitry ade-
 quaty visionis beatifig, et apostolice predicacionis; 5. ad obitry forte qd
 adequaty vixiss, impedita Deus ut saluator, l ipse xptus: q. Deusa e
 ans: ma. suponta ex D. Tho. infra q. 2. art. 5. et 7. mi. quoad 1. 4.
 pbat pbat ex illo loanis: hgc e vltima sententia ut Cognoscate solam De-
 uy Cray, et que misisti lesu xptu: in quibus verbis ipse xptus in-
 quit se pbinere ad obitry forte qd visionis beatifig; quoad 2. pbat pba-
 ta ex illo Pauli ad Corinthios 1. nos autem predicamus xptu crucifi-
 xuy: q. obitry forte qd Apostolice predicacionis e xptus ut saluator.

R. xptu

dominy ut saluatoris: ideo ab Apostolis galicani q. ista obta secundaria e
 extra Deuy e obitry principale et mediu necessarium ad salutes respectu
 visionis beatifig, distat ex illis verbis: et que misisti lesu xptu solum
 Cognosci ex sequenti pndat, ut obitry secundary; et idem dicendy ex-
 pectu fidei.

Ma mag. illud, cui immediate applicat raonem forte sub qua
 dicitur habitus, l qd n atinpit ex sequenti, s. tanquam obitry forte qd
 salty inadequato ut videre e in quolibet colere; s. xpto ut saluatori

Quia subordinatione in obiecto alienius habetur quod si sufficit ut
 illud quod subordinatione excluditur a ratione obiecti facti quod ratio inaequatur quod quia
 his aliis creaturis rebus subordinatione Deo sub ratione Deitatis in hoc
 excluditur ab obiecto facti quod quod ratio inaequatur duplici instantia: scilicet ex conseq
 que, quod creatura subordinatione Deo et accidens substantiae in tota quod quod
 minus omnia ista ad obiectum facti quod inus habent. = Q. 2. ex eo
 quod definitio deus, et alij 29 intentiones demonstrationi subordinatione
 in tota quod ista ad obiectum facti quod loquitur habent: quod ratio inaequatur
 si per se subordinatione excluditur subordinationem a ratione obiecti facti quod
 inaequatur in ipsa obiecta inaequatur. Unus est principalis alio quod alien
 sus in e.

Hac solutione notandum est Unus obiectum posse a se subordinationem in
 plenam, et in se rei eo quod esse unius ab se alienius dependens, ad aut ad ipsam
 subordinationem, hac ratione creatura dependens a Deo et ad ipsam creaturam, et
 similita accidens dependens a substantia, et habet se ipsa ista alio modo ordinata
 in se obiectum, seu in ratione habitudinis pro, quod subordinatione sunt solum inbe
 nitia quando unus ex generis obiectis in ratione causa et aliud sit, scilicet obiectum
 ad factum et aliud a pro, hac enim ratione proximus subordinatione Deo in
 ratione obiecti charitatis, quod ratio intelligendi proximus est sola unitas divina
 illa quod obiecta, qui proximo modo subordinationem in excludunt a ratione obiecti
 facti, quod ratio subordinationem in se habet ad rationem obiecti, quod ratio proxi
 mo modo subordinationem in se excludit a ratione obiecti facti, ex quo potest quod
 subordinationem obiecto quo et quod ab unoque excludit, unum quod attributa, et
 relationes, et alij creaturas extra Deum subordinationem in se obiecto quod prima
 ne cognitio a tali ratione excludunt, et solus Deus quod a se et obiecto
 quod in subordinationem unum obiectum factum quod adaequatur.

Ex quibus patet in for
 ma descendendo utique instantiam et negando instans, quod creatura subor
 dinata Deo, et ad illa dependens in se rei, sicut accidens a substantia
 et cetera intentiones logicas a demonstratione, cui deservunt; in huius
 in tali subordinatione est in se obiectum, quod unum Deus est ratio intelligendi creatura
 ras, nec substantia intelligendi accidentia, nec demonstratio alienius

de phlogica omni aias intentiones. Veritatis ostentibus. nisi velis dicitur
 re iusta dicta in logica definitione, et divisione, subalternari demon-
 strationi ut obit principali inaequato et nequeat excludi a ratione
 obit principalis ex quibus pbat ex ratione desunta manet soluta.

Arg. 2.

nam in habitibus theologice itaq. e finis et obitus scilicet; s. Deus et saluatio e
 finis fidei; p. ~~aut~~ obit, scilicet qd fides pbat in 1. ex illo Tridentino 2.
 6. Cap. 6. ubi dicitur illud in primis ee petendus adde iustitiam impium
 p. gratia eius et p. credentione, que e in xpo iesu = 2. ex 1. ad Petri
 Cap. 1. ubi dicitur qd salus animarum scilicet, que e fructus credentio-
 nis e finis fidei, et obit scilicet qd.

R. Recedendo itaq. et negando itaq. ad
 1. p. rationes ex thalimino dicentibus solus colligi ex illa, qd creatio in reie-
 ntioes sit de necessitate salutis, et ad sumus ee obit principalis intima-
 dequata et secundario, et supra dicitur, finis autem n. e itaq. Cui obit
 secundario, s. Cui primario = Ad 2. R. notia salutis ee finis
 Cui n. Deus finis qui, hic vny e ipa Deitas h. qd patet ad alia p. anima
 loca sacre scripturaz; nam xpus ut saluata ex obit inaequatis extra Deum
 e obit principalis, sicut et humanitas illius e ad salutem mediu necessa-
 rius: ex quo p. obit, qd ratio saluatis attingat h. h. qd ratio veritatis.

Ultimo Arg. 2. nullus dat habitus
 subordialis, qui q. obit habeat Deum et sapientem, et ut omnipotentem; q. paria
 nullus est, qui q. obit habeat Deum sub ratione veritatis; Ans. e. Certum q. alias
 veritates theologice eent p. lures, q. q. tues; ista vero pbat nam Deus
 n. e magis attingibilis sub ratione veritatis, quam sub ratione sapientis, et
 omnipotentis; s. sub ratione sapientis, et omnipotentis n. respicit ad ali-
 quo habitus subordiati: q. neg. sub ratione veritatis, ac p. nequens sub tali
 ratione n. est obit scilicet qd fidei.

R. Recedendo am. et negando itaq.
 disparitatis e. vny et docet D. Thomas. q. 1. de Veritat. art. 22. ad 10.
 ubi tantummodo veritates theologice admittendz sunt, que nobis necessarię
 sunt. et Deus finis nostraz attingamus, ad hoc autem p. fidei qua ipse vny

Deum tanquam finem cognoscimus, species, qua nos ipsius contentum speramus
et Charitatem, qua eius diligimus nulla alia requiritur. Si quia eundem
Deum sub ratione sapientis, omnipotentis respiciamus; et ita nullus da-
rum habitus supernaturalis, qui in toto habeat Deum et sapientem, et omni-
potentem, bene Deo qui respiciat Deum sub ratione Deitatis.

Ex dictis
infertur dandi in ipsa obla credita aliquis ordinem, ita ut quidam sint gal-
nigaliora aliis, et implicite continent illa; non tamen in illa dandi aliquis
ordinem, illationis operante ad actus credentis. 1^a pars expositio theoretica
in art. 7. in 1^o q. 2. quae per d. Thomam ex illo ad Cor. 13. ascendentes
ad Deum 2^o. ubi dicitur quod credendum Deum esse, Deinde esse tenens
rationes. Et hoc ratione, q. si in daretur ordo in ipsa obla credentibus,
omnes equaliter obligarentur ad fides explicitas circa credendum; 2^a obli-
gatio equaliter, et obligentur ad omnia, quae sunt principaliora, in quibus alia
continentur 2^o. data ordo principalitatis in ipsa obla credentibus.

Dices Sequi-
ta ex hac ratione Deum credendum cognosci ex alio per discussionem, quod non potest
dici; 2^o. 2^a pars sequela credentibus minus principaliter continentur
in rationibus; 2^o ex cognitione ipsorum per discussionem cognoscen-
tiora. — R. negando sequelam, ad probationem nego. Itaque 2^a obli-
gationem cognoscendam non sufficit ad discussionem, et garet in principis sine de-
cursu notis, unus enim principium dicitur in alio, tanquam in magis prin-
cipali, et tamen unus in garet ex alio per discussionem, et dicitur in
alio in alio ut in causa sufficit ad discussionem, secus autem dicitur in
implicito. Unus in alio per se dicitur; 2^o ubi dicitur solus sufficit
ad explicandum magis quod in alio dicitur.

2^a Pars dicitur quod in obla
talis ordo in ratione ad actus credendum probatur per credentibus oblationem
danda in autoritate Dei dicentes aut in illius testimonio; 2^o unus cre-
dendum non accipit suam rationem forte ex alio per cognitionem ratione aliter
concessionis tunc illo, 2^o sola autoritate Dei dicentis; 2^o in ipsa obla obla
nullus potest exigentur ordo operante ad actus credendum. Et tamen

ad uocandum quod dicitur ipsa Caeleſticia Veritas aphantia quibus quae dicitur
 a seipſa omnia pponant, ut et ipsa explicatio fidei Caeleſtibus decursu
 gressus; hoc tamen est accidens, et ad uocantur homines, et in ad uocantur se fi-
 delis, et ex parte subiecti Caeleſtibus, Caeleſtibus pponant seceris Caeleſtibus

DISPUTATIO 2^a

Quodnam sit obiectum formale quo fidei.

Suppono 1^o obiectum formale quo fidei dicitur aliquid. Quia dicitur in ipso istate in
 eius potest aliquid Caeleſtibus manifestare nobis in fidei uisibilis uisibilis Caeleſtibus
 uisibilis, quae fidei Caeleſtibus: ita ut inquit Agostinus qui sunt Dei nemo nobis nisi
 spiritus Dei; et eius fidei est uisibilis theologica oportet quod obiectum formale quo
 illius sit aliquid Caeleſtibus, uisibilis illud uisibilis; hoc est fidei Caeleſtibus. Ut inquit
 Deus in uisibilis, et uisibilis in uisibilis uisibilis.

Suppono 2^o Suppono
 Dei dominium in ipso esse obiectum formale quo fidei; hoc supponitur est uisibilis
 uisibilis est obiectum formale quo fidei, ac motibus ad asserendum actus rebelatis;
 1^o Suppono Dei dominium in potestate motibus ad asserendum actus rebel-
 tates; 2^o nec obiectum formale quo fidei; 3^o Deus et Supremus Dominus
 et obsequens solus est motibus ad obediendum ei in actus dominium uisibilis,
 et adimplendum aliquid pceptum ex affectu speciali obediendum; Si primus est gene-
 ralis uisibilis, seu Circumstantia inclusa in omni uisibilis; Si 2^{us} est
 actus specialis uisibilis obediendum specificum distinctum a fide; 3^o Suppono
 Dei dominium in potestate et hoc sensu suo quo motibus fidei; hoc est motibus, quod fidei
 distinguitur specificum a uisibilis obediendum, et a est Circumstantia generalis
 uisibilis in. Haec hic art. 4. et infra q. 114 art. 2^o ad 1^{am}.

Denique, Suppono
 triplex uisibilis ipse distinguitur in Deo, 1^a in Deo, 2^a in Cognoscendo,
 3^a motibus in dicendo. Uisibilis in Deo est ipsa uisibilis transcendentis,
 quae et ipse motibus uisibilis in uisibilis uisibilis, quae habet Deus deinde
 motibus 1^a est ad hoc et motibus obediendum uisibilis uisibilis, et hoc ne uisibilis
 dicitur Deus Deus, quatenus distinguitur a uisibilis motibus habendo uisibilis Dei

Veritas in Cognoscendo e ipsa Veritatis Cognitio. Misericordia in Deo in
 infinita eius sapientia. In quibus cognoscit se et alia perfectissime et sunt in
 seipsis talia ut falsi non possunt. Veritas in dicendo e opinio seu inclinatio
 ad dicendum Verum et huc in Deo consistit in opinione illa infinita, qua
 Deus seipsum dicitur Verum, et neminem fallere, in hominibus autem e Veritas
 opinio ad Voluntas, illis inclinans ad dicendum Verum; hinc igitur
 propositionis 1. sententia docet obsequi, forte quod fidei et Verum et Verum in
 eundo, ita scilicet, et aliter. 2. docet et Verum in Cognoscendo, et simul
 etiam et Verum in dicendo, ita Sanez disp. 3. de fide sectione 4.
 Memoro 1. 3. asserit et Verum esse ut Verum in dicendo, ita
 Laxner a. s. Thea. Disputa 1. articulo 1. Tracto Cui quibus.

Nostra Disputa.

Obsequi forte quo fidei e Deus esse sub ratione Veritatis in dicendo;
 1. antequam potest notandum e 1. quod Veritas in dicendo dicitur duo Verum
 propositionibus, et aliud directe et scilicet propositionibus infinitis Dei sapientia
 et Veritatis, 1. 2. sub ratione ratione ignorantis falsi in gressu, 2.
 sub ratione multorum aliorum in gressu falsi. Antequam Veritas et scilicet in Deo non
 inclinatione quae habet ad dicendum Verum aliquid dicitur, et manifestat
 quod habet in nobis quod dicitur signum argumentum Veritatis Cognitio: Deus autem
 loquitur imprimendo intentionem aliquid huiusmodi seu species, quibus manifestat
 quod Veritas huc autem manifestatio, et revelatio potest dici dupliciter
 Dei pure efficienti qua ratione dicitur esse actiones Veritas in eundo
 huiusmodi ad Cognoscendum id quod revelatur. 2. scilicet quod ipsa locutio Dei
 accipitur et ratio assentientis actus dicitur, et revelatur in seipso ut se tenent
 ex parte nostrae, magis quod sic potius dicitur in auditu quae locutio, et quod
 se tenent ex parte Dei loquentis, et nobis imprimentis tales revelationes
 hoc igitur notato.

Sabbati 1. Nostra Disputa ratione desumpta ex alia.
 hinc g. l. art. 1. 9. illud e obsequi forte quo fidei quod se habet in assentibus
 fidei sicut in demonstratione; s. in Veritas 1. in eundo, nec
 Veritas 1. in Cognoscendo; s. 2. Veritas in 1. in dicendo e me
 dium motum inclinationem ad assentendum sicut revelatio. p. in Veritas

ritat. 1^a in cōsido, nec in cognoscendo; 2^a gōise in dicēdo a obij. fōle quo
 fides. Itā tenet ma. ē d. thō. q. 1 de veritate, et q. 1 de veritate
 art. 8. ad 16. p. 1. Verba: testimonium veritatis p̄m̄ se habet in
fide et p̄ncipies in scientiis demonstratib; 3^a p̄ncipies in scien-
 tiis a obij. fōle quo motet intus ad asentēdū. Dicitur: 2^a dicitur ma.
 un. chap. ē d. thō. hic art. 1. Ubi dicit: si dicitur in fide rationes fōles obij.
int. ē aliud, quā veritas 1^a; 2^a nomine 1^a veritatis intelligit 2^a fōles veritates
gōise in dicēdo, et in cōsido, et in cognoscendo; 3^a gōise veritas 1^a in dicēdo
est rō fōle sub qua motet intus ad asentēdū, velut rebelat; gōise int. ex
 ipso d. thō. sic p̄sequente loco 1^a estate; in om̄i fide de qua loquimur asentē
 alicui nisi q. ē a deo rebelat; itā habet in 3^a dist. 34 q. 1^a art. 1^a his ver-
 bis Credibile n̄ habet qd sit actu credibile nisi ex p̄ma veritate, et ideo veritas
1^a ē fōle in obij. fidei; 2^a nomine veritatis 1^a n̄ intelligit veritates 1^a
in cōsido, aut cognoscendo; 3^a gōise in dicēdo patet itā ex veris obij.
aut veritatib; itā ex cogit. d. thō. in 1^a auctoritate veritatis rebelat; et rōnes
 fōles sub qua fides; q. n̄ asentimur alicui nisi q. ē a deo rebelat; 2^a sola
 rebelat 1^a veritatis est rō fōle sub qua asentēdū; patet itā, q. p̄ illa ver-
 ba p̄m̄ se aliud excludit itā 1^a veritas in cōsido, quā in cognoscendo. De-
 inde itā in 2^a auctoritate dicitur d. thō. alioq. sit fōle, et alioq.
 maale, sicut duo distinguit in obij. dicitur, lacy sit ut color; 2^a cui p̄ fōle
 asipet 1^a veritatis in dicēdo h̄c est in obij. qd, sicut color; 3^a fōle sicut
 lux.

Secundo p̄m̄ nos h̄c dicitur ma. itā obij. fōle quo fides 1^a illud
 ē in quo ultimo resoluitur assensus fidei; itā rōnes fōles motet; 2^a
 gōise in veritate in dicēdo sit ultima resoluitur assensus fidei; itā rōnes
 motet; gōise veritas 1^a in dicēdo ē obij. fōle quo fides;
 Itā ē legitima ma. itat et in cogit. 1^a itā ideo creditur deus et itā
 et itā; q. deus dicit: 2^a in hoc dicitur gōise resoluitur ultimo assensus
 fidei; itā rōnes motet = 2^a itā assensus fidei in resolutione
 ultimo in 1^a veritate in cōsido, nec in 1^a veritate in cognoscendo; 2^a
 resoluitur ultimo in 1^a veritate gōise in dicēdo; itā rōnes motet;
 patet itā a sufficienti p̄m̄ se enunciatōne.

Antecedens quoad 1^{am} partem quate: omni assensus fidei ultimo resol-
 utio: tanquam in ratione, scilicet motibus, in id quod facit articulos fidei infallibiles
 Crediuntur; 5. Veritas 1^a. in conatio ut facit illos infallibiles Crediuntur: 2^o. in
 1^a Veritate, in eundo in resolutio ultimo assensus fidei tanquam in ratione for-
 tes motibus; quate omni. 2^o. articulos fidei in sunt infallibiles Crediuntur ex eo
 quod Deus sit Deus et Veritas 1^a. in eundo talis enim Veritas potius Obstat
 Deum in se entitate Verum, quae auctoritate Crediuntur, 2^o. 3^o. = quod
 2^a partem quate ans omni Veritas credibilitatis, in e effectus Cognitionis, et
 Cognitio 1^a, 2^a. et dictio praenotatio, et loquutio 1^a. p. lo Deus sit Sume Deus
 Veritate in Cognoscendo, ita ut nultatenus fidei quate in eudo in talibus Veritate,
 tanquam in ratione, forles Ultima resolutio fidei.

Dices 1^o. Ultima resolutio
 assensus fidei in fidei in 1^a Veritate, 2^o in lumen fidei, quate Deus illuminat
 mentes nostras. 2^o exclames = 2^o Ita nam assensus fidei in po-
 test resolutio forles in lumen ignis fidei. 2^o nulla e solutio: quate ans: nam
 assensus fidei resolutio tanquam in ratione forles motibus, in id quod se tenet
 ex parte omni obsta; 3^o lumen fidei in se tenet ex parte obsta, 2^o ex parte cau-
 sa efficientis, e enim causa efficiens assensus fidei: 2^o assensus fidei in quate
 resolutio in lumen ignis fidei, unde sicut interroganti, Cuius Romae, habes in
 recte recte respondet quod e omni voluntas, Cui interrogatio in sit de causa
 efficienti, e. de motibus, ita in e legitima responsio huic interrogatio, Cui
 Cuius mysterium incarnationis, quod habeo habitus fidei, in enim interrogatio
 de causa efficiente, 2^o motibus ex parte obsta.

Dices 2^o. resolutio fidei
 fieri in auxilium actuali Dei, quo Deus potius illuminat mentes ad Credienda
 mysteria fidei, et quo fidei assensus fit supernaturalis; quod ex sola auctoritate Dei
 gloriare in potest quod quate assensus sit supernaturalis. = 2^o Ita nam tale
 auxilium actuali, 1^o se tenet ex parte principii ad Crediendum, 2^o ex parte obsta.
 1^o ex parte principii in illud est resolutio fidei ut in Causa efficiens, sicut
 e resolutio in lumen ignis fidei; ex parte autem obsta in potest se tenere: 2^o
 Cui in presenti loquamur de resoluzione obiectiva et in ex parte principii non
 potest assensus fidei resolutio in auxilium actuali Dei.

Dices 3^o resolutiones obitibus fieri sicut ultimo in veritate 1^o in e-
 nudo, cui veritas 1^o in iudicio fundatur in veritate 1^o in eodem 2^o 3^o 4^o 5^o 6^o 7^o 8^o 9^o 10^o 11^o 12^o 13^o 14^o 15^o 16^o 17^o 18^o 19^o 20^o 21^o 22^o 23^o 24^o 25^o 26^o 27^o 28^o 29^o 30^o 31^o 32^o 33^o 34^o 35^o 36^o 37^o 38^o 39^o 40^o 41^o 42^o 43^o 44^o 45^o 46^o 47^o 48^o 49^o 50^o 51^o 52^o 53^o 54^o 55^o 56^o 57^o 58^o 59^o 60^o 61^o 62^o 63^o 64^o 65^o 66^o 67^o 68^o 69^o 70^o 71^o 72^o 73^o 74^o 75^o 76^o 77^o 78^o 79^o 80^o 81^o 82^o 83^o 84^o 85^o 86^o 87^o 88^o 89^o 90^o 91^o 92^o 93^o 94^o 95^o 96^o 97^o 98^o 99^o 100^o

Dices 3^o resolutiones obitibus fieri sicut ultimo in veritate 1^o in e-
 nudo, cui veritas 1^o in iudicio fundatur in veritate 1^o in eodem 2^o 3^o 4^o 5^o 6^o 7^o 8^o 9^o 10^o 11^o 12^o 13^o 14^o 15^o 16^o 17^o 18^o 19^o 20^o 21^o 22^o 23^o 24^o 25^o 26^o 27^o 28^o 29^o 30^o 31^o 32^o 33^o 34^o 35^o 36^o 37^o 38^o 39^o 40^o 41^o 42^o 43^o 44^o 45^o 46^o 47^o 48^o 49^o 50^o 51^o 52^o 53^o 54^o 55^o 56^o 57^o 58^o 59^o 60^o 61^o 62^o 63^o 64^o 65^o 66^o 67^o 68^o 69^o 70^o 71^o 72^o 73^o 74^o 75^o 76^o 77^o 78^o 79^o 80^o 81^o 82^o 83^o 84^o 85^o 86^o 87^o 88^o 89^o 90^o 91^o 92^o 93^o 94^o 95^o 96^o 97^o 98^o 99^o 100^o

2^o nam 2^o cui iudicia obitibus fieri sicut ultimo in
 soluta assensus ignis fides; 3^o in iudicio fides obitibus veritatis 1^o in eodem; 4^o in iudicio
 prius probatur. nam fides divina iudicio obitibus testimonio Dei dicenti; 5^o veritas
 1^o in eodem 2^o in talibus dicitur; 6^o fides divina iudicio veritatis 1^o in eodem
 3^o nam misteria nostrae fidei habent aliquas obscuritates
 in eorum credibilitate 3^o si ultima eorum resolutio fieret in 1^o veritatem in eodem
 non haberent aliquas obscuritates in credibilitate; 4^o cui hoc dicendum non sit
 frequens est resolutiones obitibus fieri in fieri in 1^o veritatem in eodem; probatur
 in eadem obscuritate, aut evidentia, quod est misteria reducta, qua gaudet
 id in qua sit ultima resolutio obitibus fidei; 5^o nam 1^o veritatis in eodem po-
 test evidentia cognosci saltem a posteriori ut docet Aristoteles 1^o 2^o art. 2^o
 6^o eadem evidentia poterunt cognosci misteria fidei, si sermo 1^o veritatis in eodem
 est id, in quo sit ultima fidei resolutio.

Demum. Dices resolutiones obitibus fi-
 dei fieri in 1^o veritatem in cognoscendo, et simul in dicendo, ita taliter obita-
 que ratio 1^o veritatis in cognoscendo, et sustinendo ad rationem formalem sub qua
 fides deservit 2^o Ita nam in 1^o veritatem in cognoscendo nullo
 modo potest fieri resolutio obitibus fidei; 3^o nulla est solutio probatur ante nam
 fides divina exigit quod ratione formali sub qua testificatur, et in iudicio 2^o nam
 4^o neque ex ratione testificationis, neque ex ratione iudicialis requiritur formalis
 obitibus veritatis 1^o in cognoscendo; 5^o in veritatem 1^o in cognoscendo nullo

modo potest fieri resolutio contra fidei; ma. et Oia Patent, in. Quoad
 1^a partem probat mag. testificatio fidei si videtur in ipsa Copositione in ordine
 ad se, magis enim indiget testificari sibi, s^d testificatio in ordine ad alterum
 cui fit testificatio inuenitur, hoc autem fit p^o testificatio; q^o ex ratione testifica-
 tionis si exponitur solita veritas in cognoscendo. Quoad 2^a partem pro-
 bat in. mag. rati. in talibus talis inestificando ducunt veritatem. In cognoscen-
 do per se q^o veritas 1^a est, s^d conceptus s^d veritatis ducunt veritati in dicendo
 quae est in Deo: q^o ex ratione infallibilitatis si requiritur solita veritas in cognos-
 cendo, s^d significat veritas in dicendo; in. et Ita Ostendit; ma. autem probat
 mag. veritatem s^d per se et talis requiritur omnino solitas talis actibus, quae possit
 q^o rati. infallibilitatis ducunt veritati in cognoscendo per se ex conceptu s^d veri-
 tatis.

Soluntur Arguta.

Argo. 1^a ratio illud in se sit ultima resolutio assensus fidei est obsequium quo ignus
 fidei; s^d in 1^a veritate incedendo sit ultima resolutio assensus fidei; imo est obsequium
 forte quo fidei mag. patet inductione scientiarum in Deo; sicut non si fidelis in-
 terrogat Cui credit Deus et dicitur, et dicitur, respondetur q^o Deus ita revelabit
 si quisquis interrogat Cui credit Deus respondentes sicut dicitur, respondetur q^o est
 Summe sapiens, qui ideo si potest scire, et Summe bonus, qui ideo si potest scire
 si dicitur, interrogat Cui Deus est Summe sapiens, et Summe bonus, responde-
 bit q^o est Deus ens p^o sentias, et 1^a veritas incedendo: q^o Cui interrogatio non
 possit ultimas fieri, sequitur q^o in 1^a veritate incedendo sit ultima resolutio assen-
 sus fidei.

Antiqua Responsione notandum est qd resolutio ultima assensus
 fidei potest est in duplici ordine, s^{cilicet} in ordine entitatis, et in ordine motus
 eendi, et in eo casu exempli veritate in ipsa veritate, quae resolutio potest in ordi-
 ne motus et obsequio, in coloribus et luciditate, et in ordine eendi, et in eo casu
 inoperantibus qualitatibus, ex qua probatur qd coloribus s^{cilicet} coloribus, et luciditate; quae
 do q^o indagat ultima resolutio in habitibus, et coloribus actibus, si est intra ordinem
 eendi, s^{cilicet} intra ordinem obsequio, et specificitibus, et ita in presenti investigatione
 ultima resolutio in obsequio, quae in obsequio, quae in obsequio, quae in obsequio, quae in obsequio,
 et quae est rati. assensus fidei assignat ultima resolutio eendi.

patet magis dictioni de Veritate dicitur Joannis ad hoc aliter patet in se ad falsitas,
et sic dicitur Joannis ad hoc patet in mente dicentis de mandatis; q. Cui hoc assen-
dit in se dicitur esse veritatem. Et in dicendo illa duo facta dicere

R. dicitur
de magis dicitur in dicendo dicitur in adaequatione dictioni cuius predicta facta et in se
ob hoc nego magis: in alio et in se vel seu propositio deo modo magis at nego et magis
falsi magis in sua assensu dicitur de veritate vel in se, an sit sit vera ex suo pro-
prietate in alio et in se q. Cuius sit de in se in se q. demonstrabile dicitur in alio et in se
I. dicitur ex in se dicitur testimonio q. idem in se dicitur ad hoc dicitur, et ad assen-
dit. Et in dicitur, nego et ad hoc quomodo res a dicente cognoscitur, nego et
dicitur sit Joannis vel patet in se, et patet in mente dicentis, I. dicitur Cuius
an dicitur sit dicitur in dicendo, non est magis semel ponit patet assensu ob hoc, exci-
tatione ad hoc dicitur rebelatis, q. in illa relatione dicitur in alio et in se
et necessarium talis assensu, et propositio requiratur illa duplex ad in alio
dicitur ad hoc dicitur.

Mag. 2. illud se habet et ob hoc facta quo assensu fides
quo sublatum in se habet actus fides cuius summa fides circa actus credentia;
I. sublatum I. Veritate in cognoscendo manente dicitur I. Veritate in dicendo
in dicitur actus fides cuius omnino ad firmare: q. Veritas I. in cognoscendo
in se dicitur ad ob hoc facta quo fides: patet in sublatum I. Veritate in cogno-
scendo, et manente I. Veritate in dicendo dicitur q. ob hoc dicitur rebel-
ta et in alio et in se; et ex hoc facta sit ob hoc, fides circa illud nequit de fide
dicitur dicitur magis sublatum dicitur cognitione ob hoc dicitur quasi ignoran-
tia dicitur q. posita ignorantia ob hoc dicitur in alio et in se dicitur dicitur.

R. dicitur
uenit magis si illud q. dicitur dicitur et ad hoc facta dicitur magis, si dicitur
q. propositio se habent (ita dicitur Veritas I. in cognoscendo, seu summa
bonitas dei) aut propositio dicitur dicitur (ita dicitur propositio
Ecclésię et ad ob hoc dicitur) magis et dicitur magis, in dicitur ob defectu
magis dicitur nego magis ob defectu alicuius propositio se habent dicitur de-
do magis et nego dicitur q. q. patet ad hoc dicitur.

S. dicitur Veritas I. in

Cognoscendo in desiderato proposito, s. scilicet ad obsequium quo fieri
 e. malum solario gratia ans naz. Dicitur veritas finet. scilicet ad obsequium
 fieri, s. Dicitur veritas e. actus Veritatis Dei in Cognoscendo. g. Veritas
 e. in cognoscendo in desiderato proposito, s. scilicet ad obsequium quo fieri
 Dicitur gaudet. Ma. e. nostra doctrina; mi. Veritas gratia, naz. ad illam gratiam
 finet veritas ad quam finet dictio; s. dicitur in finet ad voluntatem
 s. ad inveni. Ut veritas e. inveni. s. quae Veritas in dicitur quae et s.
 quae in humanis format Veritas; g. veritas Dicitur est actus Veritatis
 s. in cognoscendo, quae e. in intellectu.

Ad. nuncians ans ad gratiam de-
 do mag. et nego mag. ad cuius gratiam Deo mag. et dicitur mag. mag. de-
 tu. Dicitur quae e. illa s. quae Veritas in dicitur quae Deo mag. de-
 tu. ad extra nego mag. et Dicitur g. dicitur ad extra quae si officio le-
 veratis rei caduntur. Operantia ad nos e. actus voluntatis, quo Deus dicit
 auferre voluntatem, quo res ad intra occidit.

Dicitur naz. ad illam gratiam
 finet dicitur ad extra ad quam finet locutio; s. locutio e. actus finet
 ad inveni. g. dicitur dicitur ad extra; gratia mi. naz. 1. p. g. 107. ad. 1. In-
 nita doctores qui dicitur dicitur locutio Angelica; in dicitur de-
 ceptu inveni. et actu inveni. Angelus loquens; g. locutio e. actus finet
 ad inveni. — R. Decedendo mag. et distinguendo mag.; locutio

ut e. scilicet cognitio Deo mag. ut e. scilicet manifestatio ex parte Veritatis
 caritative sub distinctione mag. quae ad substantiam, et dicitur e. actus inveni
 Deo mag.; scilicet dicitur applicatio et dicitur dicitur mag. mag.
 et Dicitur sub distinctione data. Locutio naz. quae dicitur dicitur
 1. ut Deceptus quidam e. et pat. sic e. actus inveni. quae ad substantiam; 2. pat.
 talis locutio quae dicitur e. Deceptus inveni. ordinati s. voluntatis ad alterum,
 ut pat. illi manifestus et pat. sic locutio e. actus voluntatis; unde locutio
 Angelica dicitur in Deceptu Angelus loquens dicitur ordinati et dicitur
 pat. s. voluntatis loquens ad Angelum ut ei innotescat, locutio Dei
 dicitur inveni. in igne Deceptu Dei dicitur dicitur, s. dicitur quae dicitur
 naz. s. Dei voluntatis ad Angelum ut pat. et alii. dicitur innotescat

ex quo p[ro]cedit q[uo]d ut faciam ut e[st] de[us] intus sit manifestatio veritatis obli-
ta; hoc soluz e[st] respectu ignis loquentis nam ut manifestet veritatem ad au-
ria debet dicere ap[er]titudine ad Anguluz ut audiantes quas in dicit locu-
tio ut geise e[st] de[us] intus, s[ed] quatenus ordinata p[er] voluntatem ad mani-
festandum alteri veritatem qua[er]e ratione potius dicitur actu voluntatis quam
intus.

S. Ita p[er] non dicitur, locutio e[st] actus intus suu[m] modo et voluntati-
ti q[uo]d e[st] etiam suu[m] modo exit actus utriusq[ue]. Veritatis itaq[ue] illius que e[st] in in-
tellectu, quam illius que e[st] in voluntate. q[uo]d si veritas 1. in cognoscendo que
e[st] in intellectu p[er] se sola n[on] dicitur facta sub qua fidei est, exit tamen et asso-
ciata cum veritate que e[st] in voluntate, et ap[er]ta veritas, cum locutio
sive rebelas sit actus utriusq[ue]. = R. Descubendo ans[er] et negan-
do utiq[ue] utiq[ue] q[uo]d ad hoc ut locutio ad extra facta e[st] actus verita-
tis in cognoscendo erat necessarium, q[uo]d facta ut cognoscit e[st], ut geise e[st]
actus intus alteri nec manifestaret, et diceset ap[er]titudine ad illuz itaq[ue]
quaz ad audientes, quod quidem e[st] p[ro]p[ri]um voluntatis; unde cognitio ut
geise e[st] manifestatio ad alterum soluz e[st] effectus voluntatis facta.

Thy. 3o

habitus fidei e[st] verus veritate in e[st]endo, seu veritate rei in se; q[uo]d ob-
fate quo illius exit veritas 1. in e[st]endo, seu veritas obli in se; p[ro]p[ri]a
Ita nam habitus debet p[ro]p[ri]e ad rei cui obli ita ut nihil negentia in ha-
bitu, q[uo]d p[ro]p[ri]e in re p[ro]p[ri]a in obli; S. habitus fidei e[st] verus veritate rei
in se; q[uo]d tale debet e[st] obli formalis quo illius.

R. Distingueno ans;

ita ut talis veritas dicitur illi realiter et entitativa de e[st]do ans[er] forma-
lita in raone habitus nego ans[er] et utiq[ue] q[uo]d sicut habitus p[ro]p[ri]e secundum
essentiam soluz dicitur in hoc q[uo]d e[st] habere ap[er]titudine ad attingendum obli
suum, sub aliqua determinata raone, et q[uo]d p[ro]p[ri]e nec cui illa in raone ab-
gibitui, sub illa raone, ita habitus fidei dicitur in hoc, q[uo]d e[st] habere essentiali
ap[er]titudine ad attingendum suum obli ut cadit sub raone formalis dicitur ter-
minom[us] extinsece rebelantis; p[ro]p[ri]e q[uo]d intus habitus et obli n[on] attendit
in se dicitur illa raone, quas habent in se rei, s[ed] geise in raone atin-

gibit, et attingens, et hoc modo dicitur per gratiam in habitu fidei et eius
obitus sicut dicitur in libro Beati, et dicitur in libro de veritate in ratione obitu, et
in libro de locis, et eius obitus.

¶ **S^o** Dicitur non habere in fidei et eius obitus sicut lego
ingorant dicitur in secundo de falsis: q^o nulla est solutio q^o data dicitur fidei
habitus solute p^otinens ad inuicem: q^o eius non solissima deest ingorant de
falsis veritates in secundo = **R^o** dicitur in principio dicitur p^oparatio ad
p^oas et habitus scientificos. Secundo dicitur p^oparatio in se negotium
et dicitur; nam obitus credibilitatis ponunt dupliciter secundum 1^o quatenus inuicem
tux in dei testimonio q^o d^o e^o extenuetur, obitus credibilitatis; qua ratione
et obitus credibilitatis habeant aliquas veritates in se talis veritas de ma-
li schabet respectu fidei n^o enim credunt, q^o in se habent veritates
1^o q^o ita ad se et testificantes; 2^o quatenus in obitus rebelata habe-
nt aliquas rationes a p^oncipiis que sunt in se p^oparatio demonstrant,
secundum quas rationes ingorant de falsis veritates in se.

¶ **S^o** Dicitur in
fidei et q^o dicitur participatio dei intellectus essentialis; **S^o** ita ha-
bet q^o obitus quo 1^o veritates in secundo: q^o etiam fidei = **R^o** de-
suis generis negando dicitur q^o fidei dicitur participatio deficiens dei
intellectus, et ita deficit ab illa participatione qua attingit obitus
a dei intellectu essentiali = **S^o** Dicitur nam beatus beatus
ca^o et dicitur quatenus participatio deficiens dei intellectus; et tamen
attingit deum sub ratione veritatis. Et in secundo dicitur attingit deum quatenus
in se: q^o ita fides sit participatio deficiens dei intellectus. **S^o**

= **R^o** q^o obitus dicitur beatus p^oparatio ad deum intellectus sit de-
ficiens et tamen cognitio clara dei, fides vero est cognitio obscura
et talis in modo attingendi deum deest distingui essentialiter
maxime q^o fides ex sua intrinseca ratione deum sit ex auditu
et inquit Ap^ol^o respicit solute testimonium dei dicentis.

¶ **S^o** Dicitur
fides est certus intellectus: q^o eius obitus sicut quo dicitur esse in talis
tudine obitus inuicem; **S^o** si 1^o veritas in secundo est obitus sicut quo

fideli obsequio n. est in malitiam obsequio q. d. dicitur in malitiam
 cunctis n. d. p. b. a. n. i. n. a. v. o. l. u. n. t. a. t. e. i. n. d. i. c. e. n. s. e. d. i. c. t. u. s. p. t. i. n. e. n. s. a. d.
 v. o. l. u. n. t. a. t. e. m. e. t. i. p. s. a. m. i. n. t. e. r. i. t. u. s. i. n. f. i. c. i. t. q. d. d. i. c. t. u. s. e. s. t.
 v. i. c. t. u. s. e. x. i. s. t. e. n. s. i. n. v. o. l. u. n. t. a. t. e. e. x. t. e. r. i. a. h. i. b. e. t. o. b. s. e. q. u. a. d. o. n. e. v. r. a. i. e. t. n. e. q. u. i. t.
 i. l. l. a. d. s. u. a. r. a. o. n. e. b. o. n. i. q. d. d. i. c. t. u. s.

R. d. c. c. c. e. n. t. i. n. e. m. a. t. e. n. e. g. a. n. d. o. s. u. i. j. u. d. i. c. a.
 t. i. o. n. e. y. d. i. s. t. i. n. g. u. a. m. a. y. e. d. i. c. t. u. s. p. t. i. n. e. n. s. a. d. v. o. l. u. n. t. a. t. e. m. s. u. b. r. e. c. t. i. b. e. d. e. c.
 e. d. o. m. a. y. r. e. b. e. l. l. a. n. t. i. e. e. t. o. b. e. d. i. e. n. t. i. e. n. e. q. u. i. d. i. s. t. i. n. g. u. a. d. i. s. t. r. i. b. u. t. i. o. n. e. s. a. t. a. e. t.
 o. b. s. e. q. u. i. t. i. n. q. d. d. i. c. t. u. s. e. s. t. s. e. a. l. i. a. v. a. r. i. a. s. i. n. d. i. c. e. n. s. e. s. e. c. u. n. d. u. m. s. e.
 t. e. n. d. a. t. a. d. b. o. n. u. m. f. a. c. i. e. n. s. e. t. i. t. e. l. o. p. t. i. n. e. a. t. a. d. v. o. l. u. n. t. a. t. e. m. C. e. t. e. r. a. y. v. i. m. o.
 b. e. t. a. d. c. a. s. i. d. e. n. d. u. m. v. e. r. e. e. t. i. n. f. a. l. l. i. b. i. l. i. t. e. r. n. e. b. e. l. l. a. n. t. i. e. p. t. i. n. e. n. s. o. b. e. d. i. e. n. t. i. e. a. d. i. n. t. e.
 e. t. i. t. a. r. e. g. u. l. a. t. i. l. l. a. y. d. e. b. e. t. u. r. l. u. m. i. n. a. f. i. d. e. i. a. d. a. s. e. n. t. e. n. d. u. m. p. e. d. i. c. t. u. s. e.
 r. i. b. i. t. a. t. i. b. u. s. e. x. e. g. l. i. t. u. s. e. i. n. i. p. s. a. r. a. o. n. e. b. o. n. i. n. a. y. v. t. d. o. c. e. t. o. d. i. c. t. u. s. q.
 q. 62. a. r. t. 3. i. t. e. m. b. o. n. u. m. a. p. p. e. t. i. b. i. l. e. q. d. e. o. b. s. e. q. u. i. t. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. e. t. i. t. a. y. o. b. s. e.
 q. u. i. t. i. n. t. u. s. q. u. i. h. a. b. e. t. r. a. o. n. e. y. d. e. n. i. g. n. i. t. u. s. v. i. d. e. t. u. n. d. e. s. i. h. o. c. i. n. i. m. p. l. i. c. a. t. m. u. l.
 t. o. m. i. n. u. t. r. e. q. u. e. r. e. n. t. i. b. u. s. q. d. e. i. t. e. o. b. s. e. q. u. i. t. i. n. t. u. s. q. d. s. u. b. i. t. a. e. i. n. v. o. l. u. n. t. a. t. e.

¶ I. t. e. m. v. i. c. t. u. s.
 r. e. g. u. l. a. r. i. t. a. n. o. t. u. m. a. l. t. e. r. i. u. s. v. i. c. t. u. s. f. a. c. i. t. e. o. s. e. l. i. c. i. s. s. u. b. p. o. l. a. r. a. o. n. e. f. a. c. i. t. q. d.
 s. i. v. i. c. t. u. s. p. e. d. i. c. t. u. s. e. s. t. s. u. b. r. e. c. t. i. b. e. e. t. i. n. v. o. l. u. n. t. a. t. e. s. i. t. a. m. e. n. t. e. e. r. e. g. u. l. a. t. i. o. n. e. a. c. t. u. y.
 f. i. d. e. i. f. a. c. i. e. n. t. e. o. s. e. l. i. c. i. s. s. u. b. r. a. o. n. e. f. a. c. i. t. i. t. e. n. t. a. l. i. n. t. a. e. t. a. y. b. o. n. i. y. q. d. e. t. a. m. e. n. t. e.
 q. d. r. e. l. i. g. i. o. e. r. e. g. u. l. a. a. c. t. u. y. v. i. c. t. u. s. m. o. r. a. l. i. t. u. s. f. a. c. i. t. v. i. c. t. u. s. s. u. b. r. a. o. n. e.
 f. a. c. i. t. i. t. e. n. t. a. i. n. t. a. e. t. a. y. b. o. n. i. v. i. d. e. l. i. c. i. t. s. u. b. r. a. o. n. e. c. e. l. e. s. t. i. y. i. d. e. y. c. h. a. r. i. t. a. t. e. d. e.
 c. h. a. r. i. t. a. t. e. r. e. s. p. e. c. t. u. o. o. m. n. i. u. m. v. i. c. t. u. s. =

R. d. i. c. t. u. s. n. o. n. e. n. d. o. a. n. s.
 v. i. c. t. u. s. r. e. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. p. m. o. d. u. s. i. m. p. e. c. c. a. n. t. i. s. d. e. c. e. d. a. n. s. y. m. o. d. u. s. a. l. t. e. r. i. n. t. i. m. e.
 m. e. d. a. n. t. i. s. a. d. a. s. e. n. s. u. y. n. e. q. u. i. t. i. n. t. u. s. q. d. d. i. c. t. u. s. e. s. t. r. e. g. u. l. a. t. i. b. a.
 a. c. t. u. y. f. a. c. i. e. n. s. i. n. m. o. d. u. s. i. m. p. e. c. c. a. n. t. i. s. e. t. o. r. d. e. n. a. n. t. i. s. i. l. l. o. s. a. d. s. a. r. u. m. i. n. t. e. y. l.
 v. t. o. b. s. e. q. u. i. t. v. t. d. i. c. t. u. s. i. n. R. e. g. u. l. a. d. e. r. e. l. i. g. i. o. n. e. e. t. c. h. a. r. i. t. a. t. e. s. i. s. e. l. e. c. t. u. s. p. m. o.
 d. u. s. m. e. a. n. t. i. e. t. m. o. t. i. o. n. i. s. s. u. b. q. u. o. f. i. d. e. s. p. o. t. a. s. e. n. s. u. y. r. e. b. e. l. l. a. n. t. i. s. q. u. i. e.
 a. m. p. l. i. o. r. m. o. d. u. s. r. e. g. u. l. a. n. d. i.

¶ A. r. g. 3. n. a. y. s. i. l. i. a. v. i. c. t. u. s. r. e. b. e. l. l. a. n. s. a. u. t. o. b.
 s. e. q. u. i. t. f. a. c. i. t. q. u. o. f. i. d. e. i. q. d. r. e. b. e. l. l. a. n. t. e. a. l. i. v. i. c. t. u. s. a. d. f. i. d. e. y. p. t. i. n. e. a. t. e. t. i. v. i. d. e. l. i.
 a. d. f. i. d. e. y. p. t. i. n. e. a. t. i. q. d. s. u. b. d. e. u. a. r. e. b. e. l. l. a. n. t. e. s. i. e. e. t. i. n. t. u. s. i. h. o. c. e. s. t. a. l. l. e. y. q. d. d. i. c. t. u. s.

de Veritate art. 8. ad 13; extra vero lumen fidei excludit easdem
 has, et possibilitates eorum desione clara ad Deum, et ordinata ad regitatem, ex
 quo patet quod dicitur a Deo rebelare quod non potest sub qua fidei, ac quod
 et non profectus, eorum quod dicitur luminis diffusa in ipsas rationes sub qua profunda
 tr.

De Veritatibus autem naturalibus, si dicatur possibili-
 ter quod Deus ut autor naturae illas rebelat, tunc dicendum est non attingi a fidei
 divina, nec eadem sub rebellionem, quae est ratio solius sub qua illius, sed atin-
 gi ab alia fide inferioris ordinis videlicet a fide naturali, quae tamen probat
 testimonium huic inchoat a fide humana; si autem generaliter dica-
 tur quod Deus ut autor naturae nihil valet rebelare, sed quae sunt specialiter rebel-
 larum continere ad Deum ut est autor supernaturalis in tali casu cadunt sub di-
 vina rebellionem, quae est ratio solius sub qua fidei.

3. Deas quod sit Veritas

sunt de obiecto naturali: quod devent a Deo rebelat, quod est autor naturalis, eorum quo
 dicitur oppositionem in Deo quod est autor supernaturalis. — 2. quod sit de
 obiecto naturali quod substantiam, excedunt tamen ordinem naturae leges, et
 quod sic sunt suo modo signatae, et extrahunt Deum illas rebelant, a
 ratione autoris naturalis; patet hoc a simili in eorum illuminatione et re-
 surrectione mortuorum.

Ad probationem 2. patet minoris 2. Decedendo
 magis, et negando minus; ad cuius probationem distinguitur actus; attingit illas
 veritates ut id quod creditur, et simul ut ratio attingendi se et alia obiecta cre-
 ditivum credo autem quod est ut id quod creditur nego autem, et ista; quod dicitur
 rebelat, et id quod creditur, et id quod creditur ministerium rebelat, unde est unus
 ex creditivum ut quod, et est ratio credendi, ita taliter ut quando alia per
 ipsas creduntur non exercet munus obiecti creditivum in actu signato, sed se-
 cundum rationem credendi; quando vero ipsas credimus exercet munus ob-
 iecti creditivum in actu signato, et in actu exercito rationem credendi; nec
 ex hoc sequitur indigere alia rebellionem, quae sit ratio rebelandi, sed ibi sunt
 fidei assensus; instantia est in luce, quae est ratio solius videndi se, et alia
 et in quantitate, quae est ratio extendendi se et substantiam; Unde si-
 cur lucis non data lux nec quantitatis quantitas, ita rebellionem

Dicitur in dicitur alia veritas.

S. Oportet nam divina veritas non potest esse in
 eadem respectu sui ipsius, nec respectu aliorum credibilium; quod
 nota est solutio propter animam non esse credendum. Cuius sit ratio manifestanda
 credendum deum esse notum ipsius credibilibus; S. Divina veritas
 cuius sit enigmatica non est notum credibilibus; S. prope ignota: quod dicitur
 et ante — P. quod si Divina veritas habeat eorum obscuritatem
 quae habent alia credibilia, quando creditur ut quod, et in actu signati
 tamen et facta est ratio credendum. Certum est se ipsam in actu exercito, et
 maneat obscura et notum omnibus, et eo solus quod est id, quo scilicet, et
 alia cognoscantur inveniunt et illis infallibilibus et obscurae generat
 assensum. 2^a quod sic omnibus et sibi ipsi tribuit infallibilem credibilitatem
 — Explicare hoc exemplo relationum; nam si sentiant
 dialectice correlationibus facta, quatenus explicite enunciet rationem cau-
 sandi in definitione alterius est quodammodo de notum alio relatione
 ad id, ad id tunc non definita ignota; quod quod ignota; quod relationem et
 tractatum quod sic aliquid se habent per modum actus et propter, ex quibus ac-
 tus prior et notum est pro; et Philosophi in Metaphysicis textu 2^o, et
 Similita Divina veritas quatenus est ratio credendum notum est omnibus cre-
 dibilibus, in eo quod quod sic enunciet rationem actus, et solum respectu
 causae quod obtinet quod credibilibus.

Aug. Ultimo nam illud est obfuscatum
 quo fides, quod quod distinguitur ab aliis habitibus; S. quod obscuritatem, dis-
 tinguitur fides a lumine gloria, quod videtur, imperat incertis, et
 alia infusa, quae illas imperant abstractio. 2^a obscuritas D. —

2^a distinguendo nam, quod quod distinguitur essentialiter, et
 a priori credo magis, accidentaliter, et a posteriori nego magis, et
 distinguo magis quod obscuritatem fundamentaliter Sufas credo magis,
 facta accepta subdistinguo magis essentialiter, et a priori nego magis
 accidentaliter et a posteriori credo magis et nego magis; quod obscuri-
 tas seu ratio non videtur si facta accepta solus est ratio necessaria regu-
 lata per distinguendum obfuscatum quo fides, et quod est annexa magis

rebelationi illius scilicet obsequenti; si autem Summa radicaliter, seu fundamentali inordinata ad rationem factus obsequi que fieri, non possit
 Supponit q. d. una rebelatione, quae in medio fidei eandem tractat in facie.

DISPUTATIO 3^a

Quomodo actualis Dei rebelatio ad obsequium formale quo fidei desideretur?

Suppono 1^o Dicitur rebelatione, et intelligitur duplex; alia est rebelatio activa alia vero passiva: rebelatio activa dicitur in actu Dei scilicet immoventis et distincta transeuntis, quo ab ipso decedunt aliquid creaturam inordinatam libere inter se manifestare: rebelatio autem passiva est aliquis effectus ad extra quodlibet quod dicitur eundi in dictis et rebelatis, sive talis effectus sit externus et sensibilis, sive scriptus in sacra scriptura ^{vel} traditione ecclesiastica, aut catholica voce immediate a Deo, aut mediate ab Angelo predicatore, aut ab aliquo alio causatus, aut sit solus internus aliqua manifestatione agnoscitur in actu causatus, aut q. d. simile

Suppono 2^o Rebelatione actualis Dei activa supponit in se rationes necessario requisitas ad assensum scilicet fidei.
 1^a Una est q. d. dicitur rebelante dicitur una, rationes scilicet obsequii dicitur hoc ex pluribus locis sacrae scripturae et est illud Mat. 11. Beatus est simon bariona q. d. caro sanguis non rebelabit tibi s. Pat. 1^o et Ioanis 1^o Omnipotens, qui est in sine patris ipse creabit: q. d. dicitur idem habet ad. 1. hie creatis; non enim fides assensum aliter patitur q. d. a Deo rebelatur: q. d. una rebelatio actualis sumit ex parte Dei sive activa que constat personam audientem requirit in q. d. modum rationis scilicet sub qua fieri.

Deinde quoniam ratione non eo modo debet se habere divina rebelatio activa respectu actus fidei, ac se habet respectu Dictionis theologice, q. d. ratio scilicet credendi est ratio assentiendi. Dictioni ex parte q. d. modum; s. ex hac parte divina rebelatio actualis que est actio ex parte Dei est ratio scilicet assentiendi Dictioni theologice, et patet in hoc silogismo mox q. d. ad x.

principali; nam hoc videtur in se, quod sit virtus theologica habet
namque aliq' creatur & elementis rationis facti, seu q' ratione facti minus principia-
gali; Unde et Beatitude scriba sit aliq' increatur tamq' ad assecutionem
istius boni certum desiderium operatio nostra quae aliq' creatur e. q' q' ratio
de fide.

1^o Omnia 1^o nam cognoscit qd' aliq' creatur dividit in modum
rationis facti adue minus principialis ad obiectum quo videtur, theologice;
2^o nulla e' solutio qd' ratio cognoscit qd' aliq' creatur habeat rationem ultimam
in finem, etiam in modum rationis minus principialis; 3^o de ratione virtutis
theologicae e' qd' respicit immediate ultimam finem; q' dicitur e' ratio =

= 2^o nam ratio non movens neq' determinans ad assensum fidei
sufficientem ad videndum in dividendo in modum rationis facti saltem minus
principialis; aut in modum elementi rationis facti; 3^o passiva Dei re-
solvitur in motum nec determinat motum ad assensum fidei sufficientem ad videndum
quod dicitur q' dicitur q' assensum fidei ex ratione facti sub qua
debet habere omnes suas infalibilitates;

1^o autem qd' dicitur nam qd'
motus et determinans certum ad assensum fidei videtur infalibilitates
sufficientem ad videndum; 2^o nihil creatur potest certum infalibilitates
sufficientem ad videndum; q' dicitur qd' dicitur qd' ex se non habet infalibi-
litate in potest illa certum; 3^o dicitur creatur esse non habet infalibi-
litate, cui potius infalibilitates ex se dicitur; q' dicitur creatur dicitur.

3^o nam ratio facti sub qua cui videtur certum quod dicitur
sufficientem ad videndum dicitur certum nec et in q' dicitur certum
revelatione Dei certum et passiva in potest resultare certum se 3^o
solus e' accidens; q' dicitur qd' quod dicitur qd' nam ex aliqua certum
seco et extrinseco in potest resultare certum se, 3^o dicitur certum
opposita certum certum ad videndum e' aliq' in certum certum
ita aliq' extrinseco; q' ex certum sequitur resultare certum
se, 3^o solus q' dicitur.

Denique nam ratio facti sub qua certum
bis theologice in certum ex aliquo certum et increatur certum

mobile principali et minus principali. Utendat ad hunc. in qua.
 g. 23 et cum illo autem opus est sentit: g. 2. Sed dicendum est
 de fide quod non nullo charitas in modo respicit in se sui obsequii
 sit in fide, fides tamen ordine generationis est perfectior: g.
 Unitas, et eius invisibilitas rationis formae hanc veritatem in delect
 sumi ex perfectioni modo respiciendi Deus; 5. quod ex indubi
 citate rationis formae: g. sicut ob istam rationem obsequii formae quod
 charitatis in. Coalescit ex creatore et in creatore ut ex aliquo prin
 cipali et minus principali; ita nec hoc factis sub qua fidei: idem
 dicendum est de spe et videtur in. Finer. dicitur. in. Virtute spe
 art. 3.

Sabuntur Figura

Prop. 1. in B. in 3. ditione 79 g. 1. articulo 2. Ubi
 docet, quod obsequii fidei non est veritas 1. secundum quod est in se
 existens tantum; 3. secundum quod est nobis invidiosus anuntiata,
 g. fides ex auditu est, auditus autem per verbum recte; ut dicitur
 gratia. g. ex B. in. pariter autem ad hunc desideratum modum rationis
 formae saltem minus principali, ad obsequii formae quod fidei, patet ista
 non, sed anuntiata idem dicitur et relicita formae per revelationem cau
 sary in ipsa rebus; 3. ista est relicita pariter: g. ad hunc desideratum
 pariter desiderata ad obsequii formae, solus per modum rationis mi
 nus principali

R. admitendo doctrinam B. in. ut negando dicitur g.
 ut anuntiata idem, sed ad relicita formae per revelationem causary in ipsa
 rebus, non tamen ex hoc sequitur revelationem Dei pariter est rationis formae
 motibus minus principali ad obsequii formae; g. non enim quod deside
 rata ad hoc ut obsequii credibile anuntiata, hoc est, manifestetur
 audienti, se habeat per modum rationis formae; non per positio relicita
 desiderata actualiter ut obsequii credibile anuntiata; et tamen in se
 non opposita non requiritur per modum rationis formae ad minus prin
 cipalis; estat g. obsequii, quod desiderata pariter Dei relicita ut obsequii
 his anuntiata, et quod in requiritur per modum rationis formae ad minus

et nego itaq; Coercio illa circumstantiay, quoy modis e' Coercio in ius-
sica et essentiali Quasiens, necesse ex principis intrinsicis Coercio
Deo obli' Circumstanti' Cap. 1. Quasiens Rebelante e' extrinseca et de q;
dem a Voluntate Dei Volente hoc obli' et in illud Rebelante

Solutio

Quasiens Divina se sola subij' hanc Coercioy, inobedi' q; modis actus
primi: q' 1. Et moueat in actu 2. sequitur necessario extra Rebelao, q;
quay Quasiens Divina Coercioy sui Obli' Rebelato; 3. in extrinseca
tione includit Rebelao actua et Similita q; actua: q' 1. itaq; est inofen-
sivi' monda = R. Deo antinonate diciturque in q; includi-
ta vobis modo Rebelao actua et q; actua nego in q; dicitur modo Deo
de in q; et nego itaq; et patet ex dictis.

Inquirer 1.

An autoritas Ecclesie pertineat ad rationem
forles obli' fidem.

Sugoro autoritatem Ecclesie ee duplicem, aliam Divinam, et aliam hanc
humanam; humana hanc e' illa que sumitur ex multitudine, et
exi'itate hancay sagientia, Bonitate, et caritate doct' in q; hanc
toy, tanta q' ut monacha loquendo, set mona in q; in q; hanc
tatis in dicitur ad Omnesmoday Coercioy, que omnes excludat
Subi'atoy; Diva vero e' illa, que sumitur ex gemitione Spiritus, et
ex assistentia Spiritus S. qui hanc Ecclesie sagientia q; hanc in q; hanc
loquunt iusta illud Mater 18 in eiq; Vos estis qui loquimini
secundum que gemitioy et assistentia hanc et Ecclesia Omnesmoday Coercioy
tudoy ita et exare in q; hanc; difficultas q; in q; hanc de autoritate
humana Ecclesie q' e' q; hanc habet Omnesmoday Coercioy in q;
testi' specificane hanc, que e' Coercioy de Cetera; 2. q; hanc de au-
toritate Diva Ecclesie; hoc q' supposito

R. q' autoritas Diva Ecclesie

in q; hanc ad rationem scilicet fidei ad hanc partialitatem, s' solvitur
dicitur in quantum e' organum et instrumentum infallibile locutio-
nis Dei, et regula infallibilis requisita ex parte obli' fidei q; hanc

Nomen fides humana intelligitur largienti quilibet cognitio que procedat
 ex potestate aliquo principio humano, sive sit actus fidei humanus, qui in
 testimonio iustorum humano, sive quilibet alia notitia que ex humanis actibus
 de rebus occultis et potest esse his sensus, que rationem dinguunt, quando
 sit divina rebus et occulta illis, quibus opponuntur omnia sensa fidei; et potest esse
 sensus, quando deus immediate et manifeste iustorum fidei manifestetur
 testimonium

1^a Dissio

In 1^o sensu requiritur notitia humana ad credendum, sicut in omni rationis
 facti et probati: qui ad fidei accedit quando rebus et occulta procedentia
 deus credere; s^o ad hoc deus procedit tanta arguta, et signa quibus co-
 gnoscere possit esse credentia, que opponuntur credenda: s^o ad actus fidei qu-
 ardo rebus et occulta desiderata notitia humana, que ex illis arguta et
 signis extraxionibus generant; s^o hoc notitia in se habet s^o modum rationis
 facti: s^o s^o data tunc subsunta, nam fides deus habet infallibilem certitudi-
 nem; s^o pariter notitia caret tali infallibilitate: s^o in se habet s^o modum rati-
 onis facti fidei, s^o tantum desiderata et remodens impedimentum ex parte
 intuitus, ut prudentia fiat consensus fidei, et dispositio que non se tenent ex par-
 te per intellectus ad hoc ut expedire possit credere contra divina testimo-
 nium.

2^a Dissio

Si deus rebus et manifesta necessaria in det notitia humana ad cre-
 dendum contra divina testimonium, et probat nam ita quando erat occulta
 necessaria erat notitia humana, q^o intuitus in eam immediate ex parti-
 bus ad credendum; s^o quando deus rebus et manifesta, tunc intuitus
 immediate procedit ad credendum et ex se dicitur: s^o si deus rebus et
 et manifesta in eam necessaria notitia humana ad credendum.

Ex dictis

testimoniis consensus fidei deus revoluit in deum, ut in causis efficientibus
 quatenus infundit habitum fidei, et tribuit auxilium secundum ad

talibus assensum elicicndum: in multis vero ut in causis materialibus, in quibus habitus, et actus fidei recipitur in Deum ipsius et plenitudo eius rationis in causis ultimis finalibus: et 1^a Veritates rebelantes actibus suis ut in ratione scilicet sub qua in partibus rebelatione et in aliquo Constanti a Divina rebelatione ex parte obli: in autoritate ecclesiarum humanarum ut in Cogitationibus h^{is} accedens et remotus, sicut in humana notitia, et bonas in autoritate Divina ecclesiarum, et in instrumentis et organum locutionis Dei quae omnia constant ex dictis

DISPUTATIO 4.

Virum Divina rebelatio, quae est ratio fortis

Sed etiam
particula
res

Sub qua fidei apprehendat. in solis rebelationes communes, Supponit disputationis titulus Divina rebelatione posse esse in duplici alia alia publica sive communis, alia vero particularis sive privata; Rebelatio publica sive communis dicitur illa, quae fit h^{is} ecclesiarum principibus et universales pastores manifestando aliquas veritates pertinentes ad communes statuta ecclesiarum, qualis fuit rebelatio facta Apostoli; Rebelatio vero particularis sive privata dicitur illa, quae dicitur particulari personae, h^{is} autem subdividitur ab aliquibus in privata ex parte personae et ex parte magis et in privata parte ex parte personae; 1^a incipit quando dicitur in personae particulari et e^o de obto in pertinente ad communes totius ecclesiarum veritates, et instructiones, qualis e^o rebelatio eorum quae modo sunt agud indos et factos.

2^a e^o quando e^o de obto in pertinente ad veritates doctrinae et instructiones totius ecclesiarum, quae rebelatione de multis factis suis actibus. — Deinde supponitur Divina dupliciter si dicitur in genere sive quatenus Catholica, sive Universalis et ad totas ecclesias pertinent. 2^o quatenus Theologica et Divina, seu in genere quatenus respicit Divina veritates rebelantes eius, testimonio imitata. — Denique supponitur disputationis generis quando prudentia sine aliqua mutatione Credita rebelatione particularis et privata esse a Deo, Unde quod dicitur in articulo e^o ad rebelatio prima sit ratio motiva sufficienti ad credendum eadem fide

Quia specificè, ac è ista que specificat a rebellionè publicà, an licet
sì distincta cognitio specificè, qaz tamèn ad rebellionem publicam, et qaz
tamèn ad quibaz cetera qd.

1. Sentia è negatua ita solo Lib. 3. se
naa et orata, et alii quos citat et sequitur Suarez hic dubie 40. 2a
docti rebellionem quibaz qd ex parte hõne attingeadu specificè
attingit rebelio publicè. Secus autem rebelio quibaz ex parte mag et ex
parte hõne ita tenet disp. 1. art. 3. d. l. 3. 3a affirmat at-
tingit hõne fidei Theologicè Virtutis qd ad rebellionem in quacumq
maa, siue rebelio sit publicè, siue priuata, hæc sentia citantur ab
pala 16. Atonari, cas quibus sit

Norma Dno

Unus, et idem habitus Virtutis Theologicè fidei in specie infima
attingit rebellionem Dei, siue publicam, siue priuata; Obstat
ex S. identino 35. 6. Cap. 9. ubi docet neminem posse se certis, Con-
stitutione fidei, cui n. potest falsè subesse de sua hõne in
tra Vires specialitè rebellionem Dei, et Canone 16. sic ait si quis
omni illud Vires hõne hõne se certis habitibus abso-
la et infallibili Constitutione dixerit nisi ad specialitè rebellionem di-
dixerit anatema sit. idem tenet Cap. 10, et Canone 18. clausula senten-
tiæ ex quibus sequens deducitæ ræo.

Specialitè rebelio alicuius particulari-
ta facta de dono hõne potest dari et certis fidei, cui n. potest
subesse falso; Si hõne fidei è Virtus Theologicè, q. eadè Virtus fidei Theo-
logicè potest versari circa rebellionem Immanis et quibaz, itaqz Cir-
ca Dei ræo, qaz in hõne ma. è certis, in quibaz, in quibaz
locis loquitur certis de eadè fidei, q. q. antea dixerat, et principij, et
fundamentis motus iustificæonis; Si illa è fidei Theologicè de edo
ma fidei q. q. a

Respondetur certis in quibaz locis non loqui de eadè
specificè fidei de qua locutus fuerat in Capitulis antecedentibus; Si
alio specialitè et particulari mag certis dicit potest esse certis Con-
stitutione

si ne fidei multo se abstinent a verbis Chellogis et pibate et relin-
quunt locum disputationi Theologorum, et ita autoritates patrum modo
de ista prolo de illa fide perunt intelligi.

¶ 2^a Ita nam scilicet in quibus
locis loquitur de eadem specificis fide, de qualocutus fuerat in antecesso-
ribus: 1^o multa est solutio, patet ante 1^o nam scilicet in quibus locis lo-
quitur sequente ad antecedentia; 2^o si in locis pacoatis loqueretur de
fide specificis diversa in loqueretur sequentia. Cui est variatio specifi-
ca: 1^o tenet e am — 2^o 3^o Chazarinus in a geologia Thasorum
de certitudine non nam cap. ultimo asserit et testis de uarietas hanc nosam
sentiam fuisse scripta pbat in Thidentinus Thasorum et omnium illi aggra-
tione fuisse subiecta: 1^o de 1^o patus

¶ 2^a Probata Dicitio ex a Theatrica
1^o in Corpore aente qd alio qui a deo rebelant pntur ad obry fi-
dei his verbis: si any de obry fidei loquitur nihil e aliud, quia St.
Veritas; in emy fides, de qualoquimur aentit alieni, nisi q. e a deo
rebelant; 2^o Omnis Veritas facta Cuilibet psoni particulari obryno-
do sit Suficiens pposita e a deo immediate rebelato: 1^o in a sensu
illius date Suficiens pposita et sit fidei Theologie patet Tho
q. 1^o Thas solus excludit ad obry fides Veritatis Theologie, illa q. q.
a deo rebelata in sunt: 1^o extra q. q. a deo rebelata e exit Caele-
stis p fides Veritatis Theologie Cuiusmodi Suficiens pposita de Divi-
na rebelatione 3^o

¶ 3^a Probata Dicitio ratione a priori; nam actus habentes
Unam et eandem rationem foras sub qua in specie atoma sunt idem
secundum species atomas, 2^a actus quibus attingunt rebelationes
omnes, et pibate habent Unam et eandem rationem foras sub qua in
specie atoma: 1^o sunt eiusdem speciei atomas a q. sequens ha-
bitur inclinans ad rebelationes pibatas ea eiusdem speciei Cuius-
modi inclinante ad rebelationes omnes; 2^o ista e fidei Theologica:
3^o p fides Theologica attingunt rebelationes pibate; Cetera patent
et emy pntur silopis in pbat; nam Veritates omnes et particula

res rebelat; et deo attingunt sub nomine S^ci Unitatis rebelantis; S^ci. hinc
 e. Una et eadem in specie atoma: 1^o actus quibus d^{ca} g^{ta}ta mi. may
 eorum modo essentiali mobet ad credendum 1^o Unitas rebelans Immu-
 nita et particularita: 2^o 1^a Unitas rebelans e. Una et eadem in specie
 atoma. Probat Ans in humanis homo fidei d^{ca} g^{ta}ta octo
 eorum essentiali modo mobet ad credendum fidei humana, sicut aliquas
 fidei, que d^{ca} g^{ta}ta publicis, sicut in d^{ca} g^{ta}ta, sicut in testi-
 ficata sit grade, et lela eius autoritas et fidei d^{ca} g^{ta}ta e. equalis certi-
 tudinis indicatio; S^ci 1^a Unitas indicando et obsecrare rebelans
 e. eiusdem certitudinis et infallibilitatis sicut testificata. Unitates
 communes p^{ca} tinentes ad omnes status ecclesie, sicut in p^{ca} tinere
 ant: 2^o 1^a Unitas rebelans Imunita et particularita eorum
 essentiali mobet ad credendum.

Specimen may fidei qua credimus
 resurra fuisse peccata Magdalene et eiusdem speciei curilla, qua
 ipsa Magdalena credidit sicut et resurra; S^ci nostra fides e. Unitas
 theologice: 2^o et illa qua Magdalena fidei credidit p^{ca} tinere
 speciales rebelationes, d^{ca} e. legitima mi. p^{ca} tinere may que in sacra
 scriptura omnium fidei theologice credunt; S^ci g^{ta}ta Unitas d^{ca} g^{ta}ta in
 sacra scriptura: 2^o e. ma. in qua potest ee difficultas g^{ta}ta may in d^{ca} g^{ta}ta.
 2^o Casu fides unita eorum testimonio S^ci Unitatis rebelantis, et habentia g^{ta}ta
 infallibilitatis media qua mobet nos ad credendum: S^ci fides quibus
 d^{ca} g^{ta}ta.

Respondens 1^o negans 1^a Unitates rebelantes ee d^{ca} g^{ta}ta
 se Una specificie in ratione obsequii S^ci. tantum ee generale Unum, que
 d^{ca} g^{ta}ta specificie in ee obli, quatenus rebelat p^{ca} tinere publici-
 um, et particularum, Unde rebelat particularis d^{ca} g^{ta}ta specificie a
 rebelatione publica = S^ci. Una may rebelat facta p^{ca} tinere
 publicum in d^{ca} g^{ta}ta specificie a rebelatione facta p^{ca} tinere parti-
 cularum. 2^o et illa e. soluta g^{ta}ta ans may eorum specificie fides fuit
 in Adamo et in Angelis d^{ca} g^{ta}ta exant d^{ca} g^{ta}ta, ac nunc e. quibus; S^ci. res-
 pectu illam fuit rebelat in facta p^{ca} tinere ecclesie, tamen in

publici ministerii respectu uno nostri. sicut fides rebelantis facta, & eode-
 sic propositiones et h. ministerii publici: q. 2^a 1^a Veritas rebelantis om-
 nium publici, & particulari, n. d. d. essentiali.

Respondens 2^o

diversitates specificas rebelantis desumuntur ex parte mag. rebelantis, & eay
 Veritates communes et particulares sunt diversae mag. sicut et resultat
 diversitas essentialis in ipsa 1^a Veritate rebelante, dicitur Veritates om-
 nes et particulares. =

S^o 1^a mag. Veritas specificas n. potest
 sumi ex parte mag.: q. nulla e. solus. p. h. ans, mag. a principio a
 quo desumuntur Veritas p. h. essentialis n. potest desumi Veritas specificas
 S^o ex parte mag. desumuntur Veritas p. h. essentialis, et dicitur in g. h. d. 2^o
 Veritas specificas n. potest sumi ex parte mag.

Respondens 3^o dicitur

omnes et particulares n. quidem essentialiter sunt, s^o scilicet exceptas p-
 ter diversum modum manifestandi, has aut illas Veritates refer-
 ditur diversitates specificas in ipsa 1^a Veritate rebelante, in e-
 o. h. sicut dicitur dicitur omnes p. h. essentialiter, et omnes eundem om-
 nium, et quodam effectus supradictis, dicitur in Deo duplici modo
 seu ratione, autem, mag. p. h. essentialis, et supradictis, et duplici ratione
 dicitur, scilicet ratione essentialis et supradictis.

S^o dicitur mag. dicitur gener

omnes et particulares, si scilicet accipiantur supponunt referre ad
 diversitates essentialis, sicut in 1^a Veritate rebelante, q. nulla e.
 solus. p. h. ans, mag. rebelantis omnes et particularis eadem Ver-
 tutes, et infalibiles participant a 1^a Veritate in dicitur: q.
 modus rebelantis publici, & particularis e. unus et n. essentialis
 in ratione scilicet obiecta facti, sicut sequens dicitur gener omnes, q.
 ans e. d. h. d. in 3^o dicitur. 39. q. 1^a art. 2^o ad 1^o Ubi ponitur
 a. s. habet Veritates, & ut nobis sanctitas e. obiecta facti, sicut
 ubi, et q. omnia, que sunt facti, annuntia nobis sunt, eodem modo, equalis
 certitudo de his habet, in quibus duo dicit d. h. d. 1^a e. e. equalis certi-
 tudinis in omnibus ad Deo rebelantis, 2^a e. e. eundem modum essentialis

Secundus inquit casus

mens rebelit, qui est p[ro]hibita potest. ut in mutua inuicem acindec, tan-
 sine in domibus et publicis; p[ro] diversis in quibus modis rebelandi publice,
 (p[ro]hibet) salu se habet accidentaliter respectu obli[sc]i facti. Ita patet,
 an[im]i potest inu[er]sa in casu quo rebelit p[ro]hibet facta alicui sancto quib[us]dam
 potest p[ro] ecclesie p[ro]positiones facti omnis et publica; S. Ecclesie p[ro]posito
 solus se habet ut dicitur et regala in p[ro]hibitis ut dicitur dicitur; S. dicitur
 an[im]i: ma[gn]a potest potest deus rebelit ecclesie p[ro]hibet rebelitones fuisse
 facta in sancto, et p[ro]ponere eay omnibus. Caetera; S. h[ab]et p[ro]positio
 facta rebelit quib[us]dam terminant facta facta theologica; p[ro] ip[s]a rebelit ut
 q[ui]d emane inuicem facta terminant de in e[ss]e Termino ad re omnis.

3. inq

rebelit p[ro]hibita et h[ab]et p[ro]posita terminant facta actus facti theologice, ut
 omnes terminant ad omnia: p[ro] h[ab]et ante p[ro]positiones et in sub[sc]riptione
 Constante. Ita patet, q[ui]d cada[ter] e[st] rebelit Dei sine p[ro]posita, sine in p[ro]posita p[ro]
 Ecclesie, siquidem habet eandem Constantem, et inuicem h[ab]et; p[ro] ante p[ro]posi-
 tiones terminant ad omnia facta theologice, et in sub[sc]riptione Cha-
 bolit, q[ui]d h[ab]et denominat solus e[st] in ordine ad Constantes omnis.

Deinde

rebelit eadem solutio ex p[ro]lo in igne adu[er]so, na[m] si Deus ratione sua om-
 nique dicitur in ratione duplicis obli[sc]i duplicis p[ro] principii. Ideo e[st] q[ui]d in-
 benigne in eo dicitur rationes obli[sc]i p[ro] quibus specie distincte sit ratio ante
 ris naturalis, et sup[er]naturalis, q[ui]d ut dicitur Deus et dicitur p[ro] positiones eay
 eay, et inuicem eay ea habens p[ro]positiones; Si L[ic]et dicitur in ratione p[ro]inci-
 pi et fieri naturalis, in quo ordine terminant cognitiones et amores naturales, et
 hanc dicitur modo, q[ui]d si dicitur ut e[st] bonus in se terminant amores dicitur
 dicitur, si quod e[st] bonus nobis amores occupantur.

Si 2. dicitur

ratione principii et fieri sup[er]naturalis in quo ordine terminant
 cognitiones et amores sup[er]naturalis, et dicitur q[ui]d ante eay diversitate
 terminant cognitiones et amores, et dicitur q[ui]d amores dicitur et

genus verum, que Cognitiones specificae distinguunt; 1. in Deo qui
 & motibus suis suis est una, et eadem specifica non credendi; 2. in Deo qui
 non; nam in Deo suis est una 1. Veritas reuelata, una et eadem sine distinctione,
 et infalibilitas, siue reuelat omnia, siue particularia: 3. in Deo ut est moti-
 bus suis suis est eadem specifica non credendi.

Respondetur quod, quod sit reuelato-
 res communes, et existant quere ex parte personae attingente a fidei suggestio-
 ni theologica, sicut autem reuelationes existant ex parte personae, et ex parte
 magis, nam ut aliq. reuelationis attingit a fidei theologica deest ordinari
 in Deum Veritas autem reuelata particulariter ex parte personae, et ex parte
 magis non ordinata ad Deum, et ita non attingit a fidei theologica, 2. at-
 tingit a deo et fidei, habet alio lumine suggestio in modum transcurrit
 immunitate.

3. Ita magis Veritates reuelatae particulariter ex parte personae,
 et ex parte magis attingunt a fidei theologica: 1. nam de solis potest au-
 tem et aliq. reuelationis attingit a fidei theologica deest in Deum ordina-
 ri; 2. Veritas reuelata particulariter ex parte personae, et ex parte magis
 in Deum ordinata: 3. Veritas reuelata particulariter ex parte personae, et
 ex parte magis attingit a fidei theologica ita in fidei; una distinctio
 rationis, oblationis, nisi. Deo potest magis obtine reuelationis quod aliq. a
 Deo reuelatus non ordinata ex se in Deum, et potest sub divina reuelatione
 ordinata: 4. Veritas reuelata particulariter ex parte personae, magis Canon
 theologicus subenit praecipiantis, ex se non ordinata ad Deum, et tamen
 ut eadem sub divina reuelatione ordinata; (credita enim fidei Deum theolo-
 gica habuisse potest Canon) 5. obtine intellectionis quod aliq. reuelatus
 a Deo ex se non dicat habitudines ad ipsum, et tamen qui est sub divina re-
 velatione in Deum ordinata.

Solbuntur Argumenta

Arg. 1. in solbuntur 18 sententiarum ex pluribus locis sacris scripturas inqui-
 bus dicitur fides fundari supra fundamentum apostolorum, et scriptu-
 ram ut ad Ephesios 2. et Salmo 68. ubi dicitur: fundamenta
 eius in montibus sanctis; id est in apostolis; 3. cum apostoli solbunt

illa doctrina fuerit reuelata, quæ ad omnia vtriusque pertinent, et
1^o. Petri Cap. 1^o dicitur negotiorum fides, fides, salutis conditio
nec sequens est vna fides in ista fidei theologia, sed 1^o deus
reuelans doctrina vniuersa, et in aliqua particularia.

R. aduerten^{do}

loca sacra scripturæ, et omnia alia huius similia, et distinguo
quæ inde deducuntur, fides theologia, aduertiendo v^t Catholicæ
fidei secundum se sunt negotiorum omnia aut loca sacra scripturæ
in locum de fide secundum suam rationem, fides præse sunt, et
fides theologia, s^{ed} de fide habente de ratione, excidit
Catholicæ, quæ de ratione præsentat ab obto enari reuelato, et
sub ista reuelatione fundata supra fundamentum, Agostote sacra
et prophetarum, et accipit fides, omnes, qui est salutis animarum,
ex quo in sequenti alias reuelationes præbent in præterita ad fides
theologia, Cuius de ratione rationes rationis et particularia
aut sunt accidentales v^t vital in dictis.

Arg. 2^o ex D. Thoma

art. 3. q. 5. Vbi inquit dicitur sole fidei est 1^o vniuersa secundum quod manifesta
in scripturis sanctis et doctrina ecclesie, idem habet 1^o p. q. 1^o art.
et ad 2^o huius verba, in ista fidei nostra reuelatione apostolorum præfatis
facte, qui canonicos libros scripturæ in autem reuelatione si qua sit
alio facte: q^{uod} ex D. Thoma 2^a præbata ista ex 1^a autoritate, q^{uod} vniuersa
particularia reuelata in manifestata in scripturis sacris et doc
trina ecclesie, et 2^a autoritate, q^{uod} præterita veritas in ista reuelat
ionem personæ præbata.

R. recedens et distinguo frequens in ecclesie

in fidei v^t Catholicæ, recedens v^t fides secundum se sunt negotiorum.
impugnata magis, autoritate loci v^t D. Thoma de obto fidei in ista
sua latitudine, s^{ed} de obto illius sub fidei Catholicæ et vniuersa, secundum
quæ rationem fides præse veritates omnibus vniuersis, quæ autem in
sua intelligentia D. Thoma potest ex ista v^t vniuersa, q^{uod} inquit de illo
qui in autem fidei eis eadem in potest vniuersa fides, Cetera autem

nec illos credere esse Diva Unde stat loqui de fide quae est circa catho-
licos, qui omnibus opponuntur. Ceterum autem, omnibus
opposita Ceterum est quod creduntur fidei, et Catholicis.

Quod autem in 2^a.

autoritate de eadem specie fidei loquatur D. Thomas patet quod loquatur de tes-
timonio infallibili omnes desumenda sunt a Theologo Arguta ad convincendos,
qui ex revelatione privata desumuntur, et testimonium infallibile om-
ne Arguta desumit a Theologo desumit deest se de solo omnibus opposito
et credendo, hoc autem naturaliter est, et nisi obsequi publicum a quo obob-
secro maali desumit accidentali denominatione fidei Catholicis, in autem
negat D. Thomas in his locis ad eandem fidei plene revelationes priva-
tae. Cuiusmodi sub 1^a veritate infallibilitate et obscura rebelante, quod
autem sit publicum, et private obsequi et accidens est ad fidei Theologicae se-
cundum se, quod inquirat D. Thomas hic quod 1^a art. 1^a. in eadem fidei sententia
aliam, nisi quod est ad obsequi rebelante.

¶ Nota magis D. Thomas infra quod 2^a 7^a do-
cet ad fidei pertinere ea, quae omnibus opponuntur credenda, quod illa quae
desumit creditur fidei, veritates Theologicae absolute sunt, et obsequi de-
biti opponi credenda. — Primum Nota magis et est legitima
erat necessarium quod ageretur ad D. Thomas particula exclusiva aut ne-
gativa, quod autem talis limitatio non ponatur frequens est ut a fidei veritates
Theologicae veritates private pertineant.

¶ Nota 3^a sic se habet fides ad
ecclesiam, sicut Theologia circa illam; sicut solus datus ad omnes vir-
tutes ecclesiae fidelium; quod illa una potest, et in parte ex a. Nota
Ep. quod 1^a art. 1^a. ibi docet, quod Theologia solus de veritatibus
Immanibus secundum quod, quae continentur homines indigent ad Inca-
tionem Veritatis etiam. quod vera est in. — Nota 2^a sic se
habet fides ad ecclesiam sicut gratia gratis datus; sicut datus ad
omnes utilitates fidelium; quod hanc fides Theologica datus solus
ex a. veritates Immanes. probatur in ex D. Thomas, quod 1^a 2^a quod 1^a 1^a art.
1^a affirmat tales veritates contineri ad omnes utilitates ecclesiae, et hanc.

1^a ad Choroicos Cap. 12 appellat illas manifestaciones spiritus ad
quoslibet homines, q^o gratia gratia dicitur q^o cadunt ad omnes. Et ho-
tes, fidelibus.

Schemata 2^a nam fides theologica et religio christiana deueni-
unt proportionari in attingendo suum obiectum; s^o religio respicit Cultum omnium
regularem; s^o et fides theologica circa publicam reuelata. patet hinc q^o
in hoc salutaris q^o gratia una q^o bati nam fides est fundamentum religionis
christianae, et ideo q^o gratia fides facta p^o usus sacramentorum & quorundam ceremoni-
arum et actus religionis: s^o deueniunt proportionari in attingendo suum
obiectum.

R^o Ad Augustinum hinc una, et distinguo unum compositionem fi-
dei charitatis in tali deo. unum fides theologica secunda se cupit unum et hinc
Ad quosdam dicitur illas particulas solus esse gratia ad. hinc, et serui illius
et q^o cui regulariter et deorsum theologice desumuntur ex creaturis omnibus
reuelatis, in usum exquiruntur; hinc est q^o d. hinc loquitur de theologia
q^o respondet fidei charitatis et tali intentioni reuelationibus omnibus, et
tamen p^o hoc excludit q^o theologia secularis se tractat circa veritates par-
ticulares mediatas, in uno hinc admittit ibi art. 3. hinc veritas. omnia q^o
cujus sunt diuinitus reuelata. omnino sunt in una ratione fidei obiecti
secundum, et ideo comprehendunt sub sacra doctrina, sicut sub scientia diuina.

Ad 1^{am} Choroicos R^o q^o gratia gratia
dicitur et fides theologica differunt inter se, nam illi sunt in ratione
gratia et docet d. hinc loco preloato ad 34; fides vero est virtus effectus
eius interfecte, solus q^o possunt habere similitudinem in hoc q^o ex par-
tibus gratia innotat, ex quo nihil sequitur hinc nos =

Ad 2^{am}
R^o q^o religio christiana, quatenus fundatur in fide, et christiana est religio
ipse cultus omnium; quatenus vero fundatur in ipso secundo se inducta
ta respicit istum cultum particularis; et si Deus ab aliquo ex suis seruis
exigeret media aliqua partata reuelatione aliquam cultum particularis, et
si simul omnium, cuius alii fidelibus.

Thom. In unum ex Choroicos e^o q^o hinc
q^o fides theologica; s^o hanc effectum in habet fides theologica nisi

in ordine ad Omnia reuelata: 1^o solas Causas circa illa probat mi, q^o ab
 illas denominamus Chatholice, 2^o in possumas sic denominari nisi affici
 resquidam Denominata reuelata: 3^o 4^o 5^o 6^o 7^o 8^o 9^o 10^o 11^o 12^o 13^o 14^o 15^o 16^o 17^o 18^o 19^o 20^o 21^o 22^o 23^o 24^o 25^o 26^o 27^o 28^o 29^o 30^o 31^o 32^o 33^o 34^o 35^o 36^o 37^o 38^o 39^o 40^o 41^o 42^o 43^o 44^o 45^o 46^o 47^o 48^o 49^o 50^o 51^o 52^o 53^o 54^o 55^o 56^o 57^o 58^o 59^o 60^o 61^o 62^o 63^o 64^o 65^o 66^o 67^o 68^o 69^o 70^o 71^o 72^o 73^o 74^o 75^o 76^o 77^o 78^o 79^o 80^o 81^o 82^o 83^o 84^o 85^o 86^o 87^o 88^o 89^o 90^o 91^o 92^o 93^o 94^o 95^o 96^o 97^o 98^o 99^o 100^o

Chatholice est effectus accidentalis desunta ex alio modo dicto mag; e spec-
 tie essentialis nego mag; et distinguo mag; in habet qualita et specificacione
 go mag; sub expone illius nominis reuelata; et nego mag; q^o idem habitus
 fidei secundum speciem attingit ad ipsam omnem Veritatem a Deo reuelatam, et de-
 nominatam istas accidentales Chatholice in sententia nisi respectu Unitatis
 Omnis mag; at Deo ut Philosophica secundum se omnia attingit; Unde dista
 Chatholice et probat in diuersificant in his habitibus fidei, 2^o solas ac-
 cidentales.

Ans. Ultimo si reuelationes particulares attinguntur ab
 eodem habitu fidei Philosophice cas qui est essentia est hereticus et dicitur
 in penes hereticorum; 2^o hoc est falsum: 3^o et hoc est falsum qd reuelationes pa-
 rticulares attinguntur ab eodem habitu fidei Philosophice probat sequens; mag;
 discedendo illis Veritatibus sufficienter oppositis destruantur rationes fortes
 fidei diuine sicut autoritates; 4^o Vera est sequenda. nisi etiam probat mag; eccle-
 sia nullus quidam ut hereticos negantem Veritates ad ignem in opposita; 5^o
 Veritate particulari reuelata; ab ecclesia in eam opposita; 6^o qui probat
 Veritatibus discedat in est hereticus.

Pro solutione nota 1^o ex illa
 infra in 12 art. 2^o heresim esse errorem voluntarium intus cum obstinatio
 ista aliquam fidei Veritatem; sicut error intus voluntarius; 2^o sicut fides
 et actus voluntarius intus ita etiam heresis deest ut actus voluntarius
 intus; et sicut fides est assensus verus; ita heresis est assensus falsus; dicit
 ista aliquam fidei Veritatem mag; in alio sensu error est in heresis; unde
 ut aliquis sit hereticus tunc necessarium sunt, 1^o ut sit Capax Crimini
 heresis. 2^o qd errorem habeat in ista circa fidei; 3^o qd sit obstinatio intus
 error.

Nota 2^o posse aliquem esse hereticum in tali
 loco, et in foro dei et quoad culpam; et in foro ecclesie et quoad genus
 q^o potest bene intelligi qd aliquis est hereticus essentialiter, et quoad cul-
 pam; qui intelligitur hereticus quoad genus ecclesiasticum; et sequenter

dicat ordinem ex se vel ab alio modo magis se habere magis magis. Sed ubi dicitur
ex dictis

Inquiras an Obtusus fides sit

aliquis plerumque modus enumerabilis 2^a Dico

Ex parte rei creditur obtusus fides est aliquid incompletum, ex parte vero
credentis est aliquid plerumque modus enumerabilis. Explicata 1^a pars Dico-
nis. Si intelligatur de re primario quod sit dicitur, et magis se intelligatur de om-
nibus eius attributis et proprietatibus, dicitur esse incompletum, et scilicet quod
incompleta significata, 3^a quod eadem definitio non ex se si loquamur de aliis
obtusis secundum se. Et de repta dicitur quod sit incompleta, et quod eadem
autem definitione in se, 2^a quod possunt incompleta significari, si denique lo-
quamur de obtuso fidei quo est etiam quod incompletum sit Occasionaliter rebus
actibus

Explicata 2^a pars Dictionis de plerumque ex parte credentis si potest
esse creditus in hoc respectu Angeli, qui simpliciter in forma sua videtur
etiam circa plerumque enumerabilia, et deest interior tantum respectu homi-
nis, participando ad dividendo formati iudicium etiam circa iudicia
tunc eadem est plerumque hoc modo si de no minus dicitur ex parte me-
dii cooperando hominis sequitur quod est plerumque respectu hominis et in-
completa respectu Angeli sicut etiam accidentales ex parte credentis
et sic. Unde eadem absque tali plerumque saltem una et eadem fidei sole re-
gata fides, saltem etiam una et eadem specificae fides in hominibus et
Angelis dicitur ex parte credentis.

2^a Dico etiam de rebus in se primario
ad enumerabilia, et de rebus enumerabilibus, magis in fide sicut in intellectu
in formatibus enumerabilibus, sine obiecto et alio cognitione per hoc modo:
quod quidem interior deest de primario, magis per se patet formati credentis
in se, magis enim participatio etiam formati, et in immedia-
te et tunc nota in se ad enumerabilia, id est ad propositiones per se
quas formati iudicium affirmando, et quando quod in rebus una, magis
est veritas et falsitas foras.

o^o ex Deo mendaciter n̄ ē de facto et de peccato ordinata. — Casus
 2^o Corinthis de mendacitate ē Deum magis mentibus fuisse in operando sua
 fidelitate. Si pariter ex illo. Sicut fidei Dominus in omnibus oculis
 sui eius, et sanctus in omnibus operibus suis his igitur profatis.

Aliqui
 ex Chardiaci affirmant n̄ implicare Deum falsum p̄ferre, siue
 falsum dicere, ita Gabriel Abiacensis et alii quos refert Barthe-
 lemy art. 1. dubio 1^o omnes alii defendunt includi. Strabonem
 in hoc qd̄ Deus p̄ferat falsum, siue mendaciter, cum quibus sit
 NOSTRA RESOLUTIO

De peccato absoluta Deus, sicut 1^o veritas in dicendo n̄ potest aliquid
 falsum dicere, siue mendaciter, hoc vero ē adeo certum, ut sponte
 concessa immunita de omnibus erroribus manifestus in fide Probata 1^o
 ex illo n̄. Pauli ad Corinios 6. 11. quibus res immobiles (sunt ratio-
 nantes et p̄missio) quibus impossibile ē Deum mendaciter p̄ferre, magis so-
 latur habere magis ex quibus Verbis sequens deducitur ratio. Cuius-
 dam Veritatis ē simplex Dei aseveratio, ac ē unum tantum et p̄mi-
 sio, 1^o unum tantum unum tantum et p̄missione impossibile ē Deum
 mendaciter de peccato absoluta, alias n̄ habere magis p̄missio magis solatur
 siue p̄missione magis spei, 2^o etiam impossibile ē qd̄ 1^o Veritas falsum
 aseveret de peccato absoluta p̄mittit magis. ex illo ad Romanos 3. ē cer-
 tum Deus Verax, sicut homo mendax, id ē Deus ē verax sua ē ve-
 rax, et homo ē mendax sua ē mendax, magis ex quibus plures lebe-
 menda tray n̄ misseant: 2^o eius de Veritate 3^o patet. Ita qd̄ lu-
 rantia, et p̄missio Dei adeo habent immobiles Veritates, qd̄ p̄be-
 niant a Deo, qui ē ex sua sua Verax, 1^o etiam ab illo p̄mittit simplex
 aliter de aseveratio qd̄ eius de Veritate 3^o patet. Insuper
 ex A. Dionysio Cap. 6. de Divinis nominibus Veritas ait a Verita-
 te cadere ē a Deo cadere; 1^o simpliciter Deum a seipso cadere; 2^o
 id est qd̄ p̄mittit.

2^o Probatur Deo Veritate agnitioni magis Veritatis ē
 p̄mittit p̄mittit magis intellectus in Deo de Veritate sua intellectua

His Seryne affecto dicit Veracitas requiri in summo affectonis gradu, 5^o
 Summa Veracitatis affecto dicitur Deum mentiri incapax, 6^o Deus de
 sua potestate absoluta neguit mentiri, patet Th^o, 9^o de sua potestate absoluta
 non potest in se in summo Veracitatis gradu. In gradu namque summo Sapien-
 tia dicitur Deum deceptionis incapax, et Summa Veritas malitiam inca-
 pax, 7^o etiam Veracitas summa dicitur Deum mendacii incapax, 8^o patet
 Th^o namque sicut deceptio et malitia operantur summe Sapientie et Veritati
 Divine, ita mendacium operantur summe Veracitatis, 3^o Summa Sapientia, et
 Veritas dicitur Deum deceptionis et malitiam incapax, 9^o etiam Summa
 Veracitas dicitur Deum mendacii incapax.

Firmate 1^o nam in Deo non
 potest ad destruendum aliquid esse attributum, 5^o si enim posset esse in Deo
 potest ad destruendum attributum Veracitatis proprium, 6^o in Deo non est potest ad
 destruendum, potest in se, nam si in Deo esset potest ad destruendum et ad tra-
 he- operantur posset destruere attributa Sapientie, et Veritatis Divine, 7^o
 etiam si mentiri posset esset in Deo potest ad destruendum proprium attributum
 Veracitatis potest Th^o a potestate = Firmate 2^o nam menda-
 cium ipse est malus ex se, ut impossibile sit aliqua rationeonestari, 8^o
 implicat Deum mentiri, patet Th^o 9^o implicat Deum male opera-
 ri =

Ans potest 1^o ex Aristotele libro 4^o etimologiarum
 cap. 7. Dei autem mandacium esse se impium et irreparabile. 2^o in
 Augustino hoc docente in omnibus libris quos de mandaculo scripsit
 3^o 7^o mendacium est de genere illorum, quibus sunt prohibita, 7^o mala
 ita ut in his a seipso non possit, 8^o si Deus de sua potestate absoluta mentiri
 defectuose patet Th^o 9^o mentiri in Deo est irreparabile, 5^o non est irreparabile, 6^o
 ex malitia, 7^o Deum non dicitur mentiri, etiam de sua potestate absoluta plumbus est crea-
 dus, potest in se potest saltem rebelare.

3^o Probatur Deo a potestate, nam si Deus
 de sua potestate absoluta posset mentiri, falsitas non esset factibilis, 5^o nec est impossibile
 6^o etiam est impossibile de sua potestate absolute de Deo mentiri potest Th^o nam
 eo non est factus est infidelis, 7^o nihil testimonium Dei, 8^o si Deus posset de sua
 potestate absoluta saltem rebelare, si enim mentiri, tunc esset testimonium posset crederi.

quod manatius, sua factus, agnoscit factus motus est fallibilis = 2^o nam si
Deus potest de qua aboluta mentis, seu dante potest subire de qua plurimum
causam non eorum Deus fuerit tota de eorum ad factum, non tamen
rebolat se in dicitur in mentis potest tamen in hoc manatius, si
3^o omnia facta non est aboluta infallibilis, si fallibilis est expressum.

Solutio Arguta.

Arg^o 1^o nam ab actu ad potest bene dicitur, 3^o Deus de facto mentis est
2^o potest mentis. proinde 1^o nam Deus 2^o Chaim dicit ad Deum qui
invenit me occidit me, cui Dominus responderet nequaquam ita fecit.
Chaim occisus est ab Amalec. Et in eodem capite habetur Deus de facto
mentis est = 2^o non omnia regnat Deus de facto mentis, quia
est autem, inveniatur, et illud recipere; 3^o Deus fuit ante mundatum, et
illud recipit. Diabolo cui dicit 3^o Regum Cap. 2^o decipias, si per car-
bis egredere et fac ita: 3^o idem quod prius. 3^o nam Cap. 12
Iob dicitur de Deo quod decipit et saxa facit precipitem, sicut lobus, et
Leviticus 19. et 63. Conquerente homines, quod Deus illos carum facit. Et
Ezechiel 14. factus Deus, se decipere per factum: 3^o Deus mentis est

R^o ad

Arguteo deinde suum et super omni ad 1^o quodammodo R^o dicitur in 1^o quod si sit con-
sistentia. Sane occidit aliquem hominem, in tamen est certum quod occidit Cain,
cui de hoc nihil dicitur ex sacra scriptura. = 2^o nam abolo quod Sane
occidit Cain in: infertur ex hoc Deum mentis fuisse, quod in dixit Deus ad-
soluit quod Chaim non est occidendus, 3^o quod non est occidendus impugne. Et
coligitur ex Verbis eiusdem capite ad Amalec Deus, qui occidit Chaim se-
guntum panem.

Pro Solutione alicuius antiquorum nota 1^o quod corius eorum in
scripturis sacris dicitur Deus quodammodo Sane, per verba Sane, cuius est
aut fallibilis, deest intelligi. Similiter, sicut quodammodo Dominus di-
xit Iudae quod facis fac ebum. Fundatur hoc in eadem scriptura sacra, in
Maxi. 1. 2. Pharisaei asseruntibus, quod Moyse dicitur libellus equali
scilicet, sic respondet Iudaeus ad Iudaeos Cordis Verbi scriptis per
verba: Similiter. Nota 2^o dicitur in Pharisaei quod dicitur Moyse manat

quod licet potest separare deordinatum a malis moralibus ab occasione innocen-
 tis hominis et de facto illas separabit quando preceptum bonum et sacrificium
 fuerit sui generis unitas et de ablatione sui aliter, ut quando in magi-
 tu potest explicare Epiphanius: 2^o et supponit legem potest separare
 mala moralia a mandatis.

Ad Azorius R. inquit am, ad quodam
 modo enim in malis distinctio sui substat, in est receptum, nec habet
 deordinatum ex lege prohibita. Deinde inquit, ex intrinseca princi-
 pio illius nego inquit, et ita sub eadem distinctio, q^o et Deus de sua
 gratia absoluta potest auferre actuali prohibitioni mandatum, et ita esse
 malum ex lege prohibita, est dicitur, malum in malis in malis. Cui
 mandatum sit ex illis qui prohibentur, unde eo ipso qd manda-
 tum in amicitia sua ratione foret in potest Deus ab illo separare in-
 cetera intrinseca, et sicut in malis in potest Deus facere qd forma
 deordinatum ab eis magis in sit ali. mala sedus eodem modo de habentia
 dum ita in potest facere qd actus libera deordinatum bono. Nam ratio-
 nis, et de rationis, tamen qd e^o et 2^o equa prima in malis in sit ubi
 malis moralis.

Ad Thomam distinctio magis loquendo de lege pro-
 hibita. Deinde magis loquendo de intrinseca ipsius actus nego magis
 ab Deo in. nego ita, magis Deus et supponit legem potest qd
 potest occasione illa et ablatione sui aliter, qui fuerit in illis
 arguendo in malis, q^o Cui Deus sit supponit Dominus. Ut potest ob-
 tione tribuere bonas speciales autoritatis in Epistola, et ita Deu-
 sic in potest qd a autoritate facta, qd e^o prohibita in 5^o Deu-
 calogi precepto, et autoritate Dei, et similia. Deu- et supponit Domi-
 nus, omnibus bonis, potest tribuere et ex aliter bona Epiphanius
 casti et Causis. Ut de facto auferat, qui accipit illorum bonorum
 fuerit fuerit, q^o ad hoc arguendo qd sit ab alio sui aliter in malis Do-
 mino, unde magis fuit mutata de indebito et deordinatum in deu-
 ras, et obtemperans et ita magis mandatis dei Dei, blasphemus, et
 magis deest mala, q^o inegalitas signorum ad Reges et ita

In hoc serua intelligentia est. Ita in hoc 2^o

2^o q^o 104 art. 4 d^o 27 ubi dicitur, qd Deus potest dispensare in aliquibus preceptis Decalogi, hoc e in illis quorum ratio potest mutari de mora in bonas defectu aliorum. Circumstantiis. eodem modo intelliguntur Decalogi omnia 53. in Genesi, et inuentus 3. in Cap. 9. quodam manu legis exclusa facit a mandato ex Dei dispensatione, qd n̄ intelligit quod Deus dispensabat in mandato 5. q^o 2. Facit potuit sine mandato profere illa Verba, ego sum primogenitus Esau; eo qd Dei inspiratione, et ordinatione substituit aliam personam p^oditione futurorum, q^o omnia illa in figura interpretantur.

Dices Deus ut supponit legem alicui tenentem, q^o nemini e subditus: q^o sine peccato potest mentari, sicut sine peccato potest accipere nostra bona, & facere qd alii illa accipiant. R^o Dico aut, et magis dicit, q^o ut Deus nulla lege tenetur, tamen ex p^o bonitate tenetur n̄ agere qd inordinatum e ad se, in seipsum agere, cui operacione sua 2. Regulas, et maxime bonorum actuum, que e ipsemet Deus.

Arg^o 3^o q^o 2. Agno Domini nas potuit mentari, et defacto mentari e: q^o ei Deus, pater sua, et consubstantialis, magis mandatur, et Aristoteles, et D. Thomas e q^o veritas faciant veritatem simpliciter sua e, qd merito tenentur; 2^o Agno Dominus substituit veris, et factis significabit aliq^o sua e qd in mente habebat; q^o 2^o pater sui 1. magis discipulis eueritibus in Emmaus sinit se comitari, et 2^o talis intentionis n̄ habebat; eodem remansit: q^o 2^o = 2^o magis leuis 6. ad Abraham alxit eos ascendite ad Abraham, ego autem n̄ ascendit; 3^o postea ascendit; q^o dixit aliq^o q^o

Manifesta magis potuit Deus Deum de ipso absolute asserere in humanam creaturam in celo supradictis creaturam: q^o p^o creaturam de ipso aliq^o p^o peccato, sicut pater sua, q^o cum crearetur non in humanam creaturam scilicet, q^o q^o operacionis eius dicitur peccata. Sicut in hoc

ponitur ob defectu cognitionis mentientis, de Xpistis Dominus
in hypotesi facta.

Ad Augustinus R. si ego ans q. si Xpistis Domi-
nus mentientis mentientis illud referenda in Ceteris Dictionibus
Baptizati in supposito operanti. Quid q. actiones suas Baptizati
bonas, et sanctas tenent, ad gratiam, nec mi q. ut aliqua fieri sit
mendacium nihil q. illud deus significat. Et dicitur. Ioh. 3. p. q. 35.
ait. 1. ad 1. his dicitur: n. omne qd. significat mentientis e. s. quod
de illud in omnes qd. nihil significat tunc e. mendacium. Unde Cui
fictio refertur in aliquas significat in e. mendacium. Quia De-
arbitris alias omnia, que a sapientibus, et alio figurate sunt
ficta in mentem deum sunt arguta.

Quapropter Xpistis Dominus fuit
et longius in. inquit. D. Gregorius Omnia 23. in e. dicitur; ta-
les se ee. existit in Congere, qualis apud illos erat in mente,
et q. ad eis longius erat talis fuit se longius in. q. qd. parat ad
1. p. dicitur minoris; ad 2. R. qd. Xpistis fuit absolute se in
ascensum, s. n. ascensum. Unde Cui discipulis suis, et hic
sit 1. dicitur = 2. R. qd. n. dixit absolute n. ascen-
sum, s. galat. et manifeste, et in porta parat. Cui et in
oculis ascendit = Ad Ieronimus R. dicitur ans et n. dicitur
q. ut Deus in aliena sua possit peccare, s. in fame in sua
sibi Omnia, n. illud suppositum dicitur peccat. Unde supposito ve-
ati; Unde s. p. m. dicitur peccat. et voluntaria supposito dicitur
qd. implicat q. fuit et. Recorae n. n. humana, dicitur, ne in pecca-
tu laberetur, de quo in tractatu de impeccabilitate Xpistis.

Ad 1. 2. Ray
Deus obligat homines et sequantur. Istentia, erroris; q. i. pre. Deus
e. autor erroris; et sequantur potest mentis. Cui e. Ceteris Dicitur
dicitur e. in Corinthe homo 1. tractatu. G. disp. 2. dicitur 1. ascen-
tu. Unde q. dicitur sine peccato discordare a dicitur erro-
ma. dicitur aliq. et p. dicitur, Ite. Deo p. dicitur, q. p. dicitur obligat

in desi deata q se ab appetente beatitudines q modus finis, q. a. mori in
 e. medius hse, s. q. accidens ad beatitudines sequentes, ita similita. 110.
 obligat ad sequenda, ut in hys rationibus, q. obligat. Ut nos faciamus qd
 inaley e. etia, ex errore, in tamy obligat ad mentidndy q. mandaty
 in contexta hse, s. q. accidens Cuy sine a. d. p. c. i. g. f. o.

Nov. 5. ex d. h. q.

110. Iam e. specim. mendatū. s. multoties Deus locutus e. hse, et h.
 alio ironice: q. et multoties mentiu e. in quod e. gaudy gbat. 1. mag
 yonens. 2. Videns Deus qd Ady hpe. atq. e. i. nudus dixit, ecce Ady
 quasi vnus ex nobis; s. hoc dixit ironice et glari voluit: q. multoties
 3. mag. Xp. Dominus dixit in domo vocare
 iustos, s. peccatores: quz Verba Ut tenet d. Chrysostomus homilia
 11. in Mathew dixit ironice: p. ady q. p. i. u. s. = Quoad 2.
 partem glari vni, mag. 3. Regum Cap. 22 Cuy Rex interrogasset
 Michas, an duceret ille Remo. i. e. in Ramoth Galat, Respondit
 Michas ironice qd acciperet et Dominus traheret in manus suas.
 Etia. yonens. et 1. ad Choninthos, hys ironica Verba habet. Ego.
 ray. satyati estis, ray. diuities facti estis, sine nobis regnatis. q.
 h. alio. Deus vsus e. ironia.

R. Cuy. d. h. infra. q. 112. art. 1.

be. qd. ironia e. duplex una consistit in locutione falsa q. quaz inquit
 aliquis et expricat de se minora quaz de se Vere existimat, et hys e. U.
 ny extreme oppositū lactantis; Deus auty iniquaz locutus e. nec
 hse nec glari ista ironice, alia e. quazda figurata locutio s. t. quaz
 do vtra Verba, quasi a. vtrius sensu, et quasi variatē, ita ut
 Verbo vny. vtriusq. sensu. multaz aliud significat, ista fit sine
 mendatio, et p. tinet ad ornatum sermonis, et decorem, et multoties
 sic reperit in sacra scriptura abiq. specie mendatū; h. q. p. i. u. s. ad au
 toritates; ad illud de xpo Dominio dicendū e. in ee. necessarius, qd
 ironice intelligat, nos sensus xpus venit p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s.
 ex. i. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s. p. i. u. s.

Cx. d. h. s. i. n. f. e. t. u. s.

1^o Deus n̄ potest esse Causa substantiæ, et eorum directe et factiva etiam si talis e-
 rror possit esse sine mandato, et actu, sed per errorem quædam ad unitatem, et
 substantiam possit Causare, et ratio n̄ magis error intus, et factiva ad hoc est malus
 Et n̄ possit ad hominem esse directe factiva sub ratione facti erroris, q̄ si homo aliquis
 de Deo h̄ opinionem falsam et erroris necesse fore tamq̄ est si liberis peccet, et error
 nunquam dicitur esse peccatus: q̄ multominus potest esse Deus directe et factiva de
 unitate, et illius Causare factiva in intus hominis, aut Angelis. — Ita magis
 1^o magis Deus n̄ movet nec excitat ad peccandum: q̄ magis ad errandum, patet
 ista a pari ratione. — 2^o magis ita error est Deus, sicut et bonus; 1^o error
 q̄ sit summe bonus n̄ potest esse aliquid malum sub factiva mali erroris in nobis
 1^o ex eo q̄ est summe bonus n̄ potest esse Causa directa animæ substantiæ, aut
 erroris factiva.

Dices 1^o error potest habere rationes generis, 1^o Deus potest Cau-
 sari malum per se: q̄ et erroris; patet mihi 1^o ex illis ad Romanos 1^o tra-
 didit illos in erroris sensum; 2^o magis potest Deus per se et immediate cre-
 are erroris in intellectu humano sine deus effectibus ipsius intus, q̄
 error ille solus dependet in se haberi ab intus et a subto ingenere Cau-
 se inanimati: q̄ potest illius in se haberi in peccatis, q̄ verbum
 est distincta deductio.

Ad 2^o magis, et distinctio meo generis tunc magis n̄
 distinctio Dei attributi Deo meo, si distinctio substantiæ meo potest per se
 Deo meo potest nego meo, et ista, q̄ q̄ patet ad unitatem, et tamen
 ad unitatem q̄ est error possit esse malum generis, potest tamen dicitur illa pe-
 na in eo q̄ Deus punit erroris pro peccata antecedentia, sicut docet D.
 Thas 1^o 2^o q. 87: q̄ unus peccatus est pena alterius, q̄ punit Deus
 unus peccatus pro peccatis antecedentibus, et sic dicitur Deus Causa punitiva
 peccati, et oblationis in peccatis peccatoris. — Ad 2^o q̄ patet
 nego ista, q̄ in se haberi Causa error dependet ab intus; magis
 accidentia dependent a subto in se haberi, et ab illo dicitur; q̄ error
 qui habet habitus acquisitos effectibus erroris dicitur per se actus, et per ac-
 tus istos illos dicitur retractat ab actus, quibus tales habitus ac-
 qui sunt.

Dices 2.^o potest Deus infundere habitus erroris, siquidem in
 ipis habitibus nec moramur, nec cleretremur, & solum in actibus, sicut
 potest infundere species intelligibiles factus representantis, et habitus opinio-
 nis falsi: q.^o potest de causa erroris — R.^o negando enim q.^o habitus
 erroris directe inducat ad actus in solis q.^o mali, & etiam a factis quatenus
 sit actus erroris & sic p.^o in potest infundere ad eos, sicut ipse actus p.^o no-
 ne in potest infundere habitus opinionis falsi q.^o tunc habitus reipsa in-
 clinaret directe ad actus reipsa falsus, qd autem Deus in potest infundere
 species representatas falsi p.^o ex eo, qd in potest Deus sup.^o genus
 causae materialis aut factis sine materia aut forma species q.^o e similitudo
 obli, unde dicit similitudo sine illo, tunc e similitudo qd fieri a Deo
 in potest.

Dices 3.^o notatis actibus acquiritur habitus erroris; & Deus
 decessit ad notatis actus: q.^o etiam sine notatis actibus potest infundere
 habitus erroris. — R.^o negando etiam, magis etiam habitus erroris p.^o g.^o
 uita a notatis actibus, ad quos Deus decessit; et tamen potest illos in in-
 fundere, seu causare in notatis sine notatis actibus; q.^o ad actus erroris in
 decessit quatenus mali, et vitiosi sunt, & tamen manifeste et eodem modo
 decessit ad p.^oductionem habitus vitiosi, quia ex illis actibus decessit. di-
 condum iura idem est Cuius generatione de habitu erroris.

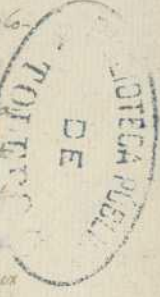
Infertur 2.^o in
 his qui p.^oferunt ad fidei Deus nullo modo e occasione alicuius deceptio-
 nis etiam p.^o accidens ratione alicuius metaphysici locutionis, ita ut
 eadem gaudet certitudine, qua gaudent mysteria notae fidei; In-
 deus de fide e notae fidei e certae et infallibilis q.^o notis in testimonio loci
 dicentis qui nec falli, nec fallere potest, ita ut fide e in posse e occasione
 alicuius deceptiois, in his qui p.^oferunt ad fidei, alicuius p.^oferunt ad
 mitas notae fidei, q.^o et habet Decretum Hieronymi in 25.^o 6. Cap. 1. Certi-
 tudinem suam e et in potest subire falsum.

Rao e, q.^o de fide e notae fidei
 e certae et infallibilis, et omnimode certatis, Cuius enim conserat
 habitus certatis, inquit Ioanes, 16., doceret vos omnes certitates

¶ Si ex modo loquendi diuina locutio est occasio alicuius deceptionis, in his, qui firmiter ad fidem non adhaerent, non omnes Veritates, & potius occultat illas locutionibus metaphoris, q^o Veritas, cuius ratio in prophetis loquens locuti, & palus de Patre meo amantibus Veritas, q^o in his, qui firmiter ad fidem non adhaerent, est occasio alicuius deceptionis.

Dices in sacra scriptura Veritates plures Veritates sūt metaphoris, sūt et locutionibus iniquis, et q^o hoc dicitur Mater 13. hic in parabolis locus sum eis, et dicentes in corde, et audientes non accedunt nec intelligunt. q^o potest Deus in his, qui ad fidem firmiter non adhaerent, occasio alicuius deceptionis saltem, & accidens ratione alicuius metaphoris, & locutionis.

R. Respondeo anti et nego istud, q^o et plures Veritates distinctae in sacra scriptura locutionibus metaphoris, tamque ea, qui necessaria sunt ad credendum, si uno loco proponuntur obviare, in alio declarantur, et saltem ipsa traditio apostolica, & declaratio ecclesiae proponunt.



3^o Deus nec de poa absoluta per ministrum suum, & alius, tamquam per ministrum, sive sit angelus sive homo, dicit, nam si Deus per se in minister suos, et talis mentiri, & seipsum immediate posset mentiri, & hoc implicat, ut manet phantasia. 2^o Ma. phantasia, cuius per suos ministros Deus loquitur locutio est ad illos immediate, et ministrum solum loquitur, q^o Deus illis loquitur, q^o si per se Deus, & illos, posset etiam seipsum immediate mentiri.

¶ Summa 1^o nam si non esse impossibile Deus mentiri per suos ministros, sequeretur q^o nostra fides, que diuine reuelationi unita non habet fundamentum, et stabile fundamentum, q^o phantasia sequela, q^o fere tota scriptura reuelatae nobis a Deo per ministros.

¶ Summa 2^o nam quando ministrum Dei, et talis locutio Deus est, qui per illos simpliciter loquitur, et Verba eorum sunt Verba Dei, ut dicitur ex illo in aliter 1^o d. si unus vos estis, qui loquitur mihi, & Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.

DISPUTATIO VI

An fides Theologica versari possit circa falsum?

Desputatione precedenti vidimus fides Theologica ex parte obli, et seorsus solius inclinare ad falsum in posse nunc autem videtur quod est an ex parte subiecti ex parte credentis possit circa falsum, et adiectis sententiis, quae videri possunt in abstracto, sit.

Nostria Dissolutio.

fides Theologica requirit adue h accidens et ex parte credentis versari circa falsum, ex eo quod aliquis iudicabitur existimare, et de fide id quod de fide est. Si autem tunc credat in credit fide iudicia, s. acquisita. placet mi ratione desunta ex d. the. in p. art. 3. in corpore sub hac forma possum, nullus, s. ipse potest fieri, in aliquid obli, etiam h accidens, nisi subiecta sui, ratione facti, et sub illa attingat; s. ad falsum sub qua fidei est 1. veritas. veritas: q. in potest attingere aliquid obli etiam h accidens nisi ut subest 1. veritas rebelanti; discursus est legitimus. tunc transt. potest disc. 2. ma. e. certa, q. si aliquis habitus, s. ipse attingeret aliquid obli et in sub. ratione facti, ipse talis habitus, s. ipse excederet proprium, s. speculati- bus, quod est impossibile, tunc sic; s. a sub 1. veritate rebelante nullus falsus etiam h accidens et ex parte credentis potest inveni. q. fides Theologica etiam h accidens et ex parte credentis in potest attingere aliquid falsum. placet mi. mag. illud inveni. ut obli sub best. fidei- ne Diva quod ab illa denominata best. fidei, et aliquid; s. 1. veritas nullo modo potest testificari falsum alias veritas 1. in est: q. aliquid falsum adue h accidens inveni in potest sub 1. veritate; q. implicat quod sit falsum adue h accidens, et quod adue best. fidei.

Dices.

Ut ex nomine dicta sequatur fides Theologica absolute in posse versari circa falsum in tamen ex ea sequatur in posse versari circa falsum existimatur. Ut verum ab ipso credentis ex te ex ignorantia inveni- bilis, aut ex errore ignis credentis; unde falsitas illa in pte s.

Accidens recludenda infidelis Oratio.

1. Ita magis fides Oratio non potest
Veritati circa falsum existimatum Verum: 1. nulla est solutio potestatis animi magis
fidelis Oratio non assentit nisi rebus Veris dictis ad Verum: 2. non potest Veritati Cir-
ca falsum existimatum et Verum; patet Oratio 9. Deum non potest Veritas et gratia
dicere res nisi eo modo, quo sunt in se: 3. non potest falsitatem falsum et
existimatum Verum ex ignorantia aut errore inbecillitatis Credentis =

2. Si aliquis falsum existimatum et Verum firmata sub oblo facit,
magis fides ex sua ratione forti non inclinaret in oblo sub royalibus existim-
tationibus, 1. modo fallibili: 2. non solus accidens, 3. esse, et ex sua ratione
forti esse falsitatis; 4. ex sua ratione falli fides innoxeta testimonio Or-
atio, Veritas, lex honorato =

3. 9. fides theologica non potest tra-
sari Circa oppositum oppositum oblo, et patet in aliis habitibus intellectua-
libus, 1. falsum existimatum et Verum a Credente recipit oppositum Veritas,
quod est oblo facit, cui istud sit lex ut veritatem, et in aliter: 2. idem
quod patet

4. Probata Veritas magis fides defectio est in certitudine quas ha-
bitus sciendi habet; 5. isti habitus, ita habitant in ordine ad Verum et
ad falsum nequeant inclinare: 6. potestatis tunc hoc ipsum de fide Circum-
stantia =

Oratio magis fides Veritati Circa necessarium, quas
aliter sentire non possunt, et nullas secum patitur opinionem, 1. firmam:
2. repugnat fidei inclinare aliquo modo ad falsum; patet Oratio magis ha-
bitus inclinans ad falsum patitur secum firmam, et Veritati Circa diffi-
cilitate, quas aliter eum non possunt, potestatis animi, 3. Veritas tunc suble-
ta et talis sunt in certitudine, et tunc non potest Credens forte ut talis
habere dubitationem, et firmam, aliter enim amitteret fides, et est hy-
pocritus: 4. =

Dico, ex hac ratione solus infidelis fides non potest inclinare
ad falsum speculationem, et tunc sequi non potest saltem inclinare ad falsum
practicum. =

5. Ita magis fides secundum eam rationem specifi-
cay est tunc Credenti simul practica, et speculativa, 1. 9. et speculatio eminentia
haec sit in certitudine in ordine ad Verum speculationibus non potest Veritati Cir-

ca' falsas specularibus: q' eadem ratione arguuntur qd' veritate circa falsum
specularibus, cum veritas est magis simpliciter atq' ad seipsum obtem, sed 1^o Veri-
tate rebelante.

Dices. Subterfugium accidens posse inclinare ad falsum sive prac-
ticum, sive specularibus, eod' modo dicitur in ad se qd' e' p' accidens, s.
ad se qd' e' ipse ipse assumpta. — S. Dicit mag' D. Augustinus li-
bro 2^o de Trinitate Cap. 5. ait, in rebus falsis in seet alioquin forte ita
e'; ut A. Bernardus libro 2^o de Instructione: falsis ait, ambigunt in ha-
bit; s. si p' accidens posset inclinare ad falsum, iam includeret aliq' stry-
gentis, et ambiguitates. p' modo modo posset, nec Theologica inclinare
ad falsum.

Soluntiv. Arguta

Arg. 1^o dicit nihil atropata quae nisi sub ratione falsi? Veritate
rebelantis potest falsis veritati circa falsum ex ignorantia inbenecibili
excedenti: q' p' accidens potest falsis Theologica veritati circa falsum existi-
matur et veritas: q'ate ans. nihil potest atropi' obtem aut voluntate
nisi sub ratione propria sui obtem: s' potest intus atropare falsum sub ratione
veritatis, et voluntas malus sub ratione boni: q' similiter potest falsis atropare
falsum existimatur veritas, q'ate dicitur a paritate — R. magis
do ans, ad p'ponens veritas p'ponens magis dicitur q' dicitur intus, q'ate
dicitur de voluntate) et veritas, abstractio a veritate, et agerenti,
obtem vero falsis, e' tale veritas, s' 1^o veritas rebelans, sub qua nullo
p' modo potest cadere falsum, et ideo in e' eadem rae.

S. Dicit mag' dicitur
dicitur Charitatis Theologica e' tale bonum s' dicitur bonitas ut e' in se, s' Char-
tas potest fieri in aliq' qd' agerenti bonum et ut in se in se sicut potest be-
nefacere pauperi, qui talis se s' dicitur: q' dicitur falsis Theologica et habet
p' obtem veritas s' dicitur 1^o rebelans potest atropare falsum existi-
matur et veritas — R. dicitur p'ponens magis dicitur dicitur
ganitas e' mag' falsis distinguitur a Charitate, et aliis dicitur veritas
habet in voluntate in hoc, qd' obtem falsis e' dicitur, sive testi-
ficatur, ad se ut e' 1^o veritas dicitur, in vero nostra ratione inquiris-

tus sibi applicari, et Cui implicat Deus falsus licere implicat etiam fides
 Theologica ad falsum existimatum. Ut Deus inclinare; Charitas vero, et
 alij Virtutes in voluntate residentes respiciunt bonum positum, et
 applicatur per rationem, Unde si aliquando ponitur alij. Ut dicitur pro-
 pter Deum factus in illud Charitas, sicut explicat ex utroque, sicut n, hoc
 autem in potest et regulis Charitatis sciri.

S. Dices scientia signata, que
 est virtus intellectualis potest Devari circa falsum existimatum, ut Deus, et
 quando aliquis habet scientiam prudentiam hostij electi a sacramento
 esse adorandi, Cui tamen in eadem Inventa, in quo casu prudentia dicitur
 ad adorandum; s. adoratio tendit ad alij falsum et Constat Deus; ostendit
 fides Theologica, que est virtus intellectualis potest inclinare, sive ad ipse
 re alij falsum existimatum, Ut Deus. R. Deinde cum
 et negando Itaq, nam prudentia in nihilo suo testimonio, s. apud
 his rationis, que de se certissime sunt et dirigentes, nec requirunt certitate
 positiva, s. omnium Deum, et sic solum scientie dicitur esse nostra ra-
 tione applicatur; et Cui nostra ratio posita in applicatione falsi ex hoc evenit, qd
 prudentia possit Devari circa falsum existimatum, Ut Deus; fides vero
 in a ratione nostra dependet, s. prout ad suo testimonio testificante
 res et sunt in se.

Ad illud vero de adoratione hostij in Inventa, R.
 qd si in eadem probatur dubitandum qd in sit peccatum debet sine ulla distinctione
 adorari, et tamen est credendum fore Deum, aut hostia in particulari, s.
 solum secundum rationem, Immo, Sacram, hoc est secundum qd suo illud
 Verus Corpus Xpi, si fuerit recte Inventa; qd affirmat. Item hic
 art. 3. ad 4. hoc est qd in Inventa, et adorandum est, q. adoratio est actus
 religionis, et Cultus, qui est actus moralis regulatus a prudentia.

Quando
 enim dicitur absolute, et sine distinctione hanc numero hostias esse adorandas, q.
 melius ratio probatur dubitandum in particulari, s. qd est ad positum nec respici-
 cit in se sit, in sit, s. solum q. agatur ad dubitandum, in dubitandum,
 tunc adoratio in e. rationalis, s. absoluta. ad ratio autem sub distinctione res-

cū supposita aliqua dubitatione, quæ hic n̄ agatur, ut supponimus; at vero
fides n̄ regulata a prudentia, s̄ salū a testimonio Divi dicente ita eē; tes-
timonium autem Divi solus rebelat quælibet hostiā, n̄ de secreta, eē ado-
randā, q̄ quæcūq̄ dicitur Verū Corpus xpi, qd̄ autem ita, illa sit n̄ de
secreta n̄ rebelat a Deo neḡ determinata, & Ecclesiā, Unde qd̄ hoc nomen
hostiā sit n̄ de secreta n̄ ē mā fidei, s̄ solū qd̄ supposita discretionē iudicā
sit Corpus xpi.

Arg. 2^o maḡ quæ ad Verū rationis spūcū, et homo
rusticus n̄ aliter credunt nisi qut̄ a suis Parochiū parentibus, aut Doctō-
ratoribus audierunt; s̄ quicūq̄ indoctrinatus credenda posant opponit
aliquo falsū; q̄ tunc credent aliquid falsū existimant ut Verū; potest itē
q̄ tenentā credere sicut audierunt, aliter enī precabunt, q̄ ita dicta-
mez de obligatione credenti faciunt.

R. credendo maḡ et n̄, et maḡ ad
Verū, maḡ ad credenda, quæ de nobis dicuntur definita nemo prudentia
mota ex nulla ratione gravata a quocūq̄ fiat, s̄ ex solemnī, et certā
deca p̄mulsaone, & ex notitia illius sufficienti, et authenticē facta, qd̄ si
alio modo credat̄ legit̄ credit, et n̄ fidei Divi, s̄ quæ humana,
cui falsus subesse potest, si autem parentes Parochiū, aut Doctōres
nos parit, et rusticus opponant qd̄ rebera ē de fide tunc credent fidei
Divi, q̄ si deficiat̄ sufficienti fundamentū gratiæ et ex parte
prudentiæ ē tamen qd̄ requirit̄ specularit̄, et ex ratione falsi fidei
quæq̄ si apta peculiarit̄ opponitur parentibus, aut doctōrum abro-
bitate credunt hac ratione n̄ supposita, s̄ si ē ab ecclesiā p̄positū
impudenti credunt, et rebera credunt fidei Divi; quando vero qd̄
a parentibus et parochiū p̄posita et definita ab ecclesiā n̄ ē p̄po-
sita ad illa, tunc specularit̄ deficiat̄ n̄o falsi fidei, et sic n̄ abin-
quāt illū fidei Divi, et secusq̄ illorū existimantū gratiæ eēt
Verū et ab ecclesiā definitū. Si tamen falso existimato ut Verū,
et ab ecclesiā p̄posito n̄ assentiat peccat̄ peccato infidelitatis, eo
qd̄ secusq̄ suis existimantū hęc assentia ratione, quæ sequi gra-
tiæ debebant̄ deficiat̄ a ratione b̄i significat̄ fidei

Arg. 3^o nam dicitur quibus dicitur natiuitas: tunc nota signa, sed aliqua oblatione crederentur & p^oter de Venturuz postquam tunc erat natus: q^o falsis illorum in tali casu crederetur circa falsum, pater dicitur q^o respectu illorum isto proposito Xptus e^o Venturuz erat falsa. = Ipsi namq^{ue} nam si aliquis ante instanti manifestati Xpti exalau^o fide dicitur Xptus e^o Venturuz, et in eodem assensu daretur obq^{ue} ad ultimuz instanti quo p^ostata est eius natiuitas, tunc est falsus ille assensus, cuius tunc Xptus natus est: q^o cuius est idem numero assensus ante et post natiuitate^m tunc fides crederetur circa falsum.

R^o ad Sapatus distinguendo ans: Credebant in illo casu Xptus e^o Venturuz fide humane deade ans: dicitur subdistinguo q^o tempore determinate nego ans: q^o indeterminate deade ans, et nego dicitur, ad p^oter d^o hinc ans: erat falsus q^o illo tempore determinate, in quo Xptus natus tunc erat deade ans: q^o tempore indeterminate nego ans et dicitur; q^o dicitur p^oter nati et si manifestato erat vera illa p^oter Xptus e^o Venturuz alique modo, ad natiuitate a determinato tempore, et idem sensus fidei theologice & iudeorum potuit crederi circa aduentu^m Xpti et abstante^m a determinato tempore, si talis assensus est circa futuritione^m q^o illo tempore determinato post natiuitate, et connecta e^o fidei theologice propria, et tunc n^o e^o nisi fidei humane; nam dicitur n^o adolabit natiuitate^m Xpti futuraz ut crediderit post eius natiuitate^m, et idem q^o p^oter est falsa, et soluz cognosceret p^o aliqua dicituraz, cui potest subesse falsus. ita d^o dicitur hic aut: 3^o ad 3^o.

Ad Ipsi namq^{ue} R^o illuz assensus n^o eo casu d^o munitio, 3^o talia d^ocontinua^m, et in p^oter cum est duo, alter scilicet natiuit et deade ad que^m inclinaret fides dicitur, alter falsus, et p^oter natiuitate quib^{us} est fidei humane, et q^o sub 1^o dicitur adolabit eodem n^o p^oter Xptus natiuitate postquam tunc erat natus, unde ita crederetur ex quo sacra p^oter ignoratib^{us} inbegnib^{us}; q^o autem d^ocontinua^m illa assensus pater ex eo, q^o natiuitate d^ocontinua^m natiuitate fidei, nam ante natiuitate haberet q^o morib^{us} fidei dicitur deade, post illaz dicitur haberet dicitur, qua iudicaret Xptus si e^o natus.

3. Ita si subiectus dicitur, ut est hereticus, q. si
 arantia et abicit actus fidei; patet Ita nam ex duobus arantibus
 Itantibus si unus e hereticus, aliter dicitur ex Chato licus. R. de-
 dando dicitur negando Itant ad psonam dicitur e de Oram pte, in
 vero p accidens, et supposita ignorantia inveniuntur in Sucto; ma-
 gis sic potest Itantare ut aliter sit hereticus in secundo se, aut ex cetero
 5. ex ignorantia, et aliter arantia potest in ee Chato licus neg. elicitus
 a fide divina, q. ad hoc ut sit fidei Chato licus in supposito qd iudicet. Co-
 dens q positionem Itanti sub ratione facti fidei, 5. e necessarium, qd dicitur
 sub illa Itantia, eadq bonum ex integra causa, malum ex quocumq
 defectu.

Argo 2. nam fides potest elicere actus malus q. Itant pro-
 bant aliter actus falsus. patet Ita, q. in minus repugnat Deo, q.
 sit principium actus mali, quia assensus fidei; aut probat potest quis
 credere qstia bona, gloria; 5. talis actus est malus; 9. 9. a
 D. R. ponit aut et nega Itant; Itant dignitatis e, qd actus
 intus ex diuerso Cugite habet facilitates apud malitia, facilitates
 habet fidei et intrinsece in seipso eo qd e pnam malum intus qua-
 tenus in forma ebo sicut e in se, arguitur in potest ac facilitas
 a fide virtute intellectuali, que intellectu determinat ad verum et
 stat sub diuina rebelatione, at vero actus intus e mala moralit
 ab extrinseco, et a mala intentione voluntatis, et vero lo panti
 fides elicere actus malus ex aliqua Ciacum tantia, in tamq assen-
 sus falsus; instantia e in scientia, que potest dicitur actus demon-
 strans velle moralit ex aliqua sinistra intentione, in vero assensus
 falsus, Cuguitate medio necessitate; patet 9. in quenti.

Argo 3.
 mo, nam assensus dicitur ex istis genitibus, pulch homo e risibili
 xptus e homo. 9. xptus in e risibili e assensus falsus; q assensus
 fidei potest ee Ciaci falsus patet Ita, q. secundo actus dilectiue
 assensus ditionis dependet et causatur ab assensu genitibus; 9.
 Cugitua genitibus si de fide ista influat saltim et dicitur

Cujus alia in assensu falsus, qualis est assensus Dionis. = R. qd in gdi
to silogismo Dico falsa pua modo causata a ppositione fidei. s. s. solus ppositio
ne reali falsa et a mala applicacione inter dicitur quibus ppositiones qd
Deus ad ppositio Dionis falsas, et vero. Verum enim qd se in tenet nec rici
nal nisi in Verum, nec qd pncipiis nisi Veri, et pccidens ac tra p
us hanc, qd ad assensu falsu detingunt.

neq
+

Dico causalitas pncipiis tra
ca assensu Dionis in eo solus dicitur qd pnto assensu pncipiis, et mo
dificata bonia rationis pncipiis inter ad assensu Dionis falsu pncipiis
cande, ita ut in pnto absentia stant illo assensu, s. totus hoc repen
ta in obsecuto facto ex una ppositione ad fidei. q. b. hanc ppositio Causa
salsu pncipiis assensu Dionis falsu.

R. Causalitas em negandus.
Causalitas em pncipiis in eo solus dicitur, s. utentia requirit
ut assensu pncipiis in solus ex applicacione absentia, s. etia qd sit
pncipiis in quo Veritas Dionis ex sua rei distincta, itaque in semore in
telligi valente qd ad illa efficienda, et Veri sua exente qd bonia ra
tione, hoc tamen nfit in silogismo aducto, s. ipsemet discussus per
malas applicacionis assensu Veri e sibi ipis Causa assensu falsu, nec
em in assensu vero distincta Valia ppositio falsa, s. pccidens deto
quata ppositio vera qd abusus malis applicacionis, et mala Conecten
tis assensu Veri Cujus alio assensu falsu, qui qd se dicit ad falsam
Dionis

ad sup. 7.

DISPUTATIO VII

AN mysteria fidei xpianae sint evi denter credituilia?

Supono 1. qd Valia assensu aliq. ee evidenti Credituile, et ee ei
denti Veru, q. pncipiis Veru, rationis diversa sunt; itaq pnci
cipia de Veritate obli sunt in a se ca habentia Concedunt, nisi in se
ca, Cujus obli Conno, quo pncipiis eo tendunt. Ut obli eo modo,
quo in se ipso e manifestet, pncipiis vero Causa Veritatis obli neg. Sunt

Arg. 1.º. nam ad hoc. Ut mysteria fidei ratiõnantur eent evidẽta
 Credibilita debeat. Euz evidẽtia pponit. Sed hoc e impossibile. qd
 pbat. Euz nam obuz. Inpugnata. Ut eia. Uita. Cõtra. qd. hanc. facu-
 latis. nãalis. qd. implicat. qd. evidẽtia. pponat. ratiõni. nãali. qd. qd. ad. ita
 abipãta. qd. pbat. Ant. nam. alias. pãncipia. lumine. nãali. nota. negantur.
 Ut. si. aliquid. impede. imbuendo. qd. pponat. tres. psonas. realita. distictas.
 ce. Omnis. humano. nam. Nam. in. hoc. Casu. Uidebunt. Necessario. negari. illud
 pãncipia. nãale. qd. pbat. qd. sunt. eadẽ. Om. itatio. d. a. qd. dicto. mysteriu
 qd. pponit. Et. evidẽtia. Credibile. excedit. facultate. nãaly. =. Ista. ma-
 ta. implicat. in. tenam. qd. mysteria. fidei. pponat. Ut. evidẽtia. Cre-
 ditãtia. qd. idẽ. qd. pãtus. qd. bati. Ant. nam. pãncipia. Credibilitãtia. pbeni
 a. fidei. sicut. Uisione. a. Uiso. Sed. a. forma. obscura. quãtis. e. fidei. Oia
 nulla. evidẽtia. pbeniã. potest. qd. mysteria. ratiõnantur. pponat.
 Et. evidẽtia. Credibilitãtia. implicat. in. tenam.

I. ad. Argutus. negan-
 do. nã. ad. pãtus. nego. Ant. ad. cuius. pãtus. item. nego. Ant. nam. ex
 motib. cogitã. Ex. pãncipia. nãali. Ex. humana. fidei. desumitã. evi-
 dẽtia. Credibilitãtia. mysterioz. nota. fidei. Ut. poter. ex. dicitur. neg. is-
 ta. evidẽtia. clãtã. Ueritate. pãncipioz. nãaly. n. em. negamus.
 talia. pãncipia. Sed. solu. illã. explicamus. Ut. sic. in. dicitur. sciantur. =

Ad. Ista. nã. R. negando. Ant. ad. pãtus. distingui-
 mus. denominao. Credibilitãtia. fãctã. pbeni. a. fidei. Uero. mag. funda-
 mentalitã. nego. mag. Credibile. dicitur. duplicitã. s. i. fãctã. et. fã-
 damentalitã. Ex. denominao. autẽ. extrinseca. pbeniã. a. fidei.
 dicitur. Credibile. fãctã. et. ex. denominao. extrinseca. pbeniã.
 te. a. fidei. S. a. motib. extrinsecis. et. ex. illis. antecedentib. le-
 quis. Ut. fiant. Suficiens. et. decisa. p. pãtio. ob. Credendi. di-
 cta. Credibile. fundamẽtalitã. et. iteo. hoc. Credibile. de. quo. ha-
 bet. evidẽtia. n. e. effectus. fãcti. dicitur. et. ita. poterit. aliquid. evi-
 dẽtia. ex. motib. Suficientib. inducentib. ad. illud. Credendum.

Arg. 2.º
 si. mysteria. fidei. ratiõnantur. eent. evidẽtia. Credibilitãtia. eent. obuz.

Xpianus esset evidenter Crediturus, etiam esset evidenter Vera probata An-
 nax Credituritas misteriorum facti e[st] q[ui] se dicitur Cui illorum Creditores,
 Siquis talis Credituritas Cetera falsus in potest ee: 3^o Verum e[st] An-
 nata Ora, q[ui] quando cognoscitur aliq[ui]d se Consequi, Cui alia, via, aliud
 cognoscitur — R^o negando An- et probando, q[ui]d Credituritas
 nostris facti sunt Vera in se, et probando Credituritas eorum in potest ee Cir-
 ca falsus, hoc tamen in potest ex aliqua speciali, et in se in se Con-
 xione in Credituritate et Creditores misteriorum, s[ed] probent ex ip[s]is
 misteris, qui Vera, et infalibilia sunt ex Deo dicente. Unde euiden-
 tia Credituritas eorum, in e[st] evidenter Creditans in se, q[ui] negat, et cau-
 sa Creditans negat effectus negat aliud certissime inferens ip[s]as Creditu-
 rates.

Arg. 3 Signa et motiva nostris facti multis p[ro]posita fue-
 runt, qui illis facti in sunt ad credendum, quin etiam et cogit[ur].
 p[ro]ponunt: 3^o ex eo, q[ui]d motiva assignata in argunt misteria nos-
 tris facti evidenter Credituritas: patet Ora, alias Veris[imilitudo] motiva
 dicitur inter Curiosos, ad credendum: An probat, nam multi Ci-
 dunt non nisi miracula, audierunt eius doctrinam, et modo p[ro]-
 dicantur in edelibus p[ro]ponunt motiva assignata: S. a Credituritas
 t[ame]n facti arguunt: 3^o Verum e[st] An — S[ed] t[ame]n motiva facti
 in Credituritas blasphemias motiva, s[ed] q[ui]d Deus dicit: 3^o esta certissime carno-
 tibus a non cesant in sunt, Ob misteria nostris facti credant evidenter
 Credituritas, aut evidenter Credant.

R^o ad Argumentum dicitur An-
 et nego Ora Cui probare videtur, q[ui]d effectus ille quare in motiva
 ad credendum in potest ex eo q[ui]d illa motiva in sint sufficientia ados-
 tendendum misteria nostris facti ee evidenter Credant: S. a
 probent ex eo q[ui]d multi honorant Deum relationis, et alii in habent volun-
 tates dispositas ad credendum p[ro]p[ter] auxilium Cordis ipsorum, et q[ui]d ad
 credendum etiam positus, et Cognitis q[ui]d motiva desiderata p[ro] motiva
 voluntatis, q[ui]d p[ro] motiva motiva nullo modo ostendunt Ob in se
 ip[s]o negat, inferant evidenter An in se, S. a remanent Ob in se obscurum

Instantia e in sacra theologia, quae e scientia, et tamquam dicitur in
 iustitiam, ex eo quod ignorantia, et illa, non in iustitiam, quod
 u habent dispositas voluntates, propter illas, etiam, aut pro
 peccata, sive actualia, sive originalia.

Ad Themasium R. credo an. g.

Ut dicitur, sola deus rebus e hoc facti motu, assensus facti,
 desiderant tamquam ad credendum motu extrinseca. 1.° Ut mentes ho-
 minum abilitate ad fide. 2.° Ut arguta doctrina melius disolvant
 3.° ne aliquis excusationem habeat de peccato in fidelitate iusta illud
 dicitur 1.° Si non venisset locutus eis fuisse in excusationem, habent
 de peccato suo, namque autem excusationem in habent

inquiret 1.°

Virus in omnibus fidelibus ut fide divina
 credant requiratur quod habeant.

Constitutiones et evidencias
 de credibilitate.

R. Cuius loque a. s. Pro hoc dicitur 2.° art. 3.° si ee necesse ad credendum
 facti deus dicitur in particulari, et frequentias rationes et motu Cae-
 ditibilitatis, hoc omni ad sapientes, et theologos spectat, Regia ratio
 ad sic credendum prudentia obtemperare debet, quod motu Credi-
 titatis ne ledit et impudentia credat, et causas talem motu, rationem
 ignoret, illasque defendere in valeat, tunc autem motu respectu om-
 nium in particulari e, quod sic pronit Ecclesia omnibus, quod e dog-
 mato amplissima fidei, quod motu, nulli debet, quod fidei has-
 tices.

Ex quibus sequitur evidencias credibilitatis, misteriorum facti
 spati Cuius fidei, quod evidencia credibilitatis in evidencia au-
 ta se, s. Obi remanet evidencia rei in se potest facti permanere
 siquidem ista solus existit rei in se ee obscuras, et incognitas, quod
 evidencia credibilitatis spati Cui fidei Divina, ma. patet, mag
 evidencia credibilitatis misteriorum facti solus evidencia

de ipsa re dicitur clara habet, in vero determinat, nec dicitur in
ad assensum dicitur ad credibilitatem, ut in se

Inquireres 2^o

A quo principio elicita assensus evidens credibilitatis

R^o Cui Anaxor hic dubio 2^o numero 13 qd assensus eui-
dem credibilitatis neg. elicit ad habitum fidem supra naturam, neg.
a prudentia infusa; 3^o textus habet qd assensus naturalis qd
a hoc dicitur in dicitur qd par: nam assensus evidens credibilitatis
e actus elicitus qd assensus: qd in potest elicit ad habitum fidem
ologic. patet ita; tunc qd patet discussibile in e, tunc atq; qd habi-
tus fidei e supra naturam, et patet assensus e naturalis; Ans vero qd
bata, nam assensus evidens credibilitatis e actus Divini educte
te ex pmissis clarissime naturalis nobis qd e actus discussus: qd atq; Ans
nam quid e actus ad credendum, antequam suscipiat fidem hunc
assensus format: illud e prudentia et evidens credibilitatis
Divina, qd habet motum sufficientem ad causas dicitur evidentes cre-
ditibilitatis; 3^o hoc in ista. C. p. Verba Divina Causa assensu
habet motum sufficientem ad causas dicitur evidentes cre-
ditatis in ista: qd e d evidens et prudentia dignum ut credat,
aut ha et nunc e mihi in ista et prudentia. Nam illud credere
in quo Silogismo Divina prima clarissime naturalis nota; nam in ista
de qua poterat se et in ista cognoscit qd dicitur naturalis Sen-
sibile, et experimentalis. Cui in ista; ad qui illa Divina deducta
ex pmissis e obit, circa qd dicitur assensus credibilitatis;
q^o Deus e Ans.

Quid e elicit a prudentia infusa qd par: nam assensus
evidens credibilitatis potest fieri ab homine in peccato mortali
; 3^o prudentia infusa in in ista in homine peccato mortali afe-
to, cui sequatur ad quod habitualis: qd assensus evidens credibilitatis
in elicit a prudentia infusa. — Spiritus est simul et par
roborat: nam predictus assensus e evidens speciei p^o elicit

ab homine habente fidem, sive illam non habente: q^o e^o naali deprim-
 de non potest elici astra, neq^{ue} a prudentia infusa, quae sunt habi-
 tus supernales probati ams, q^o dicitur a sensu creati ex illis na-
 so naali fundato in eisdem signis, et miraculis luminis naali co-
 gniti: q^o e^o e^o e^o species d^o ex quo manet probata 3^o p^oas d^ois
 n^o.

Obiectas 1^o nay et docet d^o thomas hic aut^{em} ad 3^o lumen fidei fa-
 cit^{ur} videri q^o e^o fidei; et aut^{em} ad 1^o dicit q^o m^ostrans fides d^ois esse
 Credulita^m p^o lumen fidei: q^o ex d^o thoma ille, qui habet fidei, dicit a sensu
 euidens, circa Credulitate^m medio lumine fidei probat^{ur} d^ois: nay fidei
 e^o lumen fidei, quae habitus fidei.

R^o dicitis testimoniis d^o thomas negando Con-

sequentiam, nay dato q^o lumen fidei, et v^oisio instructa acceptioⁿe su-
 mana d^ois in^o interiori dispositioⁿe, aut imperatioⁿe, dispositioⁿe quatu-
 nus lumen fidei disponit^{ur} in^o ut facilius possit assensus creati ad^o v^oisioⁿe
 impetratioⁿe vero, quatenus temperat, et in^oitur quae nota motioⁿe
 ad Credulita^m, d^o illis indenti^{us} adepta nota euidens Credulitate^m
 dicit^{ur} antecedenti ad actus fidei, lumen vero d^ois; ad eum motu^m quo
 ipse sanctus doctor loco citato dicit, q^o p^o alio habitus v^oisioⁿe homo
 v^oisioⁿe, q^o e^o illi d^ois d^ois d^ois illis habitus; q^o non potest intelligi^{ur} v^oisioⁿe
 dicit^{ur}, s^o dispositioⁿe, l^o imperatioⁿe; ac enim raone actus lumen dicit^{ur}
 d^ois d^ois d^ois et raone d^ois temperate d^ois d^ois n^o e^o actus dicit^{ur}
 d^ois a temperantia, s^o a prudentia, quae antecedenti ad v^oisioⁿe
 temperantia dicit^{ur} ee d^ois d^ois temperate d^ois d^ois, l^o d^ois d^ois.

Dicesse

motioⁿe, quae sequunt^{ur} motu^m nostrae fidei euidens creatioⁿe d^ois
 Cognosci lumine supernali: q^o d^ois d^ois ee, l^o d^ois d^ois d^ois, l^o a prudentia
 infusa ab^oisioⁿe; probata ams: nay probata motioⁿe d^ois Cognosci d^ois
 vera, et in^o facta v^oisioⁿe d^ois d^ois: q^o Cognosci d^ois lumine sup^o
 naali q^o e^o in^o in^oipientibus d^ois d^ois; ams patet, et d^ois probata: nay et
 probata motioⁿe Cognoscant^{ur} d^ois vera, et d^ois d^ois a d^ois d^ois d^ois
 naali non d^ois: q^o d^ois d^ois fidei d^ois a lumine supernali.

R. negando ans, ad gbaonez decido ans, et ergo mag, et si-
 milita gbaonez; nam si gbaonez mola cognoscentia ee vera, et si facta vira-
 te demonis supiat ducatur naali desuntus ex bonitate et virtute opo-
 tis ex duracione operis miraculosi facti, et ex aliis raonibus naalibus, qui-
 bus potest apparere qd illud signus, siue miraculus e supra vias mag; et res-
 titutio mortui ad vitam, ceci ad vias maxime si ceetera ad sit a naturitate.

Obiices 2^o

mag factus e habitus cognoscitivus; 3^o de raone habitus cognoscitivus e Cognos-
 cere suus obrey, et distinguere illud ab aliis; 4^o factus dicitur distinguere
 credibile a non credibili, arguente actus, qui cognoscit, et distinguit obrey
 evidenti credibile dicitur etiam a factis = = R. Decido mag, et dis-
 tinguo mag, illud distinguere ab aliis attingens illud, et non aliud decido
 mag; iudicando illud ee, et non aliud nego mag, et mag, sub radey distin-
 ctione; q^o et sit de raone facti attingere suus obrey proprius, et non aliud seu
 attingere credibile, et non attingere incredibile existimatus et tale, factus
 tamen non iudicat obrey ee evidenti credibile, sed q^o hoc spectat ad actus
 actus iudicii evidenti terminatus ad credibilitatem factus mag, factus con-
 ca obrey, mag iudicatus et credibile veritate, attingens illud, et non ali-
 ud

Quae enim raone loquidetur pro extensione attingat suus obrey, et
 non aliud non tamen cognoscit gbaonez obrey discerni ab alio, q^o hoc spectat
 ad sensus communes. Unde ostenditur qd loquidetur pro, et habitus possit
 facere iudicium circa suus obrey, et intellectus, et sapientia, hoc tamen
 non e necessarius, nec se requirit ad raones habitus, loquidetur pro, sed qd se
 requirit e qd naali pondere ferata circa suus obrey attingens illud, et non
 aliud

Deniq; obliues mag assensus circa evidenti credibilitatis e suppon-
 tis; 4^o dicitur pbenire a factis vias, et a prudentia infusa, cui aliud pbenit
 pbenit si agereat; gbaonez mag, ille actus e sancta cogitatio, existit
 mag, et evidenti credibilitati modens intus ad assensus facti; 5^o om-
 nis sancta cogitatio in ordine ad credendum e ex praesertim illud ad
 filipenses 2^o in sumus superentes cogitatio alio, a nobis quasi

R. magis ad nos, ad paucos, magis, intellectus de iudicio
 veniente per se circa evidentiam, credibilitatem, magis, ut actus ut videmus
 e ordinis nostri, saltem in homine qui primo accedit ad credendum,
 licet ab habita quodam stentibus, qui immixta agere habitus
 stentibus evidentiam, credibilitatem; si autem est sermo de alio iu-
 dicio practico, quo aliquis hic et tunc iudicat de credendum, dicen-
 dum e quod sancta Cognitio regulans actus per affectionem, et elicit ex au-
 xilio Supernaturali, et de dicto actu intelligit Apri.

DISPUTATIO VIII.

An cognitio causata per discursum ex evidentia divinae
 revelationis possit pati in eodem subto cum
 assensu fidei?

Omni Theologorum sensu, unico scripto tenet infra q. 5. art. 1. dubio
 unico, supponendum e 1^o Divini testimonium, seu revelacionem Dei extra-
 nam posse extra partem evidentiam Cognosci; hoc e magis si revelacio Dei extra-
 nam si possit Cognosci evidenti extra partem, maxime, 9^o Cognita eui-
 denti deus est Deus ipse, qui loquitur intuitu Dei; 2^o Vera potest
 revelacio Dei extra evidenti Cognosci quia Deus ipse qui loquitur Clara
 videtur: 3^o revelacio Dei extra potest extra partem evidentiam Cognosci;
 Ita e bona; mala e fundamentum verum.

Minus vero probata, magis po-
 sumus Cognoscere evidenti verum, aliquid hominis loquentis, qui in
 ipso intuitu Dei videtur: 4^o etiam possumus evidenti Cognoscere re-
 velacionem Dei extra, quia ipso intuitu Dei videtur; potest Ita a
 paritate. Innam magis revelacio Dei extra sit per aliquos
 effectus exteriores, qui dicuntur locutio, que ab audiente se ipso: 5^o est
 Cognosci debet evidenti extra verum; potest Ita, magis alias dicitur
 quod est, quod secundum se in est evidenti Cognoscibile in propria sua: 6^o e eui-
 denti Cognoscibile extra verum.

2^o Supponendum e evidentiam Divinam revelacionem

nis posse dupliciter considerari 1^o. Secundu se solas, et separatas ab alia Co-
 gnitione evidenti; 2^o. quatenus est iuncta cum alio duplici^{ter} cognitione
 evidenti, quarum una sit qd^{am} Deus n^{on} potest facere, nec fieri, altera, quod
 quando Deus revelat aliquam Veritatem loquatur in sensu proprio et li-
 terali, sicut posui formam sequens discursus; Deus n^{on} potest facere,
 nec fieri; 3^o. modo in sensu literali nihil dicit se esse terminus et unus;
 4^o. trinus et unus, in quo discursus primus sunt evidenti nota, et
 Dicit bene inferata ex illis.

Deniq^{ue} supponendum est fides posse probari euy eui-
 dentia 1^o modo Considerata, nam et aliquis cognoscat evidenti Deuy
 sibi loqui, et tamen ex alia parte duplicem cognitionem probatam in ha-
 bet de illi^{us} sufficienti motibus ad cognoscendum evidenti ita est di-
 cut Deus loquitur; unde solus est difficultas de evidenti revelationis
 Dni 2^o modo Considerata, an sit cognitio evidenti q^{ui} discursus de-
 ducta ex illi^{us} primis evidenti bus tali gaudeat evidenti, et exclu-
 dat fides ab eodem subto, in quo reperita evidenti primarum, an
 vero euy tali evidenti primarum fides probatur circa illud inis-
 terium, seu Veritates deductas ex illi^{us} primis evidenti bus. in qua
 re.

Dicit Veritate Sentit 1^a locis cognitionis, causata^m facti discursus
 ex evidenti Dni revelationis est absolute, et simpliciter evidenti,
 et ideo probat in posse euy habere fides circa idem obrem obscure re-
 velatus et testificatus. Sic Durandus in 3^o dist. 23. q. 3. Banc
 loco nupera citato, et Coane a. s. Thoa. qui hanc sententiam probabilem
 defendit hic dist. 2. art. 2. 2^a est affirmativa et unum in
 discursu D. Thoa. perque euy tenentur ferata 3^o. Itra gente Cap.
 3. Caietanus hic art. 4. et q. 5. art. 1^o. Ponit in presenti art. 7.
 et alii quos citat, que sententia est nostra. Dissi

Et Probata ex D.

Thoa infra q. 5. art. 2. in Corpore ubi sic ait: Si aliquis q^{ui} facta
 p^{ro}veniat in sermone Domini aliqua futurum, et adiacet si-
 gnis mortuus suscitando, ex hac signa terminata inus Eviden-

his U Cognoscat evidenti hoc dici a Deo, qui in eminentia, si illud futu-
 turum qd predicta in se evidens in est, Unde qd hoc non fides in tolera-
 ta: qd ex mente D. Tho. stante evidenti D. Tho. locutionis, et qd Deus
 in eminentia potest scire qd illud futurum, qd predicta in se evidens in est.
 3^o de obto, quo in dicit evidenti in se ipso potest dici fides: qd de
 illo est, de quo in dubitate dicit a Deo, qui in eminentia potest inco-
 de; in dicit a sensu fidei: patet dicit q. 9^o nulla alia ratione in-
 pat. D. Tho. art. 4^o et 5^o actualis evidenti obto: qd patet a sensu
 fidei, cuius q. illud obto in se evidens in est: q. si futurum qd predicta
 in se evidens in est ex D. Tho. de illo potest dici a sensu fi-
 dei.

R. D. Tho. in apere in predicta auctoritate de evidenti testi-
 ficationis D. Tho. in se, 3^o de evidenti credibilitatis, quae evidenti
 qd patet illi a sensu fidei, Unde in illis verbis dicitur in eis in se U Co-
 gnoscat manifesta hoc dici a Deo; sensus est qd in eis dicitur
U Cognoscat manifeste hoc esse credenti credibilitate Divina

3^o Dicitur

1^o magis e responsio manifeste repugnat a sensu D. Tho. qd au-
 ta e: qd patet a sensu magis cognoscere manifeste hoc dici a Deo e ma-
 nifeste qd cognoscere dictionem Dei loquentis; 3^o dicitur Dei loquen-
 tis in se credibilitatis obto dicit: qd dicitur qd loquens D. Tho. in
 de dicitur in Divina, 3^o de credibilitate Divina manifeste re-
 pugnat testari. = = 2^o magis a Deo dicitur ad gloriam
 fidei a sensu in tollit circa illud futurum, e qd tale futurum non
 aet obscurum; 3^o Cognita evidenti Divina revelatione aduc non
 est tale futurum in se obscurum; qd dicitur D. Tho. de evidenti
 testificationis devent in se ipso.

Denique magis ipse D. Tho. in 3^o ad An-
 baldum dist. 24 q. Quia art. 4^o Cui 3^o arguitur sibi obicitur
 sic, Omnis predicatio dicitur in se facta scientia; 3^o ad creden-
 dum dicitur in se ipso miracula: qd ea, quae creduntur possunt esse
 scita: Respondet: ad 3^o qd obicitur de miraculis dicitur

e qd miracula se se inglant facty, 5^o Creatores anuntiantes facty, et
 tales quos sunt facty in facient scientia; q^o ex mente D. Tho. Ill.
 ad Signy, seu miracula suscitatoris mortui pbat hoc dicit
 a Deo, qui si mentita, ac grinde loquuta de divina dictione, se
 u locutione.

2^o Probata Dico rone, mag suponas a. Anoclas
 in statu facti habuit facty de existenti sup naturalibus; 5^o in modo
 statu hauri eadentia de divina revelatione; q^o Cui facti eadentia pparia ay.
 seu obscuri facti circa misteria revelata. Ita sequita et ma. pbat
 1^o q^o e. a. Tho. infra q. 5. art. 1^o. 2^o q^o Superius Angelus in statu
 habuit meritor, 5^o meritor seu facti si potest haberi iusto illud Paul
 ad eheon 11 accedentibus ad Deum operato. Creatore, et sine facti q^o
 sibile e placere Deo: o. q^o 3^o q^o iustitias Angelorum e eadentia
 trionis. Cuius iustitiam hominis eadentia quoad substantias, et mo-
 dus, eadentia iustitiam facta e p motus liberi arbitrii, 5^o iustitiam motus
 liberi arbitrii unus e modus facti. Et aserit D. Tho. 1^o q. 113.
 art. 4^o q^o etiam Angelus fuit dispositus ad iustitiam facti motus sub-
 stantia facti.

Mirra primi Silopismi pbat 1^o mag Superius Angelus eadentia
 dicit cognoscebat in danti alias creaturas, qua mediante poset ille
 mirari, q^o illuminatio illa a mag Angelis inferiori poterat pbenire:
 q^o Cui ex alio Capite cognoscebat se ee 1^o Cognoscere dicitur eadentia
 talis illuminationis ee immediate a Deo et sequente habebat eadentia
 facti de Diva revelatione, aqua illuminabatur = 2^o mag Anoclas ha-
 buerunt revelationes misterior facti in 1^o instanti sup Creationis, in
 quo solus Deus poterat illi loqui: q^o Cui omnes simul creati sunt, si
 poterat aliquis eorum psu goni, et alius illuminaret: q^o cognoscebat
 eadentia se immediate a Deo illuminari, ac grinde Quas revela-
 nes aqua illuminabant.

3^o si quis videret salutem, quas ad hoc loa-
 nes ad. Tho. ex doctrina Thomae hinc rone, Creatio ee iustitiam
 tes, q^o fuisse ad miracula, sed ad animadvententay Angeli sup

nisi ex eo qd existimare Deum scilicet hunc iaculum de quibus Creaturas
 a qua illuminata de rebus facti, qd in adunatet ad oppositio nax
 qd Deus in potest scire, nec soli omnino falsus e, nax tñ in potest se
 falsis in primo Angelo sine miraculo, et Deinde, qd in consuetudo in
 Angeli in potest dari? Et docet a Thomista in tractatu de Angelis; et
 Deniq, qd in oparet ex quo capite impediatur Angeli ne in illo instan-
 ti ad veritates tñ clare et eademq, attendant.

Ad huc tamen aliq, solu-
 tiones, quas pabelionay iudicat; inimam Deum in rebela Angelo em-
 dantes sensu in quo loquenda, s. locutus fuisse Cui aliquo miraculo, et
 includendo plures sensus, quorum determinacione in eadem, s. Cui
 aliqua obcuritate pponeret Angelo, et frequenta Angelo in habedat
 euidentiay de sensu determinato locutionis Deum: hpc illa.

3^o Thales

Angeli supponit aliq, mysterium particulare determinate Caudat, et in
 parte in pparacione ad in, alia nihil Caudat: q. illud mysterium qui-
 dicit in aliquo sensu particulari, s. tali sensu particulari, in potest ee
 ppositus ab alio Angelo, q. eadente Cognoscedat se ee Angelay supponit
 q. euidenti Cognoscedat adnotet miraculo ad talay sensu; q. si euidenti
 in abstracte tolli fides, et sentit ista via sentia, et tñ tollit circa istay
 asensu, q. in particulari, et si in tollit circa istay, nec Cerealis.

Deinde

q. certissime in oparet qd instantia facti, quz nobis sine inacta mion-
 tione, et approbata fuerunt rebela fuerunt supponit Angelo in deba
 miorate, et sine pposita, et ut in ubi nobis liberalitate et Candide-
 tuz fuit, Deum ee trinum, et unum supponit, pparacionay, et Cetera An-
 gelo supponit fuisse et instantiam rebela; q. Deus rebela
 tibi Angelo euidenti sensu determinate in quo loquenda ac ginde
 habent simul Cuius euidentiay Deum rebela.

3^o Probata Dico

alia raone, nax sola euidentiay quz tollit obcuritate exactay ad
 ab obfidi excludit fides; s. euidentiay Dini testimoni in exclu-

tel et d'ha p'p'ia; ideo dicta Verba a Deo gl'ata n' possunt e' ad q'd Veritate rei Revelat; q' Deus nequit falsus testificari; s' hoc fundata in Veritate, seu p'fectione dicentis, n' Verbo in aliqua entitate inanimata participata in Divina Revelatione; q' illa Connectio n' e' intrinseca, et extrinseca.

Demum, nam ex maiore illa connectione inseparabili, solus ad Summum sequitur, q'd cognitio Causata ex evidentia Divinæ Revelationis habeat maiores Certitudines, quas Cognitio quæ Causata p' demonstrationem, s' ex maiori parte certitudine n' sequitur evidentia, aut maiori evidentia rei in se, quæ excludit fals. q' n' sequitur, q'd Veritate, s' magis Veritate intus ad Credendum, p'p'ia sunt, nam ut Veritas admittant bonum habet maiores Certitudines, quas assensus Scientificus; s' ex hoc n' sequitur maiori evidentia rei in se, nam magis intus Veritas p' fals, quas p' Scientificas; q' est q'd Cognitio Gl'ata ex evidentia Divinæ Revelationis habeat maiores Certitudines, quas Cognitio p' demonstrationem Causata, n' tam habet maiores evidentias rei in se, imo quædam habet nisi solus in assertante, quæ n' manifestat obfus in aliquo sui, id e' in aliqua entitate ab illo participata, arguitur ad motum locum, sicut.

Salvuta Arguta

Arg. 1^o nam Cuius Cognitio absolute evidenti n' dicitur assensus fidei; s' Cognitio orta ex evidentia Divinæ Revelationis e' absolute evidenti. q' n' dicitur Cui assensus fidei eius deus omni Revelat. Ma. e' nostra doctrina; et magis ab hoc Sologismo: q' q' Deus dicit e' Verax, s' Deus dicit e' Verax; q' Deus e' Verax; s' in hoc Sologismo Ma. et minor sunt absolute evidentes: p' et Dissio e' absolute et simplicitate evidens p'p'ia Ma, q' tunc Dissio e' absolute evidens, quæ ad habet ex premissis absolute evidentiibus: Ma. si Sologismo e' Certa, q' Cumine Ma. li potest demonstrari ex eo q'd Deus e' Verax Verax, Cui Verax ex Veritate Sagientia, et Dominato, p'p'ia quas nec fals, nec falere possit. Ma. dicit q'd Ma, nam ille, Cui sit Revelatio in nostro Casu habet evidentias absolute q'd Deus loquitur: q' Ma. q' p'p'ia e' absolute evidens

R^a Vera ma. nego mi; ad p^oncipia, unde magis et
 nego mi; quoad 2^o p^oncipia; ad Cuius p^oncipia, cuiusq; usq; ann. habet car-
 dentia; absolute locutionis Divi; vero ann. habet evidentia; absolute
 re; aduaty nego ann; mag. ma. illius Selogismi e euidem euidencia rei
 in se, q^o potest demonstrari p^oncipia intrinseca ex quibus orta ratio
 quare Deus sit S^ogne Verax; Unde illa Vera nego mi; q^oq; n^o e eui-
 denti euidencia absolute respectu obli; reuelati; 5^o salu; respectu Di-
 uini; reuelati; q^o Solus; terminati ad Cognoscenda; euidencia; Deu; lo-
 qui; ad testi; reuones; Divi; q^o vero ad testi; reuata; ut auct; euiden-
 tia rei in se Cognoscata in se rei reuelata; opus erat; q^o reuelatio Divi
 euidencia; vera est ex ma; rei in se; in quo res reuelata; finitata; for-
 quagga; electus in causa; et Cui; hoc n^o imbutata; unde e q^o illa
 ma; n^o e euidens absolute ex parte obli; reuelati; 5^o salu; in ares tante
 unde modo ex illis p^oncipia; reuelata; Salu; e euidens euidencia; in ares-
 tante; in vero euidencia; rei in se.

S. Ita magis illud neguons; 2^o salu;
 e scientia a posteriori; 2^o salu; ei simile; 3^o neguons; reuents; a pos-
 teriori; 4^o ei simile; excludit; h^oaz; q^o tale neguons; n^o p^oncipia; Cui
 h^oaz; p^oncipia; ma; magis; sicut; p^oncipia; a posteriori; deuenimus; in Cogni-
 tione; 2^o Cause; ita; ex euidencia; Divi; reuelati; a posteriori; Cognosci; ta
 euidencia; finitata; reuelata; 2^o illud neguons; e scientia; a posteriori; 4^o
 salu; ei simile; q^o sicut; 1^o euidencia; excludit; h^oaz; ita; et 2^o p^oncipia
 h^oaz; neguons; 2^o talo; neguons; delectus; ex creatura; respectu; 2^o Cause
 excludit; h^oaz; q^o Creatura; habent; necessaria; Conexione; Cui; 1^o Cause
 5^o p^oncipia; reuelata; Divi; habet; necessaria; Conexione; Cui; finitata; reue-
 lata; et; se habet; veluti; effectus; illius; q^o sicut; 1^o euidencia; excludit; h^oaz;
 ita; et 2^o

R^a negando mag. ad p^oncipia; nego ann. dignitas est;
 ma; creatura; sunt; p^oncipia; e effectus; Dei; in quibus; fecunditas; 2^o Cause
 respondet; et; sic; habet; Conexione; intrinseca; ex ma; rei; Cui; illa; unde
 de; et; magis; illis; videri; videtur; et; magis; causa; in aliquo; sui; 2^o finitata; ad-
 mitione; et; vero; Divi; reuelata; n^o e; vobis; effectus; finitatis; nec; aliq;

caus. 3.^o solus ē effectus a Deo rebelante, quare n̄ habet intrinsecam Con-
nexionem ex n̄a rei Cui, in se trinitate reuelata; sicut habent Creaturę
Creatore, et sic sequens, aposteriori ex. trinitate trinitatis & evidens ex
n̄a rei, secus Verbo quāto ducit ex evidentiā rebelantis.

S.^o Itā;

quādo Causa effectus demonstrata talis effectus in terminis in ratione
effectus, 3.^o in ratione connexionis ducit ad generandam evidentiā rei
in se, 3.^o in ratione connexionis trinitatis, et ipsas trinitates data maiori Co-
nexionis: q̄ hęc generat evidentiā rei in se. ma. garet, n̄a seclusa rati-
one Causę, et etiā generat ratiōe effectus, si remaneret Connexio in trinitate;
q̄ Causaret evidentiā rei in se: q̄ in ratione connexionis; in Verbo in
ratione effectus illas Causati.

R. respondendum. ad generandam evidentiā
remaneret Connexio intrinseca nego Causę, extrinseca nego Causę, et
n̄go Itā; n̄a ex eo effectus ē medius intrinsecus Causanti evidenti-
tate rei in se sup. Causę, q̄ in sua entitate ē alig. illius, q̄ quidam
habet in ratione effectus, et ratiō abata & remaneret in ratione effectus in
remaneret Connexio intrinseca in ipsas, et Causę, et in tali casu
in generaret evidentiā rei in se, 3.^o in trinitate, et in tali casu
Connexio in trinitate reuelationes, et obsequi reuelatę, quare generat
dat, in tali casu, quare Connexio in trinitate, et effectus, in tali casu
quare ad reuelandam obsequi, et Causę, et Cognitionem evidentiā rei in
in se.

S.^o Itā in trinitate reuelata Dei extrinseca Cui obsequi re-
bato, sit Deus extrinseca, quare effectus Cui sua Causę; 3.^o ex Connexio-
ne effectus Cui, Causa ducit evidentiā Causę in se: q̄ omnia eui-
dentiā Dei reuelationis. q̄ ma. n̄a reuelatio Dei extrinseca ē effectus
Dei extrinseca: q̄ Vera ē. — R. ad iniquam n̄a in trinitate
Connexio Cui Deo trinitate, et obsequi reuelato nego n̄a; q̄ in principio re-
bante substantiā n̄a. ita trinitate ducit in se et obsequi nego
n̄a; generat Connexio reuelato n̄a; et n̄a; et n̄go Itā; n̄a si Deus
et trinitate reuelati et obsequi reuelati, solus habet denominationem ex-

sice.

P. *Obia etiam si debet ad aliq^o intrinsecum respectum esse debet
lat^o in debet ad aliq^o famam evidentem. Cogita in hoc evidentia obli^o
sese in unum. **S.** *Utrumq^o autem, nam si debet ad aliq^o intrinsecum
sese respectu debet esse cognitio famam evidentem. Unum est de
fide. Cognoscit evidentia essentia sua quoad an^o est, sicut cog
nita evidentia. Utrumq^o autem. Cognoscit evidentia esse
color, qui extrinsecum est. Unum est de Deo debet ad aliq^o ex
trinsecum obli^o debet ad aliq^o. Itaque patet ex parte.**

R. *negando
an^o ad q^o debet ad aliq^o, et ergo. Itaque dispositio in Deo
in seali^o ream, et essentia sua, ex sua parte. Cuiuslibet
tam^o est ad aliq^o extrinsecum, et debet ad aliq^o extrinsecum
ex aliq^o debet in hoc, q^o Deo debet ad aliq^o extrinsecum sua con
nexionis essentialis, et necessariae. Cuiuslibet essentia sua secundum
rationem particularem, obli^o est ad aliq^o specificitatem. Deum
beatissimum, et sic qui cognoscit evidentia. Unum est de Deo
testi^o si cognoscere debet essentialis, et esse specificitatem. Unum
est de Deo debet ad aliq^o extrinsecum in sua sua connexionis essentialis
et necessariae, cuiuslibet, et debet ad aliq^o extrinsecum, et in particulari
quoad evidentia. Aliqui cognoscit debet ad aliq^o extrinsecum, et ergo
Deo in parte famam evidentem, in cognoscit. Unum est de Deo debet ad aliq^o
ita est in re secundum rationem particularem, 3^o solum secundum ratio
nem. Unum est de Deo debet ad aliq^o extrinsecum, q^o quoad est de Deo debet ad aliq^o
in respicit determinata hoc debet ad aliq^o extrinsecum, inq^o sub
ratione specificitatis, et sic in eadem ratio*

Arg. *3^o Veritas obli^o gai
us existit in mente Deo, quia q^o debet ad aliq^o extrinsecum
deus debet ad aliq^o extrinsecum. Veritas obli^o gai^o debet ad aliq^o extrinsecum
deus debet ad aliq^o extrinsecum. Veritas obli^o gai^o debet ad aliq^o extrinsecum
prius erat in mente Dei ante falsam debet ad aliq^o extrinsecum, q^o quoad de
bet ad aliq^o extrinsecum est deus debet ad aliq^o extrinsecum.*

Utriusque opposita evidenter in se, nam rebelatio Diva est ratio deventuaria
 fides, sufficit obicere hoc est in rebus obitru in seipso evidens — Ad In-
 manens R. Deum in existentiis in se. si e libera ad discernendum deus
 rebelatio secundum rationes Inmanes Rebelatio, dicitur ratio in se, secundum
 rationes partiales, sunt Dea oba in se in se in se, et Inman, q. a. euiden-
 tia auferat fides respectu ipsius rebelationis, et rei rebelati secundum
 rationes Inmanes Rebelati, in tam de deo rebelato secundum propria ratione
 ignis id est Deus in se

DISPUTATIO IX

An ad actus fidei intrinseca pia motio voluntatis desideretur?

S. 1.

Pro fidei et religiois intentionem supponit ad motum pro mo-
 tionem voluntatis deus dicitur, q. a. euiden-
 tantatis affectus, quo motus hominis determinatur ad credendum
 rebelata ad deo prius cognoscendo ex talibus, in quibus motio
 sui rebelata ad deo ex evidenti credentia dicitur motus q. a. motus,
 Dea motus dicitur inter ad credendum supponitur ex eo q. a. poli-
 ta motio e ipsa voluntatis imperium quo dependet ipsa motio
 ba ut a seipso fidei eborat.

S. obexbanantia e qd pariter dependen-
 dentia potest ee, q. a. fides ad credendum, ita ut sine
 illa motus hominis in paupertate in a seipso, q. a. fides ad specifi-
 caones, ita ut motus dicitur credat res fidei in seipso eborat ee
 as, q. a. fides ad in se. Videlicet quoad executionem, et specifi-
 caones, ita ut immunitate, et gerere opposito solo sufficientibus ratio-
 nibus illud credentia ad deum deus voluntas agit ad a seipso
 intellectus ex se indifferenter ad obitru extremum Inmane opo-
 situm, q. a. dicitur qd q. a. in seipso q. a. an obitru fidei ob
 adfectus claritatis, et euiden-
 tendum, s. ad hoc indiget q. a. Inmane voluntatis in seipso quo

ad exercitium, et etiam quoad specificationem, in qua re-

Dicitur deinde
 ta sententia, 1.^a docet sicut sufficienter motus in ordine ad assen-
 sum ad obiectum semel opposita cum sufficientibus motibus accidenti-
 bus, et accidentibus, sicut motus ad obiectum scilicet ad assensum scienti-
 ficum quoad specificationem, ad idem in ordine ad assensum
 voluntarium, sicut ad assensum factum quoad exercitium, sicut aliqui
 antiqui, quos refert Bonet hinc supra, 2.^a — 2.^a sententia do-
 cet actus fieri dependere a motione voluntaria, non solum quoad
 exercitium, sed etiam quoad specificationem assensus, ita determinata theo-
 logi, quos sequitur et refert Araso in praesenti, cum quibus sit
 Nostra Dissio.

Ad actus internus fieri quoad exercitium, et specificationem, requiritur
 motio voluntatis qua determinat intentum, ut creditur quod episcopus
 obicitate opponit: Dissio qua ostinet partes. 1.^a est quod actus inter-
 nus fieri dependet a voluntate quoad exercitium, 2.^a quod sit dependens
 quoad specificationem, 3.^a patet ex eo quod actus internus fieri est liber quoad
 exercitium: 4.^a requiritur motio voluntatis, quoad exercitium creditur
 patet ista, nam actus internus factus libera dependet a voluntate
 et motione eius determinatione, cum vero patet nam intentus creditur
 a nullo obiecto necessitate nisi adesse obiecto, in quo impeditur
 motio rapida antequam actus voluntatis: 5.^a motus actus fieri
 non est Deus, etiam Deus, si potius obicitate oppositas, 6.^a actus internus
 fieri non est necessarius, 7.^a patet liber quoad exercitium.

2.^a Pars Dissio-
 nis, in qua est quia difficultas patet 1.^a nam actus 22. de parti-
 catione Pauli apud Athenienses dicitur, quod cum audissent reser-
 rationem mortuorum, quidam quidem ridebant, quidam vero dicebant
 ut audiamus te de hoc istis, quidam vero dixi adstantes ei
 crediderunt: 2.^a acta Atheniensibus equali oppositione reser-
 rationis mortuorum potuerunt Athenienses credere, potuerunt et
 credere, et potuerunt positive ad credere: 3.^a actus casualis

de illi obitu sub aliqua ratione amabilis, ad quo voluntas sperat habere la-
 team voluntas inobediens inquit quoad speciem rationis, scilicet suppleto insequi-
 cientiam obiti ex se in potentia determinare inquit, ex quo patet quomodo
 sub aliqua ratione se inobediens admittit, et quomodo una sit quod
 alia in movendo quoad speciem, quia aliqua immutatio inquit scilicet

¶ Ista voluntas non potest supple-
 re in subiecto obiti, et se in potentia determinare inquit, quia non potest
 ad modum ad speciem, quia sensus, scilicet potest autem, et potest suppleto in-
 sufficientiam obiti, quod se tenet ex parte obiti, et voluntas in se tenet
 ex parte obiti inquit, et potest ex parte subiti agentis: et voluntas
 non potest ¶

¶ Respondendo autem ad quodam distinguendum ex
 parte obiti scilicet, et equivalentia scilicet magis, scilicet scilicet magis, et magis.
 sub eadem distinctione, et ista absolute. Distinguitur magis, potest
 motus se tenere ex parte obiti, scilicet scilicet, et equivalentia, scilicet
 enim, scilicet se tenet, et potest magis, scilicet scilicet scilicet scilicet scilicet
 appetitus, scilicet scilicet equivalentia quoad actus, scilicet scilicet scilicet
 alia, scilicet nulla causa, determinatio in ordine ad assensum, obito
 que scilicet si obitu scilicet determinatio, scilicet, et scilicet, et scilicet
 habet ex se determinare inquit ad assensum, et voluntas scilicet in-
 mo facit quod inquit obitu, scilicet scilicet obito in Dico ad entia,
 idem modum inquit ex parte obiti, scilicet equivalentia, scilicet scilicet obitu
 et non potest.

¶ Ista magis voluntas autem equivalentia non potest motus scilicet
 lectus, ex parte scilicet, quia nata est scilicet potest autem, magis voluntas non potest
 motione sua dare inquit cogitationem, quia scilicet obitu scilicet scilicet
 lo habet scilicet scilicet ad determinandum inquit, quia scilicet scilicet
 bati autem, magis si obitu, ex se habet scilicet ad determinandum inquit, scilicet
 scilicet scilicet in ordine ad assensum, et voluntas motione sua non determinat
 inquit, et assensum obito in Dico, quia scilicet autem.

¶ Respondendo autem ad quodam distinguendum sequenti equivalentia quoad omnia scilicet

Q. quoad species

Ans. 2^o magis si assensus fieri dependeat a Voluntate quoad species, magis actus credendi in habere invariabilitatem, s^o hoc est falsum; q^o assensus fieri non dependeat a Voluntate quoad species, q^o hoc est verum. Sequitur; magis actus qui nititur principio fallibili non est invariabilis; s^o si actus credendi dependeat a Voluntate quoad specificationem nitentem Voluntati, quae Voluntas fallibilis et flexibilis est de Uno Traduntorio ad aliud; q^o si actus fieri dependeat

Q. 2^a — R. Distinguo magis; non habet invariabilitatem in Verbo; Deo magis, in ordine ad obiectum credendum magis, et magis sub eadem distinctione, et magis absolute.

Magis ex eodem assensus fieri dependeat a Voluntate quoad specificationem magis solius sequitur quod fides ex parte credentis non habet invariabilitatem invariabilitatis, q^o sicut libertas voluntate primo inest subto, ita libertas voluntate inest, et dicitur in principio actus potest amitti; Ceterum cum hoc bene opponitur quod assensus fieri habet invariabilitatem, siue omnimodam certitudinem ex parte Dei a beatitudine a qua specificata, et cui falsum subesse non potest; fides enim non nititur voluntati tanquam rationi sub qua, s^o tanquam obiecto cuius temperantia commiserata, et inest subto; Unde ex libertate voluntatis solum acquiritur commensurabilitas fidei, in Verbo quod fides per se habet ad suum obiectum non habet invariabilitatem.

S. Oportet magis scire solutionem assensus fieri tanquam dependet a Voluntate in fieri et inest; q^o quoad species non dependet ab illa; q^o Oportet; magis fieri species solius desumitur ex certitudine et invariabilitate obto; s^o dependentia in fieri et inest a Voluntate in fieri obto; q^o si assensus fieri tanquam dependet a Voluntate in fieri, et inest non dependet quoad species ab illa.

R. 2^a Secundo autem distinguo insequens non dependet a Voluntate tanquam a principio specificante Deo; Oportet, tanquam ab applicante intus ad assensum fieri in solius quoad obiectum, s^o etiam quoad species nego; Oportet; magis actus credendi habet species petere a Libertate relincente, non tanquam potest intus Venire in

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

John W. ...
A handwritten signature or name in cursive script, centered on the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

PROCESSIONE
D TRINITATE

[Faint, mostly illegible Latin text, likely a liturgical or theological treatise on the procession of the Holy Spirit.]

PROOEMIUM
P R I N T A T E

DISPUTATIO

I^a S123
Prima

De procesionibus Diuis

Questio 1^aquid sint *Vel* in quo consistant Diuinae procesiones.²

S. L. duo certa de fide supponuntur. et breuiter vindicantur, et sententiae referuntur

Antequam ad difficultates accedamus supponenda est doctrina fide circa mysterium trinitatis hanc trahit symbolus Atonari breuissimis his verbis: fides catholica hęc
 Ut unus deus in trinitate, et trinitas in unitate veneremus neque
 manifestantes personas, neq. substantias separantes; alia eius persona Patris
 alia filii alia spiritus Sancti, 1^o Patris et filii et spiritus Sancti una
 e Diuinitas. quibus e in verbis tua de fide strauisita et tres per
 qui aethiopicis, caeteros ita hoc mysterium pfigantur

Suy e realis

distinctio personarum intra se ita Sabellius realis distinctiones in
 ter personas diuis negantes, et aea que distinctione realis personarum
 in sacra scriptura significantur ad distinctione uiciorum et
 actionum diuis et ab eadem personis referentur. ita ut eadem pro
 na put inuenita et principia creandi diuersa p. put incarnat
 te filius, qui q. sanctificans homines, spiritus Sanctus, et diuino
 ne quadam et dilataone eadem personis in diuersos effectus. ita
 que stant plura testimonia ut e Exodi 6. Sanctus Sanctus San
 tus Dominus D^s uerbas. ubi distinctione realis personarum per
 uerbus sanctus ita repetitur et unitate mag per illud singulari
 Dominus D^s. intelligit proximas Patris leonimus ibi. simili mo
 do intelligunt sancti P. P. illud saloni 6.6. benedicat nos D^s. D^s. nos
 tra benedicat nos D^s. et metuant eay alia q. plura quibus scriptura
 significat in Deo a societate, numerarum, processionem, et filiationem, que
 absq. reali distinctione personarum omnino stare possunt. Itaque
 uerba xti Domini Mat. Ultimo uolucantes eos in nomine Patris
 et filii et spiritus sancti. Patre auctore, et filius uide, de de spiritus

santo) n. personam realiter extrinsece distinguunt.

¶ 2^a e. Unitas ess. seu
 mag. in tribus diuis. personis. Ita enim et eius sectatores, qui et distin-
 ctionez reales personarum in Deo admirant Unitatem personarum, seu Unitatem
 realitatem earum negant: hinc Ita Macedonius Verax a spiritu sancto
 diuinitatem excludentem. Ita quos militabat imperatoris Claudii Xpi Domi-
 ni Ioanis 1^o ego etiam Unus sumus qd n. solus personales earum
 distinctiones Ita Sabellius Verax et Trinitatistatibz Ita cuius pbat
 Aug. Sermon 56 de Verbis Domini. qd ait Unus, inquit, radiant
 ariani, qd ait sumus audiam Sabellianum, et nec illi equales, nec
 isti alteras negando, sint Valeri et merito quidem verba emissa in
 ducta sunt a xpo Domino ad Paulum nomine. Spiritus abes rapta e pace
 de manu eius Oratio ex Dextera. qd sic diuinitas nemo potest eas rapere
 de manu Patris mei. Et dicit 1^o Unus sumus. qd nemo potest eas de manu
 mea rapere. nunc sic ab illis Unus solus de Unitate affectus proponit
 Arius et de Unitate Trinitatis in essentia intelligenda nihil rela-
 daret: cui ex hac solus et minime ex illa equalitas virtutis arguatur. qd
 Unde 1^o Ioanis et Thimo filius Dei apud Patrem dicitur et in euangelio
 cap. 1^o Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et ut videtur Vera
 diuinitas Confilio Dei attribuitur.

¶ Deinde de diuinitate spiritus
 sancti Ita Macedonius stat pluries scriptura de eo magis dicitur
 sicut et de filio. et Unus cum Patre 1^o Ioanis Ultimo Tres sunt qui
 testimoniaz sunt in celo. 1^o Verax et spiritus sanctus et in tres
 Unus sunt dicitur etiam habere templum. 1^o ad Cor. 6. Corpora
 vestra templum sunt spiritus sancti et attribuitur immensitas. 1^o qd
 spiritus Domini repleuit orbem terrarum. et attribuitur Creatio. 1^o qd
 ab initio spiritus huius et creabantur et sepelito Deceptorum et diuit-
 siones gratiarum ut docet Paulus Cap. 12. 1^o ad Cor. 12. 1^o qd
 omnia sunt opera Dei et ex se liquet qd spiritus sanctus e. Verus
 et eiusdem diuinitatis cum Patre et filio. qd ex prece facta Pet.
 actorum 1^o huius Verbis: Cur tentabatis Satanas Conspicimus mentem

117.
M. 22
P. 11

3^o tandem nec in

plures personas quia tres in eis plures nec pauciores assonat scriptura
locis citatis rainer tradit d. Tho. 4^o Vna gens Cap. 26 et sic for-
matur. in Deo ne nisi unica persona in gducta et dux gducte 3^o n
sunt nisi tres. aut p^o prima parte patet magis in Divis solus distinctio
personalis secundum relationes originis et infra statuetur 3^o inter personas
gductas nec de alio originis Cui una ab altera n pcedat, alias in gducte n cent

1^o d. 2^o p^o parte Diva p^o ne secundum actiones transeuntibus,
3^o solus secundum immanentes; 3^o in Deo solus sunt dux actiones im-
manentes intellectio sct et volitio. 2^o solus sunt dux personae gducte p^oas.

Ita certitudine fidei supponenda 2^{da}

in Deo reales p^oones quibus una persona realiter pcedit ab alia. Istat
1^o ex illo Ioanis 7. ubi X^o de se loquens ait: ego st^o eaz (sct Patre)
q^o ad ipso sum et infra octavo ego ex Deo p^oes. et salm 2^o.

filii meus et a Patre ego p^oenite et alibi plures similit^{er}
de spiritu sancto sicut Iohes lauris 13 spiritus caritatis q^o a
Patre pcedit. et in simbolo niceno qui ex Patre filioq^o pcedit
q^o et alia fluxa que p^osent^{er} occurrunt in scriptura n impropie
et metaphonice et explicant^{er} et hoi devent^{er} intelligi. 3^o p^oae
ex p^oae et exponunt^{er} sancti PP^o et omnia scilicet h^o caroca
lano a Siliana relata et merito certe huius magis sequitur
absurdum ex quo in sensu p^ois et rigoroso admittant^{er} in Deo
p^oones reales et infra p^oschit.

Istat 2^o huc dicitur hoc dis-

curso Theologico: de fide e se in Deo tres personas realiter disti-
ntas in unitate essentis et ita didimus; 3^o seclusa p^oesione
reali unius personae ab alia n stat realis personarum distinctio in
unitate essentis; 2^o de fide a d. p^oate mi 2^o seclusa rea-
li p^oesione unius personae ab alia cesat ordo consequent^{er} p^oonit^{er}
relativa; 3^o seclusis p^oesione et oppositione relativa n stat rea-
lis personarum distinctio in unitate essentis 2^o seclusa d^o

Mai. e cetera et ~~in~~ ⁱⁿ ~~mi~~ ^{mi} ~~ex~~ ^{ex} ~~pro~~ ^{pro} ~~omnibus~~ ^{omnibus} ~~Sapientibus~~ ^{Sapientibus} ~~audite~~ ^{audite} ~~omni-~~
 bus Anselmus Lib. de processione spiritus Sa. hec itaq; (lingua)
 sola causa pluralitatis e. in Deo Ut Pater et filius, et spiritus
 sanctus dici n possint de iuvicis, s^o aliiq; sint ab invicem q^o
 predictis duobus modis (relaxat processionem intus et voluntatis)
 e Deo de Deo, qd totum potest dici relatio Anselmus sequitur
 D. H. q. 1. de poa. art. 5. ad 2. his verbis: id qd dicit Ansel-
 mus qd filius et spiritus sanctus hoc solus ab invicem distinguan-
 ta qd dicitur mo procedunt, e omnino verum.

2^o qd dicitur illam. Se-
 clusa processione reali unius personae ab alia distinctio n tantum exit
 in persona s^o etiam in natura q^o q^o qd dicitur. seclusa processione re-
 ali unius personae ab alia personae distinctio esset ut supra dicebamus in
 notabilibus et productis; s^o personae inaccessibiles, et productae n tantum in persona,
 s^o etiam in natura distinguuntur: q^o q^o qd dicitur. personae inaccessibiles
 et productae habent naturam ab alio n communicatam; s^o personae habentes naturam ab alio
 n communicatam n solus in persona, s^o et in natura distinguuntur: q^o q^o.

Totus B. ad
 one D. H. hic art. 1. in corpore, quicunq; intellectus ex hoc ipso
 qd intelligit producit aliquid infra ipsam, qd e deceptio rei intellectus...
 et appellatur verbum conditio, s^o dicitur supremus intelligens et in summo
 magis intellectualis gradu: e^o in sui intellectioe verbum producit;
 s^o magis Deus ut potest spiritus n dicitur verbi accidentalis productio:
 q^o e verbum substantiale et formaliter in eadem natura subsistens =
 Qua ratione n solus processionem in Deo habet verum et nobis ea expli-
 cant oppositos qd errorum autem et habet exclusit: q^o neater ponebat
 processionem in Deo, s^o et aliquid ad extra; s^o ut effectus a causa
 ut dicitur: ut Causa se explicantis in diversis effectus, ut Salus.
 Age autem generis ad extra et secundum actionem transientes in Deo n
 alias Quis personae eiusdem naturae n sunt Causa spiritus fides catholica
 docet

Nec refert si dicitur 2^o entia se repugnat ab alio genere

et alias est et non est ase; si quilibet persona diua e ase eni, est
enim, Causa 2^o 2^a — 2^o. qd procedit ab alio est
indigentis nam si nata persona diua e indigentis nam: 2^o idem 2^a
pbat ma. qd procedit ab alio ab eo recipit suam ee si recipere ee ab alio
e indigentis nam caret eni eo quod recipit: 2^o 2^a —

3. si namq; esset in Deo generatio realis n esset summa simplex;
hoc autem e falsum: 2^o et minus pbat ma. ne stabili generatio
Unius ab alio, quia sit aliqd pccatum dicitur procedenti a quo
a quo procedit et qd generatio ei dmaniscat et aliam peculiarare
quo ab illo distinguitur nihil eni a seipso procedit; si ob id est
pccatum dicitur dmanet et pccatum propriu et peculiarare e aliqua
positio: 2^o n e summa simplicitas —

4. tandem
naa diua qd diuisa et finita e immultiplicabilis numero;
si persona diua n minus infinita in sua linea quaz naa
diua in sua: 2^o 2^a —

R¹ ad 13. Veraz ee mag. de generatione ab
alio ut a causa, falsaz tamen de generatione ab alio, ut a princi-
pio originis, et car filius n pccat a patre, nec spiritus ab Uno
q. ut a causa, si solus ut a principio originis n solvant istz
generationes qd sint entia a se: nisi quatenus ee ase excludit
reale principio qiaz eorundem naz, quo facto solus pater e ase.

Si istes
n stat generatio Unius ab alio abiq; dependentia procedentis ab eo a
quo procedit, si cuilibet personz Unius dependentia negonatur:
2^o 2^a pbat ma. procedere ab alio e ab eo accipere ee; si qd
accipit ee ab alio, ab illo dependet 2^o 2^a — huiusmodi
qd procedere ab alio e negare ee sine illo, si qd a potest ee sine
alio dependet ab illo 2^o idem.

R¹ negando mag. ad psonaz dis-
tinguo unuz ab alio eiusdem naz nego unuz diuiaz; proceduntis et nego
diaz et qd filius procedens a patre et spiritus sanctus ab utroque habent
eandem numero naz, ac pater natus ab eo dicitur dependentiaz =

nec magis Unget 2^a p^oas negati absolute t^o Unus magis ad alium
sine altero ee nec omnia sine possibilitate creaturatum, et tamen nec
ita a creaturis nec t^o a Deo correlata dependent, plus q^o ad depen-
dentiam, requiritur quia, necessaria conexio est q^o talis conexio sit
ratione subordinacionis Unus ad aliud ad quia, requiritur abietas
in una, huc autem in diuini personis n^o regentis

Ad 2^o nego magis
ad p^oasones distinguo mi^o Cas. D. th. art. 9. de potentia
art. 1. ad 13 quando recipiens receptioni existit, et redom^o
si n^o preexistat nego mi^o. et D. th. art. 9. si q^o inquit D. th. e. aliq^o
q^o receptioni n^o existat, s^o semper e^o in recepisse hoc nullo modo
e^o indigens. filius autem n^o sic accipit ee a patre quod ipse
n^o habens et postea accipiens, s^o q^o hoc e^o habet a patre
Unde n^o sequitur q^o sit indigens q^o sic intellige q^o q^o illa p^oesio
filii a patre e^o eterna tota simul et infinita, et vnuscatundem
numero magis, et a p^ocedente excludit indigentiam q^o semper dicitur
in recepisse; oppositum d^otinget in p^oesione eterna et temporali

3^o ad
soluit D. th. ibidem ac 12 his verbis in filio e^o aliq^o vnus. Filius
est essentia; et aliq^o per q^o a patre distinguitur est actus; et tamen
e^o d^opositio, q^o relata e^o secundam re^o essentiam. Ad 2^o
nego D. th. art. 9. d^opositio e^o q^o infinitas personarum et talis infini-
tatis relata e^o p^ondes. Includens relata e^o oppositio, ea, ad p^o
sona, quia saltem requiritur magis multiplicentur Deus, infinitas
vero magis diuini n^o relata e^o s^o absoluta. Unde n^o potest multipli-
cari per relata e^o oppositio, s^o soluz ratione limitationis e^o
qua infinitas n^o p^oatita.

Si 2^o obiecas v^ota discursus, dicitur magis
in quilibet intelligens p^ocedit verbum per sui intelationem; q^o discursus
s^o D. th. art. 9. p^oas ante 1^o. Videns Deum e^o bene intelligens
et tamen verbum n^o p^ocedit per visionem Beatorum et e^o frequentior ser-
uentia: q^o Deum e^o ans. — —

in quo insistant pariter 1.^a sentia ascit nec lex actiones, 2.^a silum
 e manantibus quatuor intelligibiles ita surz. Motu. et acti. 2.^a ab-
 cet ee actio ex equo distinctos ab intellectu et Volitione ita dictio
 qua Verbu procedit a sub. facta intellectu, nec spiratio qua spiratio
 Sanctus sic facta Volitione, ita Scotus et eius scola. 3.^a preter
 + intelligere essentialiter et remaneatibus propriis qd a Instituentis
 facta processionibus excludit aliud notionale et penitus pducens
 recognoscit in Deo et similita de Verbo et ob in his actibus notina-
 libus processionibus insistant affirmant, ita Enricus. et alii. 4.^a et
 vera sentia Unicus intelligere essentialiter in Deo cognoscit, qd in pa-
 tre relatione paternitatis modificatus et a dictio et actio facta
 processio, et Unicus Verbo essentialiter, qui etiam modificatus relatione spi-
 ratoris a spiratio et actio spiritus sancti processio.

§ 2

Duplici Visione Resolvitur questio.

Dico 1.^o processionem Verbi sunt vere actiones immanentes et vita-
 les et instantes simpliciter emanationes ita D. Tho. hic art. 5. in Co.
 his Verbis processionem in Divinis accipi non possunt nisi secundum actus
 que in agente manent. et art. 5. in Corpore processio Verbi dicitur
 dicitur secundum actionem intelligibilem. et art. 2. processio Verbi in
 Divinis habet rationem generationis, qd per modum intelligibilis
 actionis que e operatio. 3.^o sentit D. Tho. 2.^o

Nec dicat D. Tho. hic et aliis locis nec intelligendum de actionibus, que vere actiones
 sunt; meditato tamen magis videtur processionem esse actionem, 3.^o tantum
 ee secundum actionem aut per modum actionum; Ut nimirum dero-
 batur qd ee processionem actus exigant actiones in tamen sunt facta ipse
 actiones, 2.^o solus prapositione; quare art. 1.^o processionem Verbi aut ee
 secundum emanationem intelligibilem.

Otra enim e 1.^o magis iuxta hanc
 explicationem sunt processionem in Divinis Verbi secundum emanationem

intelligibiles et spiritus sancti per voluntates; 1^o istae emanationes sunt
 vere et proprie actiones: 2^o sunt solutio: probatur in Verbis D. Th.
 art. 1^o. Citato non omni 2^o accipienda e genero secundum d^o e inco-
 gnabilibus l per motus locales, h^o actiones alicuius causae inest
 onae magis 1^o secundum emanationes intelligibiles ob pot^o Verbi h^o
 h^oibiles adicente. Vbi ut videt Sanctus Doctor in accipi^o emanatio-
 nes q^o simplici resultantia 1^o extra distinguuntur ab actione con-
 p^oati et transeunti; 1^o hoc utolub^o ee veras actiones, qualis est
 immanens, et vitalis: 2^o D^o.

Deine probat 1^o D^o D^o rone:

generatio Verbi actus sunt a ipso dictio, et generatio spiritus sancti
 eius spiratio; 1^o hae dictio quae spiratio sunt verae actiones imma-
 nentes et vitales: 2^o D^o. Ma e D. Th. et mag^o p^o dictio e exer-
 citus intus, et spiratio exercitius resultantis; 1^o exercitia intus
 et resultantis sunt verae actiones immanentes et vitales sunt enim
 exercitia potentiarum vitalium quatuor: 2^o D^o. **Pro-**
 batur persona subsistens p^o dicitur q^o veras actiones; 1^o generatio di-
 viny p^oducunt personas subsistentes 2^o D^o. probatur ma. persona subsis-
 tens e sua substantialis per se 1^o. terminans actiones, hoc e per
 veras actiones p^oduci: 2^o D^o.

Respondens negando magis generatio

magis in creatis ad personas subsistentes terminata, quae e sua substan-
 tialis per se primo terminans actiones; et tamen ne vera actio distin-
 ta a precedenti alterative, 1^o pura resultantia ex illa in divisione
 h^oominis tamen sentia parit 2^o et generatio Divina D^o.

1^o D^o ad 1^o ad-

moda namque ea sententia eo agud illos Thomistas generatio nest
 actio ad alteraone distincta q^o ne principius a quo immediate p^o-
 oriat nec substantia, quae e immediate activa nec accidens, q^o
 substantia nequit immediate p^oducere: et similiter q^o a invicem aut
 ill^o Thomist^o subty, receptib^o. Una actionis; 1^o hae actiones in Divi-
 na generatione coexistent et p^o probatur ob sunt solutio.

2^o qd ab alio resultat ad veras actiones sequitur secundario et patet
 + in sentia admisa in qua generatio ad veras actiones sit ad alteras
 sequitur; 3^o Divinæ processionis ad veras actiones sequitur non possunt: q^o D.
 glo mi; nec vera actio in Divinis nisi intus, Voluntatis; 3^o Divinæ
 processionis ad actiones intus et Voluntatis sequitur non possunt: q^o D. glo mi.
 qd sequitur ad aliud et ad veras actiones ab eo adequate distinguitur
 et patet in generatione et alteratione in sentia admisa; 3^o Divinæ proces-
 siones ab actionibus intus et Voluntatis nequeunt adequate distingui sicut
 et dicendum patet: q^o D.

2^o patet. Dicitur alia ratio; eo namque
 a se invicem Divinæ processionis nec veras actiones s^o tantum simplices eman-
 nationes q^o de receptu actionis bene et perfecte sunt plures perfectio-
 nes sicut motus expressionis realis ab agente et qd illius traxit sit realiter
 actus, sicut principium realiter agens, quæ a Divinis sunt releganda
 3^o Vera actio e denudabilis ab his omnibus et perfecta simpliciter simplex
 q^o D. una doctrina e Straxionis, in q^o hactenus q^o imperfectio-
 nis e in actione bene tolli potiori titulo deest ee in sui principio: hoc
 enim minores actualitates exprimit quæ in actio et tamen receptus prin-
 cipium actio e denudabilis ab omni perfectione et perfectio simpliciter
 simplex quo circa reperitur in Deo et videtur Straxii auctores eum alia
 supra q. 25. art. 1. q^o D. 2^o. 2^o Deus saltem respectu creaturarum
 habet potestatem et realiter eas producit; 3^o Realiter creaturas produ-
 ctio sequitur nec vera actio: q^o D. 2^o.

3^o in Divinis data iuxta Strax-
 ionis potestatem ad actus notionales saltem respectu terminorum, et tunc dantur
 processionis; 3^o Receptus potestatis nequeat perfectio sui actus impor-
 tat et processio et sonat minus motus et expressionis a principio quæ actio
 significat. = 3^o tandem actio secundum suum Receptum factus solus
 importat qd sit ultima actualitas agentis eorum ab eo egressus egressus
 factus. 3^o in eorum 3^o principio nulla perfectio reperitur sicut
 nec qd in eo qd Divina attributa virtualiter in sua radice et plantam
 et supra q. 14. q^o D.

Dico 2^o p^ocesiones Dⁱus actiue sunt; n sunt actus ex equo distincti
ab intellectu et Volitione, 5^o sunt intellectio et Volitio q^o modificat^o
relacionibus. hoc e intellectio que in Patre constat relacone paternitatis e
discio et generatio Verbi; et Volitio que in Patre et filio relacone
constat spiritalis e spiritalis sancti p^ocesio. Ita Communis Thomista
S^o Thomas 2^o 2^o Sententiarum ad p^obat^o Dⁱus quoad 1^o partem ex D. Th^o 1^o
1^o 1^o q^o 1^o h^o Verbis e actus de raone interioris Verbi q^o
pcedat ab intelligente secundus suus p^ocesio. Cui sit quasi triduen-
telectualis p^ocesio, ex quibus Verbis sic argumentor Verbus se-
cundus Dⁱus e tris intellectiois, 1^o Verbus p^ocesio q^o dicitiois:
1^o dicitio e forlita intellectio et sequens p^ocesio activa.

Ne autem
dicas Verbus e tris intellectiois n ut actionis sui p^ocesio, sic
enim solus e tris dicitiois, 1^o solus ut p^ocesio a quo pcedit =
aut^o Angolicus, Magister 9 de Verit. art. 2^o ad 5. in nobis dicere non
solus significat intelligere, 2^o intelligere cuius hoc q^o de ex se exprime-
re aliquas deceptions. Unde sic solutiones impugne dicitio in
nobis secundus Dⁱus significat intelligere exprimens tris; ab
Verbus e tris intellectiois tantum ut p^ocesio et ut actionis
qua p^ocesio dicitio nullo modo significaret intellectiois, cuius ac-
tio n significet eius p^ocesio: 2^o aut solutio

Probatur 2^o raone
ex his Verbis D. Th^o de g^oba p^ocesio activa Verbi e ignis dicitio,
Sicut spiritus sancti sancti; 1^o dicitio e forlita intellectio (sicut dicitio
de spiratione respectu Volitionis) 2^o p^ocesiones Dⁱus 2^o angin-
que e dicitiois p^ocesio dicitio est forlita et essentialiter expressiva lo-
cutio rei intellect^o; 3^o expressiva locutio rei intellect^o e forlita intelle-
ctio: 2^o dicitio Dⁱus ma e D. Th^o et unig^o p^ocesio de ex Anselmo 2^o
cap. 2^o Monologium, sic aiente h^o ipso locutio nihil aliud po-
tuit intelligi quare ipse summi spiritus (hoc e pater) intelligentia
qua Cuncta intelligit; q^o enim e aliud illi. Rem loqui aliquas

hoc loquendi modo quæ intelligere; 3^o qd n potest intelligi aliud ab
 inlectione e forlitz intellecto: q^o dictio 4^o — 2^o expōita
 + locutio rei intellecty habet forlitz redere, obty representaty in et
 intellecty in actu 2^o; 3^o solus q̄ inlectionis redit obty rep^o
 taty et intellecty in actu 2^o: 2^o idē qd prius. Mi patet nã obty
 in actu 2^o representaty et inty, necesse imponat e taty inlectionis
 may. q̄o expōitã loquũd rei intellecty forlitz habet redere obty
 formaty et dītributy in ee intelligibily in actu 2^o; 3^o sed e obty
 formaty et dītributy tunc intelligibily in actu 2^o e ip̄ay dedere
 representaty seu in actu 2^o. Intellecty: 2^o vera e nã.

Explicatur

hoc tans dītributy et formaty in ee intelligibily in actu 2^o. hīc
 Verby (seu species expōsa) in ee dīstinguit a termino formato et
 dītributy in ee intelligibily in actu 1^o. (hīc e species spōsa) qd ille e
 forlitz inty in actu 2^o. ite vero forlitz intelligibily in actu 1^o; 3^o
 tans actionis representans forlitz regit in actu 2^o intellecty hō
 n potest habere nisi q̄ inlectiones: 2^o dictio e forlitz intellecto.
 patet nã, q^o dictio e actio, quã Verby dītributa representans
 forlitz regit in actu 2^o intellecty. q̄o nã. ideo species impōsa
 representat reg solus et intelligibily in actu 1^o; q^o intelligibily in
 specie se habet antecedente ad inlectiones ad quã ut p̄ncipi-
 us p̄parat; 3^o intelligibily regente in Verbo reg. antecedit inte-
 lectidny reg. ad eay p̄parat ut p̄ncipiũ 3^o potius illas subre-
 quita ut tans: 2^o 4^o.

Respondetur ex hac rãone tanty inferri
 qd dīcere subordinata inlectione et sũ ea p̄terior nã auty qd hī
 forlitz ip̄a intellecto; nãq̄. intelligens prius intelligendo cognoscit
 et postea explicat obty intellecty dicendo Verby —

Postea e explicat inty dicere Verby media actione, quã for-
 litz intellectio nã sit. 2^o aut saluto: q̄o ans 1^o implicat intum
 dicere Verby quã Verby particyet ab inty media actione in-
 telligibily taty q̄ mody actus 2^o, 3^o requit eay participare me

dia actione, quæ foris intellectio n̄ sit: 2^o Verum eñs. 2^o g^o p^oll
 eat intus dicere Verbum, quæ dicitur in actu 2^o. Vita intellectiva
 Verbi p^oductio; 3^o Solus intellectio foris e Vita intellectiva in
 actu 2^o. 2^o l^o d^o

122
 Prim
 In

Vinc p^obat 2^o. Dico et simul solutio im-
 pugnat: Omnis actus intus e foris intellectio; 3^o dictio Verbi Ut
 tractu fatetur e actus intus: 2^o e foris intellectio, et sequente n̄ e
 actus 2^o. Ina p^obat 1^o intus e p^oa adequate, et ex omni parte in-
 tellectiva et Cognoscitiva; 3^o omnis actus p^oa adequate et ex omni
 parte intellectiva et Cognoscitiva e foris intellectio 2^o 2^o migatet
 alias ea parte qua diceret actiones, quæ n̄ e intellectio Cognosciti-
 bus et intellectibus n̄ e; Ina p^obat 2^o intus e p^oa adequate et ex omni
 parte immateriali g^o a^o p^obat p^o in linea intellectuali; 3^o ad
 hanc immaterialitatem r^o Cognoscitiva et intellectiva subsequitur Ut
 p^obat Thomista C^o D. Th. Supra q^o 14: 2^o 2^o

2^o p^obat una actus
 qui n̄ sit foris intellectio sufficit ad specificandas p^oas ab intus distin-
 ctas: 2^o omnis actus 2^o. Ina p^obat n̄ alia r^one Volitio specificat
 p^oas ab intellectu distinctas et p^oductio speciei imp^oz intus agentis
 realiter a possibili distinctus; nisi q^o hi actus n̄ sunt foris intellectio-
 nes: 2^o actus 2^o.

Explicat hoc Ut dictio sit in-
 tellectione posterior Ut docet Scotus l^o ab illa et a principio pcedat
 Ut tractant alii, l^o ipsius subordinata Ut alii vident; et tamen n̄
 intellectio foris n̄ potest ab intus pbenire: 2^o id e q^o p^obat 1^o
 et 2^o parte p^obat Volitio secundus omnes e intellectione posteriori ni-
 hil eni^o Volitio quæ p^ognitur; et ab illa dependet, Ut a princi-
 pio effectiva Ut Volunt aliquid l^o salte^o Ut a conditione Ut omnes p-
 temur; et tamen hoc n̄ sufficit Ut ab eade^o p^oa intellectiva pbeniat
 : 2^o Et dictio 2^o.

Pro 3^o etay p^obat glo-
 ctio speciei intelligibilis quæ intus possibilis dicitur prime potens
 intelligere subordinata intellectioni et e p^obat illa; et tamen hoc n̄ su-
 ficit Ut ab intellectu possibili pbeniat salte^o respectu realit^o p^obat:

Primus respectus ad tres ordinatos n̄ sufficit ad actus ex
 equo distinguendos; 3^o respectus ad Verbum, ut productus, in quo consistit
 dictio, et respectus ad Verbum, ut cognitum, in quo consistit intellectus su-
 nt ad terminos ordinatos; 2^o Q^a ma. Istas, eadez, namq^e actio res-
 picit duos terminos ordinatos per modum primarii, et secundarii
 ut patet in productione nam, quae e^t secundario proprietatez ductio.
 mi e^t D. h̄c infra q. 31 art. 1 et 4. his Verbis dicere importat
 principaliter abitudinez ad Verbum, Deceptus, 3^o mediante Verbo g^orat
 abitudinez ad res intellectas, quae in Verbo g^orat manifestata intelligen-
 ti q^o Vera e^t mi.

2^a Pars D^otionis e^t etia^m expressa D. h̄c.

3^a de g^ora arb. Saeculis generatio significat actionem, cui aliquo tempore
 et g^ora creandi significat potestatem respectu. Unde ipsa generatio e^t Dei
 actio, 3^o g^orat Patris tantum, et similiter ipsa g^ora generandi D^o. tunc sic
 3^o g^ora generandi e^t intus et contra relationem Paternitatis; 2^o generatio
 e^t intellectio D^o. — Deinde g^ora creandi creandi e^t actio, quae
 a prima persona exprimitur; 3^o h^oc actio e^t intellectio, ut g^ora primae Perso-
 nae; 2^o e^t intellectio, ut modificata Paternitate g^orat, istas ex dictis et
 istas g^orat ut actio, quae Verbum g^orat sit g^ora Patris deest secun-
 dary aliq^o et venire secundum q^o filio, et Spiritui Santo n̄ d^orat;
 3^o hoc nequit ee aliud quae, relatio, reliqua namq^e absoluta sunt g^o-
 nis divina. 2^o D^o.

Ex quibus inferitur falsitas 3^a Sententia^m distin-
 guentis in Deo virtualitate duplex intelligere, aliud essentialiter et imune
 aliud notionale et Patris g^orat; et in hoc scio g^orat, actibus Verbi
 ostendentis — inferat inquam, q^o n̄ d^orat in Deo duplex
 g^ora intellectiva, quarum una sit essentialis, et alia notionalis; alias
 ita est aliqua g^ora indatur, quae deficeret filio: q^o nec deest clari D^o.
 patet ista namq^e iusta D. h̄c loco citato, generatio significat actionem
 cui aliquo respectu et similiter g^ora generandi — Deinde in-
 tellectio salus dicitur in Deo essentialiter, ut tradit D. h̄c. infra q.

3. Soluuntur Arguta Straria

Arg^o 1^o de raone actionis vere et proprie talis e motus egressio realis ab agente, et qd tunc denominet realitate actus; 2^o hęc sunt imperfektionen a Diuinis passionibus referendy: q^o diuisiōnes D^o.

Distincta 1^o ex D. lha. 2^o de p^oa art. 1^o ad 3^o ubi ait, p^oa, quę reperitur in Deo nec proprie actibus, nec passibus e^o in ipso n^o sit nec predicamentum actionis, nec passionis; 3^o actioni vere et proprie tali correspondet p^oa actibus proprie talis: q^o idem D^o.

2^o in diuinis deuenas discurre sp^omittit ad creatura ablatio p^ofectio nitus; 3^o creaty relatione p^obras actionis n^o sunt 5^o soly p^oresultantia; q^o D^o.

R^o negando may. Universalitate intellectay, q^o actio ex suo conceptu locali soly p^oportat, et qd sit actualitas agentis et qd ab eo p^ocedat si sit realitate distincta egressu locali. Sint realitate distincta egressu locali in egressu autem locali nulla e p^ofectio, ut patet in demanone reali attributorum a Diua n^oa; nec etiam de raone actionis e motus, imbecillio namq. Creatura vera e actio, quę tamen ne admista motui p^ori e dicto, 5^o p^ofecte actualit^o intus. Illa q^o enumerata soly sunt de raone actionis predicamentalis et transeuntis, quay in Deo n^o ponimus. nec ex eo qd patet denominet proprie agens ad intra, sequitur filius denominari realitate actus; sicut neg. ex eo qd patet sit principium filii sequitur filius posse dici principium, ut docet D. lha. infra q. 33. art. 1^o q^o in hoc inferioritas denotat e minoratio, quę filio n^o p^ocedunt.

Ex his ad 1^o p^off.

maones dicata soly negare D. lha. in Deo p^oay ad actione p^odicamentales, ut ex eius raone istat ut qd in Deo n^o e predicamentum D^o. in autem negat p^oay ad actiones immanentes, quę nec e admista motui nec predicamentales passiones inferat.

Ad 2^o q. 10.

3^o hęc disparitas e q^o relationes creaty sunt accidentia et minime entitate

ideog. alia quae & res altantias fieri in gosunt: at vero dijs relationes, et substantiales sunt, et sic subsistunt; Unde sicut habent quibus ee ita p[ro]prium terminant fieri.

Arg. 2^o. Diua actio n[on] distinguitur realiter a sua p[ro]p[ri]a, sed p[ro]prio actibus realiter distinguitur a p[ro]p[ri]a notionaliter: q[ui]a p[ro]prio actibus a Diua. Ostendit. alias actio Diuina excederet fortiter a p[ro]p[ri]a, q[uo]d negamus. In p[ro]p[ri]a; Nam iuxta D. Th[om]as infra q. 11. art. 4. ad 3. respectu actuum notionalium seu p[ro]p[ri]orum data in Deo p[ro]p[ri]a realiter actibus et p[ro]p[ri]a; Sed h[ec] p[ro]p[ri]a realiter distinguitur ab eo ad q[uo]d data, quo circa n[on] subsistit D. Th[om]as in Deo p[ro]p[ri]a realiter actibus ad actus esenciales, q[ui]a nec in eis influat nec ab eis realiter distinguitur: q[ui]a D.

R. negando mag[is] ad p[ro]p[ri]a mag[is] distinguitur mag[is] respectu p[ro]p[ri]orum ratione sui fortiter nego mag[is] ratione sui termini Deo mag[is] sub distributione et nego mag[is] D. Th[om]as q[uo]d loco citato solum statim dixerim, inter actus notionales et esenciales in eo subsistens, q[uo]d respectu essentialium n[on] data in Deo p[ro]p[ri]a realiter p[ro]p[ri]a nec ratione sui nec ratione termini, q[ui]a n[on] habent mag[is] ad int[er] p[ro]p[ri]a; at vero respectu notionalium it[er] ratione sui n[on] sit in Deo p[ro]p[ri]a realiter p[ro]p[ri]a e[st] tamen ratione termini p[ro]p[ri]a ad l[ite]ra & illor[um] instantia e[st] in actione creatura ad quae e[st] in Deo p[ro]p[ri]a, aqua tamen realiter n[on] distinguitur actio Cui[us] sit fortiter in manu, et q[uo]d h[ec] sit mens D. Th[om]as ex ipso q[uo]d loco citato ubi ait respectu illor[um] actuum secundum quosdam nos p[ro]cedunt distincti, a Deo essentialiter e[st] p[ro]p[ri]a personaliter potest ardui Deo p[ro]p[ri]a secundum rationem p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am: ubi et dicitur in respectu actus et actionis quibus p[ro]cedunt agnoscit D. Th[om]as distinctionem.

Si insistat, hanc solutionem extra Verba D. Th[om]as medietate sequentia ibidem, q[ui]a n[on] de eius mente p[ro]p[ri]a t[er]m[in]o sic eni[m] ait: intelligit actus et bene n[on] sunt tales actus, qui designent p[ro]p[ri]am alienam vel a Deo distinguitur essentialiter, p[ro]p[ri]a: Unde respectu horum actuum n[on] potest solui a Deo n[on] p[ro]p[ri]a in Deo: q[ui]a R. negando mag[is] ad p[ro]p[ri]a, explicat D. Th[om]as q[uo]d intelligat, et t[er]m[in]o absolute, et essentialiter supra d[icit]o t[er]m[in]o ut modificata ad actibus nego mag[is] et Th[om]as solutio ostendit d[icit]o.

An: 3 generatio activa identificata ad equat euy nolame principi: 1. q. gene-
 ratio euy paternitate 2. q. paternitas ne bene euy generatio: q. 2. q. p. h. a
 ma. 1. ex D. th. infra. q. 41. art. 1. ad 2. ubi sic ait: Remoto mo-
 tu ab actione actio nihil aliud importat quam ordinem originis secundum
 a Causa aliqua principio procedit in id qd e a principio Causa in Dicitur
 n sit motus actio generalis procedentis personam nihil aliud e quam habi-
 tudo principii ad personam quae e a principio, quae quidem habitudines sunt
 igitur relationes; 2. actio generalis e generatio activa: q. hae e relatio.

+ Unde

2. ex D.

th. 1. de poa art. 1 ad 3. ubi sic habet poa absolutam quodam et ideo
 u distinguitur in diuisi sicut nec unitas nec alij sic dicitur, Generatio vero
 et generans in diuisi n significat alij absolutum 2. solus relatiuis
 quae verba sic 1. ponderat qd solus relatiuis significat e ad equate rela-
 tio, 2. generans in quo generatio activa consistit iusta dicitur significat: q.
 e e ad equate relatio — 2. poa generatiua est generatio
 in hoc iusta d. th. distinguunt qd illa absolutum, hae vero relatiuis; 2.
 poa generatiua etiam significat relationem de conotato: 1. generatio

3. p. h. a principalis ma. secluso motu ab actione n manet
 nisi sola relatio ut videtur ex D. th. 1. 3. a p. sione diuisi excludit n
 motus q. i. q. q. p. h. a — 4. de receptu generationis et

q. quocumq. signo intelligitur subto potest e ipsas exercite generans constitu-
 at: 2. paternitas nequit intelligi patri ueniens quae intelligitur exercite
 generans; quibus autem alia solitas hoc n habet: q. 2. p. h. a mi quod
 2. partes quibus alia solitas p. h. a paternitatis e absoluta, 3. a nullo absolu-
 to potest pater institui generans absoluta n. q. notio alia procedunt: q. 2. d.

th. infra q. 41. firmata iusta dicitur May. qd agbat. d.
 th. infra q. 41. art. 1. ad 2. generatio et natiuitas alius nomi-
 nibus dicuntur paternitas et filiatu 2. paternitas e ad equate relatio: q. d.
 generans —

Ultimo p. h. a ma. ita p. h. a p. h. a generis activa
 ad principium procedens, sicut p. h. a ad tres procedens; 2. generatio patris a
 d. 2. filii ad equate dicitur in filiatione: q. 2. p. h. a mi filiatu taliter

Parata ad filium qd dicitur denominat incepti acti. Ut intelligi si possit in se
 quod parte generata intelligitur s^{ta} talia Parata requiritur ostendere quod
 bar filii generationes 9: 8: 4

A. notando quia doctrina dicitur loco citato strati-
 ones et generationes dupliciter sumi posse: 1^o eo, qd significant ex parte rei;
 2^o eo, ad qd fuerit imposta ad significandum. 1^o modo significant
 ultimam et perfectissimam actualitatem alias ab agente egressiente; 2^o modo
 important expressionem motus principij. qd docet D. Th. ibi: actio secundum
 1^o nominis impositionem importat originem motus: sicut enim motus patet
 in mobili ab aliquo dicitur passio, ita origo ignis motus qui incipit ab alio
 et terminatur ad id qd movetur e actio

Quo prenotato negare non ad p^o ad
 nez R^o illar doctrinarum D. Th. in his tendat de generatione et actione quod
 tunc ad id ad qd huc nomina fuerit imposta ad significandum, ut eas
 quatuor ad rei significantur. Cuius enim ut vidimus ex D. Th. huc nomina
 imposta fuerunt ad significandum originem motus in quo realis ordo fun-
 datur eo ipso qd a divinis generationibus motus removere non remanet in
 ignis nisi realis quatuor ad illud, ad qd significandum fuerit imposta.
 Ceterum ex parte rei significantur quia motus et egressione a principio impo-
 nitur in actione et generatione ad ultimam actualitatem, quod etiam in illis re-
 peritur, quod. Secundo motu significat instans qd dicitur, tunc in actio-
 ne creatura Dei a qua removere motus et tamen, n significat solam re-
 lationem, alias cuius huc realis sit tantum rationis Dⁱ foret actualitate creatura
 p^o dicitur rationis. huc etiam in intellectione et volitione essentiali, quod se-
 cundo ut docet secludi motus, n significant solam relationem, s^o solam effecti-
 vissimam actualitatem Dei vitaliter operantis s^o illud.

Ad 2^o admissa d. Th.
 littera. Ut docet ad 1^o generationem distinguo unam, solam significat relativam
 in recto nego unam in obliquo secundo modo, et tunc q^o dicitur vidimus con-
 ex d. Th. generatio significat actionem cuius aliquo respectu significat
 autem cui respectu n significat solam relativam. Ut patet in ipsa poa
 generativa in divinis, quare ne d. Th. sibi ipsi sit dicitur quando

venit generare significare solus relatiuus loquitur de significato ex parte obli-
cui, n vero ex parte recti — Nec huic explicacioni obstat.

2^o ponderatio negatiua ma. di em; nec leatib; habet ad. h. de genera-
tibus p^oa sub hoc p^olexu: unde n p^oparat generationes. Cui p^oa generati-
ba 5^o solus Cui p^oa absolute recta ut patet ex eius verbis: et Cui p^oa
sic sunt solus significet absolutus et nullo modo relatiuus bene subsi-
tit dicemus ad. h. a originat; q^o s^ot p^oa significat absolute; ge-
neratio vero relatiuus, q^o illud in obliquo importat.

Ad 3^o stat solutio

ex dictis ad 1^o — ad 1^o distinctione n^o exercite generare rae-
ne paternitatis p^oide et ut form; nego n^o raeone paternitatis et modi-
ficantis et p^olentis formay Deo n^o et nego h^oay p^o quos notanda e doc-
trina infra de Ostitutio p^oonatus statuenda: s^ot in quabis relatione
Diuay ee triplice; Deceptus inadequatus; Deceptus ad sensuferentis
Deceptus forme hypostatice; et Deceptus originis et quidem paternitatis
sub Deceptu ad sensuferentis nec formalis nec p^olatibe Ostitueret pa-
tres generantes dubius n^o q^o gut sit fundata in generatione e p^oay
q^o saporis. Similita sub Deceptu forme hypostatice patres generantes
p^olatibe n^o Ostituit: q^o sub hoc Deceptu Ostituit Patres in raeone p^og^oay
et prius a nobis Deceptu Cui fundamento in raeone quay p^oducere e em p^oay
us ee quay operari. ad Deo sub alia formalitate, quay respicit filius et
genitus Patres generantes exercite Ostituit n^o ut formalis raeone s^o
et quidam modus p^olentis formay et illay modificans. Itaq; h^oay forma n^o e
aliud, quay ip^oa intellectio essentialis n^o absolute sancta, s^o quide paternitatis
q^o e ides gut dicit et importat in obliquo paternitatis sub Deceptu h^oay
explicato.

Sed q^o patet ad Probatione; h^oay ee absolute absolute sunt
sint p^oia notionalibus ut tamen modificata p^o relationes n^o sunt p^oio
ne relatiuis eay ip^oa importet in obliquo p^oinde; et actus intelligendi
absolute et gut h^oay Deo ueniens notionalis p^ocedat gut paternitatis
et relatione ueniens ne p^oionibus p^oinde; Patres actus generantes
Ostituit ut forma et e generat. Instantia e in p^oa generatiua, quay

in sentia Otationis, Ovis sit in absoluto et constante aduone, de qua id
potest fieri agitur.

Dices qd? in pecto l. absolutay, habet generaco
intelligit a nobis, ueniens hinc Deo et tamen ipsay instituit generay
ty: 1^o nac Patet, instituit raone acti, 2^o solus raone Paternitate: 3^o
huc e forma Instituens patet ista q^o omne illud, qd ageneraone imptatib
trahit ad ee Patris p^oriat raone solius Paternitate — Dices 2^o
Intellectio essentialis ut paternitate modificata e principiu, quo pri
muy generaone Uerbi, 3^o principiu actionis ab ea solus virtualitate dis
tingui debet q^o ides.

Ad 1^o R^o distinguendo Osequens raone
Paternitate Otationis foris nego Otay, ut modi raoney, folly, modifi
cambis Ocedo Otay, ex quo n sequitur qd sit forma, qd de terminat nisi
n^o plementay formay sit generaone seu intellectiois, quz sit diuisiue
na hinc Deo n tamen sub raone acti, et Ot exercite constat Paterni
tate, uedit q^o instantia facta in p^oa generatiba: ex conseq^o qd
intus Oueniat hinc Deo, quz ipsay potens generare Ostituat, ut p^oa
n sit, aduoney ee p^oa generatiba, 3^o intus ut constat rebaone, quz
e plementay p^oa.

Ad 2^o distinguo may generaone raone sui
foralite nego may, terminatibe Ocedo may, may et nego Otay, e may pri
acigay, quz actiois intransibite et foralite ab ipa debeat distingui, scilicet
may principiu terminu actionis; et l^o principiu quo terminu debeat
ee principiu actionis pductay, quando e ab ipa distinctu n^o l^oo quando
e indistinctu ab illa qualite distingit in presenti ubi intellecto Paternitate mo
dificata e principiu terminu sit Uerbi n^o l^oo sui ipsius instantia
e in actone pductiba habitus scientifay, quz e principiu habitus,
quz sit principiu actionis qua habitus pducta q^o e ipa pducta et ca
usatio.

Ex ha doctri na soluta aliis Argutay difficile desunt uer
eo qd potestas supra generaone fundata atqz supmit: id genera
p^oriati ad paternitatey suponi^o Ostituta: Dequentay, nequit ee intile

lectis aduc in paternitate modificata — R^o enim paternitates
 sub expresso conceptu paternitatis supponere generatione et in ea fundari,
 ab Deo sub conceptu formae hypostatice et originis illas, et supponit de sub^o
 potestate, et sub 2^o illas imitatas et plenas generatione, sicuti iam diximus
 et quidem hoc Augustinus eque Averroes ait presertim ac pros. Senary paternitas
 fundata supra generatione et ea supponit. 2^o generatio ne paternitas.

Ad 3^{am} questionem

dicata dictus Magister debere intelligi, et de generatione secundum illam
 quod adit ad actus essentialis, quod ne aliud nisi relatio — Sed si intelligit
 de generatione secundum omnia, que habet solam et intelligendum ex modo
 significanti et autem ex parte rei significanti. Et enim res significanti
 generatione in seculo absoluta sit significanti tamen ad modum relati
 quod dicit in obliquo; quo pacto dicitur D. Th. ibidem actus notionalis dis-
 tinguere a relationibus formam secundum modum significanti.

Ad 4^{am} questionem

patet ex dictis ad 3^{am}; sicut enim ibi dicebamus patet exercitio gene-
 rante, virtutis intellectivae absolute sunt 2^o et modificata per paterni-
 tatem, ita filius virtutis exercitio genitorum et per filiationem et formam;
 tantum et modificatum formam, que alia ne nisi generibus intelligi filii,
 et absolute, et modificatum per filiationem. Instatur in ipso filio qua-
 tenus generabilis qui est ex talis in virtutis relatione et formam 2^o abso-
 lutam et constantem relationem.

Ad 5^{am} questionem

Ad 5^{am} questionem. Et potest esse replicata generatio et ratio
 distinguendi patet apertum. 2^o sola relatio et in ordine ad distinctionem
 in ordine quod generatio et relatio in se certa et una. D. Th. 2^o de potestate 2^o
 ad 1^o hic locis generans et generatio distinguuntur a se, cum nullae
 rei generat seipsum, 2^o id, quo generans generat non distinguuntur a se in
 ordine obliquo. Unde non oportet utraque distinguere, sicut nec per generati-
 onem, cum per se sit principium et quo — Ergo Augustinus 2^o 2^o 2^o
 de Trinitate nobis sub hac forma potestatis et respectu omnis personae
 ad aliam et nihil aliud, quod dicitur sit talis personae et in parte respec-
 tibus; 2^o generis respectus et fortissime relatio; 2^o itaque quod generans.

discussas tenet. Alij et nota, relinquit et magis gbat. gductio ex suo
 actu facti habet ee respectu; 2^o q^o ex suo Deceptu facti habet ee respec-
 ctu, ita e in Divinis respectu, q^o nihil aliud sit. Imune tubus
 g^onis: 2^o D^o g^omisas gbat et L^o mag. gductio ex suo Deceptu facti
 e raa factis, quare pater exercite generet et filias gducit; 3^o h^oc
 raa factis e etiam raa factis arbitriis gatus ad filias: 4^o gductio
 Deinde gbat m^o tur q^o respectu in Divinis. Instatur autem distinguitur ad
 solutus; tur q^o respectu est facta raa distinguendi p^omas Divinis q^o
 mali g^o dicato absoluto. Sicut. Quare. 2^o Vera e mi.

Ad distinguendum
 magis generat secundum, re tota id e raa recti et obliqui nego mag.
 secundum aliq^o sui s^o obliqui Deed magis sui sub distinctione et nego magis. Cuius
 q^o Argutus in p^oa generatiba, sicutenij malaxer seipras gducit, itactia
 nulla respotest seipras gducere, s^o sicut generans a genito gducitib^o genij
 a gductibili deest distingui. 3^o ex hoc 2^o n^o arguit q^o p^oa gductiba
 secundum, re tota distingua s^o q^o adequate raa: 2^o p^oa Solas
 2^o arguit q^o generatio sit raa distinguendi raae raaonis, quare
 est in obliquo, q^o libentia fatemur.

Ad p^osentias nego magis ad p^oba-
 nes distinctas p^osentias eade distinctione Deed, et nego magis. Sub eade
 distinctione Inquentis: Instatur Argutus in eade p^oa generatiba
 quare iusta hunc Patres aliq^o aliud g^oca raaonis importat. Et int^o p^oa
 e absolutus: Sicut 2^o in eius sentia p^oa generatiba in ealibi respec-
 tus, q^o nihil aliud sit, q^o sit Imune et in pure respectibus, ita similita
 dicimus de generatione abstracta et raa e q^o generans n^o habet ex suo Deceptu
 facti ee respectu adequate, Cui sit exercitibus p^oa immanentes et vitales
 de cuius raaone e se exercere g^olas actiones. Unde habet ead^o abso-
 lutus, in recto et in obliquo conotet respectu, sicut g^oca p^oa generatiba
 quare exercet ex absoluto in recto et raaib^o in obliquo Coalescit

Instatur Deed
 generat adequate et secundum omnia quare habet distincta euit p^omas: 2^o p^oa
 sus respectus g^oba aut L^o distinctio aliq^o debet ee. Et innotat. D^ois

In modo distinguendi res generativas et generationis; 1^o generativa
 secundum aliq^o sui est obliqui iusta solutionem distinguit: 2^o generatio
 patet. Oportet alias res generativas, quas per se totis indistinguunt s^o sola ratione
 obliqui. — 2^o generatio e omnino simplex; distinguit iusta solutio-
 nem. 3^o adaequate et secundum omnia. — 3^o generatio e unitate
 ad distinguendi, adaequate et secundum omnia; quae habet distinguit a Co-
 nnectione sibi opposita; 4^o generatio e ad distinguendi. 5^o 6^o

R. negandoans

an phrasim nega^o dicitur distinguit sicut in hoc q^o ut utrag^o indistinguishat se
 tota s^o ratione obliqui; in hoc dicitur per generativa et e per, quae nec se
 eundem se totas nec secundum aliq^o sui distinguit eas quae sibi sunt ad
 data sibi et amovis et e ly generativa, quae ratione obliqui distinguit, quae
 q^o modificat ut sit dicitur opposita. et vero in hoc incompleto generatio nihil e q^o
 ratione connotati ad distinguendi ad q^o dicitur ut utrag^o in e parte — Melius
 dicitur in diversa distinctione, s^o diverso modo distinguendi distinguere indi-
 cium per generativas et generationes; nam extrema distinctio q^o per generati-
 vas sunt veluti potentialia extrema per generationes, diffa sunt actualia, hae
 autem extrema virtualiter diffaunt in divinis: Unde sicut eadem distinctio
 sine diffa connotati a generatione, et per generativa modo tamq^o virtualiter
 distincta q^o per eas connotati ut virtualiter a suis actibus distincta, secundum vero
 ut exercitibus et actibus 2^o ita diverso modo distinguunt.

Ad 23. 2^o generationis

e omnino simplex, simplicitate opposita dicitur in naves distributionis ex
 multis virtualiter distinctis, q^o autem sic e simplex potest ratione unius disti-
 nutionis et in ratione dicitur ut patet in instantia per generativas —

Ad 23. 2^o distinguens an q^o per se e ad distinguendi nego an q^o et tota
 e secundum omnia, quae habet dicitur an et nec dicitur generatio enim
 in e parte ad distinguendi, bene dicitur veluti; et ratio q^o eas agens sit
 illud sit sicut in effectibus, q^o sibi dicitur identificat nec dicitur in principio re-
 moto nec in primo utrag^o. 3^o ut e in ultima actualitate: tunc agenti
 ad intra summas in agendo perfectiones, deuenimus tribuere. At inde
 ut eius dicitur sit verbi identificat sibi veluti in naves, et per generativas

1^a et in generatione, quae est eius Ultima actualitas. Cuius quo non patitur,
quod sit tota ratio distinguendi. Recte quoque instantia facta de generatione
sunt distincti

sunt distincti

et modi in ostendendo distinguuntur ex equo ~~(Modo)~~ 1^o dictio
et intellectus sunt duos modi 1^o. 1^o in ipso intellectu respici-
cit obiectum ut cognitum dictio verbum ut productum, illa obiectum etiam modo dis-
ta verbum productum, 2^o in sunt termini et modi tendendi distincti:
1^o 1^o — R^o distinguendo magis sunt distincti foris. De-
do magis tantum in alia nego magis, magis sub distinctione et dicitur. Cum
autem sit intellectio et dictio magis ordinis primarii et secundarii se
habent tota illorum distinctio magis et pender. in sufficientia ad speci-
ficandos actus ex equo distinctos. Instantia est ita in intellectu in qua
ratio intellectus et productum verbi identificata se gerunt, quia obiectum
diversitas obiectum et modorum in ostendendo 1^o cum ordinata utque
primarius et secundarius et diversitas pure magis, tunc in ipso actu
intus Divi, in quo obiectum rationis ratio intellectus et productum crea-
turae ad id distinctione foris se gerunt.

Dices signum separationis est
Signum adequate distinctionis; 1^o dictio et intellectus sunt ad invicem se
parabiles; 2^o quia scilicet ipse magis in quibus est intellectus qui sit
dictio verbi ut patet in visione Beata tunc in intellectu spiritus
santi: deinde est dictio separata ab intellectu, quod ipse dictio Divina se
tota productum verbum; 3^o se tota distinguunt a verbo; 4^o verbum et intel-
lectus sunt idem; 5^o — Summa idem requirit semel
supponere; 6^o intellectus supponit dictiones; 7^o idem quod prius ipse magis in in-
tellectus supponit verbum productum; 8^o verbum productum supponit dictio-
nem; 9^o

R^o negando magis ad probationem distinguo frequens se tota
in totaliter necesse ita se tota et totaliter distinguunt nego ita. Item
dictio se tota productum verbum et ab eo distinguuntur ut tamen totaliter; 1^o
et dictio potest dici oblique pariter distincta a verbo quod tamen
et unitas absoluta in recto est idem foris cum filio: ex quo non infertur

Separari ab intellectu, s^o solus illas includere. Sicut una p^ona diuina
 sita ta distinguenda ab illa quae arguitur inde q^o differant. tota t^ore Causa
 beant identitate in ma. Adit q^o instantia supra facta in poa.

Ad Dix

maones distinguo mag^o ite ab eorum uate ides, sed o mag^o inadequate,
 et secundus unus Deceptus nego mag^o mag^o sub distinctione et ita ex
 hoc eius tantus Magnitudo q^o dicitur et ita mag^o sint duo Deceptus inade-
 quati unius et eiusdem intellectus et q^o secundus Unus seipsum sup^o.
 Secundus aliter Deceptus etia^o inadequate mag^o mag^o q^o sint actus exe-
 quendi in instantia e in diuina talione, in quo Deceptus formis hypostaticis
 solas inadequate distinguuntur a Deceptis essentis, et tamen hic Deceptus sup^omit-
 itur et inter hanc et illam generat mediat. e^o illas in talione creata in qua
 Deceptus in et ad sunt ides, et tamen Deceptus ad sup^omit in ita in presen-
 ti. et ita e, q^o intellectus dupliciter. Considerari potest. Unus et proprius loquar
 in seipso illis data in o^o trati et creatis quae facta solus dicit q^o creati ad inte-
 lectus et manifesti ad Deceptus et productus in q^o ita esse et ratione sui imme-
 diate intellectus, et Cuius sit dicit solus mag^o productus nec Deceptus nec
 dicitur sup^omit, e^o supra Deceptus dicit. alio modo in ea quieto et in lectio
 et post sic dicitur quae ita mag^o Deceptus in Decepto representari sup^omit, sequit^o secun-
 dus aliter mag^o seorsus, et explicatus in Decepto in quo nec aqua ade-
 quata s^o inadequate ex nostro modo in q^o in intelligenti q^o in instantibus
 e manifestus

Dicitur ex hac talione, sequit^o intellectus diuina^o g^o g^o ter-
 minare ad Deceptus et ratione illius ad diuina^o essentia, et sequens e talis in
 intellectu ut pote Deceptus et ratione illius, principij g^o in Decepto g^o ducte:
 e^o 2^o Sequela g^o Deceptus mag^o talis solutiones, in o^o talis d. h. supra dicitur
 intellectu terminatur ad res intellectas, mediante talis g^o dicit et postea
 ita mag^o s^o res intellectas e essentia diuina: g^o 2^o —
 ita dicitur ut dicitur e terminata immediate ad Deceptus productus et ratione illius
 ad res intellectas, s^o intellectus essentialis in Decepto terminata ad essentia diuina
 immediate et ratione sui: 0^o 2^o

It^o negando sequelas ad g^o Deceptus distinguo

magis intellectus creata creata deo magis. Dicitur intellectus deus distinctio secun-
 dus se et essentialiter supra deo magis, secundum illud quod dicitur ad intellectum
 essentialiter deo magis. magis et magis. Quamvis magis dicitur. Dicitur. Medi-
 antibus deo terminantur intellectus ad res, intellectus, cognita ad intellectum cre-
 ata absolute, quae sunt importat terminantur ad deum, intellectus, et sic est intellectus, et
 ratione creati ad res, intellectus in illo representat, et sic est contemplatio, et tunc
 quod est intellectus creata sub terminantur ad obiectum deus, necessarius supponit obiectum
 et contemplatio res intellectus (deus) in ex fecunditate, 1. ex indigentia deus
 producat fit frequens quod prius ad deum, et postea ad obiectum terminata. ad deum
 intellectus deus ne videtur quod in ex indigentia 1. ex fecunditate res deus
 producat, sic quod deus producat ex cognitione essentiae et trinitatis. Ut statuat in-
 tra seipsum prius terminata ad essentiam, et cognita quae ad deum productionem.
 Secundum id tamen quod dicitur ad intellectum, essentialiter quae ad deum quae
 ad obiectum terminata.

Ad hanc rem distinguitur magis, et dupliciter
 deceptus adequatus dicitur deus negationem, deceptus inadequatus deo magis, et
 deo magis, sicut enim in deo non habet secundum deceptus in respectu subiecti ratione
 sui et secundum deceptus ad respectum sui ratione sui, et tunc deo deceptus ade-
 quatus quod est sub deceptus inadequatus in subiecto respicit in illa parte sistem-
 to, adequate tamen deceptus relatio respicit subiectum et ad tunc reparat, ita
 in deo et obiecta, quod deceptus inadequatus deus dicitur respicit
 deus ratione sui, quod tamen sub alio deceptu respicit essentiam deus et ratione
 illius deus attingit illi actus indifferenter ex eque.

Ultimo pluribus quibus
 philosophis relictis et ad libros de anima reuertitur: *Res* intellectus essen-
 tialis etiam determinata per participationem, non habet productionem, quod est actus
 habet *2. 1. 1.* intellectus essentialis habet et esse perfectissimum
 obiectum intellectus contemplationis, quod posita in parte determinata est stabile
 esse perfectissime obiectum intellectus, nullo autem modo producat deus =
2. 1. 1. habet in se intellectus essentialis filio et spiritui sancto communi-
 cat *1. 1. 1.* huius determinat se deus productionem, quod dicitur magis pro intelle-
 ctus essentialis est in filio et spiritui sancto inualitione, 1. forma aut quod

forma idote nri mali uniuersat uti omnia ca, qaz habet, et

Respondeo in

ad 1

Ad 1^o plures & cinguo aut q^o habet absolute et ex parte recte de celo con-
 putat modificate, et intelligit respectu et dicitur. Ad 2^o distincta
 ma. eodem distinctione respectu itaq. intellectio essentialis habet hoc duo
 et q^o sit perfectissima est perfectio et dicitur q^o habeat ex se in se om-
 nia, quz sequuntur in recto ut verus generata, ita ut non aliter si
 ne dicitur dicitur expressibilibi ad eius dictionem, dicitur q^o q^o q^o q^o q^o
 ipsius fecunditate, Ceteraz, hoc duo importet intellectio facta, habet
 supra specte dicitur in quacumq. persona imbecillata et hoc tribuit. et dicitur 2^o
 indiget et dicitur connotatone paternitatis, qua connotata dicitur
 ut sit in actu exercito ipsa verbi p^oductio; Cuzq. paternitate in filio spi-
 ritu, tantu n connotet et tribuit, q^o vix se habet, et dicitur q^o indiget
 omne illud, q^o ad eius lecturam uel dicitur; ut tamen dicitur et coexa-
 cite p^oductum et generatum, q^o eis n dicitur sub exercitio recte
 et defectu connotati, et de p^oductione, n dicitur nisi sub exercitio
 recte. Instantis in sua ut principii, p^oducta et in ista et sit prin-
 cipium proximum generationis ad q^o n sufficit ipsa n^o dicitur fecunditate, si
 indiget paternitate dicitur et modificali seu q^o generans sit p^odu-
 na et alio p^ocedens

Ad hoc omniuz q^o indigens aliquo connota-
 to ad p^ostantiuz effectus aut quasi p^ofecta facta eius significat absolu-
 te et ratione sui p^ocessu s^o connotati et ratione sui et obiectuz connotati;
 et q^o variate obliquo variate etiaz dicitur in se recte sui in se connotati
 et ad maneat forma et manet eius p^ocessu facta q^o forma dicitur p^o-
 tabat nisi et exercitio connotati, quz dicitur gl^oribus exemplis po-
 terat illustrari. Ad hoc q^o dicitur dicitur in se et intellectio p^ocessu
 eminentiaz et infinitate p^ocessu se in ista p^ocessu modo dicitur dicitur,
 et cuius sit dicitur p^ocessu dicitur specie aut quasi specie dicitur dicitur; ha-
 bent moduz essenti dicitur in sua p^ocessu et in alius, q^o p^ocessu dicitur
 in alius n^o dicitur q^o dicitur in una paternitate ei tribuit, q^o n tribu-
 unt alius s^o dicitur generare, q^o eandem paternitate n connotat et p^ocessu in altera

cipio quo pcesionis de plectio, absolutus bene ut Musicae e assigna
nibus subiacentibus ab illustrissimo Pido, Thomistis extra are
rentibus p principio remoto magis ut Cohortat aduersos et p pxi mo in
talibus et voluntatis et eidez aduersibus modificanti.

legit et in

tot sentias magis a falsis separamus supponendy et 1^o ha Parari
duy intuy et Voluntatez pncipiuz quo pncipiuz ~~Quidam~~
pcesionum de Inuente hinc qe et merito pncipiuz magis in scriptura
licita verby Ioanis 1^o in principio erat Verby. et spiritus que
late amor 1^o Ioanis 1^o. ~~ad hanc~~ nos intueo q. charitas ex
Deo e qd de spiritu tanto intelligit Re. 1^o de Unitate cap. 1^o
1^o Verby pcedit q. intuy, et amor q. Voluntatez e. intus et Volun
tas. ~~De~~ Dicere eoz Quando filius dicit Verby et spi
ritus tantuz amores n. pncipiuz 1^o metaphisice et p quanda pncipi
tinoz quatenus sicut 1^o pncipias naz intellectuales e intus, et
2^o Voluntatez, ita 1^o pncipias pcedens ab alia licita Verby, et 2^o
Amor.

aliquam

Dicere unquam male intra Inuencos ambir. sup. q. ex quo filius
pncipiuz dicitur dicitur et spiritus pncipiuz amor natus ab ardu sequi pncipiuz
q. eadez rone quando 2^o pncipias ex elata filius pncipiuz scriptura intueo in
1^o tenet metaphisice, qe e ad ardu. hinc deniq. q. recipit qd filius pncipiuz pncipiuz
tuz et spiritus 1^o p voluntatez natus estoz rone pncipiuz pcesionum, in d. 1^o cap.
1^o sct. pncipiuz 2^o pncipiuz 3^o pncipiuz pcedat. e. xuit saluo. ~~Deinde~~
eidez hinc sentia pncipiuz pncipiuz quo pcesionum sub rone omni no ex
de Unitate, et sub diuersa, si dicitur 1^o q. natus rone sua Una sit pncipiuz et alio p
stetior, eoz Una sit generat et natura Car filius ab Una tantuz pncipiuz pncipiuz
tus 1^o aduersibus pcedat, qaz Inuentis, et sunt legitime et Theologi sent. eoz
Sicut dicitur sic sub rone, 1^o hinc diuersitate rone in nullo alio natus quaz in
hoc qd sit pncipiuz 1^o pncipiuz ut intellectus, et 2^o ut voluntatez. ~~De~~ pncipiuz
pncipiuz. rone Una sub illa diuersa rone recipit ut potens operari ad inter
diuersi saluo pncipiuz, 1^o in sua rone intellectus qualis e. Una n. e. ad hanc
cultas qua potens operari recipit nisi intellectus et voluntatez. 1^o 1^o

4

Bonay: 2.° sentis Aristotelis de unitate Divina et non sola, relatione: sed principium
 quo spiritus S. a Patre et filio procedit, 1.° principium quo primus. Ut statue
 in infra: 2.° principium radicale D. a

Damas. 1.° de fide orthodoxa Cap. 5.

generatio, inquit, e quibus nas a sicut generantis, 2.° sicut eius quo generat, et
 Ioanis Maclog. in Gallo florentino Jeru. 1.° dixi filius ex Patre, et ex Patre
 substantia generat, id est significare: ita bon. Ut genera 2.° generationem et generantem
 principium actus quo ipsa genera generat sit 2.° solus immutabilis e, 2.° Relatio Dom.
 inabilis: 2.° Relatio e. id est tradit Aug. 1.° de Trinitate ad 3. P. P. secu-
 tus sic q. 21. ad 5. Quoniam non tam haec patet ratione: 1.° principium quo
 et radicale processionis Divinae, in quo procedens et ductus assimilata generant, 2.°
 prout ductus et procedens generantia: similantia n in relatione 2.° in natio: non
 Relatio, 2.° non e principium quo primus processionis: tum sic 2.° natura Divina secu-
 ndum se et absolute: 2.° quod relationes connotat prout modificat. Ita e legitime
 substantia in ad dictis Centa, alios principium quo radicale vel intrinsecus perso-
 nis, quibus natura ad solam sunt immutabilis e. Unde tota difficultas reducitur
 ad primas, sic e post. Dicitur namque omne agens intendit assimilare sibi terminum
 in forma, quo agit, ut patet in homine generante alium hominem, qui sibi si-
 milis sit in sua natura, qua agit; 2.° forma, qua agens agit principium quo
 1.° et radicale generationis seu actionis: 2.° vera e natura.

Deinde patet magis
 laon e in divisione generis 2.° modorum formae specificae. 2.° forma quasi indivi-
 dualis; 2.° assimilatio ductus generantis n e in forma individuali, 2.° in
 sola specifica e. Relatio e. hinc minor patet alios infest. 2.° Relatio e. ge-
 neraret sortis ex quo sequitur. 2.° Relatio e. ad Patrem, quoniam alios Patre, qd e tunc
 habitus misterium autem. magis patet qd Relatio indivis e. generans personalis. 2.°
 habitus generans; 2.° generans personalis. 2.° Relatio e. ad primum. Ut generans individualis ad
 individualium creatur; 2.° Relatio e. a

Generans 1.° principium quo radicale pro-
 ceptionis Divinae e. ea virtus activa radicalis, a qua incipit actio Divina adde
 quatur, quibus si sit adequata, et inadequatur si inadequata sit; 2.° Relatio
 Divina ne virtus activa radicalis nec adequata, nec inadequata, a qua
 incipit actio Divina e. id est qd primum. Ita e Centa. Relatio principium,

quo debet inducere in 3. Cuius principium radicaliter si sit radicale exprime
 se sub principio. mi. phat. Relatio ad hunc et ex forma hypostatica, forma
 a substantia accidentis, et ex respectu, forma ad hunc de partu terminu, ut ex
 3. sub nullo ex his respectibus potest ex virtute actus radicalis adequata subintra-
 quata respectu actionis. Dicitur: 2. 2. mi. phat. 2. parte patet nam sub respectu re-
 ferentis supponit ad hoc virtutem actus. Sicut et actione in qua fundatur, et ad
 actus sub eodem respectu requirit respectu, supponit. 2. parte ad hoc. Et forma
 hypostatica a quibus tunc itaq; eorum videtur substantia. 2. de ratione beatissimi quae
 remanentis nam eorum substantia accidentis n. e. qd. sit virtus actus adequata
 in adequata, 3. potius et ita ita potest terminari. Illud et in forma substanti-
 entia creatura videtur licet: 2. 2.

Definitio 2. illa virtus principii quo radice
 Dicitur processionis quo venit principio quod se communicare, s. hoc dicitur pati ratione
 et n. ad hoc: e. Relatio nullo modo in gradibus actus principii quo dicitur. dicitur di-
 to mi. phat. se communicare alteri requirit dicitur dicitur ratione dicitur incommuni-
 cabilis, s. ratione solius communicationis, s. ad hoc et dicitur incommunicabile, per
 id quo prout operante. 2.

Qua ratione dicitur omnes eusionem dicitur quae
 dicitur qd. est, aliquid dicitur 1. nam dicitur dicitur, nam ex principii quo
 radicale processionis et communicationis sunt in actus et sunt generationis. Nam e. q.
 dicitur et dicitur, virtutem dicitur actionis et dicitur ad dicitur dicitur principii quo dicitur
 eorum, indivisibilis generans et est nam communicationis, et filiationis dicitur e. nam solus.
 Mi. phat. ita eorum, actionis communicationis nam, et dicitur filiationis et nec neutro intelli-
 genti modo filii generationis sine eorum communicationis, nec eorum communicationis sine
 filiationis generationis intelligitur: 2. 2.

Definitio ex eorum creatura
 his sunt enim ex dicitur eorum principii fontis, et homo dicitur et anima dicitur
 creatura nulla ratione nisi qd. eorum indivisibilis actus, et eorum generationis, et communicationis.

3. pariter.
 Quod dicitur dicitur 2. nostra, nam dicitur dicitur generans et geni-
 tus sunt dicitur numero nam dicitur in creatura dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 forma et principii ad hunc, ad hunc quando dicitur et dicitur, sunt eorum, numerationis
 dicitur in dicitur nisi requirit nam in qua dicitur, et principii quo dicitur, in qua
 dicitur alia dicitur dicitur principii sui ignis qd. dicitur. — Dicitur et dicitur
 si principii quo dicitur. Creatura generationis adequata nam eorum dicitur dicitur a dicitur dicitur
 dicitur in dicitur dicitur dicitur, dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur: qd. dicitur solus dicitur dicitur, in quo principii qd. generans. Creatura adequata dicitur
 dicitur dicitur dicitur a dicitur dicitur dicitur dicitur, in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 secundum dicitur, qui habet dicitur dicitur dicitur, qd. dicitur: 2. 2. parte dicitur.

Secunda Dico.

Dico principium quo proximum generationi Dicitur et actus spiritus et voluntas divina ut
 modificata relationibus intus per se habent respectu generationis et voluntas spiritus
 respectu inspirationis ita enim in nobis hominibus et quodammodo in angelis et in
 principis quo radicaliter dicitur generationis et in parte et proximum personale et quasi ca-
 lida huiusmodi ignis et quod ad esse individuum et in se non requiritur principium quo radicaliter
 calidum nec potest esse principium quo proximum et inductum potest in creatis et in natura
 huiusmodi spiritus et intus.

2^o probatur hanc dictam supponitur
 Durantem intus actus fluxit ad generationem verbi et divina voluntas ad
 generationem spiritus sancti et in actu principii quo; 3^o et principium quo proximum
 et radicaliter est principium quo proximum. 4^o et principium quo radicaliter est et radicaliter
 proximum; 5^o Deus intus potest per a se habere in se distinctum et radicaliter prin-
 cipium proximum, non enim radicaliter relationes, sicut nec reliqua attributa eius
 radicaliter.

Ne autem dicas Divinum intus esse in eodem sententia
 virtualitate indistinctum a natura quod est et relationes radicaliter, et non radicaliter
 2^o magis et conclusio solvitur voluntas divina potest esse virtualiter a natura
 divina et distinctum in frequentiori sententia et radicaliter alio principio proximum
 non enim radicaliter relationes et voluntas divina ad generationem spiritus sancti et intus
 radicaliter et proximum, sicut et in se habet et intus Divinus respectu generatio-
 nis.

Denique probatur Dico hanc divina motus relationibus et prin-
 cipium quo radicaliter generationis divina natura et intus et voluntas existens relationibus
 motus sunt principium quo proximum. Ita quod natura et motus radicaliter po-
 test potest proxime eius proprietates, et potest natura motus relationibus et principium
 radicaliter et remotum, intus et voluntas sunt eius proprietates et potest. Et in se
 creatura et motus motus exemplo in creatis et in se habet et intus divina influen-
 te influunt proxime proprietates et potest ad hanc respectu.

Si Respondetur tripo-
 ditatem dando, ex eo quod principium quo radicaliter est in quo huiusmodi placet
 assimilata, quod dicitur dicitur magis indistinctum inducentem et ductum est. Unde
 principium quo proximum non in quo huiusmodi placet assimilata, et potest in eodem
 huiusmodi. Unde cum pater et filius in eodem intus, et isti spiritus sancti in eodem
 voluntas et sunt isti proprietates principium quo proximum.

Ita a 1^o huiusmodi
 distinctio necessaria intus principium quo radicaliter est huiusmodi saltem ubi
 identitatis convenienter in natura divina et solas connotationes relationes et potest.

Substantia in principio quo primo. patet ista q^o n^o minus principium quo radica-
 la distinguatur a termino, quia principium quo primus, s^o est identitate
 perfectissima si sua stat distingui in ratione principii radicalis q^o sola con-
 tronez, relationis: e^o q^o p^o b^o a^o ma^o conaz^o p^oase principium quo primus debet
 a termino distingui, q^o p^o ductibus p^oone ut q^o debet distingui realiter a termi-
 no v. g. generabilis p^oimus ut p^o a p^oime conazib^o, s^o etaz^o venerabilibus
 p^o radicaliter debet realiter distingui a radicali generabilis alias id e^o p^oel sui q^o
 p^o ductibus realiter: e^o q^o

2. et explicata hoc in creatis n^o soluz pri-
 ncipium quo primus et radicale distinguatur a deo realiter a deo
 p^o ducto, et tamen hoc n^o obstante in principio quo radicale n^o a deo
 te s^o inadeguate realiter difert a deo at sic utitur p^o ductibus q^o radicale
 distinguitur a termino: e^o p^o a^o v. g. 3. et mag^o. 2. agentis in-
 tentio sit assimilare t^oz sibi, in principio radicali, 2^o tamen intendit
 assimilare in primo, si hoc sit possibile: s^o verby assimilari Patri in prin-
 cipio quo primo ex parte recti e^o possibile: immo repat summy p^ofectioni
 agentis finit^o: e^o q^o

S. 3.

Arguta contraria obiciuntur, et solvuntur.

Arg^o 1^o ista d^o d^o siones principium p^o ductens realiter debet distin-
 qui a deo p^o ducto, s^o soluz relab^o u^o in Patre distincta realiter a deo p^o duc-
 to e^o sola relab^o v. g. mi e^o cetera, et ma^o totuz fundamentuz distinctionis
 realis p^oonazuz, quz ibi interuenit ubi e^o vera p^o ductio eaz^o s^o dicitur Crasil. Cap.
 2. in Ioanes de spiritu s^o. nulla r^o p^o a^o ut q^o ab alio e^o fluxerit ab eo
 ex quo effluxit n^o distinguata. ex quo nobis h^o insurgit Pat^o Cap^o et
 p^o cepat^o p^o t^oz solutioz: principium quo totaliter totalitate ex p^o a
 principium p^o duct^o suuz t^oz p^o ime et conmediate, n^o immediate, s^o t^o
 s^o in solo radicale demit^o: e^o totaliter ex parte principium debet distin-
 qui a deo, s^o in Patre sola r^o totaliter distinguitur a deo: e^o q^o

Exempli q^o discurrere e^o ibeaz^o s^o uenit homini, et
 n^o Bruto, s^o illi r^o quozat s^o uenit homini p^o rationalitatez, uenit uenit
 ei, et Bruto r^o quozant^o: e^o p^o a^o. — Namat^o 2. de
 nominaz^o p^o a^o aliquid n^o a p^o a^o uenit, s^o a p^o a^o p^o a^o debet, s^o
 denominaz^o p^o a^o generare radicaliter e^o p^o a^o p^o a^o: e^o n^o a p^o a^o p^o a^o
 d^o s^o uenit, s^o a r^o a^o p^o a^o debet p^o a^o: uenit, s^o relab^o v. g.

R^o distinguendo mag deudt distinguere adequatè personas, in adequatè
 Deo omnes mag, et nego itaqz nec verba Cuiuslibet ita hunc sensus faciunt: ut
 ut dicitur habet q^o q^o si alio affuit ad illud distinguere q^o d^o tenet hanc
 q^o q^o in eo e^o sit suo distinguendi q^o q^o de eo quo affuit ut videtur e^o in
 ipso spiritu s^o in quo stat e^o q^o relatio spiritali sit suo distinguendi q^o q^o
 a Patre et filio; Unde videmus q^o sicut quos obtime saluta superstituz
 Patris ee principiu q^o filii, quos adequatè distinguat a filio; ita si
 mi lita saluta q^o nra Diva sit radicalè principiu quo quiparagou
 te distinguit a suo s^o soluz; in adequatè et q^o q^o principiu q^o pater; obliquè
 De q^o soluz in sancta Paroissae

no; ad m^o neg^o antecedenti negata ita et quidè h^o sequenti formaz
 principiu quo totalitè et secundaz omnia q^o habet p^oductu; q^o totalitè a
 suo distinguat; e^o inefficax ne dicam falsa in dicitur q^o n^o alitè q^o p^ona
 piuz quo p^oductionis. C^o q^o verbi sit totalitè p^oducens totalitè in parte
 principii nisi quatenus nra e^o totalitè totalitè terminu p^oductuz; a^o p^o
 suz e^o q^o tunc sit verbi sit totalitè totalitè terminu p^oductuz; C^o in illo p^o
 filiaz quo p^oductuz, sit nra p^oducta; q^o fatemur adq^o principiu quo ra
 dicalè nisi ite e^o totalitè in nra Constatu p^oductionis et q^o ea sit tota
 bis suo p^oducendi tuz; p^oducta sit q^o q^o in ea e^o sit suo distinguen
 di principiu a suo, s^o soluz relao.

Instabis, et quidè, difficili t^o p^o
 principiu quo e^o tota veritas et suo p^oducendi principiu q^o ut videmus; s^o q^o
 e^o totalitè tuz et suo p^oducendi in principiu q^o totalitè deudt distinguat
 a suo p^oducto; q^o n^o t^o mutuo p^oductu s^o tota suo p^oducendi qui n^o q^o
 q^o ne quit ee idè; C^o t^o quo p^oductionis; q^o D^o imp^o data suo quo
 p^oductionis deudt realitè si quoz p^oductus et n^o soluz d^o n^o n^o n^o n^o
 si omz nihil e^o p^oductuz s^o totuz d^o n^o n^o n^o n^o nulla est p^oductio; s^o n^o
 tuz quo p^oductionis est realitè idè; C^o q^o tota r^one p^oducendi; p^onci
 p^o q^o seu C^o principiu quo p^oductionis nullo modo est p^oductus; C^o
 existet in parte in quo nihil e^o p^oductuz; q^o D^o a — 2^o totalitè tuz
 et suo p^oducendi principiu q^o negatèe veritas p^oducendi seipuz; q^o D^o q^o

3^o veritas p^oducta principiu q^o realitè et ipuz principiu q^o deudt ad
 tuz referat; s^o ad seipuz nihil a realitè referat; q^o D^o — 4^o p^onci
 ut hoc verè; tuz q^o principiu quo e^o suo terminu veruz; tuz q^o e^o p^onci
 principiu reale tuz q^o suo distinguendi p^oducens q^o a suo p^oducto; s^o nihil de
 distinguendi seipuz; in principiu reale sui; et suo dist^o nisi sit distinctuz; q^o D^o

Videntur ex dicta infra q. 71. art. 2. ad 2. his verbis: proa
 significat principium, principium autem significat distinctio, et propter
 ab eo causam principium, et proa significat principium quod est principium
 quo quod est, et veritas, qua principium principium quod est.

Respondetur

negando. Item si principium nego non ad eam partem nego. Item sic. Item
 in nihil placet quod est in se qui placet qui seca ratione, et in se
 noni. Negando aliquid distinctio sit relatio non ipso quod est aliquid placet
 data aliquid placet, et sic sufficit et tunc qui dicit absolute placet sic
 comit in generatione unam, in qua nec una placet nec anima, et ratione
 quod est in una sentia unam pro in aia placet. Unus distinctio homo qui
 tunc qui absolute dicit placet, tabula in presenti a seca anima.

Ad 2. d. 2.

antececedenti negata. Item si tunc quo placet se placet ut tunc
 dicitur et tunc dicitur, et dicitur quod principium quo est et dicitur
 placet principium quod, et tunc quod est et dicitur dicitur, et tunc tunc
 qui est illis quo simul tunc tunc foris distinctio sit relatio quod dicitur dicitur
 mus.

Ad 3. d. 2.

distinctio. Quando est realiter distinctio recto magis.
 Similitudo nego magis et tunc in dicit et tunc quod principium quod placet
 placet importat aliquid distinctio in recto et tunc tunc requiritur in dicit
 placet et magis distinctio a dicit placet, et dicitur et tunc
 tunc et a relatione habet distinctio, quod est principium quod placet
 placet realiter ad tunc tunc tunc principium quo quod importat in recto
 negat tunc tunc.

Ceteri tunc quod principium quo

et tunc tunc quod principium quo et tunc tunc principium quo
 principium tunc quod in tunc tunc tunc tunc principium quo; et tunc tunc tunc
 tale et tunc magis quod si principium quod existit tunc tunc tunc placet
 tunc tunc principium quo quod est magis principium. Item quod est principium quo
 sit magis principium quantum ad placet, quod principium quod tunc tunc ma-
 gis principium quantum ad placet, tunc quod in principium quod tunc tunc
 recto tunc illud quod ad tunc tunc principium requiritur sit distinctio et tunc
 tunc tunc et distinctio ad illo ad tunc in principium quo hoc tunc tunc tunc

sonalitate Spiritus S.ⁱ, quæ ei datur et negotiari ad intra non
 + possit alias, et pater, et filius, et quæ in se ipsa in effectibus quæ
 de se habet negatibus in subditibus.

Ad testimonia S^o P^o aducta et
 alia similia patet quod non hygetas in ut principio quo S^o P^o
 Oplemento principii et similitudine generationis et patris generat
 in ut oplementi, in vero hoc absolutum sunt S^o P^o paternitate p^oter
 et quidem hoc esse intentum Ambroⁱ. patet tunc ex eo infra se
 aserunt etiam generationes in hominibus et p^oter generat in
 hoc alias sicut hoc potentia gluras filios haberet et tamen
 nulus dixit generationis creatas in eo potentia generat in ut
 cigni sensu. Ambroⁱ erat in hoc cap. de p^oter et equalitate
 filii cui patre in omnia in hoc qd generat in eo absolute
 S^o P^o paternitate p^oter. Nec obsunt verba Augⁱ
 quæ in forma 1^a fundamentaliter debent intelligi quatenus pater
 veritas fundat supra generationes et generatibus, quæ

~~patet quod non hygetas in ut principio quo S^o P^o~~ Augⁱ 2^o et
 p^oter generationis in ut p^oter et pater generans intendit assimilare
 sibi gentes in sua in bonis intendit nec intendit potest
 assimilare in forma qua agit in principio radicali S^o P^o
 motus rationis in hoc modo qd in magis implicat pater
 generans assimilare sibi pater, et similitudine sibi repugnat,
 S^o similitudo filii cui pater in forma qua agit seu principio quo
 radicali et patris repugnat in q^o Ma. e. clara in magis
 ea similitudo, quæ intendit in filio et patris repugnat nec similitudo
 p^oter dicitur diversitas in ut p^oter repugnat pater debet similitudo
 in ut pater pater in principio quo operandi q^o p^oter generans
 repugnat pater pater in ut pater in ut pater S^o pater
 nec dicitur in ut pater in principio quo generandi in ut
 in ut pater in ut pater q^o p^oter idem Augⁱ sicut de pater pater
 ratio.

Nec supit dicitur solus aserunt pater intendit aserunt

mltare sibi genituz in principio, quo agit n. g. obliquo in quo dicitur
 et filius differunt, P. totuz p. rectos et naa, in qua identificantur
 in unguaz Sapit P. hinc sine ne a sumi. Magituz sub hac forma
 Pater intendens assimilare sibi genituz ad quantuz ad rectuz et in
 quantuz ad obliquo principio quo agit intendit assimilare sibi
 filius similitudine dicitur repugnat 3. intentio dicitur nequit
 se ad repugnans sibi. Pater intendens sibi genituz assimilare, quan-
 taz ad rectuz et n. quantuz ad obliquo principio quo agit intendit in filio
 rectuz principio n. paternitate, p. filiatione modificatus; hoc e. intentione
 assimilare sibi genituz similitudine dicitur repugnante 2. P. magis
 et naa. pater intendens assimilare sibi genituz in recto principio quo
 agit intendit generare filius, n. agit et placit nisi qd intendit
 obliquo filius est pater intentione patris; filius autem p. filiatione n. s-
 tituta n. p. dicitur repugnare rectuz principio quo agit rec-
 taz principio quo agit: 2. intendens assimilare et pater. Ita q. d.
 in quo filius assimilare patri nequit patri repugnare, ans pater
 taz q. d. patri dicitur repugnare et filius; taz q. d. pater agit in principio
 quo generandi; P. repugnat principio quo generandi filii dicitur
 modificare: 2. d.

maior

+ filiatione n

Cuius omnia caritatis gratia creditur in hunc
 modum. Respondeo Pater intendit assimilare sibi filius in parte
 modificata paternitate et ut e. rectuz principio quo generandi;
 P. totuz et modificata paternitate et ut e. rectuz principio quo gene-
 randi et naa forma, qua pater agit: 2. n. intendit assimilare
 filius sibi in na, qua agit. Nunc nostra doctrina de casibus bo-
 nus et ma. Certe alias Pater intendit alius generare dicitur
 firmata est, si sola naa est p. principio, quo ge-
 nerandi saltem in parte tota similitudine intendit a generandi: 2.
 id e. qd quis, p. ans et si sola naa est principio, quo generandi
 naa saltem similitudo genituz in eade naa. Cui generandi. Ita t
 ta similitudo intendit generare. Et intendit naa q. d. p. dicitur
 ma. et si generandi est p. principio, quo generandi, et est in parte

hinc magis by et replicatibz acceptis, sed magis specificitate nego
 magis abesse in Dna quod ens e q' una dicitur sub generationis prin
 cipio nisi et modificata Paternitate, aliud vero q' de intentione ad
 imitare sibi filium in vna et modificata et essentia q' uno tal
 say et possibile. Quod dicitur q' principium generationis e q' unum patris
 quod e deus saltem in obliqua Paternitate, inq' dicitur: Et sal
 tem q' Patris intendit assimilare sibi filium in ea qua agit, ita
 autem qua Patris agit e naturalia natura obliqua magis qua solus
 est filius. Similes in vna seu in recto principio naturae
 in obliqua magis ad id intentio Patris terminatur.

Ad Simpsonem
 nego ans ad p'p'os distinguo magis in eodem, nam fortiter nego
 magis identice et naturaliter omnia magis, sed magis sub distinctione et
 nego istas qd' magis intendit generans e similitudo in eadem, nam
 fortiter; si magis n' intendet hanc similitudinem, n' est generans qd'
 necessario e in similitudine magis; si autem talis est principium
 quo, nulla tenet saltem et in genito similitudo fortis in eodem
 natura, Cuius magis agere debeat se ex intentione generantis, et ge
 nerans solus intendat assimilare sibi filium in ea qua agit,
 in ea solus fortiter sibi filium assimilaret, namque in natura sua ad
 summas ex si identitate et connexionis Cuius ratione, q' si
 similitudo n' fortis, s' naturalis et identica e. quare Cuius identica
 similitudo in natura ad rationem generationis n' sufficit, n' saltem et
 in genito similitudo intentio a generante. imo nulla similitudo
 saltem nec generans illam intendet, n' magis intendet simi
 litudinem in natura q' h'c ratio arguitur ne fragua agit, nec
 intendet similitudinem in Paternitate, q' ex ea qua gene
 rans agit in sensu arguitur, alias intendet q' possibile Cuius q' licet
 filio patri assimilari in paternitate: est q' filius similis Patris
 ratione identitatis filiationis Cuius natura s' hoc q' intentione nec
 generantis, qd' e absurdum.

I. Ita hanc solutionem stat.

solita
+ idem

principii de analogia generatione principii quo generationis est esse id, in quo huius
 assimilata generanti determinat determinans, scilicet, *solita*, *identice*, & *ca-*
ta solutione, et si solutio est principii quo generationis, saltem similitudo huius
 Cui generantis in eadem non identice, q. d. Ma. generans si magis est de
 ratione principii quo generationis et id quod generans assimilata talia
 generis spiritibus sanctis, nec a natura divina in principii primo, qd p. p.
 Spiritus sanctus incedit ut similis patri & filio in eadem, non solita
 solus identice et materialiter, alias procederet ut filius qd dicitur negat q.
 explicata ut h. in eadem, si Spiritus sanctus non procedat ut
 similis solita & solus in attributo magis generantis sit voluntas
 de soluta in nostra sententia magis esse principii quo primus generans
 n. Spiritus s. q. d. alia, si solus sit p. p. dicitur; huiusmodi soluta
 Thomistas & h. in eadem q. d. ratione principii ad similitudo terminum
 Cui generantis in magis solita, & h. solita, & identice, & et si solus
 est principii quo soluta similitudo in natura solita h. in
 tamen identice q. d.

Ad distinguendo magis principii quo gene-
 rationis generantis magis, abstractentis a generanda et a genera-
 tiva adae distinguo principii quo primi generans primi et radicalis
 dicitur magis magis, in eadem, sententia est nego dicitur, et magis ut de ratione prin-
 cipii generationis quae est generans sit eius magis esse in eadem, non
 solita similis q. d. p. p. generantis p. p. primo in magis, immutandae or-
 dinatae hoc tamen in dicitur q. d. generans est q. d. generans de ratione
 cuius generationis soluta, assimilatae huius principii radicali solita
 & identice, q. d. immutans in omni generans p. p. dicitur ad immutandae
 magis ut part in generatione p. voluntate, quae est p. p. solus immu-
 ta q. d. tamen non impulsus est magis, Cui non divina conclusionis procedit
 Spiritus sanctus similis in natura identice in tamen solita; sic enim
 solus est ad similitudo principii primo ad qd immutandae p. p. primo
 ordinatae ista generans. Supponens magis magis p. p. generans immutandae
 p. p. qd patet ad omnes generans
 nec si magis solus est principii quo generationis Spiritus sancti sententia

radicale bene proxime ut tunc spiritus s. procedat principio si mi-
lis in naa identice hoc tamen est p[ro] intentione p[ro]cedente, cum
hoc nec intencio Similitudines in naa necessitate naa, tamen
naly ex his est p[ro] qua agnet; nec intencio nec p[ro]cet inten-
dere similitudines in adione, quz implicatio e[st] et p[ro]cedit p[ro]
q[ui]o patet diuinitas ad agnetiaz s. de his plura p[ro] p. s.

Arg: 4

27^a Dictione ex D. Th. 2. dist. 11. q. 1. art. 3. in corpore. Gene-
ras n[on] e[st] e[ss]entia ab e[ss]entia in quantu[m] e[st] e[ss]entia, s. in quantu[m] e[st] p[ro]-
p[ri]etas et si ista duo differant in dicitur e[ss]entia ab e[ss]entia gene-
ras s. a p[ro]p[ri]etate immedie et ab e[ss]entia sicut a p[ro]mo p[ro]nci-
pio; s. ad id agno immedie e[ss]entia generas e[st] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ximu[m]
e[st] p[ro]p[ri]etas s. — firmate ex eod[em] supra q. 3. m-
th. 3. p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate e[st] p[ro]ncipiu[m] spiritus s. p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate significat p[ro] hoc homo p[ro]ncipiu[m] ex quo sic argumentor ad
e[st] p[ro]ncipiu[m] p[ro]p[ri]etate q[ui]o nomine p[ro]ncipii, s. nomine p[ro]ncipii signi-
ficata p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m].

Ad p[ro]p[ri]etate p[ro]ncipiu[m] quo p[ro]ximu[m] quatinus ab int[er]u[en]to ab e[ss]entia
e[ss]entia generas n[on] e[st] a p[ro]ncipio p[ro]ncipio, s. ab e[ss]entia p[ro]ncipio, q[ui]o et non
amplius D. Th. intencio ut patet ex 1. parte q. 11 art. 2 in corpo-
re, ubi ait p[ro]p[ri]etate p[ro]ncipiu[m] n[on] significare tantu[m] ad e[ss]entia, nec e[ss]entia
e[ss]entia et e[ss]entia ad e[ss]entia, et significare ex equo dicitur, s. in e[ss]entia naa et
in obliquo ad e[ss]entia.

Ad firmatione[m] distinguo magis, significata ut
que agens e[st] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m]. Ut id q[ui]o agit nego magis, et eo de
modo distincta minori dicit q[ui]o et recte dicuntur. Th. 2. p[ro]ncipio
e[ss]entia ad e[ss]entia p[ro]ncipiu[m] n[on] significat p[ro]ncipiu[m] ad e[ss]entia p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m]
e[ss]entia ad e[ss]entia, s. significat id q[ui]o e[st] p[ro]ncipiu[m] n[on] sicut agens et
e[ss]entia p[ro]ncipiu[m], s. sicut id quo agens ad e[ss]entia p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m]
p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] e[st] p[ro]ncipiu[m] quo n[on] significat p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] ad e[ss]entia p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m]
p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] quo agens dicitur p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m] p[ro]ncipiu[m]

quod a se ipso realiter distincto, non est quod per modum Subsistentis si-
militudinis solus, de persona Subsistente dicimus quod potest, essentia
et haec rationes hominis abstracti qualia sunt intellectus et voluntas, quod sic
significanda ad Deum actus essentialis potest de intellectu predicari ob opo-
sitionem rationis.

Ultimo de defectibus huiusmodi generationis, quod generativa est
principium quo proxime generamus, 5^o intus ut modificatus later-
nitatem non est generativa in dicitur 2^o: quia generativa in
Divinis dicitur debet in aliquo unum Patris et filii; sed intus
modificatus laternitati Patris et filii unum non est: 3^o intus
magis filius aequalis Patri tunc in substantia, tunc in persona. Si
est aequalis in persona nisi generativa sit Patri et filio unum quod
—

Nec dicitur licet per generationem duo possint
absolutus et relativi, ut quia absolutus quod dicitur quod est rectus alius
per generationem et ut proximus loquar ad per e referentia in filio
a tamen per generationem ut talis, quod non connotat in filio laterni-
tatem, sed non est in filio suo tali conceptu aucti quo a per gene-
rativa.

Obra enim est in filio repetita per generationem ut
generativa, 3^o in filio solummodo connotat laternitatem, 2^o per
generativa ut talis 4^o magis quia 1^o ex Augustino 3^o Obra
Maximam cap. 12 ubi sic dicitur: filius autem non genuit ex
auctoritate, enim non potuit 3^o in opo aucti; 3^o posse generare
et effectus per generationem: 4^o — 2^o per generativa
qua talis suo omnino machendit ut emanat dicitur et solum tunc
sentia; 3^o omnino dicitur filio: 4^o est per generativa qua talis — 3^o
in filio autem est defectus per Patris, alius ipse non est aequalis in persona, et alie
alium; 3^o autem a repetitum in eo per generationem, quia tunc est in eodem
quis defectus per: 4^o — 3^o pro magis in eo per dicitur aliqua per est alie
quis defectus per, 3^o per generativa qua talis est aliqua per 4^o debet
non repetitum 4^o quibus personis reducuntur alie per asunt
Et intus solus per arguen

sequitur de eo filio pro generationibus sub manere et exercitio generandi
 actus. A vero absolute q^o eade^m pro ut dicitur in quibus, qua et Patre gene-
 rat et filium generat ex quo ulterius sequitur negare in Patre aliquam
 perfectionem aut aliquam dignitatem nisi illis accidit ob eandem rationem.

Si vero pro generationibus talis
 e distincta pro a distincta pro terminativa generationis et talis q^o
 aut se usq^{ue} ad finem q^o actio et passio realitatis ad diversa prin-
 cipia q^o actus et passio secundum q^o in actu et ratione q^o partem
 vero inquantum e in pro et ratione magis q^o generare et generatio
 significata in Divinis q^o actio et passio q^o redantur ad diversa prin-
 cipia, bene dicitur q^o principium generare e pro generatio qua
 talis et principium generari pro terminativa generationis qua
 talis q^o e. 2^o pro distinguuntur factus q^o generat
 et actus distinctus generari q^o q^o e. R^o negando magis q^o
 eaz pro generati vel terminativa generationis penes relationes quas
 connotat Paternitatem sicut et relationem q^o pro autem sicut aliq^{uod} absolute
 et absolute q^o ad aliquid multiplicari et distinguere non potest sicut sequens
 q^o pro generatio negat in eo pro a pro terminativa generationis
 distinguere.

Ad 1^o q^o dicitur magis intellectus de actione transe-
 untis a alio de immanenti et patet in solutione, quia principium
 et terminatio eade^m colore terminata, et ita distincta in nego-
 tiaz q^o generatio in Divinis actio immanens et similitudo genera-
 ri q^o motus passivus emanentis significata. Unde non debent addi
 sa principia adduci; q^o eade^m pro patet in Patre e principium actio-
 nis et patet in filio e eius finis. Solutio e 10^o h^o loco dicitur ad 4^o.

Ad 2^o q^o negat magis, sicut
 magis pro generativa e non Divina connotata Paternitate, et gene-
 ralitas eade^m magis filiatione connotata, ita actualis generatio e
 intellectio patet in Patre connotat Paternitatem, et generari e passi-
 bus generari patet in filio connotat filiationem, intellectio autem et inte-
 ligere in sunt in vero distincti actus realitatis, ac proinde generare

est in quodam modo magis et eodem modo distinctis quibus
 generalis dicitur, ut enim per primam processionem adequatam in
 quodam substantiam, tamen adequatam quodam modo, quod sit in
 et generalis
 magis communicata non modo magis, namque per modum voluntatis. Unde
 communicata adequatam non modo magis, ubi tamen est per voluntatem, immutabili

Dices. Unus et eiu-
 dem magis in eadem communicata adequatam, per non per generationem
 adequatam quodam substantiam, communicata, per eam quodam modo.

Primam processionem per inus et generalis dicitur a prima in ratione communicati-
 onis et processionis, per per inus et eadem nihil est ultra, per idem quodam

Quod magis est de non de non creatura, que
 realiter est a sui proprietate distincta, sed per de non per inus, Cuius
 in proprietatibus realiter identificata, in hac enim est omni communicati-
 onis proprietate est accessus, communicati non, Cuius proprietate identificata, in
 de cuius semel communicata habet non per modo magis, immutabiliter
 spiritus, per voluntas, Cuius qua identificata non, per ut necesse
 Uno modo, per et alio communicati, potest

Per quod patet ad primam
 ut enim per processionem sit finita in linea communicati generationis, et
 veluti specificam, tamen in linea veluti generica, et communicati
 ut sic: hinc tamen solus, acquiritur quod si sit alia generatio in
 minime tamen, quod si sit alia processionem, que generatio in sit.

ut habet pro-
 ceo, dicitur in linea processionis, ut sic, per non finita in linea, per
 et finita eam in linea communicati, ut sic, per non processionem dicitur in
 nulla linea potest habere similitudinem, per quod in nulla linea potest
 similitudinem habere, nec finitum in aliqua, per per.

per distinguendo magis in et finita per non dicitur
 magis negativam hoc est finita non continens omnes processionem, que non
 et dicitur, instantia est in Paternitate, que nec est finita in linea
 Paternitatis nec in linea dicitur, ut sic per non et tamen in
 ultima est negativam finita, quatenus non continet omnes relationem

poa 4^a neguit ad Deo Superiori Vere Vere 2^a, q^a Raone Superiori
 intellexibilis et intellectuales. Unde cum in, ad impulsu
 seu Volitionis non, in e ea duplex ratio. S^o scilicet, habet virtutem
 habere q^o modis ponderis Virtutis Voluntatis, ad obtus extra, q^o
 Regit ut Deo seipso Vitalis ineluctare, mediate Voluntatis, ad obtus
 hinc fit q^o minus impulsus nequeat Superare. Nec ex eo q^o obtus
 q^o impulsus, intra Voluntate, Constituat, Sicut et obtus, inus Constituit
 q^o Veritas intra intus, Sequitur Deo seipso posse exerceere minus
 impulsus, Sicut et minus Verbi seu Speciei; q^o obtus amatur
 in Voluntate, aut Similitudinis. Et sane potestatis Vitalis in trahit
 utis ad extra, et vero obtus e in intus duone Similitudinis, q^o
 habet cum Verbo; Unde quando obtus seipso quib^o in intus in
 e obtus p^osens Verbus, necessarius ne S^o seipso minus Verbi
 cet.

Ad 4^{am} plures minus nego ad Deo Superiori
 partes antecedentes, Sicut enim Verbus ad hoc posuit in
 et res intellecta sic intra intellectus, ita similia et res amata
 sit in Voluntate, sequitur in Verbo a Volitione p^oactus et distinctus; ita
 hinc sequitur Voluntatis, trahit ad se, q^o e in Voluntate S^o potest
 oppositus, q^o impulsus iste e a Voluntate. Et ponderis trahens et inclina
 ns Voluntate, ad obtus ad extra, in intus, inus, Voluntas sistat.

Dices
 Sequitur ex solutione Voluntatis trahere ad se obtus; S^o hoc e ita
 opimus, sentias discimus, in ea Voluntate, et inus, Constituentis q^o
 hinc intelligendo trahit ad se res, illa amando, extra ad res, nec
 intra se tenet, illa extra se tenet; q^o trahit ad se. Sequitur p^o
 e tenet, inus, in intus, trahit ad se obtus, quatenus illud intra
 se Constituit p^oactus Verbus; S^o obtus, Voluntas, q^o ad extra, q^o impulsus
 obtus, intra se Constituit: q.

R^o negando sequelas, ad p^o
 ones, Dices, puris in sensu ex, hanc negat. Itaque et hoc e
 q^o trahit ad se, obtus, eo q^o trahit, q^o ad extra, q^o impulsus.

bus e similitudo felis obtinetur et cetera; nam cum illo, at vero tunc volu-
me placentia nec e eiusdem, nam cum ipso, nec inuenitur felis; cum eo
habes s^o sola inuenitur habitudo, et operationis cum eo: ideo que
et si voluntas ipsius placentia obtinetur tamquam ad se in habitu; q^o ad hoc
opus erat q^o obtinetur amatum inuenitur felis impulsu instinctu.

Ad 2^{am} tan-

dem, Dele et intelligere distinguuntur verum a haec dicitur: q^o sicut dicitur in
Deo per seio secundum intelligere sit dicitur, et per seio secundum dele sit ter-
minum, etiam dicitur alia per seio secundum sua, partem hanc. Nulla enim ratio
quare multiplicata per seio in Deo secundum ipsam intem et voluntatem, et
in multiplicata s^o —————

firmam dante in Deo plures
intellectiones verum intra se dicitur: q^o etiam poterant dari plures per seio-
nes secundum multiplicata negle q^o casus. An e certum et ubi dicitur eo
ipso q^o dante plures intellectiones verum dicitur poterant dari plura verba
eas intellectiones terminantia. q^o —————

Si ei respondeas
hoc ad sumum plene ea verba fore plene verba q^o realia, sicut in-
tellectiones sunt plures in realia s^o verum: q^o sicut intelleccio dicitur
si realia multiplicata non foret finita et inuenitur, ita et verbum si
multiplicata realia nec finita nec inuenitur foret

In Obiectis
instant et intellectus et solus dicitur sicut verum dicitur distinguantur dan-
te p^o illas per seio terminata realia dicitur: q^o similitudo
duas intellectiones solus verum distinguantur poterant q^o per seio
verba realia dicitur, q^o firmat intelleccio dicitur si foret
in finita si nec identificata e^o volitione et tamen verbum selecti-
one ductus e^o finitus, etiam tunc, qui identificata e^o spiritus s^o
volitione ductus: q^o it in intellectu dicitur non potest finitus saltem
aliqua identitate reali cum omnibus intellectione. In his seu verbis po-
test saltem.

Ad 2^{am} per seio antecedenti respondendo dicitur et dicitur, q^o
cum dicitur non sit immediate operatus, s^o medius principis primis operata
multiplicata operatione, e^o verba dicitur, in principis primis; et

cu in sua parte intellectuali alia n sunt principia propria in se
 tantum, et si ab eis distinguatur alia sua, in e in ea alia operas distincta
 ostianda.

Ad firmamentum recte responsus e inu agnoscendum ad in-
 tantiam negata sua q^a inter Creaturam q^a inu gelactus et g pulvis q^a lo-
 cantur pcedente oppositio data relata: inu relatae autem opposita potes
 quaz obtine dari finitas absq^a illius Creaturae identitate, At vero veritas
 representans d^o Creaturas dato q^a distinguatur a se ipso et
 representante essentia diuina, utramq^a inu has virtualitates relatae
 positio imbecuta, p^andeq^a si absq^a reali multitudine utramq^a se ple-
 tencia n est infinitus veritas = Per q^a d^o stat ad firmam-
 entum q^a inter duas intellectus et duas volitionis e realis oppositio,
 p^andeq^a negatio identitatis absq^a defectu identitatis finitatis inu eos
 data, quaz a se inu n^a inuilibes in se actibus, si inu eos n^a est identitas
 n^a forat in se ipse finitas, q^a n^a inu inu se relative n^a opponunt. id^a est
 cenduz & his earum intectionaz dato q^a inu se v^a d^o distinguantur
 de quo infra

nostra

QUEST IV

Vtrum aliqua processio Diuina sit generatio
 I. 1.
 explicatur. titulus et visio statuitur et probatur.

Non loquimur in presenti de generatione diuina sua et put
 rat deus inuentione et corruptione subit, definitio a Philosophis pu-
 usitas de deo et creatio subit de nee ad se. hanc enim aduini-
 me nauti notat in deo n^a posse regenerari, euz sit q^a capax cuiuscumq^a inu-
 taonis. Secunduq^a illud Iacobus 1. a qui quoz n^a e transmutatio
 diuinitatis inuambatio. loquimur q^a de generatione magis
 stante et put p^a p^aia uentia, quoz demum definitio. origo di-
 uentis a principio uentis uentis in similitudine naz, quaz
 definitiones admittunt. Demum in theologi patet q^a eius Bonitas ex

... hinc est quod nonnulli dicuntur...
... quod est in se...
... quod est in se...
... quod est in se...

... hinc est quod nonnulli dicuntur...
... quod est in se...
... quod est in se...
... quod est in se...

... hinc est quod nonnulli dicuntur...
... quod est in se...
... quod est in se...
... quod est in se...

... hinc est quod nonnulli dicuntur...
... quod est in se...
... quod est in se...
... quod est in se...

... hinc est quod nonnulli dicuntur...
... quod est in se...
... quod est in se...
... quod est in se...

vero Verbum, Verbum, et filius et genitus eius, quod generatio quod est
 in Verbo, qui ex proprio Decepta est assimilationis. probatur per deducendo ad
 hanc rationem ad hanc rationem Verbum, Divinus et genitus et filius, qui
 totus eius generatio est origo locutus in principio, quod dicitur in
 similitudine, non negat, sed et unum, sed quatenus ex illius generatio
 nis evadit simili suo principio in nota, 5^o quod dicitur per Divinus, in
 evadit simile in nota suo principio ex illius generatio. 6^o et Verbum
 Divinus et genitus et filius eius quod generatio generatio est. abscur-
 sus est legitimus. una proinde non est et eius rationes de proprio ge-
 neratio, qui dicitur accipi et intelligi in sensu tali, aliam unum de
 finitio abstrahi. Quoniam in Verbo probatur inter. Ut sic patet abstrahi
 a creato, et in creato est pro assimilatio. 7^o in suo principio
 analogo dicitur ex pro assimilatio. 8^o in suo principio
 9^o in suo principio est identitate, non negat. eius ratio per
 in ex cogitatio probatur. 10^o in ex quo Verbum, Divinus generatio. 11^o Ge-
 neratio ista est per se, quod probatur ex doctrina omni se ad
 omnia Philosophorum, ascendentia, in sectione, sicut per simila-
 ones, aliquid in se intelligi, quod fieri, et inter se, basta
 axioma Philosophorum. 12^o in omnia supra quod ad hanc
 approbatur, quod unum in se intelligi, quod omnia in se intelligi
 analogice, fiat homo, et intelligendo hominem, fiat homo. 13^o
 in se, ex proprio Decepta est.

2^a
 Arguta Dicitur ista Ratio Solvuntur.

Arg. 1^o Hanc rationem Dicitur ad rationem filii et genitus, quod
 in similitudo in nota, et negat, et in ex quo Verbum, Divinus generatio
 generatio a arguta, quod dicitur simile, sicut in nota, sub accepto, quod
 ex quo in se, generatio est una, ista quod filius et genitus et nota
 les similitudo, sicut in nota. 2^o in nota, in nota, in nota, in nota, in nota
 habet assimilare, sicut in nota, et species, quod cum ipse ex parte
 principii, sicut in nota, in nota, in nota, in nota, in nota.

ad personam distinctio magis est instituta foris in deo magis de comitantia et idem
 neco magis magis. Sub distinctione, et distinguitur omni ex quo se sequitur magis et
 ob hoc ut manus obli exerceat potestate ad distinctionem principii intelligentis
 ubi tamen et aliter de natura, ac ipsa natura: stat enim quod ubi de
 natura principii consistit, et foris et comitantia, id instituit foris in
 principii intelligentis, quod foris exprimitur, et manifestatur in termino
 intellectus, id instituit de comitantia, quod in foris. Et se in res mani
 festata: ut o. species intelligibilis et ob hoc vitale secundum naturam dicitur
 magis ad quatuor verba. Primum intellectus quia talis hoc per se necesse
 est intellectio fiat per assimilationem; in tamen in quibus foris, quod intelli
 gibilis n. e. quod manifestatur foris in deo; 2. quod foris instituit principii
 principii n. e. sub specie n. e. quod ad ob hoc de foris per species, quod per se
 quod foris instituit n. e. in termino intellectus, quod in intelligibilis
 id intellectus requiritur, et alias in deo n. e. ubi foris tamen n. e. sub
 specie magis ad eum potest per se n. e. ubi ad intellectus secundum naturam
 lig. ut n. foris, de comitantia tamen, et identice representatio intencio
 n. e. ubi huius arguto solatio ex dicendis instabit in sequenti

+

ratio

primus

+

primus

Art. 2.

de deo n. e. enim et foris e. assimilationem comparatum in n. e. sub modo essendi
 mali. Per quo dicitur deum magis quod illud per se n. e. assimilationem dicitur
 in n. e. sub modo essendi n. e. quod in quo per se n. e. dicitur. Per ma. de
 genita, et n. e. per se. in quo dicitur deum magis per se n. e. dicitur solutio
 per se dicitur ut simile suo per se n. e. similitudine per se dicitur
 intelligibilis et intellectus, et similitudo per se dicitur intelligibilis
 n. e. n. e. in n. e. sub modo essendi n. e. dicitur sub modo essendi
 di representatio, et intentionali, alias n. e. dicitur. Ob hoc dicitur
 intelligibilis, quod n. e. simile magis sub modo essendi n. e. dicitur in deo
 nostro mentaliter et falsum, quod d. e. — Si dicitur
 solutione R. quod dicitur per se abstractum a creatore et in creatore assimilationem
 n. e. quare, et ob hoc dicitur per se dicitur. Effectissima n. e. creatura per se
 bonam n. e. assimilationem quod in hoc effectissimo analogato assimilationem
 n. e. dicitur de effectissima similitudine, quare in n. e. sub modo essendi

quod dicitur admodum a sua Divina, sicut nec actus generalis
 habet admodum distinctam in sua natura a ratione intelligibilis,
 quod dicitur in instanti, e. intelligibile in quantum a genere. Unde quod
 non dicitur intra genus, nec se suum seipsum actu intelligibilis,
 quod ut defectus potentialitatis immutabilitatis quibus quatenus
 contra genus bonum, et habet immutabilitatis, ita in actu in suo spe-
 cie potest deservire, et cum Divina habeat contra genus bonum, quod
 in generalitas, sicut et actus generis quod seipsum etiam intra genus
 lineare e. prout intelligibilis, unde dicitur sequitur ex eodem prin-
 cipio bonum, quod similitudo verbi dicitur cum principis sit in ee
 naturali, ac in intelligibilis, quod in natura e. intelligibile ab ee naturali in
 sua Divina dicitur admodum in dicitur

Et si in actu cum intellectu
 bono prout seu per intellectibus, qui in sententia generalis dicitur
 esse Divina, nec prout dicitur radicale dicitur admodum dis-
 tincta a natura, et tamen intellectibus, et intelligibile sunt in dicitur
 eundem bonum, quod e. intelligibile dicitur. — Negat dicitur
 actus magis in illa sententia dicitur et intellectio eo dicitur dicitur
 quod a natura quod sunt in actu, lineal dicitur generis, in intellectu
 in dicitur dicitur in dicitur a natura et de dicitur dicitur
 in dicitur a principio, quod negat in dicitur a natura dicitur admodum
 dicitur dicitur a natura, et illas dicitur dicitur, sicut dicitur
 dicitur in potest negat dicitur dicitur dicitur dicitur, et
 dicitur dicitur, quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, quod
 si dicitur dicitur dicitur admodum, et hinc dicitur dicitur in dicitur
 in intelligibilis dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Sit tamen
 dicitur quod intelligibilis seu natura speciei et natura saltem dicitur
 admodum dicitur: et hoc dicitur et dicitur dicitur dicitur
 in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

gnata solutio 2^a Ignorantia dicitur 2^a procedenti Arguti. Decima nota
 do mag^{is} q^{uod} ut dicitur et insinuat in linea intelligibili pariter videtur
 se velle equare a sua Divina; sicut inna ipse sua Divina, quae
 sunt manifestae, sunt identificate secus suae intelligibilitatis et suae
 felicitatis, deo dicitur velle, et solus finis divinae manifestae
 nota species, et ex qua, velle eo ipso q^{uod} intelligi p^{ossunt} actus 2^o.
 manifestata verbo dicitur soluta et p^{er} se 1^o ex digressionis, negat n^{on} ipse ad
 veniam sua. Sub dicitur mag^{is}, quia solutio dicitur ex triplici id solutio.

2^a Solutio Ignorantia 2^a

ad dicitur distinctiones adequatas, in dicitur mag^{is}, et intelligibilitatis pariter
 negat mag^{is}. ad dicitur Decima nota, in sensu statim, explicans nego mag^{is}, ad
 2^a partes generis distinguo mag^{is}. Dicitur generis et generis nota Decima nota
 ex fecunditate dicitur nego mag^{is}. Dicitur, et sub distinctione dicitur. Sicut
 mag^{is} impura dicitur Arguti procedenti dicitur in sensu fecunditate
 tate dicitur dicitur n^{on} manifestat q^{uod} se 1^o nec intendit similitudinem
 ee intelligibili 2^o 1^o et p^{er} se similitudines in ee reali; 2^o dicitur
 seu sequenti in ee intelligibili, ita dicitur dicitur, q^{uod} ex fecunditate dicitur
 tate 1^o et p^{er} se dicitur p^{er} similitudines in ee reali et solus sequenti in ee
 intelligibili dicitur dicitur dicitur ex fecunditate, ad soluta dicitur
 in p^{er} se p^{er} similitudines in ee intelligibili et nota e, q^{uod} dicitur ex fecunditate
 dicitur, n^{on} dicitur ut sibi imago intentionalis, 2^o dicitur 1^o et p^{er} se imago
 autem realis ex primaria intentione dicitur ut apparet 2^o ut sicut dicitur
 ex primaria intentione ordinata ut sicut n^{on} p^{er} dicitur, 2^o p^{er} ee
 reale primario dicitur

Ad 2^a Ignorantia dicitur dicitur dicitur p^{er} primarias

essenti, dicitur ut non et ratione speciei intelligibilis ee mag^{is} sub modo dicitur
 intelligibilitate ut modo seu habitus sequenti se habent. cuius signum e q^{uod} dicitur
 ne similitudinis speciei tamquam potius effectio similitudo dicitur = Per
 q^{uod} dicitur p^{er} ad 2^a mag^{is} in. vera e de verbo seu ultima actualitate
 dicitur sequenti, et quasi secundaria, n^{on} autem de soluta, et primaria
 nisi ad summum in verbo ex indigentia dicitur, quae e dicitur = Ad
 Ultimas tamen dicitur dicitur ee intelligendum 1^o in sensu identico

sciat quando aserit qd ee Dei e intelligat: Ut dicendum est hoc loquibile
 Verbi n primario et distincto, s de eo, l primario, Ut Kingit in Verbo Creato,
 Vel de eo sequenti et comitante Ut in Divino Verbo.

Primo. Act. 12.

Verbo q intus procedenti p se 1^o Imunicata Divina intellectu; s^o inte-
 lectus ne haa Divina Distinctio: q. ex quo Verbus p intus procedat p^o ma-
 gis 1^o Verbo Divino; p se 1^o Imunicata qd ex parte principii de-
 rit; s^o dicitur ex parte principii Divina intellectu; q. Patet se, ut omnia
 intelligit: 0^o p^o — 2^o p^o ma. Patet sub eadem ratione e dicitur
 et generant; s^o Verbo Ut terminanti Divina dictiones p se 1^o Imunicata
 Divina intellectu: 0^o p^o p^o ma. Patet ut dicitur et loquens p se se ex-
 mit suam mentes; ut n pat in actu 1^o. s^o put in actu 2^o; s^o put in actu 3^o
 importat intellectiones; q. id est qd p^o ma. — 3^o Verbus ex li ge-
 ro n^o p intus e Sapientia genita: q. s^o x^o p^o ma. Imunicata sapien-
 tia, et q^o Imunicata intellectu.

Ad negando mag. q. iusta dictiones soluo-
 nes Verbus a inflectione dicit; s^o in no intellectu realit; mag plecto
 et ab eo distincto realit in Creatis; quo circa in dictione Bestifica n admittit
 Verbus; Cui tamen intellectio Creatura. Ut negari n possit. quare si Verbo
 Divino Imunicata solit ex dictione Divina intellectu n est qd Ver-
 bus; s^o intellectio Divina; mag distincta; et Cui a Distinctio mag Divi-
 na; intellectu excludat; n solit s^o identice Imunicata.

Ad 2^o Imacionis p^o ma. distinguit mag. quoad mag. in principii
 Ontas Verbo mag. quoad solitones principii nego mag. et cessant. Ontas
 sicut enim Verbo procedenti ab intus secundo p^o speciei imp^o mag. n Imunicata
 p^o ma. no speciet; s^o haa representatib^o in specie Ontas solit; itale
 no Divino procedenti ab intus secundo p^o actuali Cognitio; n Imunicata
 Creat. ex dictione solit Cognitio actualis. s^o ipsa haa Cognitio; s^o Ver-
 bo dicit qd sicut in generatione Creatura n Imunicata solit et p se 1^o
 principii primus; s^o radice; sicut etiam in Divina: Cogni-
 tio actus ad principium proximum p^o ma. p^o ma. et formalit et
 p se 1^o et Imunicata.

pessiones ee generationes identice: q. Cuiusmodi definitio et
 modo, quo fuerit, Quenit etia et definitio. 1. p. gressio: q. gressio spirit
 sui sancti fuerit definitio generationis identice: pedit namq. p. g.
 in similitudine nam in alia et identice: q. **¶** Non
 inquam abest nam aditum illud identice remobit et exgrat definitio
 nes generationis: q. definitio nes vera sunt solita accipienday
 Unde Cui in definitione filii dicat q. sit in similitudine nam, hoc
 solita et ex ai pessionis intelligi debet. quare aditum illud identice
 q. remobit sensus forte, destruit. **¶** In similitudine, filii et generatio
 nis explicat hoc dicit. 1. **¶** Nam gentes capt. 23. hoc emenglo
 si aliquis homo dicitur sibi divinitus ad hoc deca homines faceret
 ex aliqua sui parte, p. ductus homo p. ducens filius. videlicet non; q. n
 pcederet ab eo. Et natus, eo q. nam ab eo acciperet et n. p. p. tura.

I I

Argumenta ista hanc visionem solvantur

1. **¶** q. q. dicitur Spiritui sancto p. p. gressiones dicitur ei ex Origie
 scione; 2. **¶** Spiritui sancto dicitur nam divina p. gressiones: q. dicitur
 ex di. p. gressione sequentis) dignitas alata et alia: **¶** m. dicit q.
 spiritus sanctus habet divinas nam emanatas et alio, hoc autem im
 unicate sit p. gressiones ma. in unum. **¶** Videtur q. idem habere
 alig. ex di. p. gressione ac illud habere p. gressiones

A. **¶** necando mag.

q. n. omne illud q. dicitur termino p. gressiones, ex dicitur ex di
 gressione; 1. **¶** solus illud q. dicitur solus terminandi p. gressiones dicitur
 ex di. p. gressione. **¶** solus illud q. dicitur solus terminandi p. gressio
 nes et emanata p. illud, hoc tamen n. habet hoc ex di. p. gressione; 2. **¶** dicit
 ne identitati. **¶** Cuiusmodi illius solus: **¶** hoc et nam **¶** dicitur emanata
 spiritui sancto p. gressiones q. tamen n. e. hoc solus p. gressione p. volun
 tate. 1. **¶** tamen q. identificatus Cui illo. **¶** Et Cui ratione impetus
 solus terminandi emanata ex di. p. gressione.

Dicit nam dicit

e suo solus terminandi p. gressiones spiritus 1. 2. q. dicit solus

p[ro]p[ri]e a[n]s d[e] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e t[er]minandi p[ro]p[ri]e s[er]vatus sancti q[uo]d a[n]s lo
 t[er]minat; 1. q[uo]d 1. e[st] t[er]minat. e[st] n[on] d[ic]ta, et n[on] a[ct]u s[er]vatus n[on]g.
 2. d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e m[od]o. d[e] p[ri]mo t[er]minat p[ro]p[ri]e, q[uo]d 1. s[er]vatus d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 m[od]o; 3. q[uo]d p[ri]mo t[er]minat s[er]vatus d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 ma. p[ro]p[ri]e, et m[od]o p[ro]p[ri]e t[er]minat q[uo]d n[on] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 q[uo]d p[ri]mo t[er]minat t[er]minat q[uo]d p[ro]p[ri]e t[er]minat q[uo]d p[ro]p[ri]e t[er]minat
 d[ic]t[ur] q[uo]d d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e d[e] s[er]vatus d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 et hoc e[st] r[ati]o a[n]s p[ro]p[ri]e illius hoc a[n]s e[st] p[ro]p[ri]e q[uo]d d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e.

gando a[n]s ad p[ro]p[ri]e nego[n]t[ur] ad p[ro]p[ri]e b[is]tinguo ma[n]s q[uo]d 1.
 in intentione et in genere r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]e. D[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 catione et genere s[er]vatus p[ro]p[ri]e nego[n]t[ur] m[od]o s[er]vatus b[is]tinguo
 ne et d[ic]t[ur]. D[ic]t[ur] e[st] q[uo]d 1. t[er]minat in intentione et genere r[ati]o[n]is
 p[ro]p[ri]e q[uo]d 1. t[er]minat actiones, n[on] a[n]s illud q[uo]d 1. in executione
 ne et genere. s[er]vatus p[ro]p[ri]e t[er]minat q[uo]d p[ro]p[ri]e t[er]minat in sententia
 ponentes p[ro]p[ri]e actiones p[ro]p[ri]e substantias p[ro]p[ri]e et simili[ter] in qua
 a[n]s t[er]minat q[uo]d a[n]s a substantia, q[uo]d p[ro]p[ri]e in executione et
 genere s[er]vatus p[ro]p[ri]e, s[er]vatus p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, q[uo]d p[ro]p[ri]e
 in intentione ob[er]vatus causis p[ro]p[ri]e, s[er]vatus p[ro]p[ri]e t[er]minat
 t[er]minat in sententia docente p[ro]p[ri]e actiones p[ro]p[ri]e qualitates
 ob[er]vatus et s[er]vatus substantias, q[uo]d a[n]s illis in executione
 p[ro]p[ri]e, s[er]vatus ob[er]vatus in intentione et p[ro]p[ri]e in executione
 s[er]vatus. Unde e[st] n[on] d[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e in executione s[er]vatus
 p[ro]p[ri]e q[uo]d a[n]s t[er]minat q[uo]d s[er]vatus et a[n]s illorum n[on] t[er]minat
 intentione t[er]minat, p[ro]p[ri]e actiones p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 t[er]minat e[st] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e et illis n[on] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur] d[ic]t[ur]
 1. et p[ro]p[ri]e t[er]minat p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.

Instans t[er]minat
 una e[st] t[er]minat p[ro]p[ri]e t[er]minat q[uo]d a[n]s t[er]minat p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 lantibus q[uo]d a[n]s t[er]minat a[n]s p[ro]p[ri]e. quanto e[st] actione t[er]minat
 cata n[on] e[st] p[ro]p[ri]e t[er]minat n[on] e[st] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e t[er]minat q[uo]d
 executide, 1. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e

et p[ro]prietates ut secundum: Q. p[ro]p[ri]a ma. quando eade[m] actione p[ro]duci
 in n[ost]ra et p[ro]prietates n[ost]ra e p[ro]p[ri]a p[ro]prietate. Q[ui]a q[ui] p[ro]prietate. e p[ro]p[ri]a
 Q. — — — — — R. negando ans ad p[ro]p[ri]os distinguitur mag[is] q[ua]n-
 do 1^o Immutata n[ost]ra et p[ro]prietates deo mag[is] quando say sup[er]n[ati]a n[ost]ra 1^o Immu-
 tate n[ost]ra mag[is] et res am[er]i n[ost]ra. Item q[ua]ndo 1^o Immutata n[ost]ra, et p[ro]p-
 rietates n[ost]ra n[ost]ra sit intente et exacte p[ro]p[ri]a p[ro]prietate, q[uo]d n[on] negamus, ut
 patet in p[ri]ma p[ro]cessione Verbi Divini: Secus tamen quando n[on] p[ro]p[ri]o Immuta-
 ta 1^o actio Immutata sup[er]n[ati]a n[ost]ra say Immutata, q[uo]d et n[on] amplius dicitur
 p[ro]p[ri]a ut constat exemplo alio agere rationis, seu augmentatio[n]is, qu[od] q[ui] sup[er]n[ati]a
 n[ost]ra 1^o p[ro]p[ri]a 1^o substantias p[ro]prietates p[ro]ducat n[on] tamen intendit eas
 se 1^o p[ro]ducere, 1^o tantum p[ro]prietates quantitates: ad q[ui] ideo cu[m] p[ro]cessio Colu-
 m[ati]e sup[er]n[ati]a Divina n[ost]ra say 1^o p[ro]p[ri]a Verbo 1^o Immutata, n[on] p[ro]p[ri]a
 n[ost]ra, 1^o n[ost]ra attributus 1^o Immutare intentione

R. Quia lo g[er]o p[ro]p[ri]a
 sup[er]n[ati]a n[ost]ra Immutata Verbo n[on] tamen ip[s]i p[ro]p[ri]a 1^o: 1^o hoc ip[s]o
 dicit 1^o intendere ip[s]i Immutare n[ost]ra: q[uo]d aut solutio. p[ro]p[ri]a n[ost]ra q[ui]
 n[ost]ra p[ro]p[ri]a et Immutata dicitur p[ro]p[ri]a: q[uo]d e[st] ip[s]o q[uo]d n[on] p[ro]p[ri]a et

R. Quia ma. negando mag[is] ad p[ro]p[ri]os distinguitur ans Immutare
 solita et p[ro]p[ri]a 1^o nego. Qui solita et alibi identice deo ans et nego 1^o q[ui]
 n[ost]ra q[ui] ad hoc ut p[ro]p[ri]a 1^o Immutata solita et ex ut p[ro]p[ri]a Divina
 n[ost]ra dicitur q[uo]d lo sup[er]n[ati]a distinguitur a Verbo n[on] distinguitur individua-
 tim, omnes enim p[ro]p[ri]e Div[ina] sunt Verbo Dei talis individua.

Verbis sicut
 n[ost]ra Corpora p[ro]p[ri]a sui im[mu]tatione et limitibus p[ro]p[ri]a Immutata p[ro]p[ri]a
 n[ost]ra multiplicata et d[iv]isa, ita Divina n[ost]ra p[ro]p[ri]a sui im[mu]tatione et actualitate
 p[ro]p[ri]a se in talibus p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a multiplicata et d[iv]isa; 1^o n[ost]ra Corpo-
 rea p[ro]p[ri]a sui im[mu]tatione p[ro]p[ri]a Immutata p[ro]p[ri]a, quibus Immutata
 p[ro]p[ri]a 1^o et solita: q[uo]d et n[ost]ra Divina p[ro]p[ri]a actualitate, Q. — — — — — 1^o
 Negata n[ost]ra et p[ro]p[ri]a q[ui] n[ost]ra Corpora tantum habet Verbo Immutata p[ro]p[ri]a
 cipue sit p[ro]p[ri]a generabilis: ac p[ro]p[ri]a semel ac p[ro]p[ri]a Immutata dicitur p[ro]p[ri]a
 talis p[ro]p[ri]a Immutata solita; et Verbo n[ost]ra Divina habet duo p[ro]p[ri]a Immutata
 catib[us] im[mu]tata et Voluntate: ad q[ui] ideo p[ro]p[ri]a solita et p[ro]p[ri]a Immutata

spiritus s. qd pcedit Verbi e in similitudine, nam substantiale qd e di-
 uinitate ppar linez interiectum et n qd identitatem secus diuina
 naaz: extra vero pcedit spiritus sancti qd dicitur tunc ad plures per
 ad plures reglitas quibus dicitur dicitur paritate osmos emisse
 buntur tradita distinctio recte ppena

S. Insistes Voluntas di-

uina illi diuina diuinitate ppar linez ex ipis manuce naaz
 sub cepta naaz: C. ad solutio: pda auz, t. intus creatas salum
 intendit pducere tunc similes intelligit hinc principio intus tamen
 diuinas qd diuina diuinitate ppar linez intendit pducere tunc sub-
 stantiale similes principio pparita et Voluntas creatas solas inten-
 dat pducere tunc omnes effectibus casu obto, diuina tamen qd diuina
 diuinitate ppar linez intendit omnes substantiale p. b. h. s. i.
 s. negat intendere tunc omnes, substantiale, tamen in casu principio qd
 omnes naaz, sub cepta naaz et diuina diuinitate ppar linez qd vo-
 luntas diuina d. creatas substantiale p. b. h. s. i. naaz, quod p. b. h. s. i.
 n. minus distat similitudo p. b. h. s. i. et similitudine sub-
 stantiale et naaz, quia, tunc effectus ad diuinas, substantiale, s. d.

R. Negando

ad plures negotia ad casus plures nego auz qd similitu-
 do p. b. h. s. i. intentionalis, ad similitudo substantiale et naaz in
 raone similitudinis auerunt tunc si aliqui p. b. h. s. i. spiritali
 denda e. tunc similitudo substantiale et naaz, illi p. b. h. s. i. et
 dendi, cuius minus principate analogatus e. et equalitate simila-
 tibus, Casu intus creatas aliquant sit similitudo et Voluntas
 creatas nullo modo, s. tantum p. b. h. s. i. et in raone p. b. h. s. i.
 ad abuz p. b. h. s. i. inde qd Voluntas diuina, et diuina diuinitate ppar
 linez n. intendit omnes naaz, sub cepta naaz. tunc dicitur
 intus intra ppar linez, et alias Casu intus s. d. p. b. h. s. i. intellectus
 bis naaz, et ex p. b. h. s. i. et similitudo substantiale et naaz sub
 modo essentiali quanto talimodo e. immutabilis et est
 diuina.

dicitur prona divina, que e rationis nra (h. ut p. p. in loquax) intercedit
 alia nra individua subsistentia; alius minus quo respicit suam corre-
 lativam primum sicut relationes speciativis traxit primum suum, et se-
 cundo istis minus condat beatitudinem maneamus p. voluntate sicut
 impulsus, et in eo subsistit: Unde ex subsistentia hoc modo sumitur et
 impulsus ab ea sicut condatio resultat suas adequatas gestiones p. volun-
 tate.

Sicut dicimus qd. cui spiritus s. habeat ratione suam sententiam voluntatem huiusmodi
 subsistentia sicut in nra, et simul subsistat in impulsu qui subsistit in nra
 qd. condatio subsistentia dicitur in nra et simul dicitur primum sicut in nra
 in nra qd. sicut in nra sicut in nra qd. sicut in nra sicut in nra
 ex d. gestione n. habet qd. sicut in nra sicut in nra qd. sicut in nra
 sicut in nra sicut in nra sicut in nra qd. sicut in nra sicut in nra
 hoc minus nra forma p. postolica et dicitur in nra.

Clarius hoc explicatur

Subsistentia delanda potest dupliciter considerari, et ut modificat nra, et p.
 modificat impulsus. Et modo dicitur prona. Et vero primum respicit
 correlationem: Spiritus s. sanctus ex vi gestione nra p. subsistentiam
 Subsistentia ut modificante impulsus, qd. autem hoc subsistentia alia
 modificat nra, et dicitur prona, in nra sicut in nra qd. sicut in nra
 sicut in nra sicut in nra sicut in nra qd. sicut in nra sicut in nra
 ut spiritus s. p. dicitur ut dicitur a nra, et filio sicut qd. p. dicitur ut
 amor modificatus subsistentia delanda dicitur a subsistentia patris et
 filii, talis qd. nra sicut in nra sicut in nra qd. sicut in nra sicut in nra
 p. dicitur subsistentia delanda, dicitur qd. ex d. nra.

AD 2.

p. dicitur ut dicitur spiritus sanctus primum subsistentie in nra p.
 unitate subsistentia, et in executione, secus autem primum subsistentie
 in intentione, qd. sicut sic primum subsistit in impulsu, quia in nra =
 = Ad p. dicitur dicitur autem, ita ut nra spirata dicitur
 ratione, forte terminandi gestiones, et nra dicitur impulsu de nra
 dicitur autem, ita ut dicitur de nra impulsu, nra autem et dicitur in nra.

distinguitur in hoc qd obiecti inter se habet ut forma actualis ipsius effici
 ens et actum qd sui similitudine; sed; obiecti actuali voluntatis
 et si se habeat et forma; sed et forma in eis. Cognito et n. actuali text
 phisice, unde si dicantur ea illa qd motus actuantes, s. sed et motum
 aliter et opposita et cognita: de ratione formae actuantis subiecti
 e. actuali illud determinat ad producendum tunc sibi similes; de ratione
 autem formae in se Cognito volens et inclinatio subiecti, qd motus ad
 producendum tunc n. qui sit similitudo, s. pondus inclinatio et impul-
 sus

Hinc itaq. facili e. Solutio Arguti distinguendo de similitudi-
 ne et forma, qua inter actuali ad producendum tunc: Cui enim in praesentia
 actuali actuali et secundum ad producendum tunc. Similiter qd ipsius de-
 terminat ad producendum tunc habentis ex vi actionis rationis similitu-
 dinis ex qd et cuius forma. Solum voluntatis sed et inclinatio se ha-
 beat inclinatio et volens, sicut inclinatio sicut. nam voluntatis et est
 inclinatio subiecti aliter et cuius aliter inclinatio sicut inclinatio seu ad illa
 inclinatio voluntatis ex qd inclinatio inclinatio sit ad volens et ad
 eis sicut n. similitudo, s. ut pondus inclinatio et impulsus

Ultimam
 Arguti Obiectionem procedit ab incarnationibus, quae ex nostra sententia
 sequitur sicut sequi ea illa operibus sanctus forliti et ee Deus, s. solus
 actuali et identice qd unum, causa nostra sententia et habet nam Deus
 forliti et ex vi actionis, s. solus identice. 2^a sequitur etiam qd ip-
 sium s. solus identice sit filius qd solus identice dicitur et s. solus
 filius sit procedere ad similitudine nam s. ad hoc Arguti sicut sicut
 motus qd sicut et similia in uerba ex dictis intelligenda. Quomodo
 manet soluta et eadem argute tergo et s. similitudo

DISPUTAT 2^a

De Diuinis relationibus

Quaestio 2^a

Quomodo relationes abesentia distingua-

Divinas n̄ distinguit ab essentiali entitate. Ita fuit definitio Ista
 Gilbertus Porretanus; huius in Decretis Ramensis sub Eugenio 3^o Vbi
 Patuit tres Personas Deas esse unam Dei substantiam et relationes ipsas ip-
 sas esse Deum: huius in Lateranensi Vbi definitio n̄ est individua quales
 habet actus; S. Cuius essentiali distinctione relationes ab essentiali n̄ sunt
 ipsas esse ipsas Deum, S. potius sunt quasdam actus in Deo; Et essentia et
 tres relationes: 2^a 3^a

Deinde dicitur Ista q^o in Decretis
 Omnia sunt Unus et eadem Vbi n̄ dicitur relationes oppositas; S. in se actus
 et relationes n̄ dicitur relationes oppositas; n̄q^o unius essentiali ad relationes neg.
 relationes ad essentiali referantur: 2^a 3^a

Patet etiam ab inveniendis sequi
 in magis opposito Deum n̄ esse actus purissimus et Divina personae omnino
 simplices, omnis q^o distinctionis ex parte Ista sunt manifeste falsae q^o
 sequitur q^o 1^a pars q^o q^o e in pot ad virtutem actus Deum n̄ inveni-
 tur; S. a se essentiali distinctus, n̄ e purissimus actus; S. ea distinctione
 demissa essentiali est in pot ad virtutem actus ab ea essentiali distinctus
 ad relationes sibi seque videlicet actus: q^o n̄ est purissimus actus. Hinc patet
 2^a pars nam oppositio e distinctio unice; S. in divina persona dicitur Deo
 relationis et essentiali realiter essentiali distinctus: 2^a 3^a

His premisis et
 suppositis ex Logica dicitur distinctio realis, q^o vocamus indivi-
 duum e, q^o q^o distinctio sit inter relationes et essentiali, an realis, an
 Videlicet intrinseca, extrinseca, an solus distinctio rationis 1^a sentia po-
 nit distinctiones reales modales ita Durandus 2^a distinctiones me-
 diaz, quas forte ex natura rei agitat, ita scilicet casus suis, 3^a q^o q^o
 sunt actualis distinctiones, quas vocat Videlicet intrinseca, quae est sit
 ante omnes casus operationis nec realis foris sit n̄ solus fundamen-
 talis rationis; itaq^o immunita plures ex hoc scilicet Vbi qui bus sit
 vel. Moys. ferre, dissident tamen in se se in assignando in
 quo dicitur huius distinctio, alii accedunt ee capacitate intrinseca in
 casibus realiter identificatis et Contra de ipsis p^o dicitur Realiter
 boxia. alii de intrinseca dicitur partem duorum p^o dicitur, quae

quod dicitur aliud personarum suntque eorum identitate eorum in
 ter se, ita dicitur. Spacia eum ad verbum subicitur. Modus. Modus
 abis se equalitatis ad idem, quod faciat unitatem distinctio. I
 sentia eius agnoscit distinctioque rationis distinctio, et dicitur, quod sit
 dicitur eius fundamentum. Ita dicitur omnes Thomae et plura de solu
 tate.

D **2**
 Quibus Modis Sentis Scoti et Durandi re-
 ferantur. **1^o Dico**

Essentia Divina et actioes in distinguuntur distinctioe reali modalis.
 et probat 1^o ex dictis. Ita. Obiectum sequitur. 2^o ex distinctioe reali
 modalis personarum Divinarum, n^o ee omnino simpliciter. 3^o scilicet personarum extra
 turam et actioes. 4^o n^o ee absurdum et summe simplicitate. Quod appari
 tur, q^o et distinctio modalis. sequit^r probat. Obiectum. 5^o Unio distinctioe
 realitatis, nequit n^o ee distinctio realis, 6^o casus est in persona Divina
 Unio essentia et actioes realiter modaliter distinctioe: 2^o d^o.

Ad satis

facit solutio Durandi assentiens ex modo et de, cuius e modus, n^o nasa
 ltaet eantem realiter distinctioe; q^o ad hanc necessario requiritur Unio re
 aliter distinctioe, 1^o q^o informacione; 2^o q^o inveniatur; et q^o modus rei; cu
 cas e modus, n^o informacione; et inveniatur: n^o fit ex modo et de distinctio
 realis: q^o explicat ex exemplo accidentis, q^o et cuius. Satis faciat distinctioe
 q^o ei inveniatur, n^o tamen cuius malo inveniatur, q^o hic accidentis n^o inveniatur,
 alius huius modi est aliter modus. — **S^o** Ita hanc solutio
 et stat 1^o sequit^r probat. Cui n^o occurrit.

Deinde ad realiter distinctioe

n^o requiritur Unio distinctioe; 3^o inveniatur; 4^o informacione; q^o aut solutio.
 Ans^o probat 1^o Angelus e distinctioe ex nasa et subsistentia, abis cui
 sit in eo distinctioe ex nasa et forma. 2^o forma substantia omnino simplex
 et tamen subsistentia Angelus e modus substantialis. 3^o q^o inveniatur
 neg^o ei inveniatur; cui sit inveniatur: q^o d^o. — 2^o et inveniatur
 Xp^o e persona distinctioe ex subsistentia Divina et Communitate; et tamen
 subsistentia Divina neg^o in Communitate; neg^o ei inveniatur, neg^o d^o.

quos modos realia ad eorum distinctos: & inter se sunt. 1^o dicitur quod
 1^o omnis imperfectio a Divinitate perfectioribus abscinditur; 2^o purus modus
 ab essentia realiter distinctus est imperfectus: 3^o 4^o plerumque purus modus
 ab essentia realiter distinctus nequit nisi ipse dependens, & dependen-
 tia est maxima imperfectio in qualitate deitate Divina: 5^o 6^o quod
 ma. purus modus ab essentia realiter distinctus non dicitur si presentatur
 1^o per resultantiam, realiter, alias est et non est realiter ab essentia distin-
 tus; 2^o quod dicitur aliter per realiter resultantiam a dependentem ab illo
 ut patet in relatione respectu fundamenti, in personis hinc respectu esse-
 ntis, an substantia creata respectu sui: &c.

2^o quod dicitur antea, hinc
 sunt modi creati, & creati, hinc 1^o & hinc manifestatio 2^o sunt
 quod in creatis: 3^o summas et purus actus: 4^o summas actus; 5^o ita haec
 neque dicitur ontis est purus modus, de cuius ratione est quod sit potest
 in cuius est modus: 6^o 7^o 8^o 9^o 10^o 11^o 12^o 13^o 14^o 15^o 16^o 17^o 18^o 19^o 20^o
 aperte solentur; non substantia creata: 2^o Divina; a existentia
 Divina realiter non ipse distincta alias est in qua ad illud, quod est
 ratione, actus puri: 3^o 4^o existentia Divina realiter ab illis indistincta;
 5^o Divina existentia a realiter identia Divina: utitas seu essentia 6^o
 itaque relatione

2^a Disio

Ne distinctio relatione ab essentia distinctio realiter facta, de qua
 nra rel. et quod dicitur 1^o Argendo Augustinus, supra factus, ita dicitur
 de ex latere nra Cap. 1^o dicitur ut alius sit pater, alius filius
 alius spiritus 2^o in ratione dicitur, 3^o id quod dicitur, filius et spiritus
 sanctus, idem omnino est. idem tradit Aug. 1^o de Trinitate Cap. 6.
 11^o: n. d. ¹⁰⁰ dicitur; et alius dicitur, 2^o idem omnino est
 quibus dicitur sic argumentum. Omnimoda identitas realiter omnes dist-
 inctioes realiter factae excludit; 2^o relatione Divina et essentia omni-
 moda identitate realiter gaudent; 3^o in distinctio 4^o in
 estat qui magis sunt omnino idem omnimoda identitate realiter ga-
 uerit magis. Omnimoda identitas realiter omnes distinctiones

sicut ex se non arguitur entitatis distinctio, ita nec ex se solus. in isto alio modo
 nec per metaphysicam quam theologicas, quae videtur posuit in
 tris Thomisticis

§
 Arguta Scoti et Durandi obicitur et salvatur.

Arguitur 1. Durandus quod distinctione modali in omnis rebus distinctio duorum
 faciunt oppositiones: 2. ex hoc inducitur quod si habentur tres Deum re
 laones realiter distinguuntur inter se secundum fides Catholicas, et tamen, quibus
 nulla oppositio resultat: Cum ab eo secundum totam suam essentiam quilibet
 oppositio excludatur: 3. 4. —
 In primis hoc arguitur in
 mis quod est deus procedentes, quod per se Deum in se, modaliter. S. et
 entitatis distinctio: 2. si ex quo generalitates realiter distinguuntur
 et ponantur arguitur nec generalitates, cum non ponere possunt. 3. distin-
 guantur entitatis. Cuius maius et distinctio Durandi.

Deinde 2. mo

quando ens est ad quodlibet Deum generis, ut dicitur: hoc, quod ad oppositi-
 ones, quae distinctione exteriori requiruntur quod inter se realiter distinctio ad utri-
 que, aliud ens, a quo distinguuntur, et cum inter relationes Deum re
 in deo realiter distinctio distinguuntur, ens, quo distinguuntur, et si inter
 eas deo distinctio et tamen ex his oppositio resultat. et Deo si ab essen-
 tia realiter distinguuntur, cum alias distinctio ex ipsa ad utriusque ponat
 quare quilibet est ens, quae non possunt a quo illa realiter opponere.
 Alio modo quod relationes omnia distinctio inter se in se sunt existentia. Substitu-
 utia: namque, cum ea omnia ad utriusque ens, quae a quo esse una realiter
 distinguuntur non ordinata nullas facit oppositiones, et ex se loquitur: re-
 laones autem Deum re distinctio ad utriusque ens, quae.

Si dicitur 1. mo

tuant aliquas entitates distinctas tamen, numerum, unitatis; et tamen
 numerum, quod non ponant: 2. absque reali oppositio ne. stat distinctio ad utri-
 que, aliud ens, quod est omnia, numerum unitatis, et ex his
 unitatis oppositio, hoc est salubre. 3. quod est omnia, tunc est. Thom-
 tra 2. 3. 0. ut. 1. tunc, quod alias quilibet ex illis unitatis, hoc est nec
 nec, quod est et ex his unitatis, hoc est —
 R. quod est numerum

refertur
 +
 ex quo

predicamentalis est Omnis pro se ipso ex Unitatibus et partibus in igitur
quantitate dicitur, et a Thomae dicitur in Logica, secus autem trans-
cendentibus qualis transcendens numerus pronatur, quare una potest im-
pletionem habere, id est numerus resultat ex Unitatibus, et potius
e ipse tres Unitates:

Si Utriusque Saltem numerus transcendentis e ex se
accidens et q' ad se ipsum, ex partibus pro se non rationalis ad eum instuen-
du: 2. unitas pronatur, est eius q' accidens et consequentem ob-
lit ex partibus pro se ad pronatur, et ordinatis; si hoc non obstante abs-
q' oppositio e resultat et illis, absq' oppositio e stat uno 2.

Negati ista q' Divina relationes habent summam identitatem et non
partibus, eorum essentia, iudicantur, eorum sa Conectuntur, Unitas uni-
tas pronatur, ab ipso resituta Negati ne Utriusque accidens.

Argumentum 2.

quod si identificata aliquomodo realiter, aliquomodo de realitate distinguen-
tu; 2. relatio in identificata eorum essentia aliquomodo realiter, et aliq'uo-
modo 2. una essentia q' distinctio realiter ne aliud quod negatio
identitatis extremorum, tunc probat, quod adequate in identificata
realiter aliquomodo realiter in identificata: 2. Omnis aliteri ad equo-
te realiter identificata e aliquis modus identitatis realiter; 2. relatio
U. q. Identitatis in identificata adequate realiter eorum essentia: 2. 2. in q.
pro qd in identificata realiter eorum omni identificata eorum essentia, in iden-
tificata eorum essentia realiter adequate; 2. Identitatis in identificata realiter
eorum omni identificata eorum essentia: aliter identificata realiter eorum filia-
tione, aqua realiter distinguuntur: 2. 2.

Quamvis 2. qd in identificata
distinguitur eorum alio ab eo aliquomodo realiter distinguuntur; 2. Identitatis
in identificata realiter distinguuntur eorum essentia aliter eorum filiatione eorum
in identificata identificata: 2. id est qd quibus probatur una qd non
identificata realiter distinguuntur eorum alio ab ipso realiter eorum essentia; 2. qd realiter ab
alio eorum ab eo aliquomodo realiter distinguuntur: 2. 2. — Quamvis
2. maior e Unitas omnimodae identitatis realiter, quare Unitas e qualitas

realis; s^o qd alteri e omnimode ignale & quatuorq; ei^o Cui^o d^o alteri^o & quatuor
 : q^o qd e omnino idem realiter cum alio, in potest in ee idem cum altero, Cui^o illud
 aliud identificat. s^o s^o Paternitas n identificat Cui^o filiatione, Cui^o
 qua identificata realiter essentia: 0^o q^o — Hoc etiā arguitur nomi
 goat, sineq; distinctione modalis, utiq; etiā distinctione entitativa dicitur
 : q^o filiatio et Paternitas entitativa distinguuntur: 2^o si ex quo Paternitas n identi
 ficata realiter filiationi, in quo consistit n identificat^o adequate Cui^o essentia
 arguitur distinctio relationis ab ipsa, n solum modalis, s^o et entitativa dis
 tinctio colligitur.

R^o. 2^o negantem. ad probationem distinguo mag. adequate
 n identificante realiter secundum realitates, quas habent in se nego mag.
 secundum virtutes ratione nostra distinctas. Dico mag. my et d^o h^o.
 sub eadem distinctione. Paternitas negat. et essentia secundum realitates, quatin
 re habent realiter adequate identificante. Item Paternitas per hoc nomine
 significata n identificat adequate Cui^o essentia sub conceptu essentis, q^o q^o ut sic
 recipit p^o intus nostras ab essentia distincta; secundum realitates tamen, quas
 habet identificata adequate Cui^o illa: p^o indeq; Cui^o omni eo, qd Cui^o essentia identi
 ficata n ratione sui et per immediate ei opposita Paternitas, s^o ratione essentis Cui^o
 qua identificata. ex quo inferre n licet distinctionem modalem relationis ab essentia
 sicut n licet inferre entitativas distinctiones. Solutio e^o d^o h^o. 4^o de p^o a^o a^o
 2^o ad 4^o ibi. et similiter n dicitur, qd Paternitas e^o in se, s^o id qd e^o sit essentia
 Per qd ostet ad affirmacionem.

Dices Paternitas secundum realitates, quas in se habet. Ad
 quatuor realiter a filiatione: 1^o n identificat realiter Cui^o ea patet d^o h^o neg realiter dis
 tingui et realiter identificari n possunt simul ei d^o h^o = nego patet d^o h^o.
 entis realiter identificari et realiter distinguere negantur simul in eadem entitate
 finita separati, secus tamen in entitate. Unde Cui^o essentia, et relatio sint forma
 eminentissimae, et aptae hanc eminentiam sit simul esse absoluta, et relativa, q^o
 relationes includit, Paternitas n solum realiter Cui^o filiatione identificata Cui^o et
 ab ea realiter distinguitur. = Nec dicas qd si hoc est d^o h^o Paternitas potest
 realiter ab eadem distinguere, et Cui^o ea realiter identificari = Hoc enim solum e^o d^o h^o sunt factu
 ra. Sed realiter, quas habet in se: ita et faciat hunc sensum Paternitas distinguitur
 in se.

infinita
 +

ab ea que e realitate essentia, in tamis supra essaa soluta, et dicitur deceptus esse ppter cantu reo-
 nes. — **3^o Arg.** Scotus p sua dist.^o eadist. hinc unum soluta ex sua rei que enti-
 tate identificata, et diuersis definitionibus definiuntur; **3^o** relationes et essaa realiter enti-
 tate identificata, et diuersis definitionibus definiuntur. **M^o** principalis, in qua e disti-
 cultas ppta **5^o** nam essentia definita in se et ad se. **1^o** relationes definiuntur in reali-
 tate ad alias: **2^o** definiuntur in se. — **2^o** Nihil et essentia ab-
 soluta, put abstantia a Causa et in creatura differunt definitione essentiali,
 sequentiq. a definitione soluti. **1^o** que essentialia sunt, ratione abstracti a
 creatura et in creatura reperientur in eis soluta. **2^o** que ppter
 alias nec in definitione essentia, nec de illius definitione et extra essentia
 nec definita, nec de relationis definitione; **3^o** ad hoc quod dicitur de
 definitionibus ex quo dicitur: **3^o** — **1^o** **2^o** **3^o** **4^o** **5^o** **6^o** **7^o** **8^o** **9^o** **10^o** **11^o** **12^o** **13^o** **14^o** **15^o** **16^o** **17^o** **18^o** **19^o** **20^o** **21^o** **22^o** **23^o** **24^o** **25^o** **26^o** **27^o** **28^o** **29^o** **30^o** **31^o** **32^o** **33^o** **34^o** **35^o** **36^o** **37^o** **38^o** **39^o** **40^o** **41^o** **42^o** **43^o** **44^o** **45^o** **46^o** **47^o** **48^o** **49^o** **50^o** **51^o** **52^o** **53^o** **54^o** **55^o** **56^o** **57^o** **58^o** **59^o** **60^o** **61^o** **62^o** **63^o** **64^o** **65^o** **66^o** **67^o** **68^o** **69^o** **70^o** **71^o** **72^o** **73^o** **74^o** **75^o** **76^o** **77^o** **78^o** **79^o** **80^o** **81^o** **82^o** **83^o** **84^o** **85^o** **86^o** **87^o** **88^o** **89^o** **90^o** **91^o** **92^o** **93^o** **94^o** **95^o** **96^o** **97^o** **98^o** **99^o** **100^o**

1^o distinguunt
 2^o struunt q. de
 cat. nam, n. l.;
 3^o distinguunt dis-
 tincta soluta ex ni-
 quanta; **3^o** que di-
 onibus definiunt
 distinctione essen-
 tialis in defini-
 tionis arguat in
 huc ma. ostat re-
 essentialis omni-
 tri in utraque
 in caritatis l. 15
 formalis d.
 Mi.)

1^a distinguuntur. Nam diuersis definitionibus ad quod dicitur de
 se mag. in adequatis mag. mag. **1^a** **2^a** **3^a** **4^a** **5^a** **6^a** **7^a** **8^a** **9^a** **10^a** **11^a** **12^a** **13^a** **14^a** **15^a** **16^a** **17^a** **18^a** **19^a** **20^a** **21^a** **22^a** **23^a** **24^a** **25^a** **26^a** **27^a** **28^a** **29^a** **30^a** **31^a** **32^a** **33^a** **34^a** **35^a** **36^a** **37^a** **38^a** **39^a** **40^a** **41^a** **42^a** **43^a** **44^a** **45^a** **46^a** **47^a** **48^a** **49^a** **50^a** **51^a** **52^a** **53^a** **54^a** **55^a** **56^a** **57^a** **58^a** **59^a** **60^a** **61^a** **62^a** **63^a** **64^a** **65^a** **66^a** **67^a** **68^a** **69^a** **70^a** **71^a** **72^a** **73^a** **74^a** **75^a** **76^a** **77^a** **78^a** **79^a** **80^a** **81^a** **82^a** **83^a** **84^a** **85^a** **86^a** **87^a** **88^a** **89^a** **90^a** **91^a** **92^a** **93^a** **94^a** **95^a** **96^a** **97^a** **98^a** **99^a** **100^a**

Nec derunt ad hoc explicandum ex pta, et
 mag. sequens essentia et sequens nam diuersis definitionibus,

que tamen uolatenus ante opus inter distinguunt. Similiter in diuina aetate
 ore receptus personalitatis et receptus referentis u distinguuntur a realitate facta
 in sententia ipsius scilicet; et tamen ab omnibus definitis diuersis definitio-
 bus, quandoquidem personalitas est in se et ad se, non autem aetate et aetate, et ita
 ut plures inquit Augustinus dicit et Patristice dicat, non tamen dicitur persona
 facta. in 2^o ex equalitate diuersitate definitionum. Et in seate distinctiones
 aetate factae in se definitas, s^o uiz solus quando definitio rei ut est in se
 adequata, quando uero rei ut est in se non adequata, s^o solus, quod a nobis recipi-
 bantur, sequitur distinctio rationis, et per nos receptus.

Ita quod dicitur ad omnes

personas, ad 1^{am}. 1^a definitio explicat existentiam, et naturam rei puro
 deficiente receptas, unde si recipitur adequate et secundum totum quod habet in
 se, nec adequate definita, nec distinguuntur ex natura rei. Ad 2^{am} disti-
 nguo magis distinctione essentiali reali ucedo magis rationis nego magis, et deso-
 mni in sensu explicato nego. Nam cum eius res per recipimus definiamus, ut
 definita diuersis definitionibus essentiali in se recipit a nobis recipi ut distincta
 essentialiter: quod a distincta distinctione essentiali rationis, quod de definita eiusdem
 nec essentialibus, non tamen adequate receptis. Nam uerum est definitiones ac-
 cingit qualitate diuersitas definitionum, et ita debet diuersitas essentialis defi-
 nitum.

Ad 3^{am} minoris est. existentiam et relationem si adequate et quod sunt
 in se definitam de uero definiunt et in se et ad aliud, cum eius essentialiter
 sit in se et adequate absoluta et relativa, et similitera. Quia ratio tota non
 de uero in definitione adequate explicari. Ille autem definitiones sunt existentiam et
 relationis, quod a nobis inadequate recipiuntur. Ad 2^{am} essenti-
 am et relationem in illa abstractione nec per se distinctiones definitiones dicitur
 illis per se in se nec illas excludere, s^o ab aliis. personarum et inuentis
 illas habere: in deus uero et eandem; ut quod a nobis coacta in alio
 fecte recipiuntur semper gaudeant diuersis definitionibus.

et quidem subie-
 ctiva et aetate ut si et quod abstracta a creatura et in creatura diuersis definitionibus
 definitum; et tamen ex hoc inferre non licet quod habeant distinctas definitiones.

distinctione essentiali reali, necq[ue] in omnibus posita sint distincte; alias
 divina hypostasi et rebus divina distinctione realitatis distinctio ueritate, et pro
 naturalitas panis, quae est forma subsistentia substantiis, posita rebus non est; quanta
 est ex quo rebus ei essentia absoluta. **Ad 3^o** dicitur
 mag[is] et mag[is] loquendo de essentia et relatione per huiusmodi significan-
 te, et simpliciter a nobis. Distinguitur uero tamen de ignis, qui in se et ad quatuor p[ar-]
 tes sua definita essentia definita rebus, et extra. negat ex hoc in his distinsi-
 tio rationis. **Ad 4^o**.

Instans: Ut definitio sit bona debet esse de re per se in se,
 in alio, qui a nobis falso apprehensa; 3^o rebus et q[ui] definit a nobis in ratione
 sua definitione recta, et non defectuosa, quia in eius definitione in quodam
 acento; et extra definita essentia; 2^o definita a nobis, qui sunt in se
 ipso mag[is] definitio sit bona debet explicare naturam seu essentiam rei; 3^o defi-
 nitio a data de re per se in se, 3^o qui a nobis falso apprehensa, ubi expli-
 cat essentiam rei, quae non mag[is] falsum apprehensione; 2^o 3^o.

2^o distinguendo
 mag[is] de re per se in se, et exclusionem praedicati. **Instans:** Secundo mag[is] p[er] exclusio-
 nem, sicut praedicati ei posita sunt in se, et subdistinguitur ex q[ui] secundo si definitio
 sit adequata, secus tamen si sit inadequata; et distinguitur mag[is] in se et extra
 ne et p[er] excessum defectuosa, Secundo mag[is] praecisive et negative mag[is] in se
 et mag[is] absolute.

Instans: aliqua definitio dupliciter potest esse defectuosa in o-
 modo. **Instans:** et p[er] excessum, ut in se, et rebus, quae non habet, h[ab]et mag[is]
 mag[is] ei q[ui] habet alio modo praecisive negative et p[er] defectum, quando sit in ex-
 plicita definitio omnia praecisive, quae res habet in se; extra quos est maxi-
 mus defectus. **1^o** mag[is] definitiones, omnino **Instans:** **2^o** in ita ut defi-
 nitio, et relinquat. Unde quae p[er]fecta, et adequata, qui per se in se est q[ui] in
 ita adequata. Dicitur et ideo, quia omni definitio a Platone data de Deo hoc
 2^o defectu laborat, q[ui] dicitur in dicitur sicut est, sicut et naturalis suorum cum im-
 positio, explicat Deum, sicut est in minus q[ui] illae definitiones nec adequata nec
 rei per se in se. **Instans:** et mag[is] in entitate essentia, et entitate, rebus
 nis, qui in se non sicut posita extra, et non distinguuntur et tamen diuersis

definiōnis definiunt a meliori parte. *Psychologorum.*

Argumenta 4^o et
 difficilius, de Una et eadē re absq̄ distinctione reali nequeunt Verifi-
 cari predicata Contradictoria; 1^o distinctione formali ex natura
 rei non admisa de Una et eadē re absque distinctione reali Verifi-
 cantur predicata Contradictoria; 2^o illa distinctio 4^o Mai. Istā
 sicut nazque est impossibile idē simul esse, et non ēē realiter, ita
 Verificari Contradictoria 4^o Mai. probat Scotus, ēē incommu-
 nicabiles, et esse Incommunicabiles, Incommunicari et non Communicari
 sunt predicata Contradictoria; 3^o de essentia Verificata ēē Commu-
 nicabiles et Communicari de Paternitate ēē incommunicabiles et In-
 Communicari: Cui filio Communicetur essentia et
 non Communicetur Paternitas: 4^o 4^o.

Si dicitur Propter hoc, Promissa-
 rum Unionem Proportionalē magis ēē Verax de Una et eadē re de quocunq̄
 ratione nō sit de eadem, falsas tamen si eū sententia et identitate rei distinctio-
 nes rationis admittat, quod ~~non~~ ^{inter} admittunt essentia et personae. *Diuides, q^o ad*
Verificanda predicata Contradictoria de eadē re sufficiat distinctio realis et
plurimū docet D. Tho. sequitur infra q. 39 art. 2^o ad 2^o ubi Arguitur ex
Indivisione sū Res. dicendum q^o in quantum essentia et persona in Divis
difficant secundum intelligentes rationes sequitur q^o aliqui possunt affirmari de
Uno, q^o negari de altero, hoc d. Tho. et sequitur q^o Cuius Contradictoria affi-
rmes et negas eadem, de eadē et secundum idē, eo ipso q^o eadē entitatis
res distinctiones rationis admittat nō affirmatis et negas secundum idē, ne
quenta q^o nec Contradictoria.

Obia instunt contra Scotum 1^o in quocunq̄ si-
quo Verificanda predicata Contradictoria de aliqua re deunt et in ea re illi
qua multitudine et distinctio alius de eadē re deunt Verificanda 2^o Quo-
cunq̄ actu nostri intus de classis de essentia et personae filio Communicari, et
de Paternitate nō Communicari. essentia namq̄ re ipse Communicari, et Paterni-
tatis nō Communicari re ipse independentem re actu nostri intus 3^o Nec dicitur
 D. *Verax essentia Communicari et Paternitas nō Communicari sunt actu*

non solum affirmata de essentia Communicati realiter; s^o etiam entitati be:
 et de Paternitate non solum negata Communicati realiter, s^o entitati be: q^o di-
 talis e distinctio, quatuor sunt extrema Verificata, si hec sunt realiter for-
 malia et simul entitati be. **Q^o** Unde Cuius Dicitur et Scotus Chatholice fate-
 antur arguunt inefficax ad entitatibus distinctioem inferendam, fateantur necesse est
 eius inefficaciam ad suscipiendas. pro solvendo Dubios S^o. Sententiis quor-
 dam distinctioem Viribus intrinsicis distinctis a fundamentali rationis, quod
 sit aliqua multiplicitas realis in Deo ante operationem intellectus, inveniunt
 extra quos sit.

S. 4^{us}

**3^a. Sentia reuictr. et sola distinctio
 rationis et Viribus fundam^o illius intr
 essentia et relatione Diuinas sta-
 tuitur.**

3^a. Dissol.

Nula datur inter essentias et relationes distinctio virtualis intrinseca
 distincta a fundamentali rationis. Ita fere omnes Thomistae, quos immo-
 nito Mag^o. seare pro se referat, hi enim admittentes distinctionem
 virtualis loquuntur de fundamento distinctionis rationis, quod q^o ap-
 te rei existit dicitur realis, et q^o ordinata ad formales rationis
 dicitur virtualis, et probatur S^o. ex fundamentis contra Scotum
 et Durandum reij statuitur, illa enim vel excludunt distinctioem in-
 trinsecam virtualis independentem ab operatione intellectus, vel
 non excludunt formales aut modales: quod sic probatur. reij
 summa simplicitas, et omnimoda Unitas omnes reales dis-
 tinctiones excludunt, sicut et omnes reales multiplicitates
 et compositiones; s^o iusta Concilia supra allegata Patet esse o-
 mnino simplex, Patet e omnino Unus, et distinctio ista realis et vir-
 tualis: q^o etiam **Q^o**

S^o si dicant explicanda esse Concilia de exclu-
 sione distinctionis realis actualis, non autem realis virtualis, quo
 modo Scotus sic explicantez Concilia pro sua distinctione forme

Prooata 2^o

Oratio ex florentina ss. 15^a. 16^a et alibi his verbis: Relatio est eadem ne cui natura, solus vero secundus modus intellectus nostris differat: n' ne, s' sola ratione, Patrona hypostasis a substantia coniungitur: ex quibus verbis sic argu. quod solus secundus modus intellectus nostris differant nullo reali distinctione distinguuntur, s' solus fundamentali rationis; s' iusta deitatis, essentia et relationes solus secundus modus nostris intelligendi; et sola ratione differant: q' non distinguuntur distinctione reali virtuali a fundamentali rationis distincta. Consequentia est legitima minor deitatis et mag. p' 10: q' dictio illa solus excludit cuiuscumq' distinctionis realis independentis a nostro intus. Ut ita Scotus nobiscum arguit dicitur. Sontis Patrona; s' h'ec eorum virtualis distinctio e' realis independentis a nostro intus: q' 10. — Si dicas cum Mag. Navarro deitatis n' obviare suam distinctionem virtutis, s' solus realiter actualiter negare, et virtutis nec mentionem facere, unde sicut ly sola ratione, s' ly solus, n' excludit distinctiones virtutes fundamentales rationis, ita nec suam virtutis inuincens.

Oratio e' 1^o deitatis excludit omnes distinctiones reales actualiter ab operatione intus independentem s' distinctio virtutis intrinseca e' actualis independentis ab intus operatione: cuius independentis ab ea descendit ad significanda contradictoria, l' ut ipse se explicat ad hoc. Ut Patritas n' sit actualiter filiatio. Oratio vero virtualis fundamentalis rationis non e' distinctio actualis ante opus intus: q' 1^o excludit et non 2^o. — 2^o ex D. Thoma 1^o distinctione 2^a quod 1^a art. 2^o s. quantum ad quantum inquisitionis an diversitas rationis quae intus format de deo sicut ex parte nostrae intus, an ex parte dei? resoluit hanc difficultatem diversitates distinguere et solus ex parte intus, s' etiam ex parte dei q' res, quae dicitur p' h'ec eius summas effectus et eminentias nostris intus excelsis idem q' ad hanc plenitudinem n' potest unica ratione fringere, et reludat (libera notata) et ideo generaliter p'

istarum rationem et aliquid in se quod dicitur in quibus pluralitas non est
 plena effectio, ex qua durabilitas ista est tantum ex parte intus nostri
 et paulo exterioris est aliquid in Deo correspondens istis deceptio nihil est
 plena et omnimoda eius effectio ... a dicitur ita, quod aliqua multiplici-
 tas vel diversitas ponatur in ea, quae dicitur, legatur ibi cum eadem
 dicitur.

Hinc hoc arguitur solutio, in qua non testatur. Nam malap-
 talitas responderet actu in Deo deceptionibus, quas nostra intus for-
 mat de Deo, s. solum summa eminentia et plenitudo effectiois Dei
 operata cum de presentia nostri intus eam in Valentis unico deceptio
 cipere et cognoscere; s. hae distinctio veritas intrinseca est aliqua mul-
 tiplicitas et diversitas actu, ^{in se} dicitur est ^{est} est eius summa
 eminentia et effectiois, dicitur: 2. dicitur: ma. e. d. hae et magis
 illa distinctio veritas intrinseca ut ad his autoribus ponitur in Compendio
 eius summa effectiois Dei et fundantur distinctiones rationis, sicut
 eminentia deficientia nostri intus, s. de distinctio in se indigen-
 dentia a nostro intus: 2. dicitur.

3. eo est hae distinctio intrinseca actuali
 aceptoribus, et solbat arguitur de duplici traditione de ma et
 eadem de verificatis, s. ut dicitur hoc arguitur solbat et ubi ma-
 litas illud in colat ad hanc distinctionem veritas intrinseca in
 accipit, s. unica ad distinctionem rationis: 2. illa distinctio non est de
 mente d. hae. ma. e. senta mi. stat hae ex veritas in solutio
 relatis, hae ex locis ad Maxime certatis, hae demig. q. 28. ut.
 2. in corpore ubi ad eam et essentia in distinguit non secundum intelli-
 gentiam nostri rationis, nec momenti est solutio Magistri sicut explicanti
 d. hae. de multiplicitate actuali, quae inquit, arguit de in Deo
 in autem de multiplicitate veritas, quae Saltes implicite docet d. m.
 dicitur asserit esse in Deo summa eminentia et effectiois, quae ab igna-
 multiplicitate veritas inquit subvertit et ad 3. inquit, in
 unica de veritate distinctionem veritas ad verificanda dicitur bona,
 s. q. d. in se sic est simplex quod coartat multiplicitate effectiois

que
 12

Dicitur

¶ ne nequibero colaboremus, et quæstio fiat de nomine sa-
 re velis ab his Auctoribus, q^o intelligant p^o multiplicitates. Videlicet si
 solus intelligant multiplicitates, quæ dependent ab actu iustu inus e
 multiplicatas, et nullo modo e actu in re. videlicet sentiant; hoc
 enim e nostra distinctio vultu fundamentalis rationis. Si intelligant
 aliquas multiplicitates reales, actuales in re vel vultu, ante opus
 iustus, vige nec explicita nec implicite a D. Ina asenit; p^o potius nega-
 te. q^o aut solus ma. distat multiplicitas ad. Ina. asenit e tan-
 tur; h^o iustus, et nullo modo multiplicitas rei; p^o multiplicitas realis nullo mo-
 do potest ee h^o nostræ iustus: p^o q^o.

¶ Probatur Dico ratione summa

quæ simul omnia vultu solationes adiciunt distinctio. Vultu in
 vultu distinctio a fundamentali rationis e tanta suos p^o rationes
 l^o intrinseca capacitas ad deo p^o dicata. Vultu distinctio de
 eadez entitate bene ~~et~~ ~~identitate~~ tamen et æquivalentia ~~solus~~ a ran ^{eminenti}
 te opus iustus l^o intrinseca discrepantia duorum p^o dicatur quo-
 ad 3^o ~~habent~~ p^o dicatur vultu. Cum identitate eorum vultu ^{divis}
 i^o quolibet ex his modo ex g^o quæ (re ipsæ sunt vultu) e impo-
 sibile hęc distinctio: q^o d^o dicatur tenet ma. Distinctio centias
 Penitentiarum ex aduerentibus. Et videtur e in Max. ferre l^o Pa-
 ræ et Paternæ. vultu quæ l^o p^o dicatur glo p^o dicatur in
 Paternitate intrinseca capacitas. Et de ea negat. Negat et ante opus iustus
 p^o dicatur q^o de essentia g^o quæ realis; l^o q^o de realitate. Pat-
 nitate negat. Negat et in unum casu q^o de realitate essentia affe-
 ratur realis: o^o quæd hanc patet. vultu.

¶ Habet autem p^o di-

cat Paternitate, n^o identitate reali et entitate eorum vultu; p^o
 realitate reali identitate entitate essentia et Paternitate, negat de
 Paternitate negat. Negat p^o dicatur q^o de essentia et affirmat realitate
 i^o q^o d^o p^o dicatur in. p^o dicatur q^o de paternitate patet in re negatur
 realitate. Distinguitur a reali et Paternitate patet in re. et p^o dicatur.

re, qd n̄ e realitate unuz euz identitate put e in se distinguita ab ea realitate
 Contrahit, l'admiras soluta: 2^o 3^a — Si ad hoc
 Respondetur: illud predicatum e idem realitate entitatis et soluta, tamen
 Veritas ~~put e~~ euz identitate put e in se, et hoc sufficere ut secundum euz
 distinctio, qua n̄ sunt realitate idem et unuz possi negari.

Quaestio 1^a

huc dicitur distinctio n̄ sufficit si de eorum negati realitate soluta ut p. distinctio nec
 sufficit ut de intra negati realitate soluta ut p. distinctio nec sufficit ut de intra negati
 realitate soluta e distinctio idem ut soluta: et tamen omnia hoc dependunt de
 realitate distincta in omni sententia: 2^o aut soluta — 2^a negati
 realitate distinguit ad unum super et ad negationem veritatis, predicati distincti
 l'negatio, qd adstruit a Maximo a soluta ~~et~~ 3^a distinctio, l'entitas
 negati, nec nos negamus: 2^o idem 3^a proba ma. talis deest ee negatio pre-
 cati de subto, quous sicut distinctio facti et predicati, intantum enim unuz de
 alio negata, inquantum n̄ ee idem euz idem: 2^o 3^a

Distinctio
t.

Hinc 2^a pars in omni principi

ad id proba ita ratione de discrepantia duorum predicatorum, quo ad 3^a euz
 quo identificata, l' relinquit extrema realitate identificata, non si
 dicit 2^o modo nec realitate realitate distinguita, si 2^a esset 2^o dis-
 tinguentis realitate realitate distincta. explicati hoc de euz discrepantia
 l' multiplicat distinctio realitate multiplicata l' multiplicata realitate actu-
 alitate relinquit, si non multiplicata relinquit: 2^o realitate actualitate sunt idem
 dependentis, in omni realitate distinguita, in multiplicat realitate actualitate: 2^o rea-
 litate distinguita: qd a sententia facti quastoris veribus impugnant h̄ distinctio
 soluta deinde distinctio differunt.

2^a 3^a multiplicari realitate actualitate distincta

distincta, qd ibi in eadem re in multiplicata realitate sunt actu plures verita-
 tates, quarum una n̄ e alia distincta — 2^a Quaestio 1^a negat
 huc distinctio veritas est distinctio actualitate realitate; sequens n̄ admittit Maximo
 scotus impugnant: 2^o aut soluta proba ma. ubi e aliter et aliter virtuali-
 tates actualitate realitate, e distinctio actualitate realitate; 3^a parva solutione, in dicit
 ea eminentia e aliter et aliter virtualitate actualitate realitate: 2^o 3^a

2. ubi representant agere sui formaliter actualiter distincti a se eodem entitate, q^o alias extrema cum una et eadem entitate distincti a se distinguuntur realiter actualiter in se; q^o impossibile representant auctores. Ubi distinctionis. Ubi scotus sequentes; 3. dicitur in eadem entitate pluribus actualiter distinctis actualiter distinctis, extrema dicitur actualiter distincta cum eadem entitate in eadem entitate: q^o.

3. si ex aequivalentia ad plura in una eminentia debent actu distinguere plures entitates virtualitates, sequens nec omnipotens, nec intus et voluntates simplices virtualiter fortis; in o^o est in quolibet predicato dicitur tot virtualitates, q^o sunt ea quibus aequivalentia hoc autem est falsum alias omnipotens et alia divina predicata ista in infinitis virtualitatibus actu in se distinctis; q^o aequivalentia ad ea quibus conueniunt: q^o id est de prius. explicata hoc se aliqui virtualiter multiplex, n^o dicitur in aliqua multiplicitate etiam in virtualitatibus ex parte sui ita q^o h^o virtualitates, sicut actu in se distinctis, 3. in eo q^o una et indivisibilis entitas potest duas eminentias tribuat fundamentis intus nostro et ex ipsa dicitur: q^o aut soluta. Ans p^o in ipsa omnipotens, q^o virtualiter distincta multiplex, q^o ex pluribus potentibus distinctis actu et virtualiter coalescat, 3. q^o una et indivisibilis manens tribuit fundamentis intus. Et in ea p^o res virtualiter distinguat secundum aequivalentiam ad plures causas actu distinctas: q^o Ans. e^o Ans. Simplicitate p^o e^o auctorem aequivalentia explicat eius duas distinctiones, viz. p^o una in se virtualiter aliud; sicut nos distinctiones reales p^o una in se realiter aliud q^o quidem e^o omnino falsum, cum enim virtualiter tale dicitur p^o ordinem ad formaliter tale scilicet p^o nunc distinctio virtualis p^o n^o e^o distinctio 3. ex eo aut aequivalentia ad duas et plures distinctiones; et in se explicat q^o una in se in se virtualiter aliud: alias actualiter distinctiones reales formales importaret 3. p^o explicata p^o ordinem ad duas et plures distinctiones, quatenus eadem virtualiter entitas aequivalentia extremis realiter distinctis. Unde tota distinctio et multiplicitas se tenet ex parte obliqui et resus distinctarum quibus illa eminentia aequivaleret: simulq^o ex parte intus, cui ex hoc p^o fundamentis ad distinctiones, n^o tamen ex parte recti et ipsius reminiscit. Et supra

+ nota

nos docuit. Q. Thar. hinc de illis. q. d. in 4^a parte. dicitur. S. Ubi de hac re
acutissime disputat

219

Arguitur. Soluitur et plures replies aduersus Solutiones et hanc Dilectionem
ex dictis Soluuntur

Hinc patet solutiones inter Arguitur datas ex Q. Thar. ce legitimas, ad cuius impu-
gnationes et Responsiones, adiungendas e nos loqui dupliciter posse de essentia et
relacionibus: uno modo per a nobis via veritas impresse et inadequate recipiun-
tur et deficientibus nostri intus; alio modo per sunt in re et adequate et q. intus
diuino et beatorum obiectiua. 1^o modo potest, de essentia affirmari; q. negatus
de relatione et extra: q. ad hoc sufficit distinctio rationis rationalitate qua per nostros
et receptus procedunt. Ubi si negant Auctores ista quos disputamus, 2^o autem
modo q. affirmata de essentia affirmati est; de relatione et extra nihil que-
ritur de relatione realitatis negati affirmari potest de essentia. q. tamen semper quan-
do de illis loquimur viabone prima hinc nominibus essentia Patris ita filii
quibus significati et nostra ratione distincta frequenter fit q. absolute loquentes
aliquo affirmamus de essentia quod de relatione negamus et extra. Hinc
4^o distinguo magis. aliquos malitiam et extra. 1^o fundamentali modo magis
determinate actualis nego magis in re et extra. et extra. Sub distinctione frequentis
Ubi q. distinctio rationis. Ut scilicet existens dependet ab ista nostra ex
surgente. Ut tamen existens fundamentali seu illius fundamentus ab eo
dependet, 2^o potius eius operari et extra. et fundat: et extra. Sed et
extra. Traditoria verificata, quidem immediate, in quo de Auctores distin-
tionis Virtualis intus nego recedimus, q. nulla e ibi actualis distinctio. Ubi
aliquos: 3^o mediate, hoc e media actione intus. Cuius fundamentus in re
distinctio, in ea surgente. et hoc e q. Cuius de relationibus et essentia
loquimur, et loquimur de illis adequate et ut sunt a parte rei, 4^o per a
nobis hinc receptus essentia Relatio Patris ita filii. Cognoscunt et explican-
tur; et cuius receptus hinc Veritas requirit et expressit. Sed essentia Sub receptu esse-
ntis et Patris sub receptu relationis, sicut eas diuise definimus, in diu-
isa et Traditoria de ipsis inuenimus. et Relant instantis facte ad
3^o

requirit instantis sepe aduersi diuinit.

INSISTES q^d dicendo casu, quo
 inter creatas notanda impossibilit^{er} tunc casus essentia reipsa communicata
 et saluitas reipsa non communicata, ut tamen utraque essentia et saluitate non sit
 in essentia et non essentia dependente ab int^{er} se ipse tunc casus factus im-
 possibilis q^d nulli saluati.

R^o in eo casu sicut non forent po-
 sibilis gl^oses ex ipse unius et eiusdem rei diuersimode ducte, ita etiam ne-
 gationem esset diuersa nomina ipse rei ad eos significandos imp^{er}ita, saluati
 q^d maneat unica et indiuisibilis factus simplicissima put e in se ipse
 q^d hoc repugnaret ad aduersaria et saluitas ut diuersimode nominabilis
 in quo uterque sequitur repugnare tunc et aduersaria

Verificari

Verificari, saluati, unius
 inter se cognoscunt et ea generalitate ipse enuntiant, sequitur essentia quo
 ad reipsa communicari, et saluitas quoad non communicari reipsa non dependit
 ab int^{er} se ipse. q^d int^{er} se unius unica potest unico simplicissimo actu d^o

R^o negando itaq^d q^d d^o unica essentia non dependeat
 quoad communicari et non communicari reipsa ab int^{er} se ipse eaz distinguente et
 nec similita quoad communicationem gl^oses generalitatis, dependente termino et di-
 uersimode nominabilis ut q^d ab int^{er} se distinguibilis non dependentia mixta
 sua et a priori, s^o casu accepta et a posteriori, quae dependentia mixta
 in aduersaria unica cum alio et cum hoc non repugnati generalitatis unius
 ut a nobis imp^{er}ite ex ipse ut patet in omni q^d q^d coniectura
 eaz possibilibus nequeunt in unum, s^o imp^{er}ite unius, hoc forentia ut
 q^d impossibili facta non maneret eadez omni q^d ita in presentia et non
 q^d quae signa dedit ea ipse q^d diuina essentia non dependeat diuersimode
 sequitur unius q^d non tota deficientia nostri int^{er} se, quae tunc casus innoto-
 ret

Ad Ultimam nego an^o de gl^oses negati unius et unius ipse unius, ad
 cuius gl^oses aliter quo magis, de illa ut in se et adaequate nego magis
 inadaequate et q^d sita a nobis cognita de de magis unius, et itaq^d sub eadem
 distinctione q^d saluitas adaequate et ut in se, hoc a rebus saluitate
 identificati eaz alioz relationibus ut ita patet ex dictis

= Nec 2^a p^obaecludit statim eam conformem infinitis quatenus e in
 realitate identificari cum alia, et ab ea realitate distingui, et ideo ex quo Patentes
 h^o in re distinguuntur realitate a filiatione n^o recte inferenda q^o in identitate eorum
 illa p^oba sui infinitas. Et mox hoc igitur potest dicitur de identitate eorum
 h^o da Patentes n^o q^o antequam a filiatione distinguantur qua cum exhibitio ide-
 ntificata: id igitur nos esse mus de identitate realitate facti quae tali in re
 n^o seca.

Instat 1^o identitas realitatis cuius alio dicitur necesse est realitatis di-
 stinctionis ab illo; 2^o Patentes a realitate distinguuntur a filiatione i^o q^o cum illa hu-
 lotenus identificata. 2^o Bene valet Patentes qui in re e
 realitate incommunicabilis filio; et Patentes qui in re e i^o q^o Patentes h^o
 communicabilis filio. Quae ab affirmativa ad negativam dicitur 1^o q^o dicitur q^o
 nes finitum et infinitum, quae e bene ista h^o dicitur dicitur dialecti-
 corum q^o una et omni. Sumo de fide: q^o Inquirens in potest negari: q^o h^o q^o
 g^o h^o Patentes qui in re e i^o a alio h^o dicitur filio, e dicitur

3^o h^o minus opposita tamini dicitur dicitur, quae eadem realitate
 opposita: quae opposita dicitur dicitur sit omnium maxima; si si de essentia et
 essentia dicitur dicitur e eadem realitate Patentes opposita, in potest qui
 sic cum Patentes identificari: q^o Cum h^o dicitur dicitur de Patentes
 e in dicitur dicitur et de essentia e dicitur dicitur, quae sunt dicitur dicitur no-
 queant identificari.

Ex dicitur R^o ad 2^o mag. e e dicitur dicitur finitum
 et limitatum, et autem in forma infinita h^o mag. e e sui infinitas mag,
 et eminentias, sicut habet simul e absolute et relative absq^o reali
 distinctione entitativa e ad dicitur dicitur sentia dicitur e in dicitur absq^o
 distinctione reali facti habet sicut identificari et distinguuntur realitate absq^o
 contradictione.

R^o 2^o mag. e e illa regula dicitur dicitur
 let quando mag. e e dicitur dicitur dicitur dicitur in illa dicitur dicitur
 dicitur dicitur et dicitur; q^o h^o Patentes sit entitas singularis for-
 lita, dicitur tamen e dicitur dicitur; quatenus qui in re e dicitur
 let glazibus entitatibus absolute sit et relative: ideo q^o dicitur dicitur dicitur

transcendit transcendencia nec de cuius scriptura qd eadez res singulari-
sima absq multiplicitate aduc biall sit in illis, qaz transcendit, pinde qd
bene videt a quo e essentialia ess, et essentia Divina e essentialiter ens: qd
relao e essentialiter essentia Idez dicitur de quolibet gnicato absoluto cui
relaciones in agonante in autez de relaconibus intese gnta oppositioez re-
lacionibz.

I. 2^o

Argumenta contra hanc Visionem Solvuntur

1^o potest argui sic scriptus essentia abstracta a relaconibus et extra. 2^o
quolibet relao recipit a nobis cui fundamento in ne et adueniens. 3^o
tati: 3^o ita recipit a nobis relao essentia aduenire et illaz determinat
stus sic s. impossibile e relacone abstracte determinari et aduenire esse
nis, si semel includitur in rege qualitate illius: qd nec relao e de
scripto qualitate essentia et extra. Ad hoc ma-
media eodem modo d^o distinguendo mag abstracta secundaz explicitaz
sedo sciaz implicitaz et explicitaz nego mag mag sub eadez disti-
nitione at nego mag solutio dstat ex terminis.

Arg^o 2^o si essentia Divina

est distincta a relaconibus ut de scripto qualitate illaz et illaz ab-
st^o includitur hoc pposito est bona paternitas e essentialiter essentia Divina: s. h^o
e falsus: qd et ans. ma. dstat et mag gbat 1^o si dicta pposito foret vera est
et dstat vera est bona paternitate intelligit: s. h^o in omni finali et se-
ntali e falsa: qd et 1^o gbat ma. h^o e bona esse Pat^o essentia Di-
vina intelligit s. essentia Divina e essentialiter paternitas qd Pat^o paternitas
intelligit: qd si 1^o pposito d^o 2^o gbat ma. si illa ppo-
sito vera est veraz act affirmari de essentia et ppositaz Patris hoc
autem e absurdum: qd et ans. gbat ma. paternitas e Patris pposita, paterni-
tatis e essentialiter de essentia Divina: qd essentia Divina d^o.

Ad 1^o vero

ma. negando mag. ad 1^o gbat mag nego mag qd ad veritates eius ppo-
sitionis Pat^o paternitate intelligit. u. sufficit in paternitate includi essentia
1^o essentia Divina, s. ultra requirit qd experimenta ppositaz paternitatis

Ut fiat ex sua appellationis Verbi intelligit; qd exigit expressionem principi
 aquo procedit et tunc supra quae facta seu qd idem e. appellat supra forte et exp-
 sus significatione termini cui applicata; Unde isto oppositio Patris Patritatis
 intelligit facit hanc sonum intellectio Divina dicitur Patris ratione argu-
 Patritatis, qd e falsissimum, qd intellectio dicitur ratione essentis, l'ntus in
 Patritate inclusorum. exemplum clarum adducit in Supplementis in hoc
 syllogismo cognosco venientes, s' veniens e Petrus. q' Cognosco generum qd
 omnia u tenet ab Variatione de formali in male in maiori eniz
 Verbum cognosco appellat supra formale, hoc e supra venientes et ve-
 nientes in Inquenti vero appellat supra male id e supra Petrus et
 Petrus. eodem Verbo laborat Syllogismus oppositus in maiori namq' ven-
 bus intelligit appellat supra cognosco essentis; in Inquenti supraes-
 prus Patritatis.

Ad 2am negatiua. ad cuius probationem distinguo
 duas est propria Patris tota et totalitate nego magis tota s' in totalitate dedit
 magis tunc et nego magis q' ut tota Patritatis sit propria Patris n tamen totalitate
 hoc e secundum omnes dicitur in eadem totalitate inclusor. Instantia e in rationabi-
 tate, quae ut tota sit propria hominis ut tamen totalitate secundum omnia quae in
 claudit eum dicitur implicite ratione eum, quae in e propria hominis idem q' dicitur
 e propria hominis secundum explicitum sic similitudo in generi.

I. 3.

2a principalis Dicitio statutur

2a Dicitio

Essentia Divina n solum et essentia p' abia et naa e de seipso quid dicitur
 essentiali relatione put dicitur ab ea distincta et extra. explicatio dicitur
 n eniz e sensus qd naa Divina sit metaphisica distincta relationis
 aut extra, et naa e qd eum dicitur metaphisica naa sit qd l' in
 illa explicata secundum dicitur, quae formam creatores de Deo, et l'
 qd l' a nobis dicitur in Deo n sit relatio, s' perfectio absoluta, et in relatione
 gonorit dicitur ideo e, qd nec essentia e explicata metaphisica l' dicitur
 ens relatione et neg. extra, s' sensus e naa dicitur de Deo dicitur
 essentiali relatione put relatione de essentiali naa s' modum modum l' dicitur

in se invicem includi hoc e a distinguat distinctione includentis ab
excluso, 3^o. includentis ab incluso. quomodo munira dicitur. Modos
entis ee de illius quiditate.

Deinde nota simpliciter posse ipsa inter se de-
ceptu mag, et deceptu relationis. 1^o explicita in ut deceptu explicitus essentis sub explicita
deceptu relationis et extra, et in hoc sensu nulli e dubium. Unus n ee deceptu ab-
solutus, cuius Unus sit absolutus et abstractivus. 2^o. ita ut deceptu explicitus essen-
tis et explicita indicat implicita tamen claudat deceptu relationis et extra
3^o ita ut deceptu essentis nec explicita nec implicita includat deceptu re-
lationis et extra. Sicut se habent in homine animal et rationale. et in his
duobus sensibus disputamus. hoc supposito.

Probata nostra Dico nra Diva
sub deceptu mag, actu implicita claudat in relationibus et extra. q^o e de
deceptu essentiali relationis et extra. q^o nra Diva sub de-
ceptu mag, nequit prescindere a relationibus. q^o q^o probata ant. ex.
nra Diva sub deceptu mag, p^o p^o p^o a relationibus et ipsa relationibus ne-
quit n resultare oppositio metaphisica; 3^o. p^o p^o metaphisica in dicitur
n^o n^o ut patet a Patrotes Thomae. q^o nra Diva q^o q^o ma. quo-
homo q^o deceptu mutis secundum rationes se excludunt et p^o
et prescindunt posunt ita ad imbecis determinari. Et Unus habeat ra-
tionis determinantis, et ~~habeat~~ ^{habeat} rationis determinabilis t^o sedes applica-
tionis quas secundum implicitas, 3^o ubi reperitur ratio determinabilis et
determinantis t^o sedes explicitas quas ee implicitas necessario
e oppositio metaphisica. q^o q^o probata ma. ideo in sensu Thomae
t^o oppositio essentialis essentia sub deceptu transcendens includit
in relationibus et extra q^o alias rationes determinantis essentialis, et
essentia, et ee in p^o ad tales rationes; 3^o. si essentia sub deceptu mag, sub tali deceptu
n includit essentialiter in relationibus rationes determinantis mag, sub
deceptu mag, et sub tali deceptu esse in p^o ad illas. q^o q^o ma. patet et
mi. stat nulla enim adest discriminis ratio quam essentia sub deceptu essen-
tis n inclusa essentialiter in relationibus esse in p^o ad illas p^o mag, determi-
nari, et ita n accidat in essentia sub deceptu mag.

Dices disparitates esse in eo quod est essentia sub receptu magis
 in includatur in accidentibus, in tamen importatur oppositio metaphysica quia
 hoc ut ista non inferatur sequitur quod essentia sub aliquo sub receptu in accidentibus
 includatur eorum essentia sub receptu transcendens iusta naturas naturas includa
 tur in illis nisi sequitur oppositio, si ratio, ad hunc ipsum, et quod oppositio metaphy
 sica resultat ex duobus receptibus se impliciter excludentibus, hoc est secundum
 nihil sui se includentibus.

5^o Nam in eo quod essentia sub receptu transce
 ndentis actu includatur essentialiter in accidentibus non sequitur iusta solutionem
 eorum sub receptu magis actu essentialiter in illis includi: quod in sequitur quod sec
 undum receptu magis effecte non excindat a accidentibus, ut quod sub hoc receptu essen
 tialiter tunc secundum explicitum quod secundum implicitum: 1^o sub hoc receptu me
 taphysice cuius illi opponi, patet ista ea magis quod quod metuo se excludunt
 tunc explicitum quod implicitum se ad invicem possunt determinari explicitum et
 implicitum, 2^o quod se ad invicem possunt determinari implicitum et explicitum po
 sitionem metaphysicam faciunt: 3^o ex natura ut ratio. A

Primum exemplum
 ex creatis daturus etenim ens non solum est transcendens ad substantiam et
 accidens, 1^o debet ad diversas substantias transientes, ita quod ut ens transien
 dat si omnia substantia tamen non transiunt, 2^o est genus ad proprias species,
 hinc impugnat solutio, et si essentia sub receptu essentia et magis sub uno
 gnis inadequatus cuius duplici munere radicali hoc si ipse secundum mu
 nus essentia includitur in accidentibus et non secundum munus naturae, et si fact
 al oppositionem cuius illis secundum munus essentia facit tamen secundum mu
 nus naturae, 3^o sicut dicitur. primum autem et si ens et substantia diversis
 receptus adequatus sit cuius duplici munere inadequato, 4^o tamen secundum
 receptus essentia includitur in diversis substantiis, non vero secundum munus
 substantia, diversis substantiis substantia faciunt oppositionem cuius receptus sub
 stantia et non faciat cuius receptus essentia, 5^o hoc non alia ratione, nisi quod re
 ctius receptus essentia includitur essentialiter in diversis et non secundum munus
 substantia, cuius sub hoc munere sit genus ad illas: 6^o

Arg. 1^a Causa efficiens in nullo ad qd est efficiens operata potest essentialiter includi, s^a essentia Divina et nra q^a modus efficientis operata ad relationes: q^a n^a Includitur essentialiter in illis una videtur Certas, q^a Causa efficiens existit esse se habet ad illud ad qd operata est efficiens. In. et arguenda in sentia probabili exente nraq^a Divina sub. regu. nraq^a rationu. q^a principiu. dicitur abidatoru. et relationu. s^a principiu. dicitur q^a modus radice efficiens operata ad ea, quae radicat: q^a s^a =

Operata relatione dicitur determinat nraq^a ut ad ipso dicitur dicitur. et ut radicata in ea: q^a n^a includunt essentialiter nraq^a: q^a prob. nraq^a omnes ille rationes de relationibus dicitur esse se modo. Modificantis. et res adhibitas et determinantis nraq^a nullo modo dicitur essentialiter posant in sua formalitate et receptu q^a ipsas radices, quae modificata et determinata, alias, modus nraq^a n^a est modus nec receptus determinans, s^a res determinata et modificata: q^a si rationes determinant d^a.

2^a Distinguendo nraq^a Causa efficiens q^a verus et falsus influxus, modo nraq^a q^a verus solus subdistinguitur nraq^a nequit includi in illo ad qd efficiens operata, secundum id qd explicet modo nraq^a. Secundum id qd implicet, nego nraq^a nraq^a et nraq^a sub eadem distinctione frequenter. Et enim verus sit nraq^a sub receptu nraq^a se habet q^a modus radice efficiens respectu relationu. et attributu. q^a tamen ita qd ex parte eorum ipsi causas ponant nec effectus; q^a a parte effectus e^a impo. creditur dependentia quae p^adictis dicitur negat; Unde n^a causat nec radicat q^a influxus falsus, hoc e^a ase realiter distinctus, s^a q^a influxus virtualis, hoc e^a secus realiter identitatum, eaq^a sola distinctione virtuali; principiu. autem et radix sic dicitur causam, si quoad explicitum quo causat n^a sit de receptu illius, s^a ipsi existit nec, quoad implicitum tamen eius, talis e^a principiu. e^a ipsi intinere et essentiali =

Hinc ad hancones distinguo aut determinans q^a explicito modo aut q^a implicito et implicito nego aut et nraq^a, q^a ut ex dictis solat duplex dicitur determinatio altera q^a implicito et explicito, in qua unus receptus se habet et actus alter eius q^ao, quo facto se habet rationale et animal, et h^a determinatio p^abi-

¶ plures regnes diversas essentialiter experimentes. alia e dicendum de
 potentialitate magis se tenet in pot ad aliud, a habere essentialiter quibilibet
 illis, et ideo regnes explicitus nequit esse in pot aduc quoad explicatus, qd po
 tentialiter p contentus explicata, contentus exprimit p n habere, Cuiusmodi
 habere, et Cuius in explicare, n sic n habere, p potius id qd habere n exprimi
 more ideo regnes quoad explicitus omnes potentialitates includit et non om
 nium e definitio contentus quibilibet, quz e formz decur.

Nota tamen qd duplex

e decur alius idemque formale et p ratione simplicitate, et qd relatione sic dices
 contentus pot actualitate, si aliquo modo ex his concludit illis saltem similitudine conti
 genda in illa potentialitas. alius e decur quoad explicitus quomodo n duc
 uti naq relatione negatona alias fundamus lineam prius ideam. ne hoc
 sequatur nula potentialitas in aduc quoad implicitus admitti debeat et distinctio
 quoad explicitus ad mixta qua distinctioe plures Regnes solvunt.

Prop. 2^o

si decepta facti creatis, et naq sunt adanes et extra sequetur qd in decepta Patra
 nitatis forlita implicite claudata filiatio et spiras actualita. Sequens e falsum:
 qd dicitur sequela pata adas Patnitatis actualita in suo decepta facti includit
 omne id qd forlita e essentia aut naa Divina; p essentia p nos formalissi
 me e spiras et filiatio. qd dicitur absurditas frequentis patet na Patnitatis
 n potest includere actu in suo decepta quidam modo id agnos realita distingui
 te et ad qd realita e et dicitur; alias idqz superiorum pat filius et Pata, p Patra
 nitatis realita distinguita a filiatioe ad illas realita e et dicitur: qd dicitur

Sequens 2^o qd in decepta Patnitatis n salu includata essentia fili
 atio et spiras, p tunc etia ipsa Patnitatis ifact verificata de decepta explicito
 Patnitatis qd explicito et implicite sit Patnitatis; hoc autz falsum videtur. qd
 Sequela qd data Patnitatis actu claudat implicite omnia, quz e ipsa essentia di
 vina, et omnia, quz in conceptu suo claudunt, p ipsa Patnitatis clau
 dita p filioe in decepta ipsius essentia qd dicitur

Qd. Videndum sequelas nec ante

mag ad patione distingua mag Patnitatis n potest claudere actu in se id a
 quo realita distinguita, et ad qd realita e et explicito pparata Cuius illo.
 Necesse mag. Et pparata Cuius essentia nego mag et resa minoru distinguo
 nequens nequit actu claudere in se filiatioe secundum adimbiaz sunt
 factas et Patnitatis secdo itaqz secduz qd omibz pparata ad essentia nego itaqz

ho eny a volda mirabile in unigenio sanctissimis trinitatis qd psona intra se pa-
 ratz et ut inbrez sunt realita intra se distinguantz ut pparatz autz Cuz enu-
 tra Orta omnino idz sunt, qd ut sepe dictuz e in Divi omnia sunt uny
 et idz ubi n obiat relationis oppositio; Cuz autz Paternitas et filioz gaudet Cuz
 nemi tuz extio, Cuz essentia pparati, cuz qua n dicunt oppositiones ut pparatz ad ibaz sunt
 uny realita facta cuz illa, et qd Paternitas nos pcat filiationez ut ex sumuz, pclarit
 opposituz idio e qd in se, hoc e quatenus matuo se respiciunt et duobz signi-
 ficantz his nominibus Paternitas et filioz distinguunt et opponunt. Nec so-
 quita ex hoc, qd idaz superiorz sit Pater et filius et na e naz istz relationes ut
 expstantz hz nomina Pater et filius, explicantz secunduz qd ad invicem sunt
 secunduz, quaz ronez se excludunt, n tantuz secunduz ronez s etiam
 realiter.

S. Dices si incepta filiationis intrinsece claudit Paternitas sequi-
 tur qd Pater uniceat filio n tantuz ee Deus, s etiaz ee Pater; hoc s falsuz
 qd qd. Exobit sequela filioz in suo ceptu quiditate actu claudit, ut
 implicite, Paternitates. S. n ut ase illaz habentes: qd ut acceptas a Patre:
 qd Pater uniceat filio n soluz ee Deus, s etiaz ee Pater. = R.
 negando sequela naz fit sensus qd Pater uniceat filio Patritate em-
 gut nomine Patritatis exprimita, qd e falsuz, naz Pater uniceat essentia
 secunduz explicituz essentia n p. autz, gut isto nomine exprimita vnde seqz
 salbat Patre uniceat filio omnia, quz habet pter ee Pater; Cuz quo
 ronez stat qd filio uniceat Patritates, n ut hoc nomine exprimita,
 s. ut nomine essentia fundita in illoz implicite =

Deo gdeoz
 Necesse anteem distinguo loquens, ut acceptas a Patre qui hoc nomine Pat-
 ritatis exprimita negatiaz gut in nomine essentia implicite Deo etiaz
 solutio vstat et dicit et etiaz ex euangelio ubi dicit tres sunt qui tes-
 timoneus dant in celo, et hi tres unus sunt. in qua ppositionez in-
 teliqunt omnes fideles, qd ut ex psonz intra se ad invicem realit distinguant
 pparatz tunc ad essentia idz omnino sunt.

Ad 2m in duonem: R. qd in ceptu
 Patritatis claudit n soluz filioz et ppxe, s etiaz ipa Patritas, n quoz
 rone Patritatis, s. rone essentia in tali ceptu incluz: Unde nulluz e in du-
 nionis, qd ceptu exprimentis Patritates implicite seipaz includat rone
 nuz dicens, et ideo hz ppositio e vera Patritas e essentia Divina, quz
 e tota existens, Cuz autz intrinsece effecta sicut tres psonz realit distincte

235 gar ratione dicitur sunt in predicantibus adhibentem, secundum id quod explicite dicunt de
do dicitur secundum id quod simpliciter in uniconcentratum impoant nego dicitur solatio
Dicitur ex dictis

Itaque. Utimo nota dicitur sub capitulo magis radicali attributorum, sicut
negatur dicitur quod Paternitas dicitur sit radicali attributorum quod negatur dicitur quod
nota sub dicitur magis sit sub dicitur paternitatis: mixtura attributa absoluta
intelliguntur radicali a nota et dicitur illi. Et antecedit relationes. eod. dicitur.
R^o distinguendo magis absolute et sicut dicitur ab his dicitur magis. Cuius dicitur dicitur
nego magis dicitur. Dicitur dicitur quod dicitur hoc dicitur radicali attributorum sit dicitur
dicitur magis et magis ab omnibus dicitur magis absolute, quia radicali non potest absolute
fieri de aliquo attributo, ne dicitur ratione videtur invenire, in eo in quo dicitur
magis distinguuntur; et sicut dicitur de paternitate in possumus dicere absolute quod sit
unitatis multo, quod hoc dicitur dicitur magis quod dicitur dicitur paternitate, ita non
possumus dicere absolute paternitas e radicali attributorum, quod hoc dicitur dicitur
nota distinguuntur ab attributo: Unde sicut dicitur paternitas e res dicitur dicitur
pluribus ita dicitur paternitas e res, quia e radicali attributorum.

¶ Dicitur hoc
ipso quod radicali attributorum in posit absolute dicitur de dicitur, sicut dicitur dicitur
dicitur hoc ipso dicitur, quod in dicitur et dicitur dicitur sit radicali, forte dicitur
tas; sicut dicitur dicitur dicitur non facit quod dicitur dicitur implicite includatur in
dicitur dicitur: sicut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, quod nota dicitur dicitur
possumus dicere paternitas e res, quia e dicitur dicitur, quia e radicali attributorum dicitur
dicitur terminus res dicitur dicitur dicitur, et sicut dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur e dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur magis ex eo quod animal et rationale dicitur dicitur dicitur dicitur
potest quod animal sit de dicitur dicitur dicitur dicitur; Cuius dicitur dicitur dicitur
res se dicitur dicitur: quod dicitur e sola dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
attributorum in posit dicitur dicitur quod radicali attributorum sit de dicitur dicitur, et
de quo dicitur dicitur.

R^o distinguendo magis in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
cedo magis, in dicitur, quia sunt dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
nego magis et dicitur: itaque quia dicitur dicitur, quia sunt dicitur dicitur dicitur
sunt, sic omnino dicitur dicitur, quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
magis dicitur dicitur, tamen necesse e quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
in dicitur dicitur: Cuius dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Sola pedis fontis indenti tas set inta illas tanq. du. Unq. exprimimus alia. in-
plicamus; qd. n. sic dicitur Cuius dicitur et rationalitate, quz. Cui. sic. potentali-
tate comata. esto acuti adan. n. gaudiant. utamq. in. sua. dicitur. mutuo. se
claudunt. *

DISPUTATO 3.^a

De perfectione Existentiæ et pluralitate Divina- rum relationum

Quæstio 1.^a

Unus relationes divinas ut videtur, ab essentia distinctas, et ut expr-
muntur ad dicantur perfectiones distinctas videtur a perfectione esse divine
I. I.

Prenotantur aliqua scitu digna, et referuntur Sentire.

Pro intelligentia huius questionis, cuius titulus ab aliis dicitur generis cui sub-
in divinis personis bonitas seu perfectio relativa exprimitur et multiplicatur
iusta numerum illarum. Notandum et supponendum est 1.^o Relationes Divinas esse in-
finite perfectas, simplices, et absolute bonas, qd. et dicitur ex dictis qd. proceden-
ti essentia et attributa Divina (quæ simplices bona sunt inime transcendunt
q. ipsas Relationes et etiam dicitur extra omnia ista si dari aliqua distinctio ante
opus inter: 2.^o Si vera sunt omnia a nobis tradita deus etiam erit relatio-
nes divinas esse infinite bonas dicere qd. perfectiones absolute et simplices, ex quo
etiam sequitur relationes Divinas ut veritate distinctas ab essentia dicere perfec-
tiones, qd. si distinguunt ab essentia distinctione excludentis ab excluso, et
includentis ab inclusivo ac prout dicitur, et distinctas veritate ab essentia includen-
tibus bonitates et perfectiones, illius et potestate necessario amantem a Deo, et
a nobis deum adorantem adoratione latius, ut docet D. Thoms. hic art. 2.^o in Argo-
to 5.^o dicitur. Unde sicut ista oppositio absolute scilicet relatio est Divina essentia
propter inclusionem essentia in relationibus ita similitudo propter eandem rationem debet abso-
lute ista scilicet relatio Divina est perfectio et hoc dicitur satis aperte ex 6.^o
Sensu generali 55.^o 1.^o Obiicitur eademque Unas substantiarum in tribus
substantiis unitatem propter Unionem; similitudinem propter perfectiones Subsistentiarum
in sententia manum Philologorum Subsistentiarum Unas Relationes sunt.

2.^o Supponendum
est quoniam Divinas simul sunt in esse alia perfectiones, quæ quilibet illarum secun-
cepta dicitur hoc ex 6.^o Dicitur Salotano in perfectione fidelis et dicitur. Trinitas

nec unquam in singularibus, quia in omnibus nec unquam in omnibus quae in sin-
 gulis proprie manet. Oratio est etiam ex simbolo sancti Athanasii, in hac sententia
inhibi manus aut manus Ceterum nota qd perfectio et equalitas reperita in crea-
turas bonas et precise in essentia et magnitudine ab eo bono, s. etiam in bono
perfectiores ad alios, q. d. et sic absolute dicuntur boni simul pro-
nas, n. ee aliquid maius, minus aut perfectius, quae duas causas, s. ista
locutus est. Omnino falsa signum est equalitas in perfectione et solutio
n. in q. partibus relatis. Sequitur q. d. s. omnes perfectiores relatis bonis con-
stituuntur: q. d. debeat intelli in huiusmodi sensu.

3.° Notandum e bonitate seu
 perfectione seu duplice, morale bonae et altitae de genere aut p. mai e ipm
 rectitudo bonitatis quae bonum naturae bonum, et sic n. multo perfectior.
 Divinus prout deinde de ista n. creditur quod praesens, perfectione q. d.
 a de genere entis dupl. modo accipi solet. 1.° existit in eo q. n. habet q.
 q. sibi conveniens e ad integritate, et de ista bonitate dicitur q. integritate
 te, quae istae bonitas transcendentalis appellari debet n. creditur difficultas,
 q. d. perfectio dicitur q. integritate dicitur ordinis relationibus quomodo e. q. d.
 dicitur. 2.° modo acquisita bonitas ingenue entis q. perfectione sig. gl. dicitur
 quae dicitur res simplici estimabile, et ista appellatur bonitas, s. q. d. perfectio
 simplicitate, et in hac acceptione creditur difficultas. — et q. d. bo-
 nitatis omnium seu integritate accepta reperiri possit sine bonitate sig. gl. dicitur
 dicitur dicitur dari in sentia a existente peccatum omnium dicitur in po-
 sitione; peccatum quidem in hac sentia e bonum et perfectum dicitur bonitatem
 q. integritate siquidem dicitur dest. ex his quae sibi debent, q. d. habent sui-
 et essentiae suas q. d. perfectiores, et tamen n. habet bonitatem simplicitate dicitur: q.
 it ista bonitas n. potest separari ab illa venetamen extra.

4.° Notandum e bon
 Caritatis dicitur ee perfectione relatione, et dicitur perfectione relatis q. d.
 tio relationis e illa, quae de facto dicitur relationibus. Divinus de quibus dicitur
 res negat qd fortissime perfectio sit ratione essentiae dicitur perfectionis ab
 solute: perfectio relatis e perfectio distincta a perfectione absoluta de quibus
 dicitur dicitur relationi in sensu formae. Unde n. dubitamus an ea e dicitur dicitur
 dicitur dicitur perfectio relationis, qd est certum supponimus q. d. an de be. perfectio
 relatis sicut solet dicitur dicitur in tractatu de voluntate Dei. —
 suppositis circa praesentia dicitur dicitur duplex e sentia. 1.° e. q. d. bonitas

Nostra Dico

Dicendum e relationes Divinas u gaudere perfectione nec bonitate. Relativas
relativas s^o omnes perfectiones in eis repositas et de linea absoluta ac grada
nulas supradese perfectiones essentis Divinis. g^o d^o Dico ex d. Augusti
de Trinitate dicente: filius ex ingenio eade magnitudine, qua Pater e ma-
gnus dicitur idem Pater. S de trinitate Cap. 8. magnus Pater magnus
filius magnus spiritus Sanctus, u tamy tres magni, s^o unus magnus: Do-
mus Pa^r, bonus filius bonus spiritus sanc^t, u tamy tres boni, s^o unus
bonus; s^o magnitudo e perfectio absoluta spectans relativibus ratione esse
ut dicitur Aug. Ut docet d. Thomas q. 42 ar. 2^o ubi sic habet:

magnitudo autem in Divinis significat perfectionem suam et adveniens g^o dicit
q. ex Aug. in agerita in relationibus Divinis aliqua perfectio relativibus. Do-
ctat etiam Dico ex Anglica conceptione q. 2^a de g^o dicit ar. 4^o ad 1^{am} Pater sicut
unitas in Pate et filio in filio sunt una essentia ita et sunt una dignitas
et una bonitas: q. ex illius mente e nostra Dico.

2^o Partita ratione di-

visis relationibus et dicitur magnitudo bonitas seu perfectio ratione sui si-
ne ex illi generationis respectu relativi s^o partem ratione essentis in illis
includit: q. in relationibus Divinis nequeita aliqua perfectio bonitas
aut magnitudo de linea relativi g^o dicitur un si aliqua perfectio essentis
relationibus ratione sui multiplicata ad multiplicaciones relativorum; s^o hoc
admiri u potest: q. 2^a maior g^o dicitur solus e multiplicati ad multu
multiplicaciones relativorum, q. d^o dicitur illis ex illi g^o dicitur respectu; et hoc a priori
quod in multiplicati in deus eternitas, immensitas, sapientia, et re-
liquis perfectiones absolute nulla alia assignari potest nisi q. h^o omnia
inveniunt ratione sui g^o dicitur respectu; s^o solus ratione essentis Divinis: q. Pater
e ma. falsitas autem minoris sic g^o dicitur, filius e magnus eade, su-
mero magnitudine, qua Pater e magnus, et idem in tres s^o unus mag-
nus; s^o magnitudo seu perfectio si multiplicata ad multiplicaciones pro-
namy in e eade numero in Pate et filio et g^o dicitur: q. mi. admitti in
potest ma. e d. Augusti. et etiam istas ex d. Thoma ubi supra dicente, magni-
tudo significat perfectionem suam, et adveniens g^o dicitur; s^o q. adveniens g^o dicitur

e ideo numero in Patre et filio ut pote generatus, absolutus, et mane gē.

Respondetur 1.º qd si relationes gē.
 ut perfectiones reales distinctas a perfectione essentis, non sequitur perfectiones mul-
 tiplicari in Deo ad multiplicationem relationum; q.º Cuius perfectio non exprimitur per
 ordinem ad tantum; s.º desumata a fundamento qd est unus et ideo; ideo talis per-
 fectio realis relativa non multiplicatur =

Respondetur 2.º qd si per-
 fectio existat in forma inveniendi alteri, ut realis perfectio sit expositio distin-
 ctiones reales a suo perfectibili; Cuius autem relationes Deique indistinguan-
 tur realiter a personis, illas distinctas, ideo est qd non sunt perfectiones reales
 s.º tantum rationis; ad quod loquuntur perfectiones, talis perfectio non multi-
 plicatur realiter in Deo.

Nullatenus ex his arguitur 1.º q.º si semel re-
 lationes dicantur perfectiones, quasi ista, non desumata per se ordinem ad tantum
 s.º ad fundamentum devent multiplicari ad multiplicationem relationum; qd
 constat 1.º in divinis relationibus in quibus ratio hypostasis non desumitur
 per ordinem ad tantum, seu correlativum; s.º per se ordinem ad personam; et ta-
 men hypostasis seu personam multiplicatur ad multiplicationem relationum, ut in-
 venitur personarum; q.º si semel perfectio relationum relativa est devent ad mul-
 tiplicationem illorum multiplicari =

2.º e contra qd Patris-
 mus 1.º q.º sit perfectio relativa sit desumata per se ordinem ad fundamentum devent
 imbecilli et ad equum connecti Cuius conceptu ad ipsum Patris-
 mus non pertinet ad conceptum differentialem illius; s.º non alia ratione Patris-
 mus sit conceptus formae hypostaticae est realis distinctio a filiatione et cuius illa in com-
 positione in eadem persona nisi qd sit non exprimat conceptum referentem illi
 tamen imbecilli Cuius illos connectitur: q.º 1.º

Necessitas arguit 2.º q.º Cuius
 indistinctio realis stat realis perfectio tanta quae forma inveniendi alteri.
 1.º Q.º qd dicitur ans 1.º attributa Deique indistinctio realis ab essentia
 et relationibus; s.º attributa in se omnia sentia afferunt perfectio-
 nes reales essentis Deique et relationibus; q.º alias ex non convenientia ali-
 cuius attributi ut q.º Sapientis non argueretur Carentia aliter perfectio-
 reali: q.º Verum est ans. = 2.º q.º non argueretur maior distinctio
 inter perfectum et perfectibile, quae inter habens et habitum; s.º sine distin-
 ctione reali essentis a relationibus ut dicitur realiter habens relationes.
 q.º si relationes dicantur perfectiones, sine distinctio realis ab his qd et quibus

habet persona dicente realiter perfecta Unde aliud e' qd' defectio realis sit : aliud vero qd' distinctio sit realis, ^{1^a} et verum casu quo relationes dicuntur defectioes; 2^a autem e' falsus, q' solus requiritur in defectiois, et defectioes q' informaciones, et oppositiones, secus vero q' omnimoda significitates, qd' a simili certum in quolibet attributo, siquidem de bono n' certificata defectioes reales ad essentialia. Ly reales casuendo superius aditas, n' vero super additiones, qd' e' idem ac dicere defectio abitalio. certum realis certum additio n' e' realis, s' rationis sic similita in parte uti si' relas dicit defectioes.

3^o g' b' h' d' n' o. n' o. n' o. defecti' et defectibilis. Ut n' e' et absoluta: q' n' potest dici aliqua defectio relativa. g' b' h' a' n' s' n' o. n' o. defecti' et defectibilis in n' a' substantiali' d' e' g' n' a' t' a' et accidentibus aut quasi accidentibus illius; s' d' in his omnibus n' o. n' o. defectiois, et defectibilis e' absoluta: q' d' n' i' g' b' h' a' t' a' quoad n' a' q' n' a' substantialis d' e' i' t' a' defecta quatenus habet suas rationes, fontes, et modus essendi sibi deiventibus et nonis; s' d' h' e' r' a' s' ut in ordine aut quasi ordine ad ipsas n' a' s' q' d' e' t' absoluta et ad se: quoad proprietates g' b' h' a' t' a' n' a' s' proprietates. Vel accidentia aut quasi accidentia in t' a' h' e' d' i' c' u' n' t' defectioes in quantum habet eundem modum e' n' d' i' q' u' y' n' a' s' i' s' s' i' t' q' u' y' p' e' n' t' i' p' r' a' n' a' s' cuius sunt defectioes, s' d' h' e' r' a' s' e' absoluta s' u' s' i' t' i' n' ordine aut quasi ordine ad ipsas n' a' s' ac g' i' n' d' e' i' n' ordine ad subty' secundum se inspectus, e' y' r' e' l' a' t' i' b' u' s' U' t' t' a' l' e' d' i' c' a' t' i' n' ordine ad subty' s' d' ad t' u' y' sub qua' r' a' o' n' e' t' u' i' q' d' e' y' q' p' r' i' u' s'.

Nota qd' si accidentia seu proprietates actibus considerentur in ordine ad sua specificata, in qua pars n' videtur dicere ordinem ad subty' s' d' solus ad obty'; adue' q' u' t' s' i' c' d' i' c' e' n' d' u' s' e' d' i' c' e' r' e' defectioes absolute in ordine ad se; t' u' y' q' d' h' a' b' e' n' t' m' o' d' u' s' e' s' s' e' n' d' i' s' i' b' i' d' e' i' v' e' n' t' i' b' u' s' t' u' y' e' t' i' a' q' d' s' o' l' u' s' a' e' s' p' i' c' i' u' n' t' o' b' i' t' a' t' r' a' n' s' c' e' n' d' e' n' t' i' a' l' i' t' a' t' e' t' e' y' o' r' d' o' t' r' a' n' s' c' e' n' d' e' n' t' i' a' l' i' s' U' t' t' h' a' p' o' s' i' t' i' b' u' s' g' e' n' e' r' a' l' i' t' a' t' i' a' b' s' o' l' u' t' u' s' s' i' t' e' t' a' d' s' e' s' i' c' u' t' i' s' t' e' e' a' d' t' u' y' h' i' n' e' g' b' o' s' i' t' C' u' y' o' r' d' o' t' r' a' n' s' c' e' n' d' e' n' t' i' a' l' i' s'

discrimine in ipsos ordines respectus q' ut dicitur dicitur g' b' h' a' t' a' n' o' g' a' t' s' u' b' t' y' g' e' n' e' r' a' l' i' t' a' t' i' s' t' r' a' n' s' i' t' s' u' b' t' y' a' d' t' u' y' s' e' c' u' n' d' u' m' t' r' a' n' s' c' e' n' d' e' n' t' i' a' l' i' s' ac g' i' n' d' e' s' i' s' t' i' t' i' n' s' e' e' t' i' n' o' r' d' i' n' e' a' d' s' u' b' t' y' = = E' x' q' u' i' b' u' s' i' s' t' e' f' o' r' m' a' t' i' s' e' t' o' p' i' s' s' i' m' u' s' O' m' n' i' s' d' e' f' e' c' t' i' o' q' u' y' s' i' t' g' e' n' e' r' a' l' i' s' s' u' m' i' t' a' q' o' r' d' i' n' e' a' a' d' s' u' b' t' y' q' d' s' i' c' a' t' e' t' a' b' s' o' l' u' t' i' n' o' r' d' i' n' e' a' d' a' l' i' u' d' ; s' d' r' e' l' a' t' i' o' n' e' s' d' i' v' i' s' e' c' u' n' d' u' m' f' o' n' t' e' s'

rationem respiciant subty, aut quasi subty p^ota se, 3^o in ordine ad t^ony: g^o omni
 p^ofectio relati e absoluta.

Ofiamate. Unusq^oq^o infans e p^ofectus in quibus e in actu exist^o
 ty, dicit ordinem p^oacti^ony ad illas; s. relationes dicit ex sua p^oacti^ony rati^o
 one n^o expriment ee in actu existenti^o, s. dicit ordinem p^oacti^ony ad
 illas; g^o d. ma. e d. Phy. l. g. q. 5. art. 1. in tantum e autem p^ofectus unus
qd^o in quantum e in actu: g^o baxa e ma. in. autem p^oacti^ony, relationes
dicit. ex sua peculiari ratione dicit vel explicant ordinem ad t^ony;
 3^o ordo ad terminum distinguitur virtualiter et formaliter ab actu
 existenti^o p^o rationem et ab ordine ad illas, quos supponimus
 esse unum in diuinitate: g^o relationes dicitur ex suo conceptu
 formali nec expriment esse in actu existenti^o, nec
 dicunt ordinem ad illas.

3^o dicit ad rationem p^ofecti et p^ofectionis suffi
 at qd^o hoc illa, que p^ofecta dicitur habeat integritatem in sua ratione formali, et ita quibus rati^o
 formali siue absoluta, siue relativa, si sit integra in se ipsa exit coipso p^ofecto.

R^o integritatem n^o sufficere ad p^ofectionem simpliciter dicitur, nisi ibi addatur
 do ad existentiam, ut dicitur in creaturis possibilibus, et mathematicis, que ca
 rent p^ofectione, quibus habeant integritatem in sua ratione formali, et ideo creatur^o
 et sint obty in actu diuini, nequaquam alium voluntatis, q^o n^o dicunt ordinem p^oacti
 cum ad suas existentias, agende nec sunt p^ofecta nec bonas; Cui autem relati^o
 realis, secundum conceptum explicatum tota sit ad t^ony, a quo existentiam n^o habet,
 prescindit rati^o ab ordine p^oacti^ony ad existentiam, ac p^oinde n^o dicit p^ofectionem
 dicit integritatem in sua ratione formali.

Nec obest si dicitur ee relati^o e ad aliud
 se habere, 3^o ee e existentia: g^o existentia relati^o e in ordine ad t^ony, p^ocon
 de sicut a potest p^oindere a neglectione termini, sic nec ab existentia, et su
 quanta nec a p^ofectione — — — R^o ex d. Phy. in l. d. dist. 33

g. l. art. 1^o ad 2^o dicitur, quando dicitur ad aliquid sunt, quorum ee e
 ad aliud se habere, intelligitur de ee, q^o e quidditas rei, n^o bene de ee, q^o e actio
 essentis; hoc unum ee (sit existentia) habet relati^o ex his, que causat essas in
 re, secus q^o ee n^o refertur ad aliud, 3^o ad subty. ex qua Ratione dicitur
 Constat qd^o ee essentis, seu quidditatis relati^o sit ad aliud se habere, Ceterum
 neg. existentia relati^o, nec neglectione existentis e p^o ordinem ad t^ony, s^o p^o ex
 illis ad subty; idem dicitur de p^ofectione.

Ultimo probat hōstia Dīo ab inveniēti si relāo ex suo Deo
 quā dicat pfectiōes, sequenti qd aliqua pfectio relatiōa est in una psona quā n̄ est
 in alia; et etiā sequenti, qd psona dicitur n̄ esse omnino equalis; Insequens quāo om
 nes partes e falsus: qd et ante, sequenti quāo 1^a partes e certa, qd filio n̄ dicitur
 Patris, nec Patris filio: qd Patris n̄ dicitur pfectio relatiōa filii nec filio pfectio relati
 ois Patris. quāo 2^a etiā partes dicit, qd ea quae eae habent pfectiōes essentialita
 et quasi specificē distinctiōis necessario separata int̄ se ut excedunt eae excessu; qd et alit
 Philosophus d. Metaphisicis species sunt sicut numeri, quāoqz unus excedit p̄ excedit
 in ad alit p̄cedente int̄ numeros, nulla equalitas in pfectione potest reperiri p̄. Co
 ipso qd Patris sit pfectio relatiōa realita distincta a filiatione, essentialit̄ et quasi
 specificē distinctiōis a pfectione filiationis: qd n̄ possunt eae omnino equalis nec su
 ma filii cui dicitur equalitas in pfectione subsistere valens, falsitas autem Insequenti
 probat, qd dicitur ex psonis sanctissimae trinitatis e summe pfecta: qd n̄ potest illi deficere
 in aliqua pfectio: probat hōstia de ratione summi pfecti e dicere solita omnes pfectio
 nes simplicit̄ simpliciter, seu quae in suo conceptu sibi nullas dicit imperfectiones, si si
 xima pfectiones dicit talis pfectio e. q. Patris dicitur deficere filio, si quidam in isto
 solita n̄ continetur, qd Patris dicitur filio omnia p̄ se dicitur: qd et.

Respondēdis

non soluti summas equalitates p̄cedentes imperfectione per hoc qd habet summas
 pfectiōes absolute et relatiōas, quae possunt haberi in a utraque psona divina non
 potest habere pfectiōes relatiōas alterius psonae sequenti illas excludit

1^a Insuper insensibile e una psona dicere summas pfectiōes, si
 simul dea repugnantia ad obtinendā pfectiōes alterius psonae. qd autē solū
 ante dicit, qd tunc casus verificaret qd in psona deficeret pfectio alterius
 de qua pfectiōe inquitur ante pfectio involvunt aliquas imperfectiones, vel
 nullas. Si 1^a repugnat Deo; Si 2^a qd pfectio summi psonae n̄ est summa
 pfectio, immo est imperfectio, qd pfectio, quae opposita summi pfectioni pfectio
 n̄ e, s. imperfectio

2^a Dicitur esto Patris n̄ habeat pfectiōes relatiōas filii solita
 (Cui n̄ habeat ipsas filiationes solita) habet tamen pfectiōes relatiōas filii
 eminenti, qd sufficit ut nullo modo Patris possit dici imperfectus, immo summe
 pfectus; ad cuius modum quo dicitur d. summe pfectus: separata ad creaturas,
 qd quādo n̄ dicitur pfectiōes illarum solita dicitur tamen eminenti.

3^a Insuper

e implicat dicitur tamen pfectiōes relatiōas filii eminenti quā dicitur in dicitur

Divus absolutus est, sicut non Divus; Connotatus vero et relatus Paternitas sicut
 ad generationem filii, et Paternitas et filiatione ad generationem Spiritus sancti.
 Unde si Divus Trinitas, quas secunditas Summa in vero exprimitur per
 perfectiones absolutas Divine essentiae, quae se identificat, dicitur Unica et
 simplex Divina, quae habet enim persona gaudet plenitudine essendi habetque
 sibi immanitatem essentiae Divinae, quatenus exigentes ad in tribus
 et sic de Spiritu Sancto dicitur quod accipit naturam Trinitatis, hinc
 utique et in tribus Unde sequitur, quod Unaqueque persona sit tres personae simul
 et quod Unaqueque. Illius sit secunda ad se immanitatem et gaudendum; et
 in hoc casu imbuta Connotatus requisitus ad fecunditatem, exaccen-
 datur, quod in se immanitatem omnibus personis, si autem sit Trinitas, quas se-
 cunditas Summa ex parte obliqua, quae sit immanitatem exprimitur effectio
 aliqua nec absoluta nec relativa. Cuius distinctio perfectione absolute
 si sitque exprimitur tunc, requisitus quibus est ad Trinitatem, et fecun-
 ditatem exaccendatur, quo differente illa una Summa perfecta in gaudet
 in exercitium actuale. Communiter, et generationis.

B. Regibus
 fecunditas Dei ad intra deficeret, si Deum esset finis, quod Trinitas pro
 naturae ex se et propria linea. De quo dicitur id ex cuius defectu
 arguitur aliqua imperfectio requiritur esse effectus ex se; si deficeret
 Trinitas generatur deficeret in Deo aliqua, immo Summa perfectio
 quae tenet illa.

Q. Quae autem negando dicitur ad generationem distinctio
 quo magis si arguat imperfectio a priori deo magis, sum vero a pos-
 teriori, nego magis. Clarum si effectio arguatur ex defectu
 illius posse deo magis. Sum vero ex defectu alterius posse magis
 cui illa nego magis, magis. Subdistinguitur et dicitur, quod a omne,
 in cuius defectu arguitur imperfectio debet deo esse effectus, quod
 tunc clarum in Creaturis possibilibus; ex defectu enim clarum immo
 Unius ex illis arguitur defectus, et destructio omni personae, quae ex
 hoc arguatur Creaturas possibilis dicitur ex se effectio; alias
 potest esse obitus voluntatis Divinae; quod arguitur omne falsum.
 Unde sicut ex defectu Creaturas possibilis a posteriori arguitur de-
 fectus, qui omnino essentialiter connexa Cuiuslibet, ita ex spec-
 tu relatus arguitur a posteriori defectus effectio in essentia

relaciones Carentia earum est mala in q^a relaciones forlita bonis forlita, s^o q^a
deficiet Deo bonitas et defectio fecunditatis ad infra, quay arguunt in
ferat existentia ipsarum, zelationum.

Uterum replicabis. Relaciones sing^l forlita et insualitine
defectiones n^o dicunt: q^a in sua linea dicunt forlita defectiones gater stia, q^a
intra defectus et defectus n^o videtur exoptabile mediis. S^o negati stia
q^a intra defectus et imperfectus probatib^e data medius est n^o defectus, (Carentia
imperfectus stia dicitur et negati b^e accepit. Unde ex quo relaciones in sua
linea defectio n^o dicunt n^o arguit dicere defectio, s^o salu^o n^o defectio
ad q^d sufficiens est exigere transcendere a sua essentia et omni g^o dicitur absolute
Dei.

Arg^o 2^o. Omnia personalitas dicit defectio; Omnia personalitas est ides ac
relao: q^a relao d^o m^o infra g^oant Thomist^o ascendentes relaciones ut
ab essentia distinctas est forlita distinctas g^osony earum) sedere subsistentey
et indomunicabiles alteri. ma. in qua est difficultas g^oant. 1^o personalitas dicitur
si distincta ab essentia dicitur eming^o personalitates creatas: q^a dicit defectio
distas a defectio essentis g^oant. 2^o personalitas creatas ex g^oant regne dicit
et arguunt defectio; s^o q^d dicit et arguunt defectio. Thineci neguit emine
nt^o in eo q^d ex sua ratione forlita defectio n^o dicit: q^a d^o m^o dicit creatas et
ma. Istas, t^u q^a personalitas creatas est modus absolutus substantialis g^osony
ma: t^u q^a d^o m^o dicit creatas, long^o subsistenti g^oant independenty.

2^o g^oant ma. q^d suplet defectus dicentis defectio
neg^o neguit eay n^o g^oant ex g^oant regne; s^o personalitas dicitur, ut dicitur
ab essentia suplet defectus subsistenti creatas, et loco illius sedet subsistenti
humanitates, et patet in subsistenti dicit. q^a d^o m^o dicit creatas = 3^o si
n^o daretur in dicit. m^o dicit dicit personalitas eius dicit defectio
ab essentis defectio distinctas; s^o personalitas dicitur Deo ut trino n^o dicit
a^o personalitate Deo ut uno dicit: q^a d^o m^o dicit creatas = 4^o personalitas
ua dicitur sanctificat dicit personalitate dicit tenet g^oant Thomis
tary sentia; s^o eo ipso dicit dicit defectio ex g^oant linea: q^a d^o m^o dicit creatas
g^oant m^o dicit sanctificat dicit dicit dicit, sanctus, et obty g^oant dicit
tionis amicitias Dei; s^o hi defectus nequeunt prestari a forma n^o dicit
defectio: alias, et sunt defectio n^o dicit: q^a d^o m^o dicit creatas.

titua tota g^oant dicit sentia, ad illud Respondere g^oant mag^o

ad 1^{am} p^{ar}tem omnia solutione quae habuit illius. Quod frequenter ad dicta
 naturam de in casuone distinguo ans. Dicitur eminentia personalitate creatae
 ratione impliciti peccati ans, ratione expliciti nego ans et dicitur. sicut enim
 in immuni Theologorum sententia creatura subsistentia, et si absoluta eminentia dicitur.
 in personalitate divina, quae apud omnes non absoluta, sed relativa est, ita personalitas
 creaturae ut perfectiones dicat potest eminentia dicitur in personalitate divina perfectio
 nes non experimente. Et ratio est quod personalitas divina dicitur eminentia, hoc id
 quod est absolutum, quae id quod perfectio est in personalitate creaturae, non ratione sui, seu generis
 minus hoc experimente et suppositandi, sed ratione subsistentiae absolute
 latis, quae includit, et cuius hinc in divinis perfectiones importet potest ratione
 illius in personalitate inclusit supplet quod perfectio est absolutum est in pro
 nalitate creaturae.

Per quod patet ad 2^{am} p^{ar}tem verum enim est personalitates divinas su
 plere effectus bonos subsistentis creaturae; ab aliis hoc exerceat ratione subsistentis
 absolute inclusit in personalitate verbi: quod est perfectio in subsisten
 tia creaturae supplet a personalitate verbi non ratione expressi, sed ratione impliciti
 tatis, quod eadem personalitas verbi, et supplet vires subsistentis creaturae in hoc quod
 terminare naturam; et simul dicitur eminentia perfectiones ipsius subsistentis ab
 te bonis et aliis, sicutque terminat naturam ratione sui et secundum species veritatis
 explicitis in quo nulla perfectio explicata, sed potius affectione praesentat:
 potentia autem eminentialis non ducunt ex ratione veritatis expliciti, sed ratio
 ne naturae divinae et subsistentia absolute, quae transcendentia includit
 videtur. *Secundum Thomam 2^o dicitur. 7 ubi hanc solutionem obtine
 respondent.*

Si dicas dicitur eminentialis perfectiones est perfectio: quod sicut dicitur
 ut personalitas divina. *Deinde dicitur. 2^o quod perfectio ex
 parte rei dicitur, quae est ratio solius dicitur perfectiones; secus autem ex
 parte ipsius dicitur, sicut ipsius personalitatis. Optime quippe intelli
 gitur illud quod ex se et propria linea dicitur perfectiones illas eminentia dicitur
 et dicitur ad alias lineas includit in se per modum transcendentis,
 sicut ostendit intelligitur relative propria linea dicitur eminentia
 absolute.*

Ad 3^{am} Responsum. et admira mihi. nego dicitur, ratio est quod tunc casus
 subsistentia illa absolute foret, quod est adesse eminentes absolute et
 sequens perfectiones, quae in absolute dicitur, modo autem personalitates

relativè sunt, id est nihil autunt absolute, nec perfectiones. Nec ex hoc inferas personalitates de facto Deo convenientes, de terminis. Ad rationem de quibus personalitas unica admittit, ad hoc enim sufficiens est quod personalitates relative quæ nunc de facto in Deo dantur habeant identitates, quod perfectionis in sua Divina, et est in illa personalitate, si daretur.

Ad 1^{am} distinctionem magis sanctificat immediate et ratione sui magis. Immediate et ratione sui magis in seipso. Sed non magis sub distinctione, et magis magis. ex hoc enim videtur in seipso personalitates Deum magis esse perfectiones, in autem magis explicite importare, quod non sanctificat secundum id quod explicite dicit, sed secundum illud quod implicite dicitur.

Dicitur et sententia plurimibus plerumque Thomistarum personalitates Deum et a sua distinctas, et secundum suam formam Deum magis explicite sanctificare immediate humanitates; sed magis importat perfectionem ratione sui et quod explicite. 1^o autem sententia. Ita dicitur a magis. a 1^o Thoma nostro Cabana dicit quod non inferioris naturæ thomistis. — Dicitur Regius ad illud. Sed quod. 1^o de gratia dicit admittendo probabilitatem illius sententia non pundo tamquam esse probabilem in nostra doctrina, et certe quidem intelligitur significari ex una parte personalitates perfectiones indicare, et ex altera sanctificare immediate humanitates, quod hac ratione vincitur effectus formalis formæ suam immediate et immediate est ex parte secunda ipsa forma communicata; sed forma communicata est personalitas non est ratione sui perfectio. 1^o effectus immediate et immediate communicata non est perfectio, tunc sic, sed hic effectus est sanctitas humanitatis. 2^o est sanctitas humanitatis non est perfectio, personalitas est communicata tunc est ratione sui est perfectio, quod sit de hoc.

Ad 2^{am} distinguendo magis sanctificat humanitates immediate ratione illius quod magis, ratione ipsius in seipso magis et magis magis. nam, et forma, quæ sanctificat in hac sententia sit ratio autem sui quia ista forma sanctificat non est id quod significat, sed quod communicat in illa, ad quod sufficit, quod ratio quæ sanctificat in se implicite perfectionis est.

Si dicatur hoc non est admittere illam sententiam probabilem, quod illius auctores non negant humanitates sanctificari a ratione ratione magis dicitur, immo hoc est quod dicunt, ab aliis et a sua, sed a ratione immediate sanctificari. — Ad quod de sua Divina dupliciter loqui potest: 1^o secundum quod modum magis intelligitur perfectio Dei; 2^o secundum quod modum transiens in illam perfectio ipsarum relationum. si 1^o modo secundum

explicite et ab
sententia distincti-
gula

illay dicit q. ad eam ordinem practicum et expressum, et quod sic Cuius existentia
 una sit unica, illa q. absoluta n. potest multiplicari talia existentia ma-
 nente multiplicata; si potest sumi ut e. scilicet unitatis, quod oppositum
 hinc, q. qd e. idem ens quod e. idem res, et quod sic dequalibet res realiter
 distincta ab alia verificata qd sit ens superius q. ac; unde Cuius propria realis
 distinguantur inter se dequalibet q. illarum verificata q. e. unitas quod oppositum hinc
 Vere et proprie et antecedenti ad Veritatem inter idem e. qd ens in hac ques-
 tione potest verificari de essentia Divina n. solus, s. una dequalibet persona
 divina; relatione Certam quod sic tale ens nec dicitur existentia, nec ordinem
 ad illay, s. e. Vera Capacitas ad existendum sine existentia propria sine alia
 quibus suppositis.

R. negando ans. ad pbationem Vera ma. nego mi. ad eam
 pbationem nego ans. et iterum nego ans. 2. ad illius pbationem Vera ma. disti-
 guo mi. dicit ad ens aliquam unitatem superius modo de seu qualitate gen-
 derit ad existentiam Vera mi. adit aliquam unitatem quod hoc nomine expre-
 sionis, l. supra p. essentia radicantem et exigentem existentiam nego mi. et eodem
 modo solvitur explicat sequitur. nos quidem eorum modo pbationem de sum-
 mo ente ac de summo bono et effectu si hanc in rigore sumatur; ac p. inde,
 sicut n. potest dari summa bonum summa q. effectus, Cui possit super adit, l. Cui
 deficere possit aliqua bonitas, aliqua de effectu q. sequentia ac summa adit
 e. l. q. ut supponit, 2. q. d. hanc et effectu, Cui deficit aliqua effectus et
 bonum et effectu Cui aliquo effectu ac p. inde n. e. summa q. summa in
 a. effectus et illay ac infinitum et infinitum in qualibet linea e. ultra qd
 n. potest pbari qd in p. genti in Verificata significat super adit aliquam effectus
 Ita sumit hanc dicitur de rebus rationem

no. q. Cui nomen est in rigore super dicit, l. Connotat existentiam ob ista
 Divina sit unica n. potest Regi summa ens quod dicitur summa Innotat
 tentis, ac p. inde p. finita; Cui autem super infinitas Connotationes existentis
 n. possit adit aliqua connotatio, alias infinita n. est, unde e. qd summa ens
 nec possit deficere nec possit dari effectus formalis unitatis. ens autem super q.
 quiditate, seu quod e. idem ac res p. indit ab omni existentia p. indit, ac omni
 effectus, quod ut ostendit ex dictis sumit ab existentia, l. ab ordine ergo dicitur
 ac p. inde potest e. summa ens p. indit a relationibus et ite possit illi
 facere aliquam realitatem, res, l. quiditate, q. q. hoc n. alio modo intelligitur
 res habentem e. hanc independentem a Veritatem ipse ad Vera

de relationibus, eorum sint modi essentis. Dicitur, res, realiter in se distinctae, sed
dicantur oppositae, eorum nihil.

Dicitur de eo, quod a nobis dicitur, et dicitur de veritate
sequitur. Dicitur, et summus bonus, et perfectus, quod ad relationes, et ad se ipse
dicantur. Veritates, et perfectiones illarum, adant essentis. Dicitur, et hoc est quod investi-
gimus. Veritate: 1. Dicitur, sequela probatur ad dictum. Istae relationes, et res, et enti-
tates, quae opponuntur nihilis, eorum, supradunt. Deo, etiam, si Deus sit summus, et
perfectus, et gratia ad illas: 2. Dicitur, Omnia probatur in minus. Deus, quod ad rela-
tiones, et summa res, summa, entitas, quae opponitur nihilis, quae, ut summus bonus,
et perfectus, et etiam, si in tali gratia, Deus sit summa res, relationes, Dicitur, res sunt,
et tribuntur deo, effectus, potest, rei: 3. Dicitur, quod.

Ad notandum sequelas ad
probatur. Dicitur, autem, et nego. Istae, ad illius probatur, distinguo. Mas, non minus. De-
us, et summa res, a seipso, et in omni linea, quae, sit summa, bonus, et perfectus,
nego. Mas, et summa res, in linea absoluta, et in linea essentis, et attributorum
Dicitur, mas, et in, et nego. Istae, dicitur, enim, veritas, et Deus, quod ad
relationes, et summa, res, summa, entitas, quae opponitur nihilis, et tamen ab-
solute, et in omni linea, huius absoluta, quae, relativa; 3. in linea absoluta
quod, probatur, res, ambit, et transcendit, omnes, lineas.

Dicitur, et, potest, dicitur, quod
quod, quod ad relationes, et summa, bonus, a seipso, absolute, in linea, bonitate, rela-
tiva, patet. Ita, enim, ex dictis, huius, quod, Deus, quod ad attributa, et summa, bonus,
quod, quod bonitate, attributiva, et bonitate, lineae, essentis: 1. Dicitur, et. Ad, ne-
gandum, suppositum, Dicitur, quod, in dictis, sunt, quae, probatur, lineae, probatur, et
linea, essentis, alia, quam, probatur, attributiva, (huius), autem, ex dictis, et absolute,
alia, et linea, relativa: Deus, enim, quod, quod ad attributa, et summa, perfectus,
in linea, essentis, in dictis, in linea, attributiva, et probatur, quod, quod ad attributa,
(Probatur, eorum, absolute, sit, et absolute, absolute), dicitur, bonitate, et illas, supra-
dit, essentis, quod, bonitas, et perfectio, ambit, et transcendit, omnes, lineas, abso-
lutas, huius, essentis, quae, attributorum. Cuius, autem, sit, dicitur, ex dictis, in dictis, huius
hanc, probatur, omnia, bonitas, et perfectio, absolute, sit, sequitur, in, posse, hanc,
aliqua, bonitas, relativa; ideo, negandum, suppositum, bonitas, et perfectio,
essentis, et attributorum, et transcendat, quod, probatur, relationes, transcendit, rei,
in dictis, transcendit, rationis, quod, et sufficientis, ad hoc, et dicitur, bonum,
et perfectio, perfectione, relationis, in, autem, perfectione, relativa; quod, probatur, hanc

QUESTIO 2^a

Vide in
Maor Libry
1^o 3^o Dist. 17^a

VIRUM in Diuinis denr. tres existentia
Relatiua?

q. 10.

I. 1.

Status quaestionis aperiri et sententiae referuntur.

Ab aliis solet opponi ista questio his terminis. An Dniy Relationes gaudeant
existentia relatiua ratione distinctis ab existentia eorum et realita inter se?
S. Vitz. S. Hubus in idem Coincidit. q. Cuius intelligentia et ne confundamus
existentia absolutas Cuy existentia relatiua, supponimus ut certum apud
omnes, uno, latere excepto dari in Deo existentia Omnes et absolutas pro-
xi ad ipsas relatiuas; qd ostat clare 1.º ex illo Exodi 3.º ego sum qui sum
qui e misit me ad vos; 2.º hoc nomen qui e denotat existentia absolutam
et Omnes Cuy sit nomen essentiale: q.º 8.º = 2.º ab inuenient. si
in Deo n. daretur unica existentia absoluta et Omnis, sequeret qd ex fe-
fectibus naalibus possemus deducere in cognitione trinitatis existentia Dniy
et frequenter poset naaliter cognosci trinitas personarum. Inquam e abraduq.
et ans. sequela probata ex effectibus cognitionis cognoscitur naaliter Deus ut exis-
tens: q.º 8.º si Deus n. existit existentia absoluta et Omnis, 2.º relatiua ex his
posset cognosci naali lumine trinitas existentia Dniy et etiam personarum ga-
tet ista ita a paritate si in Deo n. daretur una Omnipotens absoluta et Om-
nis, 2.º tantum triplex relatiua, ex effectibus naalibus poset triplex Omnipotens
Cognosci, eod qd ex illis Cognoscitur Deus ut omnipotens: q.º 8.º = 3.º
q.º essentia Dei intellecta lumine perfecta p.º rationi ad relatiuas, immo iste a adu-
ctione et orat ex dictis, 2.º existentia maxima specie et entia Dniy q.º 8.º illo
exi. dati existentia absoluta et Omnis.

Deinde etiam supponendum e. ex dictis in
philosophia existentia distinguuntur realita ex se, q.º existit ac p.º inde posse
actuatiari quidam ^{Dei} et entia, q.º existit ac p.º inde posse
l.º ordinem dicit ad illas = etiam sciendum e. existentia, et ad eas
distingui realita in creatis subsistentia. e. quoniam ubi sunt dispositiones ad
et existentia in subsistentia recipiatur. quibus suppositis 2.º sententia affirmata
n. in Deo triplex existentia relatiua, ac p.º inde sicut p.º realitates essentia
inter se triplex realitas relatiua, ita q.º existentia essentia in Deo triplex

existente relativa, ita scilicet Suarez et alii 2^a e negant, quia tenentur
omnes Thomisti et etiam quos proximi Societatis, & Cui quibus.

255

¶ I

proponitur: Visio, et ab impugnationibus vindicatur.

Dicendum est in Divis in Acti simpliciter existentia relativa, s^c omnia, quae sunt in
Deo existere Unica et indivisibili existentia Divini et absoluta, hoc est expropiet
Angelici Magistris pluribus locis et quaeque q. 8. de god. art. 2^o. ad 11^{am} dicens
et alio modo modo e videndum quod aliud sit esse relative in Divis, et aliud esse
essentia. Deinde q. 2^o de god. art. 6 impugnat sententiam oppositam huiusmodi: in e
videndum quod aliquid absolute in Divis multiplicata, sicut quidam dicunt, quod indivi-
sum e duplex esse, scilicet essentiale, et personale; Omne enim esse in Divis essentiale e
nec persona e nisi quod esse essentia. quod autem d. In hoc loquatur de esse existentia, et deo
de esse essentia dicitur ex ipso in 1^o distinctione 33 q. 1^a art. 1^o ad 1^{am} Obi ergo quae
distinguit esse quod sit, seu hoc essentia et relationis, et esse quod e actus essentia, sicut
existentia hoc habet: et sic dico quod non oportet quod esse essentia dicitur sit ad aliud
se habere; q^o illud esse in quo habetur et essentia Unum significat ut esse quod e
actus essentia; et autem Unum in esse quod significat definitio rei; q^o alia ratio ha-
bitur, quae ad aliud refertur et alia ratio essentia. q^o Clarus: q^o ex d. In hoc
Omnia quae existunt in Deo Unica existentia absoluta et Divini gaudet

Deinde pro-

ba ad incombentem, quod sequitur ex opposita sententia si in Divis darentur tres existen-
tia relative distincta Unum ab existentia essentia, quae ut sopra dicitur absoluta e,
sequetur dari in Divis tres increatos et tres generos in solus adiective, s^c dicitur
substantive; hoc e Intra Ecclesiam in simbolo Arianum in hoc genero s^c Unus
generus, sicut non tres generi nec tres immensi, e Unus increatus et Unus
immensus; q^o D^o sequitur quod 2^o genero probatur si darentur in Deo tres exist-
entia relative necessario darentur admitti tres durationes; s^c ad omnes tribus
durationibus darent admitti tres generos in solus adiective, s^c dicitur substan-
tive: q^o D^o Intra. Dicitur q^o dicitur apud omnes in Divis aliud e quae duratio
s^c existentia rei in suo esse: q^o admisso diverso esse darent admitti diversa
duratio in suo esse ac prout diversa duratio. In autem in quo potest
esse aliqua difficultas probatur, q^o admitti in Divis tribus duratioibus darent
admitti tres generos, q^o dicitur duratio, e dicitur, e dicitur, e dicitur;
duras autem dicitur vice e dicitur nec dicitur ut ex se dicitur; s^c dicitur

tres substantias devent admitti tres personae in solis adiectiva, et etiam substantia
 1.^a 2.^a in parte multiplicatis formis et subiectis multiplicatis. Deinde substantia
 tribe; 3.^a substantia sicut supposita in diuis multiplicata, et alias forma illius de
 ti sicut personae et personae, quae etiam multiplicatae. 4.^a 5.^a ac primum eadem personae
 tate, quae dicimus dari in deo tres substantias, tria supposita, et tres personae,
 dicemus etiam dari tres personae, quae personae a traditione opposita illi
 simboli, quae est deus. sequela autem quoad 1.^{am} partem personae in deo dicitur
 increatae, 2.^a personae essentialis habet esse sine existentia, et non ab alio sicut a causa
 3.^a quilibet persona diuina habet esse sine existentia (sicut triplex est) et non ab
 alio sicut a causa: 4.^a quilibet persona diuina est increata: 5.^a in deo dicitur et personae
 esse tres increatae, quae etiam opposita illi in tres increatae, quae est deus.

Respondens 1.^{us} huic personae suae, in personae quod sit in diuis personae dicitur tres exist
 tentia, et tres diuisiones ex hoc non sequitur dari tres personae: 2.^a personae est
 personae seu attributus absolutus, secus vero existentia aut duratio, ac primum
 de consuetudine tota ratio, et inueniens a nobis adiectus.

1.^a 2.^a 3.^a personae
 1.^a ab existentia diuina non distinguitur, 2.^a modus illius datus et non deo quod
 distinguitur, 3.^a si personae est attributus absolutus etiam existentia, 4.^a datus
 quod distinguitur, cuius sit modus deus sequitur diuisiones personae, cuius est modus, ac
 primum si existentia est relativa, et personae relativa existit, et si personae absoluta
 etiam existentia existit. 2.^a personae nihil aliud est quam duratio esse di
 uini omnino immutabilis: 3.^a negatur, quod in personae diuina dicitur triplex
 personae omnino immutabilis, et quod non dicitur tres personae. 3.^a 4.^a
 ratio adequate diuisa in personae, et personae, 5.^a duratio diuina habet personae
 personae, cuius sit omnino immutabilis non est etiam, 6.^a personae, ac primum
 multiplicata duratio in diuis dicitur multiplicata personae. 7.^a
 multiplicata existentia in diuis debet ratio actus quae multiplicata, cuius ratio in
 sua actualitate consistens ipsius existentia designat; 8.^a multiplicata ratio
 ne actus quae immutabilis debet etiam multiplicata, et personae personae
 supra illas fundatur: 9.^a datus triplex existentia relative totidem personae personae
 admitti: 10.^a male asserit suae, ex multiplicata existentia et duratio
 non sequitur multiplicata personae.

Respondens 2.^{us} Cuius alius quod duratio distin
 guitur ab existentia personae durantes; ac primum ex multiplicata existentia personae

Dicitur existunt existentia absoluta: q.^o D.^a ma. q.^o 1.^o existentia e ultima
 actualitas et ultima terminus illius rei, quae terminat; 2.^o implicat eadem
 rei habere duas ultimas actualitates et duos ultimos terminos; q.^o = 2.^o
 q.^o 1.^o eadem ma. existere potest abstracte a creatis et in creatis dicitur in hoc q.^o
 e ponere rei in se, seu illas distinguere extra nihil; 3.^o entitas extra nihil q.^o
 sita non potest iterum extra nihil distinguere: q.^o D.^a = **Thesauri 1.^o**
 et simul q.^o 2.^o 2.^a Ma. q.^o unica existentia **est** sufficiens et tota
 et eius partes existant: i. q.^o etiam est sufficiens et existant essentia et rationes
 Dicitur. in q.^o 1.^o Ma. q.^o 1.^o Ma. et omnia, quae in ipso sunt unica existentia
 gaudent q.^o omnia ordinantur ad unam esse q.^o essentia et rationes Dicitur unica ens
 hinc obstruunt: q.^o D.^a; tunc etiam existentia Dicitur incorruptibile excedit existentiam creatis
 in seipso in significare et immutabile, si etiam in effectibus actuandi; 3.^o in creatis Uni-
 ca existentia est sufficiens et omnia, quae in ipso sunt existant: q.^o etiam in Dicitur su-
 ficiet unica existentia. = **Thesauri 2.^o** existere est actus conjugendi
 ut essentia; sicut inter se committuntur, sic essentia dicitur existere; 3.^o in Dicitur una
 supra habent eadem indivisibiles essentias; q.^o pariter habent eadem existentias; q.^o si-
 cut non multiplicat in se, q.^o est actus proprius inter omnes rationes Dicitur, ita in
 multiplicat existentia, q.^o est actus essentia. = **Thesauri 3.^o** omne q.^o ex sua ratione fa-
 li dicitur effectivum non est relativum, sed absolute et immune, agitur non multiplicat in
 Dicitur; 3.^o Dicitur existenti est deceptus effectivum, quod q.^o nulla effectio non habet ac-
 tualitatem existentiam; q.^o rationes Dicitur in q.^o existenti de linea relativa; 3.^o ex-
 tentia est existentia, absolute, quia; ex omni et sibi immuni ratione essentia.

§ 3.

Arguta in varia solvantur

Thesauri 1.^o specialiter Dicitur nostras rationes q.^o 1.^o in Dicitur existentia multiplicat utra
 a multiplicacione pronaturae q.^o rationes Dicitur habent q.^o existentias ens q.^o habent deo
 multiplicat existentia existentia in Dicitur q.^o in creatis non multiplicat; 3.^o omnia, quae in
 ipso sunt unica existentia gaudent; 3.^o quantis hoc est sit existentia in Dicitur
 multiplicat q.^o D.^a q.^o 1.^o Ma. etiam si omnia, quae in ipso substantia creatis sunt Uni-
 ca substantia subsistentia, in seipso in Dicitur q.^o in substantia absolute et immuni
 non multiplicat subsistentias relativas: q.^o pariter. = **Thesauri 2.^o** substantia est
 q.^o stat ex philosophia quasi ultima dispositio et plenitudo ad accipiendum, ex
 tiam; 3.^o ipse receptio debet multiplicari vasta multiplicacione ultimae dispositiois
 q.^o Dicitur data multiplex substantia debet multiplex existentia; 3.^o in Dicitur data
 unica substantia absolute et triplex relativa: q.^o ubi solidez existentia dicitur.

1^o moventis, cum ad unum quocumque modo ad istiusmodi
 modo dicitur deus ratione de quibus talis notatio patet existentia glo-
 laonis; si dicitur in se esse relativa, s. absoluta et sic et res existentia
 opponantur inter se in ipsa ratione existentia nullo modo oportet
 et hoc dicitur clarum 1^o q. 2^o existentia relationis creatae n. e. relativa
 s. absoluta et docet in 1^o q. 2^o de qua act. 1^o ad 12. existen-
 tia, quae dicitur relativa. Quaeque e. relativa ad hunc s. e. ad hunc ad
 subiectum: s. si in creatis n. e. ad hunc nec in deo e. ad hunc, et sic est
 absoluta. 2^o q. 2^o prorsus n. oportet in creatis q. 1^o in ipso mo-
 to creatis, quae e. existentia, quare sicut dicitur essentia e. de essentia
 Patris, qui opponit filio quae essentia opponit; sic valere existentia
 e. existentia Patris, quae ipse existentia opponit nec filio, nec eius
 existentia = 3^o multus existentia e. sedere quid dicitur
 extra nihil, s. in hoc mundo nihil despectibus potest imaginari
 p. manus propria existentia absoluta.

Quibus supposito dispensatis

dicitur in hoc qd. substantia creata nullo modo potest se relativa. Unde
 seip. dicitur se vera et absoluta; ac quia si ista multiplicata
 talis darentur in eodem ente s. se duas substantias absolute; in qua im-
 plicatio, sicut eorum implicat duplex existentia absoluta; ut
 dicitur hinc ex dictis in tractatu de existentia, hinc ex eo, qd. sicut in
 potest explicari, qd. 2^a existentia agit supra 1^a ita n. potest ex-
 plicari, qd. adit supra 1^a Secunda substantia. e. o. autem Cuius O-
 mnis substantia creata dicitur se absoluta, e. q. omnis substan-
 tia dicitur se substantialis; s. mala substantia creata potest se
 relativa; p. omnia eius substantia, quae adit istam idem quasi specifi-
 catibus nec actibus quare in essentia divina substantia relative
 assignat q. essentia divina e. summa fecunda et ratione huius fecundi-
 tatis e. potens communicari eodem numero emanans s. in hunc et voluntatis
 ac quia dicitur fundare et habere id qd. existit et talis munera existi-
 an. ad qd. requiruntur necessario distinctio inter principia quod est hinc qui

et frequenter deest habere in se principium qd est tunc qui; S. forma Subsistentis principium qd est Subsistentia: deest q. nra Dna habere plures Subsistentias distinctas. Subsistentes principium qd est tunc qui: et Cuiuslibet Subsistentis principium qd a termino qui si ponit oritur ex limitatione, ut potest cognoscens Deo restat et sit ex oppositione, et sic ex aliqua forma relata ex quibus omnibus sequitur necessarias esse eorum plures Subsistentias Relatas; Cuius igitur nulla Subsistentia Creatura potest immutari possit alteri communicari eadem numero manens, nec potest, nec potest habere plures Subsistentias Relatas; ac prout, si illi Subsistentia esset absolute, quas diximus implicare in eadem nra; si qd Sufficiens dicitur et disparitas.

Ad Thomam R. d. 1. q. 2. a. 2. Subsistentia est una dispositio ad receptionem exterioris in creatis deo magis in Deo subsistentia Subsistentia absolute Deo magis Relata nego magis et in eadem sensu Deo mi et nego Itaq. existentia eius Cuius sit actus absolute positione in immediate Cuius Subsistentia absolute, qui est ad se in Deo Cuius Subsistentia ad aliud, qui est Relata; quare Cuius Subsistentia absolute Unica sit in Deo etiam existentia; qui dicitur facti existentes Relatas talis eas affectu et meretur Subsistentia absolute quasi immediate Subsistentia et si hoc in multiplicata nec existentia, etiam si multiplex Relata, quas facti existentia; ad eum modum quo si impossibile Una qualitas affectu et Duplex Corpus etiam Unica absolute Relata Uniq. ubiq. q. in est Unica absolute multiplicata quantitate qui est immediate Relata receptione in multiplicata.

Ad R. d. 1. q. 2. a. 2. Subsistentia absolute Relata Subsistentia Relata; q. paritatem existentia absolute Relata existentia Relata. R. d. Deo autem negando etiam ad disparitas, q. Subsistentia absolute Relata existentia Relata, sed facti existentia Relata, dicitur ea se, seu existentia independentem, et habent Subsistentia Relata, qui Relata igitur nra, communicabilis sit et si posita Relata oppositis Cuius illo, qui omnia sunt scito Relata et case dicitur existentia autem ex suo facti Duplex Relata existentia Relata, et ad eum modum, et est Unica actus in Unica existentia; ad prout si dicitur existentia Relata

Ad omnino Causas apud omnes Saporionius sufficit illa existentia, q. d. ratione
 Subsistentis absolute quilibet res eadeque extra nihil, et e. ultimo et ipse
 actus: Unde Cui Ultra hoc alius effectus n. si in excipitabilis in linea con-
 tendi, idem e. qd. sufficit existentia relativa, q. d. n. potest excipitabilis q. d. faciat
 actus existentia in ratione existentis absolute; Cuius ratio huiusmodi
 relationis adquiret et ipse extra nihil sunt et ultimo actus in linea esse
 nati.

Et si dicas velut e. inveniunt eandem res duplices effectus, habere
 si in se habet duplices formas, a quibus dicitur effectus existenti ut patet in divini-
 tate xpi. Domini, q. d. q. actus duplici forma sancti huiusmodi Substantiale Una acci-
 dentale alia e. sancta. Ultra sanctitate: q. d. gaudet et relationes dicitur existunt exist-
 entia absolute poterunt recipere effectus, factus existendi et existentia relativa

R. qd. etia, si aliquid res ex terminis n. recipit duplex
 effectus, factus quasi dicitur in linea ut exemplum aduere q. d. bar. duplex tamq. effec-
 tus factus eiusdem rationis, qui sit ultima rei actualitas in linea cen-
 di recipiat et hoc e. q. d. huiusmodi actus in linea centri e. actualitas omni-
 uy actus, qui in se imbecillitate recipit unde applicat res aliquas actus du-
 plici ultima actualitate in linea centri, q. d. alius res ultima et n. est. Ut
 si se dicit, qd. n. verificata in sanctitate, q. d. b. humanitas xpi. sedam in-
 finite sancta a duplici sanctitate, s. b. para. Unionis et para. habituali. huius-
 modi Cuius natura sancta sanctitate accidentali. (Et pprius loquar) ratione
 Cuius sit principium, q. d. huiusmodi et finale omnium Deorum, Saporionius, ra-
 dix, q. d. huiusmodi Vivendi et amandi Deum, quiquidem effectus n. q. d. huiusmodi
 tra Unionis et divinitate docetur a Thomisticis.

Arg. 2. d. actus q. d. dicitur tendit
 ad existentiam rei producti, s. in dicitur productio personalis e. realis, q. d. tendit ad
 existentiam, s. dicitur producti, tunc sic e. existentia absoluta q. d. n. potest, Cui
 Saporionius producti in persona producente, et nihil iteum q. d. dicitur existit
 tray relativa, s. d. = R. distinguendo mag. ad existentiam, s. b. producen-
 tia, (Et Communicanda) Deo mag. et producentia q. d. n. mag. mag. s. b. dicitur
 q. d. sufficit qd. productio communicat existentiam, s. b. illa n. producat: et ideo quilibet ex
 utroque absolute Saporionius in dicitur producente q. d. priora originis ad factum

Quia enim existere est quod dicitur ante relationem, tunc in Deo, quia in Creatis
 melius statet in hoc, quod dicitur. Creatio enim existens absoluta, et si relatio
 ita relatae dicitur existens absoluta de necessitate.

Dices existentia relatio-
 nis, tunc dicitur, quia Creatio dicitur esse relata: 1^o aut solutio potest ante quilibet
 existentia dicitur proportionari, et esse in eodem genere, et si illa existi-
 tur: quod ratione entis substantialis existens sequitur existentia acciden-
 tali neg. Et ita; 2^o Res existens est relata, tunc in Creatis, quia in Deo: 3^o
 Negando ens ad proportionem distinguo magis, et debet pro-
 portionari quoad auctores omnes substantie et accidentis. Secunda magis, quod pro-
 portio specularetur. Cuiuslibet proportionem, magis, et Deo in Deo.

Proportio
 magis existentia et essentia, si requiritur quod sit in eodem genere, et in eodem
 tali, 2^o sufficit si sit in transcendentia, tunc est 3^o Creatio et existens
 transiens. magis Correspondentia mutua, se respiciant; et Substantia non
 potest recipere accidentis. Cuius sit ens absolute ad omni respectu extense, nec
 potest existere accidentali existentia, nec similitudo recipere accidentis ens tem-
 poralis, si requiritur Invenitur in rationibus particularibus. Et dicitur
 in existentia habitus; (yconus neg) habitus est neg, habet respiciere
 illius sicut habitus: 4^o magis potest, si res existens sit rela-
 tiva suscipiat quod tunc existentia tamen illius relata sit, existentia
 eius in suo dicitur non ad tunc, sed ad subitum.

Dices existentia quae relatio
 Oia existit requiritur esse absoluta: 1^o aut solutio potest ante totum se
 relationis Oia est ad aliud se habere: 2^o existentia dicitur = 2^o dicitur
 existentia relationis Oia est absoluta. Patet. Quia si est ad aliud, et ad
 se; hoc implicat 3^o dicitur 4^o quia magis existens existentia absoluta abso-
 lute existit; existens absolute si existit ad aliud, 5^o dicitur 6^o dicitur.

Negando
 ens ad proportionem distinguo ens totum esse essentia relationis. Deo ens exi-
 stens, sup. ens et ita; magis, ex magis potest accipi, ut se, iniquitat
 re, sit se quidamibus, quod explicare in definitione: ex quo significat Deo

entitas in Deo in hoc qd esse extra nihil complete, et gaudet qualitate qd
 fuerit eis ratione existentis. Nec tamen hoc obest qd filiatione Divina habe-
 at existentiam a principio, et tamen essentia, ad hoc enim sufficit qd audeat exis-
 tentia primario immutata essentia, et secundario a relatione.

Ad 3^{am} quaerentiam

Respondeo. Distinguo tria sunt tres entitates actualis, scilicet actuales scilicet ad ex-
 terna Deo tria, substantia vero nego tria, et clarius sunt tres entitates actualis
 numero cadente supra entitatem Deo tria, supra actualitates quae institui-
 untur extra Causam. Iplere nego tria et tria, sicut enim tres personae Dei sunt
 et dicuntur tres sapientes et omnipotentes admodum in Deo substantia; hoc est
 dicuntur tres sapientes eadem sapientia, tres omnipotentes eadem omnipotentia, ita
 sunt et dicuntur tres actualitates ab eadem ipsissima actualitate
 existentis aeternae Dei; et ratio est qd in nominibus admodum numerus in
 cadit supra formas, s. supra substantia, sequentem actionem Dei occupantem
 et quae plerumque objectiones, nullo modo possunt solvi. Et potentia-
 les s. deventur appellari actualis respectus ad suos terminos, qd ad hoc
 necesse non est, qd dicant aut applicent distinctas actualitates ab actualitate
 aeternae et existentis absolute, s. sufficit utraque actualitas in se includi
 et ut hae dicta sufficiant de hac qd immo et ob generatam tres personae

de hoc tractata

Finis Luceus
 operis

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to the problem of finding
 the minimum of a certain functional. This
 functional is defined as follows:

$$J(u) = \int_{\Omega} |\nabla u|^2 dx + \int_{\Omega} u^2 dx - \int_{\Omega} f u dx$$

where Ω is the domain of interest, ∇ is the gradient operator, and f is a given function. The
 minimum of this functional is attained at a function u which satisfies the boundary value problem

$$\Delta u + u = f \text{ in } \Omega, \quad u = 0 \text{ on } \partial\Omega$$

where Δ is the Laplace operator and $\partial\Omega$ is the boundary of Ω . The existence and uniqueness of the solution
 of this problem is established. The solution is then expressed in terms of the Green's function of the problem.

The second part of the paper is devoted to a numerical method for the solution of the problem. The method is based on the finite element method. The domain Ω is divided into a finite number of elements. The solution is approximated by a function which is linear on each element. The minimum of the functional is then found by minimizing the functional over the space of such functions.

The results of the numerical method are compared with the exact solution. It is shown that the numerical method converges to the exact solution as the number of elements increases.

The third part of the paper is devoted to a discussion of the stability of the numerical method. It is shown that the method is stable in the L^2 norm.

The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the convergence of the numerical method. It is shown that the method converges to the exact solution in the L^2 norm.

The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the error of the numerical method. It is shown that the error is of order $O(h^2)$, where h is the maximum size of the elements.

The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the implementation of the numerical method. It is shown that the method can be implemented on a computer.

The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the applications of the numerical method. It is shown that the method can be used to solve a wide variety of problems.

The eighth part of the paper is devoted to a discussion of the conclusions of the paper. It is shown that the numerical method is a powerful tool for the solution of the problem.

The ninth part of the paper is devoted to a discussion of the references. It is shown that the numerical method is based on the work of many other researchers.

The tenth part of the paper is devoted to a discussion of the acknowledgments. It is shown that the author wishes to thank many people for their help and support.

DISPUTATIO
DE SACRAMENTIS
IN GENERALI
PROEMII

DISPUTATIO
DE SACRAMENTIS
In genere.
PROOEMIUM

Samuel Parnis
Doctor in Theologia
Jure

ARTICVLVS I.

In quo genere Sacramentum

fortiter suntum essentialiter Institutur

Pro cuius intelligentia supponendum e 1^o presente difficultate, a pccete
 re circa hanc Vocem Sacramentum certum enim e sacramentum
 sic acceptus ee in genere signi Cui sit Vox significatiua ad placitum
 sicut hec Nomina, homo, animal, que sunt signa ad placitum
 representantia obta, pro quibus supponunt; s^o pcedit diffi-
 cultas de sacramento obtae accepto, hoc e, de re quaz hoc
 nomen Sacramentum representat.

2^o supponendum e sacrasme-
 ntum obtae tantum ee quodam tractu, siue Iponitum, in quo plu-
 ra et plures Ipositiones occurrant; qd facile ceantur exem-
 pli alicuius tractus accidentalium et obtae occurrit in
 moneta; in qua 1^o occurrit Ipositio Substantialis ex ma-
 1^a et forma Substantiali ex quibus Iponitur ee; hancus hoc
 Iponitur se habet ut ma ex qua et forma coalescunt sigelo
 regio Iponitur moneta; deniq; moneta sic sigelata Ipara-
 ta tanquam ma ad impositiones valentem, ex qua hnt
 significatiue, et causalitate, innoxale, in Contractibus, ali-
 unde enim se repugnat, qd moneta ratione forme phisice hnt
 aliquas virtutes, quibus phisice influat in aliquos effectus
 Obtae diuidendo, impelendo, infrigendo,

Sic e^o plura
 et plures Ipositiones, et facta distinguerre posumus in sacra-
 mentis exemplo deducto ad huc, que nobis notiosa sunt. nam
 in Baptismo. B. g. occurrit 1^o ma a moneta, que e aqua,
 ex ma 1^a et forma Substantiali Coalescens; que fit ma

proxima Causa ablatione applicati et determinati, deinde hoc ipse
 sponitur se habet ut materia, ex qua et Verbis tanquam ex forma re-
 sultat dispositus, sive Decretus moralis, quod denominatur Baptismus
 denique hoc idem dispositus s. habet ut materia ad Ulteriores formas, namque
 ad significaciones, per quas instituitur in ratione Signi significantis
 + Regenerantis ex institutione Divina; aliunde Verbo habet etiam
 Baptismus Virtutes causantibus, qua influit in gratiam.

Causa igitur bap-
 tismus, et idem de aliis sacramentis tot alio quod diversa importet
 secundum diversas considerationes potest ad genera diversa pertinere per
 considerationes ex parte materiae remotae, nempe agens et in iudicamento substan-
 tis; Considerationes ex parte materiae magis proxima, nempe ablationis in iudica-
 mento actionis instituta; deinde hae eadem actio si religioso
 modo fiat est in genere ritus et caeremoniae pertinet quod ad tractatum
 religionis. porro si in Baptismo ad Verbum Causantibus attendamus, in gene-
 re causae collocandus est. Sed Verbo significat illud consideramus in
 genere Signi et Instituentis. Unde negari nequit quod si Baptismus
 secundum has diversas acceptiones attendatur, pertineat ad diversa ge-
 nera; quod quod sic sunt et nequit solus in unico collocari nec in
 hoc sensu habet locum opposita difficultas.

Ceterum Causa Causae sit,
 sacramentum factum sunt in ratione sacramenti non esse ens omnino
 praecedens nec imperare factum et per se omnino illa, quae conveni-
 mus, s. plura dixerat de materia, et suppositum; aliud Verbo de factum
 sive ex parte formae, per quam in ratione sacramenti instituitur et factum
 le declarari oportet exemplo aliorum Decretorum accidentalium, plane
 fatari oportet, sacramentum factum sunt in aliquo deter-
 minato genere collocari, sicut et formae, per quas in esse sacramenti
 instituitur. et in quo genere sit inquirat opposita difficultas.

3^o sup-
 plementum est, non idem, et realiter physice aliud, ac ex essentialiter
 aliud: nam ad hoc sufficit identitas et inclusio ex parte materiae

ad posteriori Deo requirere qualitate, et metha phisica dicitio;
 ex quo fit, Oponi posse, qd aliqd pertineat realiter et phisice ab aliquo
 generi, et qd nihilominus in eo essentialiter collocata. sic enim argu-
 unt, et idem e de aliis reatibz accidentalibus realiter et identice
 scilicet et in predicamento substantie dicitur, et tandem ne esse-
 ntialiter in tali genere, s. in genere qualitate, sicut albedo, quz
 quz in ee albi dicitur. quare et ex premis habetur qd sacra-
 mentum realiter et phisice pertinet ad genus substantie, et hanc
 actionis, et qualitate iusta diversitate mag. Leonob, quzine quz
 pponit, et dicitur nihilominus adue discubendum restat, in
 quo genere essentialiter dicitur qd objecto habebit iusta qualita-
 tes, tanq. Leonis fclis per quaz dicitur in ee sacramento sicut
 accidit in aliis reatibz.

In quo tria dicitur, de quibus potest du-
 bitare an sacramentum in eorum genere collocandum sit. ; Enamq. in
 primis sacramentum quidam ritus et Ceremonia sacra ad Cultum Dei
 ac proinde ad religioem spectans; q. sacramentorum esse sensibili-
 ter offerre nos querere salutem a Deo salvatore; qd offerre ad
 ignis Dei Cultum manifestum e. Deinde sacramentum sicut dicit
 causa alicuius Santitatis, id qd representare in eius definitione;
 Et patet ex magistro in 4 dist. 1. a. t. enim sacramentorum esse
 plus qd visibile facta, ita ut imagines gerat, et causa existat;
 Deniq. sacramentum e signum Santitatis, ut probant dicenda
 et ut ad questionem inter Theologos Catholicos acingamur, redque
 ad disputationem doctrinam eorum exercitio nos explicemus, supponimus
 ut certum sacramentum in dicitur essentialiter in solo genere ritus
 et Ceremonie exclusis causis adq. signi rationibus, quz
 supposito extra Lutheranos aliquos et Calvinistas omnes qui eorum sen-
 tentiam nostraz iustificacione inflexi per formas aliquas inextentes
 s. probaz aplicacione xpi facti apphenis, frequentis negant, sa-
 cramenta, quz admittunt ee causas nostraz iustificacionis et etiaz
 signa

causibus
 +

illa genes particularares distas intra illud genus, adq. ideo genes ee alios
 et alios ritus; 2. hoc e manifeste Orna Deillus: p. ex autoritate Dei-
 li habet manifeste rationes, maney sacramenti a Distere in raa-
 one ritus et Ceremoniy exclusis causy et signi rationibus. ac pinde
 difficultas soluy reducit ad rationes signi et causy. in quo triplos testatu
 sentis: 1. a seors sacramentis forlita santis virtutib' ingenere causy,
 n' dno ingenere signi. sic stefanus Bauni. 2. a findit illud eo
 locati simul ingenere causy et in genere signi. sic Cano Martiy,
 a Prada ex postis et ex extraneis Cardinalis de Lugo. 3. tenet
 sacramentis in unani forlita santis et essentialita ingenere signi,
 n' vero ingenere causy. sic tenent Soto maño Mosta Cadrexa, et
 P. P. Salm. Cuy quibus sit

Nostra Visio

sacramentis forlita santis virtutib' essentialita ingenere signi
 et n' in genere causy. et pbatz Argentissime. nay auz habere essay
 et Distiones sacramenti pbenit ex institutione Orna, quy n' aliter
 nobis inotesit, quaz pna sacras scriptura, Deilia, et Patres; et quidez in
 illo genere fatendy e sacramentis virtutib' in quo illud Colocant
 manifeste scriptura Deilia et Patres, et oppositus d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 modus e plane voluntariu; 2. quando scriptura Deilia et Patres
 de sacramentis agunt nihil faequentius afirmanz; quaz illa ee signa,
 2. sacramentis forlita santis virtutib' essentialita ingenere signi
 una e certa apud teologos mi an qua poterat ee difficultas
 demonstrata quoad singulas partes inqumis scripturae loquens
 de Circuncisione sacramento s'it in antiqua lega notissimuz,
 illa et plane vocat signa, et stat genesi 17. Circuncidebis
 carnes p'paci' Beati, et sit in signis federa' inter me et vos et
 ad Romanos 1. Signis accepit Circuncisionis Signaculuz testi-
 ty fider. p'p'erea Deillus, florentinus de sacramentis loquens,
 ait; Sacramenta antiquy legis n' causabant p'paz, s' illaz soluy
 p'p' passioy xpi f' d'
 sesiones. D. J. ecclesiasticoraz, et tridentinus 55. c. Can. e

dandoy
 +

ait; Siquis dixerit sacramenta non tenere gratias, quae significant, pe-
 tema sit. deniq. PP. non minus expresse loquuntur Clemens Ale-
 xan. Ille vocat mysteria et symbola, sic Lib. 5 Stromatou D.
 Aug. ep. 10. illa agelat sacra signa; S. in his locis a PP. ab-
 tatur sacramentis notam signi: 1. PP. loquentes de sacramentis
 sentiunt illa foelita sancta Institui essentialiter in genere signi.

Patet Ita

Cuiusmodi aptatur aliq. nomen, dicitur etiam rae pectate nomen, si-
 gnificata; S. Sacramento fore aptatur nomen signi. Et dicitur ex
 scripturae Verborum et Patrum: 1. Sacramento dicitur rae pectate
 notis significata. adqui in dicitur per modum dicitur essentialiter,
 et instituitur, siquidem non omne signum est sacramentum, et loqui-
 tur: 2. dicitur per modum rae generis et dicitur tamen sacramentum
 antiquis et et nobis quae aliis signis, quae sacramenta sunt, et
 sequente sacramentis instituit essentialiter in genere signi.

Idem

1. scripturae Verborum et PP., quando tamen dicitur affirmant sa-
 cramenta esse signa, minime loquuntur in sensu maali, dicitur identiter
 aut accidentali, et enim eorum rae rae dicitur aut ex rae dicitur
 e enim apud PP. foelita hae predicatio, sacramentis et signis;
 adqui in ea rae predicatur species de individuo, 1. predicatur genus de
 specie et sequente sacramentis in genere signi collocata.

Idem

2. q. omnes affirmant nomina esse signa recte colligitur nomi-
 na foelita sancta Institui essentialiter in genere signi, istudq. tamen
 rae de nominibus pellicani; S. omnes etiam affirmant sacra-
 menta esse signa et dicitur ex testimoniis rae: ex Imuni rae legiti-
 me inferri sacramenta foelita sancta Institui essentialiter in genere
 signi.

Nec sicut respondere q. dicitur verba in sensu q. dicitur accipi-
 enda esse; q. verba scripturae Verborum et Patrum in q. dicitur et rae
 rae sentia accipienda sunt quando ex illis rae sequitur aliq. dicitur.

ons alias cuiuslibet est adeo firmus, qd his ^{deca} ~~supra~~ figuris non suat

281
11

2^a pars Visionis, sct qd sacramen-
tu facta domini in scti ingenere Causa gbaia, nam sacramentu factu suntu in ingene-
re essentiali distinctu, p^o predicatu de omnibus sacramentis; 2^o ee Causa de
omnibus significata; q^o sacramentu factu suntu in genere Causa n distinctu; q^o
distinctu unice et adequati in genere signi. (Vbiq) Ita dicitur, et ana. e euidens; q^o
genus predicatu de omnibus speciebus, et inductio potest ostendi. M^o autem
factu sacramenta antiqua n Causa hant gratia; q^o ee Causa n predicatu
de illis. patet Ita q^o si sacramenta essent Causa, id haberent respectu gratia
qd si sacramenta antiqua n Causabant gratia, ee Causa n predicatu de illis.

Respondent Itaque 1^o
sacramentu n predicatu unice de sacramentis antiquis et legis gratia
2^o solus analogice; unde ex eo qd sacramenta antiqua n fuerunt Causa, em-
inam infesta sacramenta nostra n debent in genere Causa collocari, et
in illo essentiali distinctu.

2^o Respondent alii sa-
cramenta antiqua n fuisse sacramenta simplicita, 2^o solus secundum q^o ipa-
re n oportet qd fuerunt Causa; et Quis non Obemat tanquam non genericia
sacramentis simplicita tribus, qualia sunt nostra sacramenta.

3^o R^o Sicut
santitate, quas debet Causare sacramenta ex generica ratione Sacrame-
nti n ee interius per gratia, 2^o prescindere ab hac, et a santitate legali
sive extrinseca per alios Ceremonias; et quambis reuera Sacramen-
ta antiqua n Causabant priores illas santitates, bene tamen hanc Ulti-
mas; quo circa participarunt Decretis genericis sacramenti, sct Causa,
et n nisi signi =

Deniq^o Respondet Lugo de Decretu Imu-
ni Causa qd sacramenti ee Causare gratia santificantes idq^o habuisse anti-
qua sacramenta; nam et illas non Causabant in subis tuis illas suscipie-
ntibus fuerunt tamen Causa gratia, que nunc nobis data; q^o fuerunt Si-
gna figura et representaciones illius pmissio autu e Causa moralis vel
pmissio; et sic vultu e sacramentu de quo n predicatu ee Causa.

3^o Ita e
et impugnantur simul omnes Responiones. Si sacramenta factu suntu

Constituta essentialiter in genere Causæ sacramenta antiqua vocantur Veræ et proprie
 sacramenta sequens est falsitas; 2^o sacramentis solis sunt; 3^o sequela ostendit
 eorum naturam; (pro q) sacramenta constituta essentialiter in genere Causæ
 sacramenta antiqua eodem modo habebunt esse sacramenta, quos habuerunt
 esse Causas; 4^o sacramenta antiquæ legis non habuerunt esse Veræ et proprie Causas;
 siquidem in Causa sunt effectus Veræ et proprie tales, sed in Causa sunt
 influxus Veræ et proprie ut ex dicendis ostendetur; 5^o si sacramenta
 constituta essentialiter in genere Causæ, sacramenta antiquæ legis non fuerunt
 Veræ et proprie sacramenta falsitas sequentis habet ex Verbo
 florentino in instructione Admonitionum ibi enim dicitur differant
 sacramenta nostra a sacramentis antiquis, et ex tridentino S. 3. C.
 2. Si quis dixerit sacramenta nobis legis a sacramentis antiquis non
 differre; 3. in his locis et aliis quæ omittimus, sacramenta antiqua non
 Causæ adito 4. absolute vocantur sacramenta: 2^o sacramenta antiqua
 fuerunt Veræ et proprie sacramenta.

ex quo Corruunt omnes adinven-
 tiones. 1^o quidem, quia nos Vig. n. facimus in eo qd dicitur Im-
munis sacramentis dicat Veræ et proprie sacramentis antiquis et nobis; 2^o
 in eo qd dicat Veræ et proprie. Idem; Distingere valet aliquid Univocatione
Veræ et proprie in homine et Deo, qui sunt Veræ et proprie substantia,
 quæ ambis hęc in predicet de illis Univocatione 3^o tantum analogice: sacra-
 menta antiqua non fuerunt Veræ et proprie Causæ eius qd significarent: quæ
 ne si dicitur Causæ e dicitur Veræ et proprie sacramentis recte colligitur
 sacramenta antiqua nec Veræ et proprie sacramenta. 2^o
 deficit q^o nos ostendimus, qd sacramenta antiqua fuerunt Veræ
 sacramenta, quæ ne requirit discursus a nobis primus labefactum
 3^o oppositum est Veræ et proprie.

3^o similiter Corruunt: q^o si sacramenta sunt
 causa dicuntur Causæ Veræ et proprie qd principaliter significant; 3^o signifi-
 licatur principale sacramentis e Veræ et proprie talis in homine, sanctitas
 abstractionis a Veræ et proprie ut Suarez intendit; ex opposito quippe
 fuerunt sacramentalia, quæ significant aliquam sanctitatem Veræ et proprie

lay, et secundum qd ee Vere et pparie sacramenta qd e Vera fides; qd
ut aliq sit Vere et pparie sacramentum debet cauare si iuarere
niquante loquitur veritate Veray et pparay; Cuius p predicto auto-
re Decedente sacramenta antiqua n cauabent Vere et pparay
sanctitate; hinc e qd n fuerint Vere et pparie sacramenta.

Deniq 1 et

Ultima etia; euanesat na; sacramenta antiqua n fuerint forli-
ta pmissiones Dei sicut nec Dei actiones aut locutiones, 3^o ad Sa-
mus illarum signa; quambis auty pmissio postea dici causa recipi-
ss memoramus dixit deonay pmissiohis ee causay dei pmissy Vere
et pparie, ex opposito itaq; fuerit omnes antiquorum Ceremonias,
que pmissiones eaz nobis dandz pfigurabant, ee Vere et pparie Cau-
sas illuz; acpnde iusta Lugonis sententia ee Vere et pparie sacra-
menta qd e falsuz; q^o iusta pdictay opinionone n salubata, qd Sa-
cramenta antiqua fuerint Causa eius, qd pfigurabant. acpnde
si itaq; Causy pntinet ad Deity genericuz Sacramenti; sacra-
menta antiquy legis n faciunt Vere et pparie sacramenta.

2^o plate 2^o pars D

Notionis ^{sacram} ~~signi~~ fedita tanty Distincta essentialite in genere signi; q^o
Distincta essentialite in genere Causy; 1^o Unice et adequate in genere si-
gni Colocata; ans e notia 1^o pars Notionis et 1^o Notia p data eade; species
negue essentialite Distin^{tu} in duobus generibus n subordinatis Eo gen^{er}
signi et genus Causy sunt primo diuersa; siquides vltay Subordinaco
nes intra se habent; Cuius quidam sunt signa, que n sunt Causy; et
plures Causy, que n sunt signa; 2^o si sacramentuz Distincta esen-
thalite in genere signi; ee in genere Causy; 2^o etia; Notia legitima
distin^{tu} ex pmissis; quoniam sacramentuz, sola; Distin^{tu} potest in
genere signi (in genere Causy Lin^{tu} Distin^{tu} simul; q^o si Sacramen-
tuz Distincta essentialite in genere signi et n in genere Causy; liquido
Notat Unice Distin^{tu} in genere signi.

Nec satisfacit se dicati qd Lt

Notay ens per se nequeat ee in duobus generibus 1^o diuersis; non

tamen repugnat enti & accidens qd in illis essentialiter constituitur, nec
 casus simplicitatis nisi unus, & plura potest ad plura genera pertinere;
 Sacramentum autem est ens & accidens & potest coalescere ex multis & de
 diversis primitivis extrinsecis rebus, significatione, virtute Causati & et
 aliis; quare ex eo qd sit in genere signi, minime pedit qd esse in
 genere Cause.

Non inquam satisfacit hęc res posicio quoniam Sacra-
 mentum n est ens & accidens docet Socrates sententia duos omnes defi-
 niunt sacramentum; Cuius ens & accidens nequeat defini, Cuius sit
 unus alig, & plura alig plura. tunc etiam, qd sit Sacramentum exclu-
 dat plura, quę essentialiter sunt plura includit tamen illas in ordine
 ad unum et substituit per unicam formam; & hoc sufficit, ut n includat
 plura ut plura, qd constituit ens & accidens, s. ut includat plura &
 unus, qd constituit ens & se. p. sacramentum est ens & se, n licet & accide-
 ns. p. pati mi, numerus includit plures unitates, quę essentialiter sunt
 plures; & tamen qd illas habet subordinatas & tunc unitati, aqua
 in specie constituitur, n est ens & accidens se & se: p. quomodo sacramen-
 tum includat plura, quę essentialiter sunt plura, si subordinata in or-
 dine ad unum, est ens & se.

Nec iterum satisfacit si dicatur qd sit in
 duobus generibus primo diversis nequeat collocari essentialiter illa
 species, quę sit alig simplex, & oppositum substantiale; & tunc
 tamen illa, quę est oppositum accidentale; et ratio disparitatis est: qd in
 opposito substantiati n datur nisi unica forma, quę species constituit
 collocat in determinato genere: in opposito accidentali dantur plures
 forme ratione quarum potest ad diversa genera pertinere. Ut patet
 in quanto albo, qd ratione albedinis pertinet ad genus qualitatis et
 ratione quanti ad quantitatis: cuiusq; sacramentum sit decretum ac-
 cidentale mixtum n est, qd ad genera diversa signi. & sit et causa perti-
 neat.

De, inquam, obasio hęc oppositi argumenti n diluit;
 qd unus oppositum siue substantiale sit siue accidentale, virtualiter

deest & Unica forma; 2^o implicat & Unica forma; Istius essentialit
 in duobus generibus primo dicentis; 2^o implicat Unus; Istitui
 essentialit in paritib generibus. adq. ideo repugnat sacramen-
 ty foalita sunt; in ee Sacramenti Istitui in genere signi et cau-
 ss. 2^o Ista inferatur ex 1^o: 1^o aut; ex premisis. una e cente
 q^o Ipositus habet Unitate; a forma: 2^o implicat Ipositus ee Unus
 nisi forma sit Una. Mi etia; e nota; q^o Istitui Unica forma eaz
 sit q^o simplex; nequit p^otinere ad duo genera 1^o dicentia; 2^o impli-
 cat q^o Ipositus Istituti & Unica; in predictis generibus. Unde
 Constat doctrina in oratione curamata; q^o It in eodem sabto reperit quca-
 nt plures form; accidentales, isti tamen n Istituant Unus; Oeraty accide-
 ntale, 2^o plura simplicita differa; sic eni; albedo Istituit albus; et qua-
 ntitas quantus; qus foalita distingunt; ut liquet ex terminis: quare mixtu;
 ne; q^o quantu; foalita et foaliteat ad Unus; penes et albus et tale ad
 aliu; sunt eni; simplicita plura.

formas

I^o Considerando foalita Unus; q^o ee
 ay; iposibile e qd ad duo ~~genera~~ pertineat; q^o Unus; q^o foalita
 Istituit & Unica; forma; qus nequit ad duo genera p^otinere et sic
 Istituit in sacramento n eni; dubitamus; quod Balthamus It e ablu-
 tificat ad genus actionis et It p^otalat aqua; ad genus substantis;
 et It causa; p^otalat ad genus qualitatis: 2^o tamen; put sic Istituentur
 ne Unus; q^o 2^o plura; tamen idus itaq; e foalita in ee sacramento. Se-
 cundum qd per hoc nomen significat; et sic e aliq^o Unus; acubinde I-
 titui acuel p^o Unica; forma; qus ad duo genera primo dicentia specta-
 re n potest; nec sacramentis foalita sunt; in duobus generibus 1^o di-
 centis signi videlicet et cause Istitui: quambis idud qd denomi na-
 tu; sacramentis calcat in diuerso genere secundum diuersas rationes lo-
 locari.

Solubuta Arguta Itra precedent; Isones

Qu^o 1^o Itra 2^o part; Isonis. Signis in omni diuicta ad
 quate in signis halet; et in signis ad platur; 2^o sacramenta sub

quod ex his generibus essentialiter Distribuitur: & nec Substantia Inveni-
 signi: et frequentia sacramentum fortisuntur ne essentialiter in gene-
 re signi, cetera distant, et mihi probata quoad utraque partes. Nam in pri-
 mis signum reale representat signatum, ratione realis similitudinis,
 et connexionis eorum; 2^o sacramentum non habet reale similitudi-
 nem eorum de sacra, quae representat: 3^o sacramentum non est signum reale.
 Deinde signum ad placitum est ens rationis, siquidem signum ad placi-
 tum instituitur per habitudinem ad signatum, quae non est reale 2^o rationis;
 3^o de sacramentis fortis sunt in toto dicitur, quod sunt entia rationis: alias
 non existerent realiter, 4^o solus in disideratione intus, quod est falsus: 5^o sacra-
 mentum non est signum ad placitum.

Respondent huic. Arguito quidam negan-
 do magis quoad 1^{am} partem: existimant enim, sacramentum habere reale, si-
 militudinem eorum rebus, quae significat, quod funt in *Or. Augustini* cap.
 23 ad Bonfacium ubi ait; 2^a sacramenta quondam similitudinem eorum re-
 bus, quarum sacramenta sunt, non habent, sacramenta non est

2^o Cuius.
 eorum. hęc responsio sit Invenitur refellit. 1^o res per sacramentum signi-
 ficata est aliquid substantiale, quod pinde excedit omnem naturam corporalem, quae
 est sacramenti materia: 2^o sicut non valet, quod sacramentum habeat similitu-
 dinem eorum tali re, ac pinde illam realiter representet, et quod agatur ex
 Or. Augustino non valet: 3^o loquitur de similitudine propria, quae consistit
 in participatione naturae; quae, certum est, inter res corporales, quales su-
 nt sacramenta et res signatae, quales significant sacramenta
 non reperiri; 4^o loquitur de similitudine propria, quae dicitur solet, post
 naturalitatis, sive interpositionata, quambis sint simpliciter dissimilia
 sicut eorum dicitur, quod ita Pater reali relatione refertur ad filium, quae
 admodum homo Pater refertur ad filium.

Decuit enim quod dicitur de habent
 ad rationem sacramenti res, quae aliquam similitudinem eorum rebus per sacramen-
 ta significatis habent. U. g. quod sicut se habet aqua, quae est materia Bap-
 tismi ad abluendas corporis sordes, ita materia Baptismalis, quae est

caementum Baptismi significat, se habet ad diluendum, animum peccata-
tas et sic de aliis, ceterum hęc proportionales solus e quodam abstrac-
do remota ad representandum tales effectus; quare ad se non habet tales
effectus de iuramine et efficaciter representare, (Sg.) dicitur in
titutio Dei, quę iusta sui placitum designet res materiales actuum
q; ad huiusmodi significaciones.

P. Applicatis hęc Verba ego te ab-
solvo a peccatis tuis, quę sunt pars sacramenti penitentię, abiq; ali-
qua institutione Divina significant remissionem peccatorum, quę e prin-
cipaliter res significata huiusmodi sacramentum; q^o ne Umbrabili-
ter Verba sacramenta ad placitum significare, et ex institutione
Divina

R. Sacramenta nec signa nec speculativa, quę ab-
trahant a vera et falsa significacione, sive a conformitate cum obiecto signi-
ficatis; S. ee signa practica, hoc e, significantia infalibilia, quę
tunc exesse gratias presentis, sive in actuali usu, et applicacione producta hęc
autem Verba: po te absolvo a peccatis tuis, ut independentia a nobis institu-
tione habeat significare remissionem peccatorum, nihilominus illa non
significavit practice, sive infalibilia presentis; S. solus illas significant
speculative, abstrahendo a vera et falsa significacione; quę homi-
num impostio minime potuit illis offere intimam correctionem cum
nobis significatis. Ut igitur significare gratias practice, et ut in actu-
ali usu offendas, necessaria fuit institutio Dei illas determinan-
tis et providentis

Unde dicitur ad Augustinum negando minus, quod dicitur ad
Causam gratiarum decessa ma. dicitur inquit minus de sacramentis absolute acceptis dicitur
let, qd sunt entia rationis, deo minus; acceptis cum adito sit quo formali minus minus
et dicitur. In Decretis enim accidentalibus aliud e, qd Decretis instituta, et aliud
quo quo supponit; in talia enim formaz accidentalis et supponit pro subto vel
mae talis formaz. Unde dicitur, qd de Decrete accidentali in predicte abso-
lute forma, S. magis subto forma talis formaz. in enim dicimus albus e qua-
litas, S. albus e corpus; nec dicimus Cathedra e figura, S. Cathedra e li

gnus nec Curans e Cursus, 3^o Curans e animal. Cujus signa ad placitum,
sint quaedam Vereta accidentalia rationis, quae opponantur ea significacione,
quae ex forma, et ex Verbis aut rebus, quae ad significanda, assumuntur, tan-
quam ex materia, hinc e, quod sit instituta per significacione tanquam per formas
nihilominus in supponunt per illa, 3^o per subto. Unde medicandus, signa ad
placitum ee significacione, 3^o ee res aut voces significantes. Cujus Centus
sit, res et voces ee entia realia, hinc e, signa ad placitum et sequentia
sacramenta in posse dici absolute entia rationis s^o entia realia.

3^o Replicabis

2^o quomodo sacramenta absolute accepta in posse dici entia rationis assumunt
tamquam foraliter dicuntur et sunt entia rationis. Sequens e falsus: 1^o et ans. pla-
ta mi subsunta; si sacramenta foraliter sunt entia rationis, ante opera-
tione intus non existeret; 2^o hoc e falsus, cum instituta sint a Christo et sint
permanente in ecclesia: 3^o sacramenta sunt pro forali usant entia rationis,
et sequentia nec signa ad placitum. 4^o hata ma. 1^o possibilis e effectus foralis in
actu absq^{ue} forma in actu; Unde implicat aliquid in actu sine albedine
in actu; 2^o si sacramenta sunt pro forali essent entia rationis, forma insti-
tuens sacramenta in ee sacramenti eet forma rationis, quae non existit intus
non dissolventi; 3^o sacramenta sunt pro forali non existerent ante operatione
intus, si sunt per formali essent entia rationis.

R^o Decedendo duas dingo

modo meo. substantias: ad placone distinguo magis; non existerent metaphi-
sice et secundum ~~in~~ institutione metaphisice; Decedo magis; secundum
institutione morale nego magis et distinguo meo. Sub eadez distinctio nec et
nego duas itaq^{ue} de sacramentis dupliciter loqui possumus. Uno modo in genere
metaphisico attendendo ad moralem essentia institutione; alio modo moraliter
in ordine ad loquutione inter omnes ontalae, et in ordine ad finem intentum
a Deo in eorum institutione, (Et itaq^{ue} intellige de quolibet signo ad placitum)
agendo autem de sacramentis sub prima consideratione Decedimus ~~in~~ meta-
phisice in actu sacramentis in actu sine relatione rationis in actu
Cujus sit per tales relatione tanquam per ratione forales metaphisice insti-
tuta; et in posse dici effectus forales in actu sine forma in actu.

Moralitatis considerando, et in ordine ad munus apprehendendi modum, et in
 ordine ad fines, ad quos intenduntur, scilicet existimamus Sacramenta Insti-
 tuta per rationes fundantes, et rationes rationis, et existere independentem ab
 intentione operante: Unde et sacramenta metaphysice Instituta per rationes
 rationis, moralitatis tamen Instituta per rationes fundantes: Ita quod hęc ratio
 fundans transit in moralitatem in ratione denominandi et Instituti in Sa-
 cramenti. Et autem sacramentum per se effectus in ordine ad fines inty-
 tus, non indiget metaphysica Institutione, sed sufficienti Instituta Institutione
 morali per suam entitatem constantem extrinsecas impositiones, seu insti-
 tutiones, Unde independentem ab intus operatione, et manifestam in ecclesia
 in ordine ad fines inty-

folies

Art. 2. In 2. et 3. partibus. Dicitur. Definitio-
 nes sacramentorum ab auctoritate tradite significant illud esse causas, et esse
 causas, non dicitur illi et dicitur Instituta, Cuius dicitur plures causas, quod
 sacramenta non sunt in 2. dicitur sacramenta et dicitur generis sui et
 dicitur in sacramentis dicitur, et dicitur sacramentum Instituta in gene-
 re Causa. Cetera dicitur et ma. gbat. na. Mag. in 1. distinctione
 1. definit sacramentum, et invisibilem gratiam visibilem formam, ita ut
 imaginem gerat, et causa existat. Et Hugo dicitur sacramen-
 tum, et corporale elementum, sicut sensibilem oppositum, ex similitudi-
 ne respondentis, et ex institutione significant, et ex sanctificatione
 aliquam, invisibilem, et spirituales gratias dicitur, et dicitur Causam
 Denig. Chatequisimus Romanus sacramentum, et res subiecta sensibi-
 bus, quod Dei institutione sanctitatis et iustitiam, tam significantem, quam
 instituendam, hęc habet; Sed omnes hęc definitiones significant sacra-
 mentum, et causas, et alias in differentia Instituta et essentialis:
 et esse generica.

Quamobrem ex d. Th. qui sepe dicitur sacramen-
 tum esse causas. in primis in 1. dist. 1. q. 1. art. 1. inquit: Itud
 est simpliciter sacramentum quod causat sanctitatem, quod autem significat
 tantum, et est sacramentum nisi secundum quod, et ideo esse causas ponit
 in definitione sacramenti, et q. 102. art. 5. dicitur quod

disputat de Causa Duenienti sacramentis Veteris legis resolbit.
 Sacramenta proprie dicuntur illa, quae adhibebantur Dei Cultibus
 ad quendam Osecrationem, per quae sibi deputabantur quodam modo
 ad Cultus Dei; 2^o Sacramenta Veteris legis ex sententia sancti Do-
 ctoris Causabant ad minus hunc effectum, per quae sibi deputa-
 tiones ad Cultus Dei. et sequentia e. de ratione Sacramenti
 in Omni aliqua Causa.

Ad ad Negatum illas definitiones sa-
 cramenti a Doctoribus traditas formari; Sacramentis namque legis
 quibus Duenit ac Causas iustitiae; et minime extrahi posse ad Sacra-
 menta Veteris legis; ac prout definitiones aduersus ad obedi-
 mas. abtari in gasunt Sacramento in Omni, et ideo ex illis nihil
 contra Decisiones Ocludit Valde. quod si quis ostendat Magistrum et
 Deponere definitio sacramentis in Omni, illorum autoritate non implebitur;
 namque qui alia longe maiori manu Angeli peccatoris. in presenti
 namque proprias debere sententia inquit oportet, quod sacramentis semper por-
 tet causalitatem. nec seferat quod D. l. h. predictas definitiones ibi approba-
 rit quod ibi gerebat manus Orientatoris iusta magister Magistri.

Ad Infirmitatem
 Ad. Illa Verba, quae allegantur ex D. l. h. eo supra sententia, quae postea
 ipse impresenti probabitur ut constat ex Verbis ipsius proxime aduersus. postea
 ea Verba minus aliter dicitur: fatemur enim Sacramenta antiquorum in
 duxisse quodam Osecrationem et deputa-
 tiones: quippe exant signa distinguen-
 tia inter omnes, eo quodam modo quo pecudes diuersorum termino-
 rum solent per diuersa signa distingui; et hoc omnino Ostituit Neg-
 tum Causae; et expectat ad lineas signi et modo Otingit in Verbis
 Episcopi per animum.

Ad Replicatis quod et tradit D. l. h. quod 11 q. 6.
 et alibi saepe, artefactus Ostituit in duplici genere, nempe sub
 magister sub forma, et principaliter in genere sub magister; et sacramentis
 et quodam artefactus Ostituit in forma; in quo ad Causae se-
 met ex parte magister quae assumitur et celebratur, ad Verbo signi se tenet

ex parte formis: 2^o sacramentum instituitur in genere signi et causae et principaliter in hoc.

Distinctiones. Quarta) Instituitur sicut id quod est principaliter et nobilitas in ipso; 3^o in sacramentis reperitur ratio signi et causae, et hae et nobilitas illa Cuius ratio Causae sicut realis ratio bene signi rationis: 4^o sacramentum instituitur formaliter sicut ratione Causae ad idem ideo non solum in genere signi, sed etiam in genere Causae Considerandum est.

R^o ad Replicas exprimitur quod si quidem emittit sicut magis, sacramentum instituitur in genere substantiae aut actionis: quia omnia importantur solet ex parte magis quod est factus. Unde distinguenda est materia artefactus instituitur in genere sui magis absolute et in eo entis videlicet secundo magis. Consideratur formaliter in eo artes. Nego magis. Et desumimus distinguo de quibus sub eadem distinctione. factus artefactus potest considerari dupliciter, absolute et in eo entis, et formaliter et determinate in ratione artis. ^{sub} 1^a Consideratione Instituitur in genere ratione magis, quod ab hac habet simplicitatem esse. et sic dicitur Instituitur in predicamento substantiae, sicut et substantia, quo dicitur. sub 2^a hanc Consideratione Instituitur in genere ratione formae, per quam habet esse artefactus formaliter. et sic dicitur Instituitur in predicamento qualitatis, sicut et figura, per quam instituitur formaliter in ratione artefactus. Unde dicitur in agimus de sacramentis videlicet in eo entis, 3^o de illis et sacramenta sunt, ad idem ideo non sub hac Consideratione, sacramentum est in genere signi, non potest esse in genere Causae.

Ex hoc ad Distinctiones distinguo magis. Quarta) Instituitur per id quod est nobilitas in ipso in ordine ad sui institutionem, secundo magis. quod est absolute et in re nobilitas nego magis. et sub eadem distinctione minoris nego distans. quia de causa et debet videlicet absolute et in eo entis Institutionem sicut formae substantiales, nihilominus videlicet formaliter in ratione albi in Instituitur sicut formae substantiales, sicut et albedines: hae enim ut in eo entis sit: ignobilior quas illa tamen est participatione quas illa in ordine ad generalitatem Institutionem: ideo et potest eandem rationem dicitur in presentibus.

Aug. 2^o

Unde. Ex parte rationis. sacramenta sunt signa, non Causae. sicut praec-

tica; *P* de ratione signi practici e efficere id, qd significat: qd de raone
 omni Sacramenti e efficere; adq. ideo Institutū deuet n. salu in genere
 sicut, sicut, Causa. ma e certa. qd. si de raone sacramenti n. est
 ee signu practicu, plurima docentur sacramenta, quz tamq. admitti
 u possunt ut vera sacramenta. quippe *CRUX* imagines et similia
 representant speculatiue sanitates, m. c. h. a. liquet. qd. practicu, in eo
 distinguitur ab speculatiue, qd. practicu, dicitur opus a quo speculati-
 uis procedit: qd. de raone signi practici e efficere.

Primum qd. sacra-
 menta nobz legis fontibz instituta, dicitur essentialia in genere Ca-
 usq. qd. ideo de alijs sacramentis dicitur e. p. abet ista, qd. omnia
 Sacramenta in eodem genere collocantur. Abz vero pbati. penus et dista
 quibus ista species deuent ee eius de, ordinis; s. dista. disticta sacra-
 mentorum nobz legis e peculiaris rāo Causz: qd. talia sacramenta diti-
 tuantur in genere Causz, ma e certa, et m. pbata ex d. c. b. florentino
 qd. disticta disticta sacramentorum nobz legis a sacramentis antiquo in
 eo, qd. antiqua n. causabant opus, s. salu p. passionē xpi standas fi-
 gurabant: sicut, nosha et dicitur ex, et cas. digne suscipi. ent-
 bus. Iteant: qd. disticta disticta sacramentorum nobz legis e peculi-
 aris rāo Causz.

R. Ad dicitur negando m. qd. de dicitur signu
 practici n. e efficere illud, qd. significat, seu ex se ipso habet virtutes
 causatibz. Et patet in Caeologio, qd. practice significat tempus, et
 tamen tempus, qd. significat, n. causat. minoris q. n. e. m. e. qd. ut
 practicu distinguitur in genere ab speculatiue satis ordinari ad opus
 siue illud efficiat siue n. especulatiue eius ab opere et executione proce-
 dit. Unde sacramentis merito apelata signa practica; quoniam ad
 id instituta, ut in eius usu et applicacione alijs fiat, illud sit qd. repre-
 sentat; siue id fiat virtute sacramenti, ut in nostris accidit, siue dicitur
 q. aliqua Causabilitate sacramenti, ut dicitur in antiquis.

Ad dicitur
 negando ans, qd. ut sacramenta nobz legis habeant esse

ingenere Causæ, sicut ans. Unus qd. Sacramentum est signum passionis
 xpi. Cuius intuitu Deus sicut oratur; id. Verificati de omnibus sacra-
 mentis tunc antiquis quæ nobis, cuius hac rami filia, qd veterasig-
 nificabant xpus futurus, nova vero gentes; ab unum modi signo e
 inseparabilis. Cuius excitativa moralis ad movendum Deus et intuitu
 passionis xpi sicut oratur; 2. de singulis sacramentis verificati eca-
 usas, saltem moraliter.

Ad. ad Argumentum negando ans intellectus deca-
 ualitate moralis, quæ a significatione distinguitur. et ad antecedenti sig-
 nature dicendum excitatio illa, coincideat cum sacramentorum
 significatione quare n extrahit illa amoro. Ceterum signi. quæ cum
 excitatio illa n referat immediate in aliquem effectus sacramenti;
 3. solus in Deus sacramentorum institutor, qui per sacramenta ty-
 quas p signa sua, intentione, et influxu representat. qd nō fas sac-
 ramenta Deus excitare, quæ Deus p sacramenta significare ad q.
 in eorum presentia et applicatione influere. et hac ratione dicitur sacra-
 menta esse signa practica

Ultimo Arg. Sacramentum dicitur a sacran-
 to, sicut medicamentum dicitur a medicando; 3. hoc magis p tinet ad cau-
 sam, quæ ad rationem signi: 0. sacramentum est ingenere Causæ, non
 vero signi. Sacramentum significat aliquid occultum, iuxta illud
 Jobis. D. Sacramentum Regis abscondere bonum est; 3. illud qd est abs-
 conditum, nequit esse signum; nam signum est qd ptea species quæ ingrat
 sensibus facit aliquid aliud in cognitione tenere; 2. sacramentum
 n collocata ingenere signi. 3. quandoq. sacramentum
 sacramentum nominata, ut dicitur de decretalibus 22. q. 5. 3. su-
 sacramentum n pertinet ad rationem signi: 2. nec sacramentum.

Ad. in con-
 do m. 2. q. ex d. the. omnia, quæ habent ordinem ad aliquid. Unus ab
 illo posant denominari et diveximode, sicut a sanitate, quæ est
 animalis n solus denominata animal, qd est sanitate salutis, 3.
 etiam medicina in quantum est effectiva sanitatis, et brina, in

quantum e significanda sanitatis, sic e sacramentum potest tale dici, qd
qd in se habet aliquas sanitates occultas, et potest sic esse ac sacras secre-
tas; qd habet aliquas ordinaones ad hanc sanitatem, et sunt causae. In presen-
ti autem agimus de Sacramento in quantum oportet abitudine signi et
sic sacramentum instituit in genere signi, qd vero Medicina se habet ut cau-
sa effectiva. Unde e qd omnia denominata ab illa dicuntur in ordine ad
vnum agens. et igitur hoc medicamentum importat causalitatem, et san-
titas aqua denominata sacramentum n significatur p modum causae efficien-
tis s p modum causae finalis, et ideo a dicit causalitatem.

Ad 2. R.

Illas rationes procedere secundum qd sacramentum id e ac sacras secreta
et qui sic de illo n agimus. — Ad 3. R. sacramentum est ha-
bere abitudines ad res sacras in quantum e aliq dextatio facta q ali-
qd sacras; et secundum hoc sacramentum dicitur sacramentum, n eade
ratione qua nunc loquimur de sacramentis ut tamen sunt equivoce no-
mine sacramenti s analogice, in quantum slt dicitur habere ad res ad
aliquo vnum qd e res sacra.

ARTICULUS II.

Perquam diffrat essentialiter instituitur Sacramentum esse tale?

Cuius quilibet species ex genere et diffrat instituitur Ideo explicata rati-
one generica sacramenti, eius diffrat essentialiter investiganda e, ad
cuius investigationem supponendum e 1. generare e omnibus respec-
tibus, species sumere a terminis, quos respiciunt: Cuius ratio siem
slt respectiva ad signatum, hinc e qd sicut ratio dicitur signi ubi
sumitur h abitudines ad signatum, et sic; ita peculiaris ratio signi
desumi deest q abitudines ad peculiarare significatum, quo circa
eius sacramentum slt peculiarare signum e dicitur ratione signi con-
tentum, oportet qd ratio ratio differentialis et instituta eius si-
gni qd e sacramentum attendi debeat q respectus ad signatum spe-
ciale.

2. supponendum e respectibus n sumere species a terminis

materiali acceptis, cui ideo materialis tunc attingi solet & libera regu-
 tibus: P ab illis & ideo attingitur quantitas ad modum, quo regu-
 lantur et terminantur; quae solet & vocari hoc sub qua. Unde dicta ubi
 substantia sacramenti attingi debet non precise ex parte rei significandi
 sed etiam et multo magis ex modo illius significandi, quare talis
 dicta sacramentorum venari debet tunc ex eo quod significat res
 ab aliis signis et significatis; tunc ex eo quod eas res diversis
 modo significat manifestis quippe signis representantur alias de
 alio modo distinguuntur ex hoc ipso essentialiter ab aliis signis, sicut
 ista habitus scientificus, & attingentis diversus obitus, & ideo diversis
 modo differre essentialiter ab aliis scientiis et propriis speciebus, sicut

Intra quae regulas procedendo et illas
 senti magis applicando facile reperiemus sacramenta distingui a
 similibus signis, quae res diversas aut saltem non determinate sa-
 cras representant: q^a sacramenta habent ex propria ratione signifi-
 care res determinate sacras. Ceterum q^a Cetero dicitur significatio
 rei sacrae in sufficienter ad constituendum propriam rationem sacramenti,
 cui fluxa referantur, quae significant res sacras, et tamen sacra-
 mentum sunt ut patet in huiusmodi. Quorum alterum di-
 cendum restat, quae res debeat significari, et quo modo ut signum
 quod dicitur sacramentum, in ratione sacramenti constituitur?

Quia quod
 in propria acceptione est exis plerumque Calvinistarum asserentium, sacra-
 menta non significant sanitatem aut sanctificationem internam, quae in creature
 distinguitur, huc sentit et precise signa Divi Benedictini et praedicatorum
 cujus sigilla quaedam et oblationes tunc gratias significat acceptis, quod
 ut ex eo quod de concilio, quae sunt sacramenta veteris legis, dicitur ad
 Romanos 4. signaculum iustitiae fidei, quae fuit in Abrahamae, et in signi-
 ficabant iustitiam, dadas in eius usu, sed oblationes earum, quae in Abrahamae
 supponebatur.

Nacioncend

Sunt ex D. Saec. II. C. 1. in
 laude, Porphyrii. Vbi dicitur Balthus, in tas fuisse illi gratias, quae sigilla
 id est nede ratione sacramenti significare gratias, sed oblationes et testificari

Reverendae q̄tae Viu modi excois: q̄. sacramenta sunt

signa indifferenta instituta p̄destinatis et regib; ad; ideo deuent significare aliq̄. vtriusq̄. Omne; s̄. id nequit ee p̄destinatio s̄. patet in Iuda, qui exat Ba- pticatus et ordinatus, et euchaistias sumit et tamen, regibus exat; q̄. sacramen- tum n̄. hoc signat et signu; Dei p̄destinationis = tum etia; quod sacramentum n̄. s̄. signaculum iustitiae, quia s̄. fides accipit, patet in Petulo; qui tunc mandante a peccato originali, cum Baptizate Unde Baptismus n̄. signat in eis iustitias, s̄. p̄. practice inducit.

Nec mota in stratus aliq̄. obant

n̄. q̄. ex eo qd̄. Circuncisio fuerit signaculum distinguens fideles iustos tem- poris a n̄. fidelibus minime infertur fuisse precise Viu modi signaculum. sicut Baptismus distinguit modos fideles a n̄. fidelibus, et tamen in hoc n̄. consistit, s̄. in significacione presentis significacionis = Nec etia; q̄. Noel- antenus loquitur de Santa Georgia sorore sua, quae magnas Regula fuerat graas etia; ante Baptismus, s̄. minime negat qd̄. Baptismus aliu; operat Gra- tias, aut qd̄. sorori statuit graas amentes.

Relictio; q̄. actionum earum. s̄.

Supponendum e sacramenta significare plura; neq̄. graas, passionem x̄pi, et glo- riam. q̄. Cui ex vna parte sacramentum ut signum ad homines spectans, et ex alia significet res sacras occultas, nequit n̄. significare res sacras occultas et ad homines p̄. tinentes; s̄. Viu modi; graa qua iustificamur; q̄. sacramentum significat graas. s̄. tunc quod Viu modi; graa secundum species iudicatur n̄. potest essentialit̄. a genere x̄pi tribu; minis omnia, sacramenta, quae Diuinitas instituit significant graas s̄. dependentes a passione x̄pi. q̄. sicut omnia sacra- menta sunt instituta p̄. peccato, et in remedium peccati, sic etia; significat graas v̄. medicinales, et cedentes, qd̄. igitur habent ex merito x̄pi, q̄. significant p̄. prius Medicos et cedentes, ut s̄. p̄. aliis graas causas. Deniq; igitur graa dicit ordi- nes ad gloriam, et s̄. illas p̄. leta iusta illud ad Romanos 6. graa Dei vita p̄.terna. q̄. sacramenta significant etia; p̄. laud;

Deco; in quo plura significantia signa

antiqua; ac p̄.inde causa salendi, ut stat in nomine equib; eo. s̄. omnia salata

Aliis supponenda sanitates intrinsecas, quas diximus esse principia-
 le significatum sacramenti Verborum, & accipi; Nam alia e sanitas propria,
 et secundum q^o talis et consistit in quodam de quaerone et deputaone, ex cuius
 aliquis dicitur mundus legaliter, et sepe occurrit in scriptura Veteris testamenti.
 alia e sanitas simpliciter, que nimirum importat veritatem reprobationis et nec-
 titudines. Beliantis contra Deo, que reprobatur sit q^o gratia sanctificantes. porro
 predictas sanitates esse Valde distinctas dicitur ex eorum significatione: nam in
 Veteri lege sepe distinguitur quod legaliter sanctus, et simpliciter immun-
 dus contra Deo, et ex cetero esse simpliciter sanctus contra Deo, et tamen immun-
 dus legaliter, sic enim Mulier alienigena, et si recta contra Deo, erat tamen
 immunda legaliter, q^o nullo modo tunc tunc ducere in Verborum et Quae-
 so Mulier iudea ubi geratur contra Deo erat legaliter sancta, q^o tunc dicitur
 et poterat illas Verborum habere. Deinde nota hanc sanitatem simpliciter
 talem, que fit per gratiam, dupliciter considerari potest uno modo practice et que depre-
 nit et in actuali Verborum Verbo, alio modo quasi speculative et que signate
 neque ita que Verborum, s^o potest in aliquo tempore Verborum, quibus distinctio
 promissis facile intelligi potest qualiter gratia, que e principale significatum sa-
 cramenti terminet eius habitudines et ut ex parte sit.

Deo

Deinde distinctio sacramenti, q^o quod distincta in ratione sacramenti et ab
 aliis signis, que sacramenta sunt, distinguitur, non dicitur in solas
 significatione sanitatis abstracte a sanitate proprie dicta et a san-
 tate legali: nec dicitur in sanificatione q^o gratia sanctificantem
 et abstracte ab eius presentia et futuritione: s^o dicitur in sanifica-
 one sanitatis simpliciter talis, que fit per gratiam internam et deducte in
 actuali Verborum sacramenti. et quod quodammodo 1^a parte hanc d. the. quo-
 niam sacramentum q^o eas significationes debet distinctum in ratione sacra-
 menti q^o quod distinguitur ab omnibus aliis signis, que sacramenta
 sunt; s^o q^o sancti significationes legales sanitatis extrinsecas et
 secundum q^o nequit habere huiusmodi distinctionem; 3^o in distinctio
 in eo sacramenti q^o solas significationes proprie sanitatis. ma.

haz grat habitus in nobis ex eius meritis, et similita sacrificia antiqua legis significabant passionem xpi et fructus eius, idcirco p^{ra}ea sacrificia dantes in hoc Evangelica, et tamen nec serpens etneus, nec sacrificia antiqua legis fuerunt Vera Sacramenta: q^o gloria &

Res^{nt} Itam in distinctione officii ratione sacra-
menti in sola significatione p^{ra}ea sanctificantis futurae, p^{ra} ad rationem etiam aliquam de
caeremonia presentis taliter legalis, ita et tantum dicatur talia sacramenta q^o secundum
actualitate aliquam sanctificationem, taliter legalis significat tantum legem et gratiam
quae sit aut facienda sit p^{ra}ea habitus; Unde enim n^o est q^o serpens etneus
et aliqua sacrificia fuerunt Vera Sacramenta, quoniam et si gratia nostra, si-
gnificabant nihil tamen imminuere actu sanctificationis ad legalis.

S^o Itac: q^o ad q^o sunt sacramenta non
ut ad eas aut sacrificia antiqua debuisse aliquam sanctificationem legalem app^{re}-
re illius status deserviebant eorum eorum aliqua ad expositionem legalis, quae cum legi-
bi sanctificatione coincidebat, si aliunde significabatur inter eos iustitiam p^{ra}ea
quoniam q^o futurae, ut ad eas aut non negant: q^o ex eorum principio sequitur
fuisse Vera Sacramenta. — 2^o et legitur q^o omnes
Caeremoniae antiquae legis fuerunt signa xpi, et gratia nobis p^{ra}ea dantes, et
similita omnes Caeremoniae p^{ra}ea aliquam sanctitatem legalis sub his qui
eis debentur: q^o si verae sententiae aduersariorum, optime colligitur omnia
Caeremonias antiquae legis fuisse Vera Sacramenta.

3^o p^{ra}ea dicitur p^{ra}ea
q^o sicut signum in omni dicitur p^{ra}ea significationem, siue ad rationem ad si-
gnatum; ita sacramenta, q^o de generali signum sub illo genere dicitur dicitur
tunc specialis significationem, siue ad rationem ad speciale significatum, et in-
dus illud representandi, q^o quidem signaculum debet esse aliq^o sacrum, et ad sancti-
ficationem fore hominis expectans. Et omnes decedunt: q^o haec sacrum in e
sanctificatio externa legalis et secundum q^o tunc eorum inter eos sanctificatio
et abstracta, a presenti et futura. Et ista expectantia, et 2^o p^{ra}ea dicitur
q^o eorum sanctificatio et p^{ra}ea, siue in actuali usu et applicatione sacra-
menti colata.

Definitio q^o sacramenti, in ecclesiis, siue in ratione generalis

licati signi dicitur debet respectu significationis ad id, quod immutabiliter et permanenter significat; et immediatus et principalis significatus sacramenti est gratia sanctificans. 2. sacramentum in actuali dicitur habere habitudines ad gratias sanctificantes, ad quod non habitudines ad gratias et futuras, Causa sit tamen alius signi, quod sacramenta sunt. 2. sacramentum dicitur per habitudines ad gratias et presentes, sive in actuali usu et applicatione colata, sive referata ex aliis signis sacramenti, et sicut in nostris, sive referata ad deum in applicatione sacramenti ut in antiquis distingebat.

Explicatio amplius: Illas rationes dicitur signum sacramentorum in omni ratione sacramenti dicitur ad omnibus aliis signis, in quo omnia sacramenta conveniunt, et quod non potest aliis rebus quod sacramenta non sunt; 1. hoc quod est significare gratias presentes, ad quod in actuali usu sacramenti perducitur, conveniunt omnibus et singulis sacramentis, et non potest aliis rebus, quod sacramenta non sunt: 2. gratia sacramenti non sicut in significando gratias presentes, et in applicatione et usu sacramenti perducitur. Ita dicitur et in quibus quoad utramque partem; Imprimis cum sacramenta sunt sicut practica conveniunt in significando id quod in eorum applicatione perducitur; 3. in omnibus et singulis sacramentis perducitur gratia sanctificans; 4. omnia sacramenta conveniunt in significando gratias sanctificantes, in eorum usu et applicatione perducitur; quoad utramque partem dicitur quod nihil quod sacramentum ne potest habere dicitur significationem: 5. quod dicitur significatio habet generaliter omnibus, quod sacramenta non sunt.

Sacramentorum

Solbuntur Arguta Vera Disionem

Arg. 1. de ratione sacramenti est efficere id quod significat; 2. de ratione sacramenti est efficere gratias sanctificantes, De his habentur efficere aliquas sanctitates legales, tabernales, a perfecta et imperfecta; 3. sacramentum in omni non dicitur per significationem gratias interius, quod simpliciter sanctificat; 4. per significationem sanctitatis actualiter a gratia et gratia, sive legali, dicitur tenet et in quibus gratias sacramenta antiqua si causabant sanctitates in eorum gratias sanctificantes.



Res: 2. si sacramentis ex maiori ratione sacramenti significati-

rei sanctitatis simplicitate, quae sit q. gratia, etiam singula sacramenta licet pote
participentia illa, omnes rationes deberent significare gratiam, gratiam, Ore
quens e falluz et ans. proba mi. q. ad sacramenta gratia dicitur status superior
significat gratiam gratia illius status, s. Sanctitas gratia legis scriptae exattantur
exteriora et legalia et quasi umbra et figura sanctitatis legis gratia, q. Sacra-
menta antiqua non debuerunt significare sanctitatis simplicitate, quae sit
q. gratia interior, s. gratia sanctitatis, legalis

R. negando mi. ad cuius phae-
non dicuntur sacramenta ad aliquos status, s. intentione debuisse signifi-
care, quae sunt sanctitatis tunc exorbitat, quambis videtur ex vi intentionis
ad illos status, sed ob alias causas et motus, quolibet alia sanctitas haec
inferior q. parata ad illa, et via et dispositio ad formam, et sicut medium
ad finem, quae non sunt ordinata sacramentis, ex eo qd significat san-
ctitatis inferioris, et secundum q. s. Per eo qd significat sanctitatis gratia et ple-
taz. Unde ad Augustinus R. in forma negando mi. ad cuius phae-

distinguo meaz. Superior significat gratiam gratia illius status s. ad alios
in ordine etiam in illo statu dandaz. Cedo meaz. si ordinata nego meaz
et subeade distinctione minoris negotiaz, q. sacramenta antiqua non sig-
nificabant principaliter sanctitatis legalis habitaz, ex vi intentionis ad illos
status, haec enim se habebat ut via et dispositio ad sanctitatis simplicitate,
quae habet q. gratia sanctificantis etiam in illo statu, cuius status antiquos in
statu legis scriptae iustificatos fuisse q. gratia et Charitatem eius de ratione cui
notra, s. significabant principaliter gratiam sanctificantem, quae a Deo fac-
batur in actuali vera sacramenti.

Replicat idem April paschalis fuit Octavis
legis sacramentis et tamen non significabat, aliquas sanctitatis gratiaz. q. idem
de illius legis sacramentis dicendum e proba mi. q. sacramenta antiqua non
aliter poterant significare gratiaz sanctitatis, quae faciendo aliquas sanc-
tificantes, aut recreantes, exteant, et legales, s. in essu Agni nihil
horum faciebatur: q. essu Agni paschalis D.

R. negando mi. ad cuius

re proportionali modo quo Cazaeta e res et sacramentum simul in sacramento
 primi, id autem qd e res et sacramentum simul ordinata ad id qd e res tantum in sa-
 cramento. Sive ad id qd ita significat. Ut ultimus si significat ubi se habet quia
 in sacramento. quare et sacramentum Eucharistiae significat immediate et ex-
 pte Corpus xpi. nihilominus eius significatus principalis et ultimus invenitur
 in hoc sensu immediatus ex parte sanctificans ad qd inrens, et nos reficiens
 Ut proportionaliter in aliis sacramentis. Inquit tuta quae Doctrinae.

R^a. ad 1^{am}

phorum distinctus mag. Quid qd dicitur et principaliter invenitur ex modo mag. ut
 ad aliud ordinabile nego mag et distinctus mag. Invenit Corpus xpi. et cujus nego mag.
 s. modus ubi spiritualis reficiens animas pax, quae dicitur et ad quae ordinata deo
 mag. et nego mag. qd et immediate et principaliter species sacramentalis significat
 tas xpi. quae pax principaliter ad qd dicitur; qd ad hanc ordinata sacramentum tan-
 tum qd e Eucharistia, et res et sacramentum simul, qd e xpi, qui in Eucharistia
 dicitur.

S^a. Replicabis. Corpus xpi e qd significat principaliter in sacramento E-
 charistiae. qd nulla e solutio. qd dicitur. Quid principaliter significat in sacramen-
 to Eucharistiae, qd significat in recto s. talis sacramentum, nautis in obliquo. s. qd si-
 gnificat in recto e xpi, pax autem in obliquo. e. xpi et Corpus xpi e qd principa-
 liter significat in sacramento Eucharistiae. — R^a negando dicitur.

ad cuius phorum nego mag. qd et Corpus xpi significat in recto in sacramen-
 to Eucharistiae pax autem in obliquo, qd principaliter significat ex pte, sicut et
 aliter in recto significat Corpus, et albedine in obliquo, illius tamen signifi-
 catus principale e albedo, qd Corpus et in recto e significatus male et albedinis
 autem ubi in obliquo significat s. modus foris, et similitudo in presenti qd Co-
 rpus xpi ne significat ultimatius, Ordinata ad pax, sicut ad d. plemur
 et hinc totius significacionis sacramentalis ubi dicitur xpi, e pax e qd princi-
 paliter significat.

Ad 2^{am} phorum Arguti similitudo R^a. distinguendo mag.
 Quid dicitur significat immediate xpi. Ut tunc dicitur ut
 cuius nego mag. s. modus ubi spiritualis dicitur nobis pax in talis sacra-
 menti pax dicitur mag. et distinctus mag. s. qd significat immediate

Ut trās fuerionis e principale significatur ad aliud ad iudicium sed
 nūq ad aliud n ordinatur qd principaliū significat nego nūq et itaq
 ista solus ex dictis — et ex his ad 39. R. dicitur quod
 an xptus e qd effectus grāa in eē curis sedo aut in eē xis significat
 et qd expectat ad sacramentū nego ans et itaq qd sacramentū curā
 nūq n nūq nūq nūq nūq qd in eo effectus e qd qd qd habet rāone
 terminū pducti in applicāone sacramenti et p seipue intendit.

Aug. 4^o

q^o ad essentialē rāone sacramenti in e talis spectat significāone
 significāone qd grāa in e nūq; Inquit ad essentialē rāone sacramenti p
 in e qd significat pductū significāone qd grāa ut de pnti datur
 in applicāone sacramenti: q^o de essentialē rāone sacramenti dicitur s
 significāone huiusmodi significāone qd datur in pnti qd datur in futuro.
 pnti mi. q^o sacramenta veteris legis fuerant vera sacramenta; p nūq
 significabant sanctificāone aut grāa ut datur de pnti in e nūq
 q^o huiusmodi significāone n potest ad quiditā rāone sacramenti in mu
 ni pnti. mi. in qua e difficultas ostendit multipliciā q^o in apl
 cāone antiquorū sacramentorū n pducta grāa: p nūq pnti sa
 cramento antiquo significāone grāa sanctificāone ut datur de pnti in e
 nūq in pnti ans ex d. th. 4^o 2^o q. 98. art. 1^o ad 2^o ubi dicitur
 dicitur qd lex dicitur occidisse n quidē pnti s^o occasionalitā n nūq p
 tione nō inquantū grāa n pnti qd quā homines pnti pnti qd
 mandāt qd ut nūq qd datur: q^o in e nūq d. th. in e nūq sacramen
 torū antiquorū legis n pducta grāa pnti q^o n in e nūq pnti pnti
 actū grāa quāntū ad pnti accipientiū ut et dicitur qd datur de
 pnti de mali et omnino qd accidens habebat qd pnti in e nūq
 sacramenti qd a solo deo quī e eade dicitur pnti nūq pnti in e
 dicitur instrumento sibe a deo independentē ab illo: q^o n nūq pnti dicitur
 qd nūq qd in e nūq pnti pnti grāa.

2^o pnti mi. q^o d sacramenta
 antiqua fuisse signa pnti pnti. Representantia grāa pnti in
 e nūq pnti dicitur significāone qd significāone et pnti

salutis; s^o hoc expre negat Augusti. q^o rāe qd prius p^ota mi. nay
 Aug. in Ps. 73 ait sacramenta nobi testamenti dant salutem, sacramen-
 ta vero veteris testamenti promiserunt salutare; q^o in p^odictis sacramentis
 iuxta Augustinum n^o p^oducitur gratia sanctificans nec significatur p^osent-

3^o p^ota mi. q^o distinctio inter sacramenta antiqua et nova in
 eo potissimum consistit qd^o vetera s^o signa demonstrativa gratiae, illa vero fuisse
 signa p^osentis gratiae, quorum tota ratio consistat in p^ofiguando typice
 q^o gratia p^osentia ad ipsam, interque p^outabatur gratia sanctificans. Unde
 scilicet, h^orensius agere de sacramentis antiquis q^o ultimis, desig^o au-
 sa n^o causabant gratiam s^o cap^o solus p^o p^osentem, x^opi^o dantes, figurabant, s^o
 Cuiusmodi Coerece n^o potest qd^o intra q^o dictorum sacramentorum p^oducatur
 gratia, q^o p^odicta sacramenta n^o significabant gratiam, ut p^oducta, in ac-
 tuali vero sacramenta.

Quamvis. totus discursus ad rationem p^oriam sacra-
 menti respicit significare gratiam sanctificantem p^o modum causae finalis; s^o ad
 causam finalem aequivalet p^osentia; q^o ut saltem. Vera sacra-
 menti ratio n^o e^o necessaria, qd^o significet gratiam sanctificantem p^osentem, s^o su-
 ficit significare gratiam, ut alio tempore dantes. Cetera itaque et ma. ex
 p^ota ingenti aut. 2^o ad 3^o ubi ait, dicendum qd^o res dominate deno-
 a line et p^oplemento, dispositio autem, n^o finis nec p^ofectio, et ideo, quae
 significant dispositionem ad sanctitatem, n^o dicuntur sacramenta de quibus
 p^ocedit obiectio, s^o solus ea, quae significant p^ofectum sanctitatis bonum
 s^o in his verbis attribuit ad. l^oz. significatione principali sacramenti rationem
 causae finalis; q^o ad rationem sacramenti sufficit significare gratiam p^ono-
 dant causae finalis p^otae. Obia primi discursus, q^o si gratia p^o sacramen-
 tum significata debet esse actus p^osentis, magis habet rationem causae
 finalis, quam finalis, siquidem p^o seipsum sanctificaret subter. Cui actui
 applicata; q^o si principale significatum sacramenti habet rationem causae
 finalis n^o debet esse actus p^osentis.

Respondet: ad argutum neg. minus
 ad p^oxy negotiam unig ad cum p^oxy nego. ans. oposity
 ens e^ocatu q^o ut in om^o circumstantiis et aliorum sacramentorum antiquis

+

antiquis legibus p̄ducetate gratia sanctificans nec oppositio docet ad. th. q. 9. soly
intendit. Verbis dicitur qd lex antiqua et omnia ad illa spectantia secundum
id qd participat obliqua n̄ habent esse vtz inducendi vtz sanctificationem
qd aperte recedimus, s̄ minime negat qd in lege antiqua et in vna sacra-
mentorum sicut p̄ducetate gratia sanctificans et eius deus rationis Cap. nostra s̄ quia
ex vi legis illius s̄ p̄ fides in xpi. Solu. e. d. th. in art. 9. qui vobis ob-
tinet. Vbi ait, dicendum qd iugur legis relictum n̄ potest sine gratia existi-
nere, quia lex n̄ dabat. dicitur em̄ ad Romanos 6. n̄ est volentis nisi laxer-
nis sit velle et curare in gressu dei, s̄ misericordie dei.

Ad 27. R. negando

magis qd longe liberius et qd sacramenta antiqua efficiunt gratia et sanctifica-
tionem: et qd in vna sacramentorum antiquorum p̄ducetate gratia. s̄ vbi pro-
gat eis et merito Aug. qd antiqua sacramenta fuerunt signa n̄ in-
ventia gratia nec habentia virtutem eius p̄ductibz; in quo sensu Apostolus
vocat ea vana et cetera elementa, adq. operta excellentia ē p̄pria legis p̄-
tibus. s̄ n̄ negat Aug. 27. nec negare potuit, qui expresse affirmat pec-
tus originale remitti saltem in sacramento circumcisionis, vnde enī p̄catus
originale deleri valet sine gratia sanctificantis p̄fusione.

Ad 33. R. negando

ans qd distinctio inter sacramenta nova et vetera in eo p̄prie consistit qd
antiqua erant p̄ se fides et signa illius gratia, n̄ causa, qd n̄ efficien-
tibus qd significabant. nova autem efficiunt qd significant; quare vtriusq.
signi et causae rationes inseparantur. nec oppositio p̄bant hie verba de
lū. florentini, qui nobis obicitur ut antiqua sacramenta n̄ causa
hinc gratia, s̄ eaz solus p̄ passionem xpi dantis figurare, qd 1. a. pars
statuit qd recedimus: 2. a. autem negat sacramenta illa n̄ signifi-
cabile gratia p̄sentis, qui dabat p̄ passionem xpi futuram, quia gratia
danda p̄ xpi passionem p̄fectam n̄ solus gratia, qui nobis nunc datur
s̄ etia illas gratias, qui tunc de p̄sentia dabat antiquis p̄ fides xpi
venturam.

Ad 34. R. negando magis ad p̄bationem ex d. h. de
suntay R. scesa ma. et mi. nego dicitur, qui n̄ p̄fecta ex verbis dicitur

9. In eo testimonio demorat d. lhr. significatur sacramentorum debeat
 habere rationes finis et complementi: p. minime excludit nec ex tributorum
 procedentibus excludere potuit, qd debeat habere rationes formae iustificantis
 in acta, frequentissimuz namq. e qd rationes formae et finis aut complementi
 in eadem essentia coincidunt; sicut aparet in graa opazitate ad totu.
 de iustificacionis generas e eius et finis eius, et simul forma iustificans.
 et ideo stringit ingredi naz significatur p. minuzale sacramenti n potest
 ee aliq. iustificans bialiter et disponitibe, s. aliq. qd p. nacti p. moduz finis
 et complementi, et hoc igitur e, qd habet rationes formae iustificantis actu.
 et frequenter occurere debet n soluz ut finis, qui quantuz e de se p. mitted
 absentia et distantia, s. d. iaz forma actu formans, quz quantuz e de se
 p. hnt p. nctas et indistantia.

ut +

Ex dictis p. res hanc e. b. b. i. n. a. sacramen-
 ti definitionem: Signus rei sacre p. fectae sanctificantis homines, nomine
 signi intelligendo signus a deo in ecclesia p. manente institutus, nomi-
 ne rei sacre intelligendo graa habituales ut colatur in actuali usu
 et aplicacione sacramenti, naz definitio sic intellecta dicitur Cui suo
 definito Cui nullus sit sacramentus, qd n sit signus rei sacre p. fectae san-
 ctificantis homines: et ubi res, quz sacramentus, n sit, sit signus rei sacre
 p. fectae sanctificantis homines.

Dices Verba xpi ad Madalenas Lucae 6.

Remittuntur peccata tua tibi significaverunt q. iaz p. nctas inquantuz p. nctas
 significaver, equiaz representant qd illi p. fectae graa remissio peccato-
 rum sicut ad ipuz significata p. vera sacrosctis ego te absolvo; et tamen illa
 Verba xpi ad Madalenas et fuerunt vera sacramenta: q. definitio sacra-
 menti pot. antebis exponitur dicitur autu a definito

De Vera ma. et suine

eo dicit q. ut dicitur e signus p. nctus in definitione sacramenti e signus
 a deo institutus p. manente in ecclesia, et stabile talis p. illo statu cui asca-
 nit. Imensurata eub Religioni et distinguit fideles a n. fide libus: ad qd
 quis e qd ab omni una et stabili lege instituta. Verba illa xpi ad Madale-
 nas, n. p. nctis a deo stabili lege instituta, ut sanctificaret tunc signi

dicit in sensu reali seu ex parte rei, per quos constituta sacramenta
sunt in ratione sacramenti, in Verbo ex parte rei, in qua continentur
habitu Varietate: Et dicitur in decretis sacramentalibus his supo-
sitis sui

Disio

Sacramenta antiqua et vetera ducuntur in hoc in ratione sacra-
menti et gratia 1. ab autoritate quae posuit sub hac forma expen-
dere q. sacramenti ratio ducuntur de re et proprie omnibus sacramentis
nobis et antiquis: 2. sacramenta ista et vetera ducuntur in hoc in
ratione sacramenti. Ita videtur manifestata q. defectus ducuntur in
hoc in sacramenta. Quasi dicitur solus fundari posset in eo, qd anti-
qua essent participarent proprie et reverentia q. ratione sacramenti
q. si res extra se habet et tunc nobis quae antiqua sunt de re et
proprie sacramenta sequitur omnia ducuntur in hoc in ratione sacra-
menti. dicitur autem quantum ad sacramenta nobis in istis pro-
prietatibus quae antiqua vero gratia q. de illis et dicitur ubi de sacramentis
agunt, antiqua vocant absolute et sine adito sacramenta: 3. dicitur
aut sacramenta antiqua esse vere et proprie sacramenta. gratia autem
hoc ex de illis dicitur in instructione Amenorum in doctrina de
sacramentis ubi ait: differunt sacramenta vetera a sacramentis
antiquis legis d. 2. hoc ex de illis dicitur in d. 1. Canonis 2.
ubi ait, si quis dixerit sacramenta vetera legis a sacramentis vetera
legis non differre tunc ex d. Aug. libro 19. Ita sanctus pro-
na Capita ubi dicitur Ita dicitur sacramenta antiqua legis fuisse
sacramenta et cotempore salutaria. Manifestum est in hoc sacramen-
ta vetera appellari absolute, et sine adito sacramenti q. de illis
et dicitur ubi de sacramentis agunt d. 2.

Definitio quoniam sacramenta
sicut et sacrificia necessaria sunt ad constituendam, gubernandam, re-
ligionem, Et inquit Augustinus libro 19. Ita sanctus, in multis non necesse
religionis seu Legis seu factus, quod summi homines possent, nisi ali-
quo signaculo, seu sacramentorum visibilibus, merito colligantur;

3.^o Religio antiqua legis fuit vere et proprie religio, et fides antiqua
fuit vere et proprie fides, et iustitias antiquorum fuit vere et proprie ius-
tificatio. Et sacramenta antiqua legis fuerunt vere et proprie sacra-
menta.

Dei fundamentum. P.^o Pado vero aut pmo antequam
negando dicitur, q^o ex eo q^o antiqua sacramenta sunt vere et proprie sa-
cramenta n^o dicitur. P. Vnde dicitur Quod nos in ratione sacramenti
sicut ex eo q^o dicitur, sint vere et proprie, ut dicitur q^o dicitur
Vnde et cap. de in ratione entis; et idem dicitur in omnibus analo-
gatis proportionalitatis, in quibus hoc pmo significata vere et proprie
reperiuntur, et tamen Vnde n^o dicitur in tali ratione, P. analogice et
liquet ex terminis.

Deinde q^o Vbi aliqua ratio ita dicitur, q^o
proprie dicitur simpliciter Vnde abstractibile, ab operationibus, omnia
operationes, de quibus istiusmodi dicitur vere et proprie dicitur, dicitur
dicitur Vnde in illa ratione dicitur: P. ratio dicitur sacramenti
dicitur dicitur simpliciter Vnde abstractibile, a proprie differentibus sa-
cramenta sua antiqua, quae nobis dicitur vere et proprie sacra-
menta: q^o Si ratio dicitur sacramenti dicitur vere et proprie omni-
bus sacramentis nobis et antiquis, sacramenta nobis et dicitur dicitur
dicitur dicitur in ratione sacramenti: dicitur. Et dicitur q^o hac de causa
homo et musca, dicitur dicitur in ratione animalis, q^o dicitur
dicitur dicitur simpliciter Vnde abstractibile, a proprie dicitur
dicitur, et talis ratio de homine et musca dicitur et proprie dicitur. Mi-
dicitur dicitur, q^o dicitur dicitur dicitur sacramenti ad septem
sacramenta nobis legis, talis ratio dicitur dicitur simpliciter Vnde
abstractibile, a proprie differentibus, dicitur omnia dicitur dicitur
in ratione sacramenti: q^o dicitur dicitur ad sacramenta nobis et
figura, dicitur dicitur antiqua, quae nobis sunt vere et proprie sacra-
menta.

Ex quo dicitur motus in dicitur dicitur: dicitur
dicitur dicitur, et sint vere et proprie dicitur in dicitur dicitur

ce in ratione unius entis potest ex eo, qd ratio unius entis ad aliu
negat simpliciter unum, quia procedat a prioris differentia; Cuius sit
transcendens, et procedat iniquat ab inferioribus, 2^o significat
diat speciosa et inter se proportionaliter se habentibus, et ideo dice
ndum e de quibuslibet analogis in aliqua ratione.

Respondens

Decemto aut plura minoris purpuram negando. Itaque qd ratio
omnis sacramenti principalis referatur in ratio sacramenti
in antiquis ratio omnis principalis et ea dependentia aristoteli
quorum erant signa et tunc et sic ratio omnis sacramenti
operabile ad antiqua et nostra videtur acceptis simpliciter
unum substantiales a prioris dependentis 2^o significat immediat
civica et proportionaliter sacramenti et sicut eo qd sacramen
a qua et nota sunt vere proprie sacramenta a se ipsis
quod veniant tribuere in ratione sacramenti.

Postea e qd de

pendentia antiquorum sacramentorum respectu nobis, ignorat
quorum erant signa tribuere. Cuius nostris non obest
et nulla est solutio: patet autem qd patet dependentia, et
iniquitas in etiam in genere ratione. Omnia sacramenti
quod de se equalitate descendit et participat ab inferioribus, 2^o
patet ex peculiaribus differentibus, quod quas in quibus specie
instituta. 2^o hoc dependentia et iniquitas tribuere
ipsorum cuius nostris non obest. Obstat qd dicitur sacramentis nobis levis
quorum unum sicut de necessitate et alius perfectibus secundum
specificas rationes et reliqua ad ipsas sicut ad fines ordinata
et tamen omnia tribuere. Quoniam in ratione sacra
menti qd quibus sacramenta antiqua fuerint minus
perfecta quam nostra, et illa tamen ad fines ordinata
ad nostra, inde patet qd eis dependent. Quoniam
tribuere. Cuius nostris in omni ratione sacramenti
qd corroborari

potest exemplo sequenti; Nam antiquorum fides et religio p^r-
 gurabant fides et religione legitima omnia in illis una stringe-
 bant illis et ordinantur ad hoc sicut ad fine perfectionis; et
 tamen nemo negat fides et religione antiqui legis et h^uic
 nunc uniboc in Deum unum Religio et fides; q^o illa
 inaequalitas p^ronit p^rise ex p^rebantibus r^oonibus aut mori-
 quibus ad h^uic d^rabitur q^o ponit d^ricenduz de sacramen-
 tis.

Et p^robatur d^ro r^oone q^o sacramenta in genere e-
 signa rei sacre sanctificantis nos; s^o in hac r^oone sacra-
 unt uniboc sacramenta antiqua et nova; p^o p^rima d^rueniunt
 uniboc in r^oone omni sacramenti. Vnde legitima r^one
 patet ex dictis h^uic aut p^robatur q^o sacramenta e signa
 rei sacre sanctificantis nos. nihil aliud p^robatur ex hac r^one
 in r^one quas sacramenta representant et ad p^rducta in
 actuali usu et applicacione sacramenti siue talis p^rag^ratione
 p^r tale sacramenta, siue p^rducta a solo Deo idem d^rem^rat
 habet ad representandas r^ones p^rentes; s^o sacramenta antiqua
 et nova habent d^ruenientiaz in h^uicmodi representacione; q^o utriusq^{ue}
 in p^raximant q^o Deus tam p^resentia q^o p^resentia q^o p^resentia
 et h^uic p^resentia sacramenta representabatur; q^o sacramenta an-
 tiqua et nova d^rueniunt uniboc in hoc q^o e signa rei sacre
 sanctificantis nos.

Q^uiam d^ruenientia uniboc in hoc signa d^rem-
 n^udi debet p^rones p^rimarias eorum significatus; in hoc p^rones
 alia; q^u in ita p^rimarias et p^rincipales representat. s^o sacramen-
 ta antiqua et nova d^rueniunt in representando idem p^rimarias
 significatus; q^o d^rueniunt uniboc p^rad r^one signa p^ribita sunt
 s^o sacramenta p^ribita sunt d^ribita determinat inquit
 re sequi et ostendimus q^o sacra antiqua et nova d^rueni-
 unt uniboc in r^one sacramenti. Cetera d^ristunt et in p^rimo
 d^relapsu p^robatur q^o et sacramenta p^ribita significant d^rem-

gratia, et gloria nihilominus principaliter, et quasi omnino
 primario eorum significatus est gratia sanctificans, et sanctifi-
 cans in eorum applicatione. S. Significatus gratia sanctificantis
 presentis, siue ductus ad sacramenti presentis. Omnia est
 omnibus sacramentis tam antiquis quam novis. S. Sacramenta an-
 tiqua et nova veniunt in representando idem primario signifi-
 catus.

Respondetis, hoc Aristoteles cum sua philosophia cum
 ex parte sacramenta antiqua veniunt cum nostris omnibus solum
 ex parte est secundum quod natura simplicitate nam sacramenta
 ordinantur in tantum ad significandum. S. etiam multa magis ad
 iustificandum; quare non solum debent esse signa, sed etiam causas
 nostre iustificationis; quibus autem sacramenta antiqua sanctifi-
 cationem significabant, illa tamen non causabunt et propterea
 vocantur ab Apostolo elementa lacuum et lutina. quare et omnibus
 cum nostris in ratione signi veniunt; dici tamen non debent, quod
 veniunt in ratione adaequata sacramenti.

S. Thome

9. sacramenta adaequata sunt in ratione sacramenti nihil est
 aliud quam signum rei sacrae, ut sanctificantis nos; S. Sacra-
 menta antiqua et nova veniunt omnibus in ratione signi rei
 sacrae, ut sanctificantis nos: 9. veniunt omnibus in ratione adaequa-
 ta sacramenti. Unde et Thome dicitur in materia, quod 9. ut Sacra-
 mentum materialiter sunt, siue ex parte materiae denominata posit
 esse causa sanctificationis, sicut etiam dicitur ex actio (substantia);
 nihilominus formaliter sunt in ratione sacramenti, sicut et ponitur
 in genere actionis, et substantiae, sicut etiam ponitur in genere ca-
 usae; S. coloratur unice et adaequate in genere signi: 9. sicut ratio
 actionis, et substantiae non ponitur adaequatam rationem sacra-
 menti, ita etiam nec ratio causae; S. adaequate sacramentum est si-
 gnum rei sacrae, ut sanctificantis nos.

Arg: 1.° Strahant Ultimas rationes, quod natiuam, si hęc rationes
 euincunt, probat, quod sacramenta antiqua et noua habent diuidentiam
 in ratione sacramenti in solis genericas, & etiam specificas: Sed hoc
 est falsum, et ideo de terminandis uicibus, quas supponimus in nomine Antici
 q. hęc rationes nihil euincunt, probat sequela si sacramenta et noua in gene-
 re signi et hanc ipsam signi rationem participant, uel et contra
 sacra, uelut e motibus, quare habent in uocabulis, sunt taxat
 genericas, in receptu sacramenti, et in etiam specificas: quia omnes
 alias rationes a significacione distincte omnino modaliter et diuidentur,
 se habent ad rationem sacramenti: q.° si ratio adequata sacramenti
 e ratio signi, tunc sacra, ut sanctificantur, ratio euincit sacramenta
 antiqua et noua habere in solis diuidentiam genericas in ratione
 sacramenti, & etiam specificas.

Placet difficultas, nam fides anti-
 quorum et fides nostra diuidentur in uocabulis specificis in ratione
 fidei. Ut nemo negat: q.° etiam sacramenta antiqua et noua par-
 tet ista, tunc agnoscant, tunc etiam q.° sacramenta sunt signa
 et probationes fidei: q.° sicut fides, quas antiqua et noua rep-
 resentant eadem specificis. Sic etiam antiqua et noua sacra-
 menta habent diuidentiam specificas, tunc et ultimas, nam
 ideo fides antiquorum et nostra eadem specificis fides, q.° re-
 tingunt, idem obuius, eadem enim, que nos credimus, Cuiusde-
 rant antiqui et minus explicitis, Sed hęc rationes militat in
 sacramentis, siquidem, eadem non omnia representat si significata
 neque gratia, oblationis, et passionis: xpi magis aut minus expli-
 cite: q.° sacramenta antiqua et noua si sequentia loquimur
 habent diuidentiam in solis genericas, & etiam specificas.

Arguitur negando sequela. Ad cuius probationem negata ante q.° et
 sacramenta antiqua et noua representant eadem gratia, sancti-
 ficantes, obductiones in eorum applicatione obtineant diuidentiam

obtus formale. Et eandem res et sabentis ratione facti nego mag. Substi-
 tuta Deo mag et nego vobis. q. Unitas Specifica fieri antiquorum
 et fidei nostrae n. faz desumitur ex Unitate Reae, Credendarum, Sincere
 mag, quod ex modo edicibile que in illa tendunt magis suis eodem pro-
 brio et si non in Deo. Ceterum sacra antiqua et nova quibus ducant
 ant in significando easdem res sed obta differunt tamquam in modo
 significandi. Id est. Sicut ut specie distinguntur.

Ad 2. Quae-
 rentur in Unitate ratione sacramenti in Unitate sive ordinata ad nostras
 iustificationes; 1. sacramenta antiqua et nova nequeunt in hac ratione
 Unitate. q. a. Inveniant Unitate in Unitate ratione sacramenti p. Unitate
 mag. q. sacra menta nostra p. sui usus et applicatione iusti, abant si
 multum homines, qui in eis p. Unitate gratia iustitiam iustificantis
 sacramenta antiqua et opposita ratione n. iustificabant simpliciter,
 solus. Sacramenta aliquam Unitate, locales; 2. sacra antiqua et
 nostra nequeunt Unitate in ordine ad nostras iustificationes.

Unitate figurat
 figuratur nequeunt Unitate ducunt; qua de causa responat ho-
 mines libus et homines p. Unitate in Deo hominis; 3.
 sacra antiqua et nova ita operantur inter se qd. debet sint Deitas
 et res figurata, antiqua vero fuerunt figura et Umbra noborum
 iusta Unitate ad Corint. 10. omnia in figura Unitate sunt
illis; 4. Sacra antiqua et nova nequeunt Unitate Unitate in De-
 pta sacramenti.

Ad 3. Quae-
 rentur in Unitate distinguntur, ordinata ad
 nostras iustificationes. Ut practice significandas Deitas mag. Et per
 ipsum p. Unitate nego mag. et distinguntur mag. in hac ratione p. Unitate
 Unitate gratia Deo mag. practice Unitate significandi nego mag. et Unitate
 sacramentorum eius ex Deo Deo Unitate n. exigite causa, qui
 iustificationes et Unitate, 5. ex Unitate Unitate solus Unitate p. Unitate
 Unitate significandi gratia in actuali applicatione sacramentorum Unitate
 antiqua sacra Deo et p. Unitate ordinata fuerunt ad Unitate Unitate

Justificatione significanda in eorum usu et applicatione; hinc ead
in quibus deest habuerunt unibocantur. Cuiusmodi Sacra mentis,
et frequenter in ratione Omni Sacramenti.

Ad hanc distinctionem, quae est per se figura, et figuratus, quod est ita figuratus
et non sit etiam figura nequeunt unibocantur. Secundo magis: et ita
negomus, et distinguimus magis, et Sacramenta antiqua et nova ita
operantur inter se, quod nova fuerunt Veritas, et res figurata in an-
tiquis et antiqua Veritas et figura noborum, quae negomus; ita
quod nova sint figurata in antiquis. Secundo magis, et magis. Quod
quando figurae propriae figurae et figuratus est quae figuratus, tunc
Unus habet esse simpliciter, et alius secundum quod, et operantur per modum
prioris et posterioris in eadem ratione: quod Cuiusmodi in eone mini-
me coeere potest, et hoc modo operantur inter se homoliquas et fructus
per exemplum, quo videtur hanc. quando vero figurae neque-
se figurae, et etiam res, et quomodo figuratus est quae figuratus
tunc, et etiam figurae, tunc Unibocantur posunt in aliquo reglu et in
ordine ad representandum alius, et videtur in theologicis, hanc Sa-
cramentis, quod nos elevamus e imagine sicut Signus Memorabilium
Sacrificii Cruenti, quod Xylus in Cruce obtulit, et homo hinc
in immissione igitur quod sacrificia Diversi modi Unibocantur in ratione
omni Sacrificii Sacraa antiqua et nova ita operantur inter se
quod nova sint figurata in antiquis. Ceterum, nota quod antiqua sint quae
se figura noborum, et nova sint quae figurata in antiquis, quod Sa-
craa antiqua quasi ex frequenti et secundario fuerunt figurata
representans Sacraa nostra, quod tamen primarii et principali ter
significaverunt sub gratia Sanctificans in eorum applicatione prae-
ta, et similitudo hinc ita fuerunt figurata in antiquis quod
nihilominus primariae eorum, et in illa figuratae in Unibocantur,
et in representando gratia Sanctificans in eorum, seu causatae,
et sic Unibocantur in eone signas, quae prae ducit in eorum appli-
catione, et frequenter in ratione Omni Sacramenti.

antiqua eas vere et proprie participaverint, sequitur qd cum nos his
veniant uniboc in taligenere. et qd nostra simul sint signa
practica p modum efficientis, n veniunt illis secundus tenus, s. se-
cundus modus pparus, quatenus snt socii nobz legis sacramen-
ta.

Ad primaones R. de eo antecedenti neg o vray, ad cu-
las pharoz R. de eo mu. distinguo miy ex sua institutione or-
dinata ad vray sanctificandi p modum signi significantis graas sanc-
tificantes in eius applicaone p dicitur, de eodem p modum causz efficientis
graas, neco miy et vray, finis vray primus, in quez Chate dia ex ma-
ri Chatez raris ordinata, est ut deserviat ad secundum; Chate dia
autem ut pcta hanc fini deservire n valet, quare n e Chate dia nisi
solus secundus, q. et in representando finis actus primus, in quez Sa-
cramentis ex omni ratione sacramenti ordinata, ne cadant aut
pducere; s. significare graas sanctificantes in eius applicaone pla-
taz, et de eadem ad nostras iustificaciones p modum signi, nonge
significatiba, et representatiba ex institutione Diva. Unde Cuz sacra-
antiqua ita se habuerint, fuerunt omz vera et propria sacraa, quam
ad graas n pducunt; ad q. idco veniunt uniboc in plecto om-
ni ratione Cuz nobz legis sacramentis, quibus alias ex peculiaris
ratione veniunt graas pducere.

Argo: Ultimo nq. et de ead, Sa-
cramentis ex omni sui ratione. n dicitur in genere causz, s. so-
lus in genere signi adue bantur sacraa antiqua et nova nequeunt
uniboc in ratione signi: q. dicit n valet, qd veniant uniboc in
ratione sacramenti. Nra patet et ante pcta, nam qz veniunt un-
iboc in aliquo ceptu nequeunt illud in equalitate participare et ge-
neris mixto et terminis, s. sacraa antiqua et nova in equalitate cha-
dent in significando graas sanctificantes, q. nequeunt uniboc in
in ratione signi pta mi. 2. q. sicut lex antiqua et nova in equali-
tate se habent et illa fuerunt minus pfecta quaz lex sic dicitur
oportet qd omnia pmentia ad pdictas leges in equalitate se habuerint

Ad 1^{am} quaerens mis. R^a distingui eodem modo Ans sic ut lex
 antiqua et nova inaequaliter se habent et huc e effectus facta omnia
 et illas leges p^rincipales inaequaliter se habent secundum p^rincipales rationes diffe-
 rentiales, Nemo autem in oblatione gratiae unum in hoc sensu et distinguo
 arguens inaequaliter se habent in significando gratia secundum p^rincipales
 rationes differentiales secundo dicitur in mutari secum decepta huc dicitur
 q^d sicut n^o obstante q^d status legis scripti fuerit minus effectus,
 quae status legis gratia, nihilominus una et eadem substantialiter in eadem
 fuit in hoc q^d status, sic etiam n^o obstante q^d facta nostra et anti-
 qua habuerint secundum p^rincipales rationes aliquam inaequalitatem in
 significando gratia, tamen tamen univoce in significando gratia
 praesens, q^d n^o amplius dicitur deceptus univocis sacramenti.

Ad 2^{am} quaerens eodem modo R^a, q^d sicut maior effectus dicitur supra p^rin-
 cipiis eorum, univoce tamen in una dicitur a p^rincipali, sic etiam maior
 expressa in significando nostrorum sacramentorum supra antiqua
 n^o excludit univocum univoce tamen in participando deceptus univocis
 sacramenti q^d sicut illa maior effectus est p^rincipales dicitur in univocitate
 ita ista est p^rincipales dicitur specificas quae univoce tamen in genere sacrame-
 nti n^o excludit.

Ad 3^{am} R^a reserua. de hoc quoque mis. facta antiqua
 significaverunt sua significata ut distantia et aliquando futurum reg-
 ne gloriae et xpi, secundo mis. gratia, q^d erat principaliter eorum
 significata, ergo univocum et distinguo. Quia in significan-
 do signata minus principalia secundo dicitur dicitur in significando
 principalia significata, ergo dicitur significata principalia et o-
 minino principalia in sacramenti est gratia sacrificans et sanctifi-
 cans actus, sicut in applicatione sacramenti p^roducta et in hoc signi-
 ficato dicitur tamen univoce facta antiqua et nova facta. Cum
 una sit illis, q^d talis gratia dicitur et dicitur fuerit in eorum ap-
 plicatione. q^d facta est et univoce tamen in dicitur dicitur in facta
 illa enim illa dicitur p^rincipales alia significata, et p^rincipales dicitur

Ita representari accidit Domini Sacramenti negotii, et gubent
ex peculiaribus Sacramentorum differētijs. Ideo minime spectat
ambiguitas in genere.

Ad 2^{am} R^{on} 2^{am} de antecedenti nego-
do dicitur, ad cuius etiam antecedenti nego-
do q^o significatio est
ut a seipso et ab alio veniat negotii ambiguitas, sicut et ensase
et ab alio; et ratio q^o ex eo q^o dicitur ensase et gubent, Cuius-
bus dicuntur ensae q^o participatio et frequentia ad immutabilem
inequaliter participare ad personam. ex eo autem q^o sacraa sig-
ficat significant prout et ab ipso veniat sacraa etiam ad dicitur
signa q^o participatio et attributione ad nota: Unde ratio dicitur signa
a genio inequaliter descendere jure q^o sacraa antiqua nota dicitur
hinc Ambrosio in signa ad. Sacramenti ratione

ARTICULUS IV.

Utrum Sacraa sit semper aliqua res sensi-
bilis, et hoc sit illi ita essenziale ut de po^o Dei absolu-
ta non possit insitui. Sacraa in aliquo spirituali et sensibili?

DSIO

Utrum sit sensibile, via sacra dicitur res sensibilibus, non
ne rei sensibilibus intelligimus omne illud q^o sensibile occurrit
in sacramentis sive illud verbum sit sive aliq^o aliud. hoc dicitur
e de fide et probatur q^o cas. sacraa sicut signa ad placitum ex
vina instituire illud defacto habent iusta q^o presentibus q^o videtur
q^o dicitur ipse habere voluit; s^o dicitur voluit q^o ipse esset aliq^o se-
+ sibile, ut dicitur ab effectu in singulis sacramentis, et etiam in
de consecratione dicitur 2^a Carere sacrificia. Ubi dicitur, q^o
sacramentum est visibile prout visibiles forma: q^o causa presentibus
q^o videtur, sacraa sunt aliq^o sensibile

2^o probatur dicitur alia
dicitur ratione q^o dicitur homini, ut q^o sensibilia dicitur
nec in cognitione, et intelligitur: q^o oportuit q^o dicitur dicitur

ad hanc naturam hominis dispositiones Sacraa, quae per se instituit,
 Institueret in actus Sensibilibus, et ipsi homini familiaribus. poterit
 ita, q^o Sacraa e Signa rei Sacrae, siue invisibilis formae: q^o Si
 naturale e homini, ut Sensibilia deveniat in Cognitionem intelligibi-
 lium, oportet q^o Deo intendens ad hominis naturae dispositiones Sa-
 craa, quae per eius instructione instituit Institueret in actus Sen-
 sibilibus.

3^o probata Usio finis sacramentorum e ad unam
 multitudinem, nempe in duas Religiones; Et hoc fit in q^o test
 nisi q^o aliqua Signa Sensibilia, ut docet Aug. Ita Faustus dicens
in huius Religionis nomen homines quoad unam hunc ali-
quo signaculo aut sacramentorum, ut videtur Isotio Colosian-
tur; q^o Sacraa deuet ee aliq^o Sensibili = 1^o Sa-
 craa n solas Colit Deo, et a fidelibus ad invisibilia. 2^o In quibus
 sunt eius ritus, et testes fidei. 3^o Hic distinctio fit in tabulari
 q^o Signis exterioribus et visibilibus: q^o Sacraa sunt semper aliq^o
 Sensibile

D. 2
 Stabilita 2^a Usio

Acta Dei poa unolata n repugnat per se Sensibilibus, q^o pure
 spirituales elevari ad veras naturas sacramenti. Sic Faustus
 in priori dabit 2^o Causas disp. 1^o Causa Gones eade disp.
 Falli. Et probata raone. Signa practica, q^o n^o e vera Sa-
 craa; 2^o n^o repugnat deo pure spirituales Instituta Deo Signa
 practica, q^o n^o repugnat deo Sensibilibus, q^o pure spi-
 rituales elevari ad veras naturas sacramenti. Ma. et ista
 patent invidua ostendita. nam, nulla aparet repugnantia
 in eo, q^o ad dispositiones ad presentiam et executionem rei pure spiri-
 tualis, neque orationis mentalis. Et hanc gratiam: ita q^o quicunq^o
 talis dicitur actus toties Deo, q^o n^o in hunc actum, q^o dicitur
 si in tali hypotesi huiusmodi res spirituales eel. ita signa
 practica, q^o n^o Si cat modo res Sensibiles sunt practica

ca gñich, qñ signa, q. s. fallibilitate glasceneti pñca incruentat
na q. n. accuonant hñ pñ sensibiles, s. pñe spirituales, Institui
a Deo signa, pñcticia, qñ

¶ Signa q. s. de facto dñ. dñca
rit Angelis pñca absq. Sacramēto et Signis nullo modo pñcipiat
de pñca absolutā, qñ sicut hominibus dedit Sacramēta eis pñcati
onata sub pñcipio visibili pñcipit, qñca signa pñcipiant
et videntia, ita daret signa et causas instrumentales
in actu exercito Causantes in Angelis pñca; S. bñctio mōdi
Signis nihil essentiale Sacramēto dñca et Cui ex Signa pñca
sica qñca ut in coru applicacione pñca, q. s. pñcipiant a Deo
institui Sacramēta ex rebus sensibilibus.

Solutio Angusta ad pñcedentes Dñs.

Ang. 1. dñca 1. dñca: indecens e hominē, qui non intē
lectuali pñca subici pñca rebus sensibilibus: q. s. Sacramēta non
dantur. Vel Sacramēta in rebus sensibilibus n. videntur. qñca dñca
indecens hominē, subici ei, qñ abest a Regno Dei; S. s. res sensi
biles a Regno Dei abaruntur iuxta illud Ioanis 17. dñca spirituale
et eos, qui adorant eum, in pñcipio videntur adorare qñca; q. s. inde
cens e, hominē, quoniam intellectuali pñca subici rebus sensibili
bus.

¶ Namque indecens e, Sacramēta ad pñcipio in rebus sensibilibus
dantur, et debent videri in Sacramēto, in minimis Denis: S. s. res
sensibiles sunt in rebus bona, ut ait Aug. libro 2. de libere ar
bitrio: q. s. Sacramēta in rebus sensibilibus n. videntur.

¶ Solutio
quendo aut subici rebus sensibilibus in pñcipio videntur ad memo
riam Deo dñca: quatenus subeant qñca, Signa ex Deo ins
tituone dico aut et videntur. Ad Cuius pñca, Deo una dñca
eodem modo mōdi. Res sensibiles abestant a Regno Dei dñca
mentis in pñcipio videntur, Deo dñca: et subeant qñca, Signa

que sunt hominibus p. tali statu. manifestus autem
hominibus p. hoc statu n. intelligi se immediate spiritualia; quoniam
potius nulla intelligibilia intelligere posse abiq. sensum minus
et nisi modis speciebus sensibilibus

Ob hanc autem exigentiam esse
potentiam, autem x. n. n. que p. se subiacet uniti corpori. Ut sit eius organum
et sensibus utatur ad operandum species, quas ex se sui creationis n. habet,
et quas n. alibi acquirere valet, quas in corpore et dependentia ab illo: q. operatur
q. ad sacramenta signa videlicet sacra Sacram. atq. intelligibilia. n. distin-
uat ut ab aliis spiritualibus, que homines habent, s. sensibilibus, que homo
mediate cognoscit, et p. quas sicut p. modis peris cognitur dicitur in spirituali-
um notitia; unde nulla spiritualia possunt haberi p. in estate habere sacra. Si
qui p. se respectu hominis, s. signa sac. p. se hinc et adequate rebo ead. sensi-
bilia.

Hinc ad signata, R. negando mag. ad curas p. hanc disting. mag.
operari habere aliquas similitudines cum illis in eentis negotiis. in ee. Signi-
ficantia. **Cognitiōe p. hanc** secundo mag. et distinguo mag. s. eorum mai-
ores similitudines habent res spirituales, quas sensibiles in eentis. Secundo
mag. in ee. Signi p. hanc hominum. **Cognitiōe** nego mag. et mag. q. to ad spiri-
tualis habeat maiore similitudines aut p. hanc, eorum sacra Signi. **Significatiōe**
sacra in eentis; ut mag. in ee. Signi n. hominum. **Cognitiōe** p. hanc
ad hanc loc. mag. longe p. hanc. Sunt eorum atq. sensibilis, et
p. hanc in his refert defectu similitudinis, q. n. dependentia naturalia res spi-
rituales, s. ad p. hanc; ad quas Significatiōe n. requiritur similitudo. **Simi-**
litudo intra signa et signatas, s. analogia, et analogia p. hanc, s. p. hanc
tatis, que referri valet intra res simplicitate dissimiles. et hanc similitudi-
nes, et n. maiores intendit. **Atq.**

Ad 23. p. hanc. R. sacra ma. dist. mag.
magis et melius significantia p. hanc orientale, quas p. illa signa carum
et sensibilia, et alias tale. **Veritas** e. eorum p. hanc hominum. **Cognitiōe**
ni nego mag. p. hanc, secundo mag. et nego. **Mag.** hanc. **Veritas**
ntale multo v. v. explicatius q. referat obtus, quas q. libet Signi.

exterior; e omni fontis similitudo obli; quia et ipsius obli; sub se representatio;
 tamen requit ee signus hominis cognitioni gratianatus. Tunc q^o in cognoscit ex
 acribus immediate ut q^o s^o ut in eius notitia; quasi reflexa; deveniamus; in
 digemus manducati sensibilia; tunc q^o verby mentale n e obli; q^o prius
 cognituz; q^o ducat in cognitione a huius obli; sicut ad Deceptuz si em sequi-
 tur; s^o e medius in quo cog noscitur obli; quare n medianso s^o quasi infor-
 mando prestat expressas obli notitias; q^o longe distat a ppria ratione signi

Ans: 3^o de omnino sa

cara consistunt de fe^o in rebus sensibilibus de facto; q^o in rebus sensibilibus
 summa sacra^o n consistunt q^o bato ans. Oblio e pars sacramenti penite-
 ntie; et tamen ne aliq^o sensibile; s^o actio aut qualitas simpliciter spi-
 ritualis; q^o de facto omnia sacramenta in rebus sensibilibus n consistunt

—
 2^o Xpluz Dominuz put in eucharistia e sacramentuz
 et tamen put ibi n e aliq^o sensibile s^o existit modo spirituali; q^o de fac-
 to omnia sacra^o e. At

Ad negando ans. ad cuius p^o hanc distin-
 que mag^o utitur et manifestata p^o fessione; e pars sacramenti penitentie; de-
 ce mag^o alio nego mag^o et dicitur unuz; n e aliq^o sensibile et manifestata
 p^o fessione; nego mag^o secundu; se deo mag^o et nego straz; q^o utitur n ali-
 ter pars sacramenti penitentie; quaz; manifestata p^o fessione; aut actio signi
 rationis; qui pacto itaz; induit hanc; rei sensibilib; et potest ee signus ad
 representanduz; gratiaz.

Ad 2^o p^o hanc; Ad^o disting^o mag^o e sacrame-
 ntuz; tantuz; nego mag^o e res et sacramentuz; simul deo mag^o et dicitur unuz;
 mag^o put ibi n e aliq^o sensibile p^o se deo mag^o s^o aliud nego mag^o et tunc
 q^o Cui asserimus sacramentuz; ee res p^o se sensibilib; loquimur de sacrame-
 nto tantuz; si autz; sermo sit et ee q^o e res et sacramentuz; simul non
 requiritur ee sensibile p^o se sed sufficit si habeat ee sensibile p^o aliud et sic
 frigit in p^o senti

Ans: 4^o Ad 2^o Dicitur q^o de essentia sacra-
 menti e ee signus; s^o de essentia signi e ee res sensibilib; p^o ee esse
 ntia sacramenti e; q^o in aliqua re sensibili ostendat; ad fidei re-

quodam res pure spirituales, et horum ad rationes sacramenti. Ut magis
 distat et hinc patet ex definitione signi ab Aug. tractata, et a D. Th. hic
 data in responsione ad 24. Signa a qd pta species, quae in oculis sensi-
 bus aliq. aliud faciunt in cognitione, et hinc; S. Solus res sensibilis potest
 ingere res species sensibus; q. de essentia signi e esse res sensibilis

Manifesta de essentia sacramenti e esse signi
 ad qd. ideo magis dicitur magis manifestum, quae eius significatio, in cuius
 notitiam dicitur; S. ad spirituales sunt plane occulte, et magis nota
 quae aliq. ad quae cognitionem ordinantur; et magis quae ratione res spi-
 ritualis possit habere officia signi ad pte sacramenti respectu aliter
 ut.

R. Ad Augustinum de sermone. distinguo inter de essentia signi,
 q. de genus ad Sacra de facto instituta e esse res sensibilis, et de
 de essentia Causae signi nego inter et Th. ad cuius rationem dicitur
 mag. Signum sensibile qd e genus ad Sacramenta de facto institu-
 ta, e qd pta species, quae in oculis sensibus aliq. aliud faciunt in cog-
 nitione. Venire deo mag. qd dicitur Signum nego Th. et de sermone
 sequens; q. de essentia signi e esse res sensibilis de essentia signi
 sensibile deo Th. Causae signi nego Th. et hinc omnia Sa-
 cramenta de facto instituta sunt signa sensibilia, et in gene-
 rimo signi sensibiles omnia univocata, ac pte de omnibus defini-
 ta definitio signi ab Augustino tradita pte. Omnia e essentialiter aliquae res sen-
 sibilis, materialis, et spiritualis, quae d. instituta e ad significandas, et
 sanctificandas, et hinc in eius applicatione vult signum sensibile. Ut
 hinc liquet, nec de illa definitione definitio signi ab Augustino tradita per
 univocata veniat in genere primo signi cuius sacramenta, et instituta, p
 genere ab illis distingueretur.

et ad q. distinctio essentialis accipit
 inde sacramentorum attendi deat in hinc genus res signi, cuius
 genus materialis illas significandas; S. h. sacramenta in res spiritualis instituta
 sunt et sacramenta nostra in omnia sensibilia instituta d. in hinc
 significandas eandem omnia, sanctificandas; hinc hinc dicitur

in modo significandi; illud enim significat modo spirituali representando
 salu. intui; hoc autem significat modo sensibili immutando finelitate se
 nus; ex quo sequitur, quod illius representatio representat modo naturali, quo
 homo in hoc statu cognoscit, cuius spiritus accidit in posteriori Sacramento
 representatione. 2. tale sacramentum dicitur in genere a hostia

Applicatio Sacramenti in se spirituali instituta ducitur in genere primo signi. Cuius Sacramenti
 est instituta; 1. repugnat sacramentum in se spirituali instituta ducitur
 in genere primo signi. Cuius Sacramenti est instituta, quae sunt signa
 sensibilia; 2. repugnat sacramentum in se spirituali instituta. quia ma. diuer-
 sitas inter Sacramenta est instituta et sacramentum in se spirituali instituta. Dis-
 tinctio in rebus spiritualibus elevatis ad significandum quae se habet de maali;
 se autem se habet ex parte gratiae sanctificantis, quae se habet de foris; 3. Ho-
 iusmodi Sacramenta ducuntur in genere primo signi sensibilibus; 4. Sacramentum
 in se spirituali instituta ducuntur in genere primo signi sensibilibus
 cuius Sacramenti est instituta. quia in: Materiam sacramentorum antiquam
 et nouam legis valde differunt, et tamen hae diuersitas maalis non tollit
 ducuntur in genere primo signi inter praedicta Sacramenta; 5. ducuntur in
 significando eandem gratiam et in eorum applicatione pertractat; 6. si diuersi-
 tas inter Sacramenta instituta in se spirituali, et hostia consistat in rebus
 elevatis praedicta Sacramenta ducuntur in genere primo signi sensibili
 agnita si hoc repugnat repugnat Sacramentum in se spirituali in-
 stituta

Ad neganda magis, ad eadem praesentem distinguere magis ducuntur in
 rebus elevatis, ut significantius longe diuerso modo gratiae sanctifican-
 tes ducuntur magis in rebus elevatis praesentibus in modo diuerso significan-
 di gratiae in eo magis et disti. magis, si hoc praesentem, hoc, quod dicitur, ita se ha-
 beat solus ex parte magis, non autem ex parte omnium modis gratiae significa-
 ndi, praedicta Sacramenta ducuntur in genere primo signi sensibilibus ducuntur si se
 habet ita, ex parte omnium modis gratiae significandi in eo magis et disti. ac eadem
 praesentem distinguere magis magis Sacramentorum, antiquae et nouae legis valde di-
 ferunt absolute diuersitate ducuntur magis in omnium modis significandi gratiae

9^a distinctio essen-
tialis signorum, ut diximus ac ginde sacramentorum attendit nra-
genes res significatas, quae genus motus illos significandi: Sacramentum
in re spirituali institutum, et Tueniatur in representando gratia in eius
aplicatione gducta, cui, Sacramentis nobis et antiquis legis, di-
ferentia ab illis in omni modo illas significandi; 9^a Sacramenta
antiqua et nobis legis ex eo sunt, quod Sensibile sunt ad essentia
sua gportinata hominum cognitioni, hoc statu, ac ginde omnia
ia Tueniunt in modo Sensibili significandi neque immutata
do gmediate Sensu et immediate intellectu; ginde et diuersi-
tates habeant ex parte magis elevata Tueniunt Uniboca in ratione
generis signi Sensibilis; Sacramentum autem in re spirituali in-
stitutum, ex eo quod sit n. Sensibile, Caret hac gportione, et Solus
gpos deservit cognitioni angelorum, Animarum Separatarum
Uominum, instabu Beatitudinis, q^a representaret Substantia
ac ginde tale Sacramentum eet diuersum ratione a Sacramentis actenus
instituta, et minime Unibocata, cuius in aliquo genere pri-
mo Sacramenti.

Dices Sacramentum in re spirituali institutum
si eet possibile Tueniatur in genere primo signi Sensibilis Cui
Sacramentis talis institutum e^t. si hoc repugnat, repugnat etiam
tali Sacramenti institui. gbat autem finis Sacramenti e^t conuocare
homines in Unam Religionem; S^{ed} hoc n. gpos fieri si tale
Sacramentum n. eet aliq^{uod} Sensibile, Ut expendimus ex d. Aug. g^o
Visione: in nullo enim nomine Religionis nomine, inquit, sine
Veru sine falsu quoad Unam homines posunt nisi aliquo
signorum seu sacramentorum Visibilitu, oratio cogitanti: 9^a
Sacramentum in re spirituali institutum, 9^a

R^a negando unum
culum gbaonum, neca una nego mihi ad cuius imbitu gba
traz suntaz ex d. Aug^o dicenduz e^t illaz gbaonuz gbaonuz

sententia ditione hanc dicitur, et cuius propter hoc vultus ignis, quoniam
potest suam ex parte submissionem, nota facere aliis hominibus factas
purae intentionis, & salus si aliqua signa sensibilia hominum cognitionem
proportionata; Ceterum Sacramentum esse spirituale institutum, et inde
sentiat hominum cognitionem potest tamquam deesse in cognitionem Ange-
lorum et consequenter hominum tale signum spirituale potest nota face-
re Deo et Angelis submissionem, quod sufficit ad constituendam aliquam
venerentiam in aliquam Religionem

Ad. I. Iamque, Annot. R. Nota ma-
nere omnia, quod et dicitur spirituale sonat et ab una parte equivo-
notat tamquam disponi potest, quod res spirituales significans est me-
re naturalis ad idem magis nota, quae res significans non potest
sanctificans. Sicut enim sensibilia sunt magis nota, quae spiritua-
lia; sic enim ex ipsis spiritualibus naturalia sunt magis nota, quae
supernaturalia; 2^o sicut sensibilia instituta non significantur spiritua-
lia ducunt in eorum notitiam sic enim spiritualia naturalia insti-
tuta ad significantur res spirituales supernaturales ducunt in eorum
cognitionem, et ideo res naturalis elevatur ad hoc ex Dei institutione
et in eius virtute sanctificans ducuntur ad Deum et proportionem
procedunt in eis.

ARTICULUS. V.

Virus Sacramenta Nobis Legis Distant Rebus, et Ver-
bis, et res, et Verba, quibus Distant Dparentur ad illa
tamquam materia, et forma, et sunt essentialiter eorum partes

1^a Dissio.

Omnia Sacramenta Nobis Legis Distant Rebus, et Verbis, et gratia quoad
1^o partem auctoritatis subit. florentini decreto unius ubi dicitur
in particulari sequitur dicitur sacramentis. Subdit: huc omnia sacramenta
habentur in rebus, et verbis, et in his verbis dicitur dicitur
materia dicitur sacramentis, et in his verbis dicitur dicitur sacramentis

Sacra nobis legis sunt instrumenta reparacionis humane in fine temporis: q^o dicitur qd^o istarent Verbo Dei, et Ingentia existunt non solum in rebus, Sed etiam in Verbis existitatio ne Diuina.

3^a q^o sacramenta sunt medicamenta quibus spiritua- lia et sup^{er}naturalia, quo circa p^{ro}portio nati, quas tuus fieri potuit, debuerunt tunc medicis curandi, quas in fine sananda; 2^o Me- dicus neque xpus istat Verbo et Carne, et similiter infirmus ne- que homo istat Corpore, et anima: q^o Quoniam sacramenta nostra istant Cor poralius rebus, et Verbis, Ut p^{ro} Res correspondant Carni xpi et Corpori hominis, et p^{ro} Verba Correspondant Verbo Dei, et hominis spirituali.

Dices: Sacra nobis legis. Quoniam in quaere Sacra Cuius Sacra legis n^{ost}re, et xpi; et tamen huc Cuius Sacra ista Sacra n^{ost}ra istant rebus et Verbis: q^o nec potuit sacramenta nostra rebus et Verbis istare. p^{ro} mo n^{ost}ro, si sacramenta legis n^{ost}re, et xpi istant rebus et Verbis tales res, et Verba essent a Deo determinata; Cuius solus d^{eu}s instituta sacramentorum, et p^{ro} in- uentis autor n^{ost}re potuit determinare res et Verba, in quibus iste- rant Sacra; 2^o Deus nullas n^{ost}re, aut res determinabit q^o Sacra legis n^{ost}re, nec Verba q^o sacramentis istant. s^{ed} legis n^{ost}re, et xpi, Ut est apud Bonum Pastorem: q^o Sacra legis n^{ost}re, et xpi n^{ost}ra istant rebus, et Verbis, et tamen exant Verba sacra- menta.

3^o Quid est q^o res sacramentorum legis n^{ost}re, et xpi n^{ost}re n^{ost}ra n^{ost}ra ad deo immediate determinate, Sacra tamen legis n^{ost}re bene istant rebus determinatis a deo medio interioni instituta homini; et Ut Sacra legis antiqui n^{ost}ra istant ex Verbis, Sacra tamen nostra deant istare ex rebus, et Verbis: q^o nulla est solutio p^{ro} ans, q^o Sacra sunt exteriores p^{ro} fessiones religionis, secundum quas homines in ali- qua lege viuunt; q^o oportet Sacra ea modo tradi, quo data lex et religio; ad qui in ista legis n^{ost}re n^{ost}ra n^{ost}ra a qua lex immediate a deo

de determinata, s^o homines ducabant interiori instinctu ad agenda. Secun-
 dus rectas rationes; quæ ista illis iusta rerum et temporum qualitates pre-
 stabat. 2^o oportuit qd in statu legis n^o res sacramentorum n^o fuerint a
 Deo immediate determinatæ. 3^o qd homines exteriori instinctu qui
 ex ordine cerebant illas determinantes.

Deinde lex antiqua, et nova fue-
 runt a Deo immediate determinatæ; 2^o oportuit res sacramentorum, quæ
 sunt legis et Religionis visibiles præstantes ab ipso etiam Deo immediate de-
 terminari; 3^o sacramenta antiquæ legis n^o fuerunt maxime perfecta, sicut
 nec status legis illius: 2^o n^o illis tribuendæ, qd maxime illa spectat in
 ratione sacramenti; 2^o talia sacramenta debuerunt esse determinata
 Verbo, Cuius, et ista sacramenta legis gratiæ sunt maxime
 perfecta, sicut status talis legis attribuendus est illis qd illa maxi-
 me spectat in ratione sacramenti; 3^o perfectio significationis sacramen-
 talis maxime fit si verbum adiungatur Verbo: 2^o opo-
 ratur sacramenta legis gratiæ consistere Verbis et
 Verbis.

Dicas
 Non est coram loque falsa

En esse pedazo ~~non~~ nada falsa

Dicas sacramentum matrimonii est sacramentum legis gratiæ; et tamen
 non stat sepe ex Verbis, cui fieri potest scriptura nubibus aut aliis signis

quae sunt res quae dicitur q^o in omnia sacra legis gratia consistunt in rebus et d^o
2. Sacra uti genitenti fieri valet utiq^{ue} rebus; et tamen 339
est sacra legis gratia: q^o in omnia sua p^{ro}ta. om. ma^gis rebruta dicitur sac
lati possunt ea peccata oris absolutio est in re dicitur in verbis; de
sio fieri valet q^o verba est tamen his potest fieri sacra utiq^{ue} q^o sacra utiq^{ue}
penitentia q^o

3. Ita est q^o res. iuz dicitur huc omnia s^{un}t sacra nobis
legis tribus sufficientia s^{un}t res tanquam ma^gis, et verbis tanquam f^{er}a
et p^{ro}naq^{ue} minus t^{er} sufficienti sacra utiq^{ue} q^o omnia sacra nobis legis ista
nt ex res et verbis; ita q^o n^{on} facient objectiones, q^o ut regularita
et si implicamus res, quibus dicitur sacra, distinguantur ita verba;
et verba, quibus dicitur ita de distinguantur ita res, et dicitur in o
mnibus sacra ex cepto sacra in d^o monio et penitentia, tamen
nomine rebus, quibus dicitur ita de sacra utiq^{ue} intelligimus q^o q^o
et officij rei in significando sacralita, et q^o n^{on} habet utriusq^{ue} det
caminatione ad significandoy sacra utiq^{ue} effectus; et similiter no
mine verbi intelligimus q^o agit officij verbi, siue in se dicitur sit ali
quod, et illud q^o euz supinat aliq^{ue} aliud tanquam in sua significati
supra, illud d^o taminat et p^{ro}bet ad significandoy sacra utiq^{ue} effectus
in quo sensu intelligunt theologij verba relata velle unde n^{on} aliq^{ue}
sacra utiq^{ue} q^o n^{on} dicitur res et verbi in sensu a nobis p^{ro}mis

Solventur objectiones praecedentes

Visio

Arg^o 1. q^o sacra nobis legis sunt ead^{em} in tota ecclesia; s^{ed} si dicitur
rent verbi n^{on} ead^{em}; 2. sacra nobis legis n^{on} dicitur verbi. p^{ro}ta.
mi. n^{on} verba n^{on} sunt ead^{em} apud omnes nationes, ut docet Philoso. lib.
1. In interpretatione cap^{it} 1. et patet ab experientia quia aliis ver
bis utuntur latini. aliis greci aliis arabici et sic d^o aliis; q^o si sacra
n^{on} dicitur n^{on} ead^{em} in tota ecclesia:

hoc adiuverunt Verba in Sacramentis nobis legis ut de terminarent signi-
 ficaciones rerum. 3^o ad hoc necessaria sunt: 1^o adiaceri n. devent. glab
 mi. Nam qd qd sacramenta determinant ad significandus res sacras,
 quoniam illis sunt et ipsa significatio ad placitum eiusdem iudicantis et institua-
 rianae divinae. 2^o Omnismodi significatio sufficienter determinat significaco-
 nes rerum. 3^o ad determinandus significaciones rerum necessaria sunt
 Verba adiuvere.

Proposita 2^a de ratione sacramenti e habere significacionem
 hanc: 1^o a tra significandi, 2^o ex verbis instituentis: 3^o de multis sacramenti
 ratione et ratione Verbis. glab mi qd Verba habent significacionem. Claret ut
 tet in hysto te baptizo, ego te absolvo: 3^o si sacramenta darentur
 posset habere significaciones occultas

Proposita Ultimo Sacramenta enim antiqua
 n. stabant Verbis: 1^o de sacramentis nobis legis i des dicendum e pars 2^a
 2^a Sacramenta antiqua et nova nuntiant omnibus in ratione sacramenti, 3^a hoc liget
 fieri si antiqua darentur ex solo Verbo, et nova darentur etiam ex Verbis, si-
 quidem manifestus e qd et Verba de diversa genera darentur et ab eodem
 genere generis darentur. 3^a si Sacramenta antiqua n. stabant Verbis, idem
 de oportet de nostris sacramentis.

R¹ ad Augustinum, De sacra ma. nego mag. ad eum
 p. hanc. Distinguo ens Verba quoad entitates materiales Vocum n. sunt adde apud
 omnes nationes. Deo ans: quoad significaciones foris nego ans et dicitur. qua-
 riam eum Verba vocalia ad hoc principiis talia fundamenta et representent in
 Deceptis, eorum Verba foris attendi n. devent genesentitatis materiales Vocum, 3^a
 penes significaciones quatenus eandem Deceptis representat. omnia autem Verba
 quibus in sacramentis utimur debent agere omnes nationes, et quilibet idioma-
 te eandem significaciones; ad quod ideo sunt utilis et gentium eorum Verba ad qd.
 ideo Variatio illa materialis p. hanc. Verba diversitatis gentium, apud quos
 quae omnino p. hanc. Verba, quae sacramenta habent in tota ecclesia.

Ad 3^a

Proposita et distinguo mag. ut determinarent melius significaciones rerum.
 Deo mag. ut absolute determinarent nego mag. et distinguo mag. 3^a ad hoc ne-
 cessaria n. sunt necessitate suppliciter tali Deo mag. necessitate secundum qd ad
 melius ex nego mag. et dicitur ad qd hanc. minorem. Distinguo mag. ad qd de-
 terminantia sacramenta ad significandus res sacras, quae in illis sunt. 3^a modo

Modus formae partialis nego magis et distinguo magis. Quis modi significatio
sufficienter debet inquit res ad significandum. Et modus formae partialis est ad me-
tus est nego magis. Et modus formae totalis debet magis et nego magis.

Significatio verborum in requirata simpliciter ad determinandum significaciones
reay, potest autem absolute aliter determinari, requirata tamen ad quibus
sive ut significatio reay, quae ex se est obscura, habeat manifestationem per diuinitatem
Verborum. Quae sacra nobis legis sunt per se ipsa deuent habeat expansionem si-
gnificacionis, expansionem hinc per res et beata, quae per solas res et per haec a reay
distinguenda e duplex determinatio in sacra legis nobis. Una partialis secundum
duo quae una pars est Verborum determinat aliam partem, neque res, alia vero
totalis, secundum quae totum modum sive positum ea se et verbo determinat
per significacionem totam sacramentalis ex institutione diuina, sicut funda-
menta et parietes determinantes per res, et totum hoc obiectum determinat
per figuram domus. quocirca ad medias est ad per expansionem significacionis
magis ex parte magis necessarium e in sacra notum quod debet verba a reay
certa et manifestent reay significaciones.

Ad. 2. g. Perfirmacionem

linguo magis de ratione sacrae habeat significaciones occultas, omni non e
go magis. Et ea parte qua significacionem reay, et in his reay, deo magis
et nego magis in sensu per se. ad per distinctionem autem beata ha-
bent significaciones grammaticales, clares, et ad significaciones, et
quae afferunt nego magis et per se. de ratione enim sacrae non habeat si-
gnificaciones, omnino obscuras, alias desideraret per hanc partem per instra-
ctionem et distinctionem hominum, fidelium. Per hanc significacionem deus
e per se clares et distincta per distinctionem hominum, quibus desiderant
aut, et partem occultam et inobscuro per qualitatem vel significacionem, quae
simpliciter obscura, et quae in qualitate per obscuritas habet modum, per
tionem, manifestatio autem ad perfectionem accedit, per se oportet quod quae
antio sacrae perfectionem sunt plus habeant manifestacionis et distin-
tionis, et tamen magis inobscuro obscuritate aliqua, quae requiritur ut
per se sacrae non debet. Quae autem sacrae nobis legis sunt omnino
perfectissima ideo oportet quod in eis deum magis obscuritas et manifesta

ant quibus species ut ex eis de substantia unius simul instituta
sacramentali, species autem unius rationi determinatio re per se
haec non habent representare sacramentaliter, ut dicitur ex
libertate, quare Eucharistia, Sacramentum unius ex solis rebus, &
est in verbis mensurae et significationibus, quod animal cum specie
suis in ratione dicitur signum adequatum moraliter prederant.

Arg. 3^o

ea, ex quibus statant sacra nobis legis debent unum aliq^o
retinere, neque ipsa, sacramentum; 2^o possibile est quod rebus et be-
ne instituta unum; 3^o sacra nobis legis statant ex rebus per se, et
ex solis verbis quod tunc repugnat unum aliq^o ritui ex rebus per se
rebus ad diversam partem; 4^o ita sacramenta res et verba;
5^o possibile est quod tunc e contra quod res pertinent ad sacramentum
substantiam et actionem; verba autem, cum per se habent aliam significacionem
quae est ad aliam, collocantur in genere rebus.

Respondeo prima nego

nam certum quodammodo obtine dicitur d. h. h. his verbis in presenti
art. 6 ad 2^{am} dicendum quod in verbis verba et alii res sensi-
bilis sint in diverso genere quantum pertinent ad nam rei
distinguitur tamen in ratione significandi quod perfectius fit in de-
rebus, quae in aliis rebus, et ideo ex rebus et verbis fit quodam-
modo unum in sacramento. Sicut ex pa et ma in quantum est per ver-
ba significati significati rebus et dicitur est, sub rebus autem perpe-
henduntur etiam ipsi actus sensibiles et quia ablatio in unum, et
alia diversimodi quod per se est eorum ratio significandi, et in rebus, ne-
que obvenit, et cum indifferentia ad determinandum significandum
ad perfectionem significandi sacramentalis accipitur, et signi-
ficatio rebus sacramentalis per aliqua verba determinata. Et
qua enim significare potest et ablationem, potest suam humiditatem,
et refrigerium potest suam frigiditatem, et cum dicitur et oblatio
manifestat, quod aqua vitinae in ultimo ad significan-
dam mundanum spirituales, ex quibus verbis sanctae

§ 3^s.statuitur: 2^a D^oio.

Sacra nobis legis proponuntur ex rebus et Verbis tamquam ex materia et forma et antequam probata D^oio ostendatur oportet quod sicut in arte facti v. g. in domo soluta distinguitur dupliciter, dispositiones unius ex partibus neque ex fundamento, ex partibus et toto, alias ex omnibus his, et insuper ex figura domus; ita ut lectus proponatur ad fundamentum et partem et modum, sed partem et figuram domus et modum forme totalis; ita possumus imaginari, quod hae duas dispositiones in Sacramenti decessant v. g. in Baptismo: patet ex rebus et Verbis, gestio non vero ex rebus et Verbis, et insuper ex significatione ad plerumque ex institutione divina; ita quod Verbus proponatur ad rem et modum forme partialis instituentis substantiam adequatam significationis sacramentalis; et auxilium hae significationis si habeat de forma totalis instituentis illud substantiam formam sacramenti. et quod quantum ad duas dispositiones facile deuenit inter theologos, difficultas debeat ad illas rationes dispositiones ex rebus et Verbis, ut proposuimus in titulo.

et in hoc sensu probata auctoritate relata ad 1^{am} D^oionem, sancti Concilii Tridentini in decreto Unionis, ubi subditur: hae omnia sacra sunt nobis legis tribus efficiuntur, rebus tamquam materia, Verbis tamquam forma, et personae ministris efficiuntur sacramenti, cui intentione facienda quod facta est, quorum si aliq^o desit, non proficit sacramentum: et in ista mente Concilii res et Verba, ex quibus proponuntur sacra, referantur ad illa tamquam materia, et forma.

2^a probata D^oio haec, quod eorum duo aliqua in instituentis aliquid tenentur ita referantur quod unus decessat et determinabile, et aliud ut determinans, plane referantur ad materiam et formam; 1^o res et Verba in instituentis nostra sacra ita referantur, quod res referantur ut determinabile, Verba ut determinans; 2^o res et Verba referantur ad instituentis nostra sacra secundum materiam

et forma, adq; ideo Verus e sacra nostra Ostium ex rebus et
 Veris sicut ex materia et forma. Itaq; Veritas patet ex gmois ma
 auty e evidens: nam q^a materia 1^a e pura ppa ex se deter
 minata, 2^a determinabilis; et q^a forma substantialis e primus actus
 determinans; Oberea omne illud qd imitatur materia primay in ee
 determinabilis operante sicut materia; et similita omne illud qd
 imitatur forma substantialis in ee determinans operante sicut forma
 3^a quando aliqua duo in ostendendo alioq; testat; ita operan
 te, qd Verus testat; ut determinabile, aliud ut determinans; dete
 minabile Veritate magis determinans forma: 2^a Operante sicut materia
 et forma.

Deinde probata eadem via inductio ideo magis. De
 fuy accidentale li. 2^a albus operant; ex subiecto et accidenti
 sicut ex materia et forma; q^a snt subiectus operante ut determina
 bile, et accidens li. 2^a albedo operat; ut determinans ad ee
 albus. Similita operant; artificiale li. p. Chathedra stat ex
 ligno, et figura sicut ex materia et forma; q^a snt lignum se ha
 bet ut determinabile, et figura ut determinans ad ee Chate
 dray. parita inpositione metaphisica speciei li. 2^a hominis ge
 nus et anima operante sicut materia et forma, q^a snt genus se habet p mater dete
 minabilis, et anima se habet p modus actus determinans: 3^a Uniparabile te
 ny ea duo, qny in aliquo ordine et in ostendendo aliq; testat; operant; p modo
 determinabilis et p modus determinans, habere in tali ordine et in ostendo
 illud testat; ratione materiae et forme.

Ita primus probata q^a snt sacra, ut di
 ximus ostendit; in genere signi. Per sunt determinabilis ad significandy
 Verba auty magis determinent, siquidem res obscure et minus pfecte signifi
 cat; Verba auty habent significare Cuy maiore claritate et distinctione: q^a
 res et Verba, qny ad ostendendo nostra Sacra, dicunt; ita operant; q^a res
 res se habent ut ut determinabilis, et Verba se habent ut determinans.

Prices
 rationes fundamentales in omnibus Sacris significas e forma p quatin

ratione habere instituta, siquidem sacramenta sunt signa ad placitum signi
 instituta in ecclesiis & significatio ex institutione divina & sacra, notitia
 indigent alia forma: ad q. dicitur verba ex quibus dicitur non habent in ordine, nec
 nec formam.

R^o negando utraque. Nam, quoniam significatio ad placitum ex institu-
 ne divina est totalis et adequata forma totius sacramenti, quae determinat sui ma-
 teriale, necesse est positum ex verbis et rebus. S^o in dicto proposito duas partes dis-
 tinguentur, necesse res et verba; ex quibus res q. determinans, habent rationem ma-
 teriam, et q. verba q. determinans, habent rationem formam. Sicut in aliis arte factis
 h. g. in Chalcidra figura est anima et adequata forma ligni ad vitruendum
 Chalcidra; S^o in ipso ligno distinguendum etiam sunt materia et forma. in quo sen-
 tu affirmamus verba operari ad res in sacramentis. Sicut operari ad materiam,
 necesse in ordine ad illas positiones penitentiae, quae habent illa propria, quae
 debent ad rationem sacramenti nobis legi. Sicut ad partem operari illas significatio
 sacramentalis, quae tantum operari totius sacramenti instituti in ratione sacra.

Replicatur ad res ita se habet sequitur dicitur
 diminuat gerere in assignando materiam et formam sacramentalium, hoc a priori
 dicitur q. doctrina tradita falsa est. hinc sequitur dicitur assignando materiam
 et formam sacramentalium assignare debentur quaeque illorum forma; S^o nec
 nec verba assignata a deo cui verba ista tradidit doctrinae sunt omnia
 forma pariter, et quae sacramentalium forma sunt totalis, et adequata; q.
 duas affirmamus verba in sacramentis necesse formam totalem et adequatam, S^o
 autem verba pariter, sequitur dicitur diminuat gerere assignando materiam et formam
 sacramentalium.

R^o negando sequitur ad cuius rationem assignando materiam
 assignare debentur quaeque illorum forma, in ordine ad instructionem
 fidelium et legitimam administrationem sacrorum deo magis. praecipua forma
 in ecclesiis nego materiam et distinguo materiam. S^o hinc nec verba assignanda
 necesse in ordine ad instructionem fidelium et legitimam administrationem
 sacrorum nego materiam; in ecclesiis nego materiam et nego materiam q. debet
 hinc dicitur in ecclesiis ad intentionem fecerunt assignando illas materiam, et sacra-
 mentalium forma, quoniam notitia necessaria erat ad instructionem fidelium

et hinc magis proprie ad ministerium. Ad ista autem fines necesse pro ⁱⁿ hinc
 hinc dispositionis quasi metaphisice, quod fit ex una parte ex agnoscendo re-
 rum et verborum et ex alia ex significatione sacramentorum. Itaque ex forma
 totius. Quosmodi enim nomina latet unum in vulgaribus, et ad theo-
 logos species verborum nomina rerum et verborum, quibus ex institutione Divi-
 na unum ad significandum sacro est a primum necessarium, et eo insti-
 tuemus et formam ad illa procedamus in sacramentorum administra-
 one, quare et absolute loquendo forma totius sit perfectio et principa-
 lis, quae forma ponit; hinc et in illa debuerunt assignare Verba, quae
 hic et in illa sunt ad fines inventy.

Q. Obicies, quoniam in sa-
 cramento Matrimonii Verba ab Utroque Nunc placata sunt eiusdem
 significationis et determinationis: q. impossibile e qd Verba ab Utroq. uno
 Nunc placata agerentur q. modus formae ad Verba alterius. ad q. id
 in p. sacro a potius distinguere magis et formam. **2.** Via
 infata ex 1. q. q. infata ex antecedenti q. Ut aliqua duo
 agerentur q. modus magis et formae, devent ee inequali determina-
 tione ita qd unus se habeat Ut determinabile, et aliud Ut determina-
 us: q. si Verba Utroq. Nunc sunt equali significationis, et deter-
 minationis, impossibile e qd Verba unus agerentur ad Verba alterius
 q. modus formae. aut Verba q. Ut Vir et femina sint inequales
 in regendo per tractu Matrimonii; tamen parit omnino auto-
 ritatis, et conditionis sunt. in Celebrando Matrimonii q. eorum Ver-
 ba habent eandem significationem et determinationem.

S. Sicuti in tali
 Casu illa Verba ee magis, quae prius agerentur, et illa ee formam
 quae agerentur post illa nisi daretur responsio q. fieri valet Ut simul
 agerentur et determinentur, et tunc quod obiecto — et si iterum
 dicat iusta a nobis tractu doctrinae p. dicta Nunc Verba, et de-
 terminabilia ee magis, et Ut determinabilia ee formae, necit mo-
 lloz solutio; q. eadem res et secundum eandem rationem requiritur
 lex in p. et in actu, neq. ee determinabilia et determinans, et

Infrequenti tunc habere rationem magis, et formam; s. Verba Caroli cum) Verbis
importantibus. Unde sensus secundus eandem rationem denuo dicitur: q.
fieri n. vult qd eadem Verba sint determinabilia, et determinabilia. Sa-
beant) officium magis et formam.

R. tamen iuxta traditionem doctrinam
Vnus est responsionis distinguo aut Verba ab utroque dicitur glasa secundum om-
ne minus considerata sunt eundem significationis et determinationis Verba aut in-
adequate accepta et secundum diversam materiam, quae exerceat negotium aut utroque
Verba omni ab utroque dicitur glasa possunt dupliciter accipi. 1. modo adequate
et secundum omnia materia, quae exerceat, sicut traditionis et acceptationis, in
quibus dicitur partes sunt, et eorum Verba habent eandem significationem et de-
terminationem. 2. modo inadequately et secundum diversam, quae exerceat ma-
teriam, in quibus dicitur partes n. sunt, et eorum Verba habent diversas signi-
ficationes et determinationes; q. sensus Verbi expressus ut procedit ab omni dicitur
q. ut oblatio aut traditio manet determinabilia q. sensus aliter dicitur
quatenus habet rationem acceptationis plenam et ultimo determinantis tractum
quare sensus ut procedit 1. illo modo habet rationem magis, et sensus ut procedit
2. modo habet rationem formam, et sic mutuo determinans et determinans, sicut
significat in 2. responsione.

Quae responsiones minime debent adhiberi
impugnatio, quoniam Vnus dicitur sensus in ratione sensus dicitur plenam
clara illa duo materiae traditionis et acceptationis, quae in sequitur qd secundum
eandem rationem sicut in potestate et in actu, s. scilicet sequitur qd sensus Petri
ut procedit q. motus oblationis et traditionis determinandi q. sensus Marii
sicut tractus in potestate, et operatio q. motus magis et qd idem sensus ut acceptat de
sensu Marii, sicut tractus in actu, et sic generaliter q. motus formam. Ideo dicitur
duo e. de sensu Marii secundum quod dicitur acceptationes solummodo videtur
et quibus in eodem sensu ut q. Petri dicitur illi formalitates realiter in distinguenda
nisi id minime iudicat: q. illi duo formalitates dicuntur n. in ordine ad
order actus cuius sunt, s. in ordine ad sensum Marii: quia sensus be-
n. dicitur traditio in ordine ad sensum Marii, ut huius est acceptatio; et huius
ta acceptio in ordine ad sensum Marii, quatenus huius est traditio ma-

in festis autem e' mensis Petri eiusque socii iohannis bap'tis' distinguunt realitate
a sensu Mariz et omnibus vris formalitatibus. quare q'dlibet sen-
sus vere et realiter in utroque debet inesse volent ad instituentis spiritus
subsequendi tunc significationis sacramentalis.

Obiicies 3^o. si res et Verba
quibus dantur sacra in Opacenta ad illa q' modis mag' et formis deuen-
iunt se tangere saltem secundum aliquam sui partem et simul quib' existat: alibi
enim aparet qualitate materia mag' et forme exerceant et constituent ad q'd vrus
p' sequens e' falsus sequitur multoties d'ignit' spiritus eius ad iustitiam.
h' actione sacramen'tali, immmediate aut gaudet post q' sequuntur Verba de-
catorum: q' res et Verba in Opacenta ad sacramenta sicut materia et forma.

R^a. negando mag' q'
la Verba q' d'antur sacra ex diuini specialis sui institutionis con-
pat quod existentiis phisicis mag' ad gl'iam Verborum forme q' d'ignit'
in Eucharistia; multominus sacramenta nob' legis ex comuni ratione
sacramenta nob' legis in omni re p'fert quod existentiis phisicis, minus ad
tunc contactus, p' sufficit si habeat presentiam moralem, quantum s'it sequi-
tita ad Verificandum Verba forme aut Verborum text' vrus. porro ad
id aequiu' quod existentiis phisicis, minus autem contactus, p' sufficit
immediatus aut quasi immediatus successiones, obline debent. Soto gl'at
in exemplo: mag' qui has ore applicans dicit, ego Verbo et Minus bibis
simul comedit dicens et facce, p'at itaq'. ratione qui dicit, ego bibis
ego te d'ignit' sufficit, si h'c immediat' post, aut alia g'at in aqua
q' g'at in sanguine morali ad q' humani moris p'cessu.

Statuit 3^o vru.

Dicimus 3^o sacramenta nob' legis non ex rebus et Verbis sicut ex par-
tibus intrinsecis et essentialibus. et gl'at' auctoritate d' h'c in presenti ad
6. ad 29 ubi inquit: et ideo ex rebus et Verbis fit quodammodo mag'
sicut ex forma materia: p' materia et forma sunt partes intrinsec' et essen-
tiales spiritus: q' sacramenta nob' legis in Opacenta ex rebus et Verbis,
sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus

mentali e forma intrinseca. Utitur essentialiter sacratu in coe'sione
 ad sacratu, et tamen particula significatio in substantia q. accidens intrin-
 sicus est, tamen quaedam relatio dicitur. 2. ex eo qd Verba in sint subs-
 tantia, s. quodam accidentis respectu reru; in ordine infestus ngelatione ad es-
 sentias illas sacrae siue arte facti, qd ex Verbis et Verbis utitur subtrahit ade-
 quatur significatio sacramentalis, quare aliud e qd tota dicitur substantia
 ut omnia, aliud vero qd essentialis eorum ratio sit in sola materia. s. e
 Verbu; q. salu' ratione mag' continent ad adiacentia substantia, reliqua
 eorum accidentia extrinseca sunt. **¶** Et salu' q. essentialis eorum ratio
 spectatua forma. **¶** Quae utitur in ratione arte factu.

2. Sacra Deo

ratione si dicitur Universaliter Verbu sacrae utitur ex rebus et Verbis, sicut
 ex partibus intrinsecis et essentialibus maxime pp'ta Sacratu Eucharistia;
 s. hoc etiam Sacratu utitur ex rebus et Verbis, sicut ex partibus intrinse-
 cis et essentialibus. 2. Universaliter Verbu e omnia sacra nob' legis tra-
 diti et scripta. p'ca om' s. Deo Eucharistia n' p'ca utitur ex rebus et Ver-
 bis, sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus, q. Sacratu Eucharis-
 tie e mag' p'mans, Verba autem sacramentalia sunt aliq' transiens in
 p'mans utitur intrinsece ex aliquo transiente; s. hoc multum in
 + subiecto ut supra ostendimus quonia, et Verbo transiens in ve-
 nias p'ueant tamen motu in determinacione speciei; q. Sacratu
 eucharistiae oritur ex rebus et Verbis sicut ex partibus intrinsecis et essen-
 tialibus.

Sola untr Arputa vtra 3. rationes.

Arg. 1. ab auctoritate naz Kilij, Hieronymi, q. dicitur de sacra
 v; hec omnia sacra tubas significante rebus tu quae omnia, Verbis tu quae
 forma et persona intrinseca significante Sacratu cui intentione facienda,
 qd facit effectus; s. in his Verbis Kilij et in Verbo significante, in
 p'ponunt, qui de veris et in p'ponunt personis, si sentiant sacra
 utitur ex omnia et forma, sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus.
 2. Sacra nostra n' utuntur ista Kilij ex omnia et forma, sicut ex par-
 tibus intrinsecis et essentialibus. **2. Kilij eodem modo loq.**

quinta de ministro officii sacra- de decimas ma- et forma; 2^a actus
 e ministratus in ee parte; intrinsicam, et essentialibus sacra- q^o hinc intrinsecas
 et forma

Primum ex d. tho. qui infra. q. 81 ad aat. 1^o. ad 2^o,
 forma sacra- apelat complementum sacra-; 2^o complementum supponit ex
 actus acti institutus; q^o Verba seu forma sacra- p^omittentis, et quod loqui-
 or d. tho. et idem e dicendum de reliquis sacra- supponit predictum sa-
 cramentum institutum in sua essentia, ad q^o ideo nequit ad illud p^omitti q^o modus
 p^omittis intrinsicis et essentialibus.

R^o ad Argutum dicitur Verbis satis expressis, si
 in salibus, sabbat, equidistantibus statuisse nostras, vsiones, q^o cas, sicut sac-
 ramentum institui ex verbis et Verbis sicut ex ma- et forma, aperte docet illa ex
 illis institui, sicut ex partibus intrinsicis et essentialibus, Cas quilibet res p^o-
 mitti sicut ex partibus essentialibus sicut ex ma- et forma. Ad 1^o R^o.
 dicitur Verbis potius fuisse Verbo officio, quaz p^omitti n^o q^o senserit in
 nostris sacra- et dicit Verbis p^omitti, 2^o q^o p^omitti ex Verbo sicut
 cas ma- et forma intentiones ministris, et cas sacra- in p^omitti ex p^o-
 na Ministris p^omitti ex Verbis, omitendo Verbo p^omitti ad adu- general-
 us Verbalis officio, q^o ad p^omitti, intrinsicas partes, quaz in
 extrinsecas causas efficientes p^omitti erat.

Ad 2^o dicitur ex p^o-
 dicendum officio, alia omnino loqui de verbis et Verbis sacramentorum, ad
 has illa dicit p^omitti in qua, ma- et Verbis forma, que duo
 operante ad res, casus sunt, sicut partes intrinsicis et essentialibus.
 solus operante a Verbo officio, sicut efficientis, et manifestus e causas effi-
 cientis e extrinsecas et minime p^omitti ad intrinsicas rei institutione.

Ad 3^o p^o-
 maones R^o Deco ma- distinguitur in complementum accidentale supponere
 n^o has rei institutione Deco in, complementum substantiale nego in, et dicit
 q^o 2^o si complementum accidentale supponat essentia rei institutione, complementum
 tamen substantiale p^omitti forma, essentia rei in p^omitti institutione
 liquet in anima rationali, qui p^omitti homines p^omitti forma illa

in propria specie distinguendum; quando autem dicitur, formam sacramentis per
sacramentis vocat implementum eius sacramenti, loquitur de implemento non accidentali,
sed substantiali et efficiente in specie

Art. 2^o in arte factis tota essentia desit
tit in materia; si sacra sunt quidam arte facta: quod tota illorum essentia est
materia et nequeunt verba nequeunt operari ad sacramentum materiam, quod intrin-
sicum et essentialis, sed solum se habebunt in materia implementi extrinseci. Ce-
tera vident et manifestant a Cetera ex materia. ut in 2^o dist. 3^a q. 1^a art.
1^o quod significat ad 34^o q. 1^o art. Dominus simpliciter loquens ponitur
in Sacramento substantialis ubi reponuntur lapides et ligna; in Sacramento
qualitatis solum ponitur secundum quod, magis ratione formae; quod tota arte factorum
essentia est materia, et cuius materia dicitur in.

Quoniam nullus arte factorum ponitur ex
materia et forma, sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus; si sacra non habent
sunt quidam arte facta; quod in operari ex materia et forma, sicut ex materia et forma
sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus materia; nec Christus et idem
est de aliis arte factis de quibus est Corpore seu ligno; si Corpus seu lignum in
operari ex figura sicut ex parte intrinseca et essentiali; si quidem manifestum
est substantialiter in operari intrinsece et essentialiter ex aliquo accidenti, sicut in
cristallo et figura: quod nullus arte factorum ponitur ex materia et forma, sicut
ex partibus intrinsecis et essentialibus. Et maxime; quod Philo-
sophus in aristotelicis docet accidit in materia, sicut a baguaz inesse
partis; quod quibus figura sine forma artificialis in arte factis, in nomine
operari ad materia quod materia partem essentiam intrinsecam et essentialis.

R. Ad Augu-

sty, nec o materia ad cuius partem, nec antecedenti nec materia; quod si distin-
dit in materia substantialis et essentialis arte factorum, Cuius ex eo quod tota essentia substan-
tia se tenet ex parte materia, sicut in materia, Cuius arte factorum essentiam sicut
est in materia, quod tamen duo maxime differunt in arte factorum essentia
magis essentialis, quae essentia substantialis. quippe quod sunt substantialis, differant
substantiam, sicut inesse illis ex parte materia, quod substantia est, et de eo ex parte
formae, quod est accidentis; si quod sunt substantia arte facta, et in determinato arte

in esse

illis panis et vini a sacratu, Nisi autem Corpus simul e lex et sacra
mentum: in quibus Verbis manifeste docet in Eucharistia sacratu
santus consistere in forma visibili panis et vini. S. si sacratu p. dicitur
opponatur speciebus et verbis, sicut in partibus intrinsecis et essentiali-
bus a potest pontifex ita asserere; huius q. Verba consecrationis Visibilia
sunt: huius q. in parte sacris dicitur Eucharistia sacratu consistere
in forma visibili speciebus; si pro illa dicitur Verba consecra-
tionis, tamquam essentialiter sunt partes, S. longe melius dicitur con-
sistere in aggregato speciebus et verbis; q. sensu pontifex Eucha-
ristia sacratu a potest ex Verbis et speciebus, sicut ex partibus in-
trinsecis et essentialibus.

R. ad Argutum Antiquitatem dicitur phare
manifeste hostiam, dicitur, sequitur Verbis manifeste docet fo-
rmas sacratu Eucharistia et Verba Substantionis, quibus tale sacratu
officitur. S. forma operantis ad id cuius e forma p. motus partis in-
trinsecis et essentialibus: q. ex Verbis dicitur sequitur sacratu Eucha-
ristia. S. ponit speciebus et verbis sicut ex partibus intrinsecis et essen-
tialibus. Unde R. in forma negotio ante aut ad Cuius pharenes
Opera una negotio q. ut Verbis dicitur sicut formas Eucha-
ristia sacratu ex Verba, quibus officit, et quorum Verbita Substa-
ntia panis dicitur in Corpus Christi, tamen minime essent. Ver-
ba e formas q. officit aut dicitur. quare et si sub ma-
nere officit dicitur q. ex Verbis, nihilominus suo manere determinandi
speciebus sacratu. Et significant potest se habere intrinsecis p. motus
foras q. simul cum speciebus. Institutio signus S. fundamentale
adequatum, cui fundam. sacratu significatio Dominicali

Unde R.

enae ad 2. distinguuntur: Verba Verba e in genere Causa,
efficientis ad officit, tale sacratu. Et dicitur et officit
modo. Et determinantia negotio et Opera in distinguo. Iso-
quem Verba extrinsecis se habent ad tale sacratu. Et dicitur
et determinantia negotio, Et dicitur p. se negotio dicitur

q^o. eadez Verba queant utrumq. minus obire, necq. Causz efficientis in ordine ad Operandz Substantiaz genus In Corpus Xpi, et Causz formis intrinsece determinandi Species panis ad significandz Realez Xpi panis, quz unia sunt satis distincta, et in ordine ad diversos effectus: quo circa posunt adaptari ei sdu Verbis neq. decurrant effectiue fisica ad Corpus Xpi. Et factus ex pane, et decurrant simili similitudine ad determinandz species distinctivo simul Cuz illis. Et in integriz signuz adequatuz symbolicamente, Cuiusmodi sacralis significat aduogit ex institutione Divina.

Ad

Spinacone d. Pontifex affirmare quidez, Sacratz panis in Eucharistia ee formaz visibiles panis et Vinz, siue species sacramentalis q^o et nos docemus. P. tamen nec Pontifex a ratione sacrali excludit Verba neq. ex vi illius oppositionis excludere potuit: q^o species ille n. alia sunt Sacratz quaz et Secratz habent emz ee Secratz a Verbis, et eorum significatone itaq. a forma q. quaz determinant ut sint. Nonq. representans Congregat. quare dicere q^o species sint Sacratz, minime excludit, s. potius supponit. Verba ad panem, inamque h. modis formaz significantes ad effectus Sacratz n. nec Pontifex nec unca debuit ex parte Verba sacramentalis: q^o debet de speciebus ee ut Cuz. sed ut Verbis: quo pacto necessario imponat Verba itaq. quaz Causaz formaz panis Sacratz.

Obz. I. q^o hac sentia magis Sacratz nobz legis sint signa gratia p.az iustificantis illud potest signis potest ee Sacratz, et per intrinseca Sacratz, q^o gratia dicitur. Valer ad Causandz predictaz gratiaz. Verba Sacratz sic ordinari n. possunt: q^o nec sunt Sacratz Eucharistiz, nec Vera et intrinseca pars Obz. Sacratz, q^o patet emz: magis q^o Verba n. hincq. unta ad homines lumines Eucharistiz, s. ad species, quaz Secratz: Et verus et significant q^o eorum virtute Graa in homine p.ducta, s. q^o ex his sit sub speciebus: q^o Verba Sacratz dicitur n. Valer ad Causandz predictaz gratiaz.

Respondet si Verba simul ea, speciebus distinxerent in unis ee q^o modis panis Sacratz Eucharistiz, q^o dicitur de hoc Sacratz, dicitur obz de aggregato speciebus et Verborz, adq. id de ipis Verbis: neque n. se

^{Qui.}
 Sacerdos 2^o et dicit. ^{Qui.} ~~gobam~~. de sa. sacramento eucharistie, Verba dicit qd
 Comestio dicitur, qd defecit in generationibus, qd comedat a fidelibus
 et tunc dicitur si possumus Verba de eorum Verba, defecit, et Comestio
 2^o si omne qd de eucharistia dicitur verificari debet de Verbis de eua-
 ritionis.

R. respondendo inq. ad cuius p[ro]p[ri]etatem dicendum e[st] de defecit s.
 Ray eo ipso qd Verba de eorum Verba dicitur ad species, quas de eant, et
 ad Xp[ist]u[m], qui dicitur presentem nequeant n[on] ordinari ad gratia[m] hominis
 salutem et ad spiritualia eius defectio[n]e[m]. quippe n[on] dicitur ad species
 et ad Xp[ist]u[m], nec ista p[ro]p[ri]etate significant, nisi p[er] transsubstantiatione[m]
 fiat corpus spirituales hominis, quo iste refectatur, quare in
 talis dicitur, qd Verba sint signa p[ro]p[ri]etate significantia species ex Xp[ist]o
 p[ro]dicto modo, et qd sint signa representantia spiritualia hominis refectio[n]e[m], et ora-
 tionem sacerdotis, qua fit factio h[uius] refectio[n]e[m]

D. Quidam dicit R. respondendo de-
 quibus, qd dicitur dicitur, sacra, et sicut et dicitur Verba accidenti-
 talia, et significant formam, nihilominus si supponant q[ui]a, signa
 sine subto. quare si operatur, qd omnia, quae de subto dicuntur, p[ro]dicen-
 tur etiam de forma. Unde dicitur in dicitur: de sacramento baptismi Verba p[ro]dica-
 ta, qd alluit: I. Verba, quibus fit baptismus, Verba n[on] alluit: 2^o ba-
 ptismi Verba n[on] sunt forma, nec pars intrinseca illius, sic etiam n[on] dicitur
 de sacramento eucharistie dicitur, qd dicitur et comestio; et Verba de eua-
 ritionis n[on] dicitur, nec comestio; 3^o p[ro]dicta Verba nec sunt forma, nec
 pars intrinseca sacra[m]enti eucharistie, et hoc generaliter in omnibus e. qd
 dicitur agere, et mutare sensus dicitur in factis.

Arg. 1. et sit 2^o

Arguitur qd h[uius] sententia. Sacra[m]enti eucharistie e[st] p[ro]p[ri]etate: 2^o omnia
 ex quibus dicitur sicut ex partibus intrinsecis et essentialibus. Secundo e[st] p[ro]p[ri]etate
 manentia; I. Verba de eorum Verba n[on] manent, cum fluant et transeant
 istas p[ro]p[ri]etate; 2^o p[ro]dicta Verba nequeant ad Sacra[m]enti eucharistie
 operari p[er] modum partium essentialium et intrinsecis.

R. ad Arguitur dicitur in se-

ce dunt distinguo Insequens, Omnia ex quibus sicut ex partibus intrinsicis et essentialibus dicitur devent esse permanentia & physice & moraliter deo magis. phisice quidem nego magis. q. Similia ex quibus dicitur sacramentum permanens Eucharistia permanet phisice & moraliter, Verba enim de sacramento quaedam phisice a permanentia, sed essentia moraliter, q. species habent esse permanente de sacramento a verbis moraliter permanentibus; quare possunt per modum formae intrinsicae phisice sacramentum instituire.

Respondeo Una numero forma non distulit plura numero opposita; S. Distinguo valet, qd Verba de sacramento sint eadem numero, et qd sacramenta Eucharistiae sint numero plura; Ut dicitur Cuius sacerdos, sub plures hostias simul et semel offert eadem de sacramento; q. Verba de sacramento non operantur ad sacramentum Eucharistiae per modum formae et partis intrinsicae; s. solum per modum elementum extrinsecum.

R. Distinguo magis: Una numero forma talis phisice, quae moraliter nequit instituire plura numero opposita, deo magis. si sit moraliter multiplex nego magis, et sub eadem distinctione minoris nego magis; q. ut eadem numero forma talis phisice, quae moraliter nequeat instituire plura numero opposita, sed ad illa intrinsicice pertinere; bene tamen forma, quae ita est una numero phisice, una qd moraliter est numero multiplex. Vbi autem sacerdos forma de sacramento offert simul supra plures hostias, talis forma est numero moraliter multiplex nimirum, quae si sacerdos super singulas hostias distintas de sacramento offerret, quocirca in tali casu dantur plura numero sacramenta et plures numero formae moraliter, quae sunt partes intrinsicae talium numero sacramentorum.

In quibus de partibus huiusmodi instituitur Unus dicitur qd instituitur Verba et species

R. Distinguo, ex predictis partibus ex Verbo et specie, et oppositio phisice s. moraliter, et parte quibus dicitur partes. nam requiritur oppositio ex partibus esse Unus, Verba et specie nisi partes ex quibus instituitur, Unus dicitur Unus de Verbo et specie; S. sacramentum v. g. Baptismi et eadem oppositio naturaliter et de aliis sacramentis oppositio ex ablutione et Verbis sicut ex Unus et

forma & Unus Sacramentus Vere et proprie: 2^o quodlibet partes Unum ad Unum tu-
 nly Sacramentus Omnis, sive Propositionum. Vera et propria. Hic e legitima ma-
 cerna mi. autem quod, q^o si Sacramentus Baptismi u^o est Unus Vere et proprie
 sequeret Sacramentus Baptismi e^o Vere et proprie plura Sacramenta: Hoc e
 manifeste falsum; Cum omnes consentiant quodam recente Pontificatus U-
 nus suscipere Sacramentus: 2^o Sacramentus Baptismi et idem e de aliis Sa-
 cramentis Ga

Obiicies Unio Vera et propria g^ont quocumque existant et quo
 abigentia partium, alia em, u^o apud qualia suscipere debent Spe-
 ritus, q^o Vere et proprie sit Unus; 2^o Res et Verbo, sive ma^o e forma
 Sacramentorum u^o habet l^o ab te, n^o exigant essentialia existantia et quos
 distinctia partium: 3^o Propositio ex Verbo et Verbis, sive ex ma^o et
 forma Sacramentorum u^o e Vere et proprie.

2^o negando Unus Omnes sal-
 tan intellectus, q^o ad Omnes Unus et proprie ex qua resultat Unus
 Vere et proprie n^o requirit generalite quocumque existantia et quocumque
 partium, 2^o Sufficit ordo et Successio ad constituendum aliq^o Unus sive em
 oratio Propositio Vera et proprie ex Verbis et Verbis Unus species quall
 talis, q^o Verbis simul n^o requirant 2^o discussenta Unalia Succedat

Quod autem predicta Propositio sit
 sit phisica, 2^o moralis quod, q^o omnis Propositio phisica fit h^o in animas n^o m^o
 et in Propositio substantialiter, u^o et p^o in actibus. Ob id Verbis accidit phisicis
 l^o p^o realiter Successione, et in omnibus Successio ad que nullo ex his modis potest
 partes Sacramentorum inter se Unia; siquidem manifeste e Verbis in forma et
 Res, neq^o in Verbis, nec s^o q^o Verbis realiter Unia: 3^o Unio sive
 Propositio partium Sacramentorum n^o e phisica: 2^o e moralis sive in ordine ad que
 debent Aristoteli. patet Vera a sufficienti partium enumeratione.

Obiicies

Vesta Verborum et Phisicorum accipiendae sunt Cum q^o phisice; 2^o Verbis et
 Phisicis docent Sacramenta nostra Propositio ex Verbis et Verbis sicut e^o ma^o
 et forma Unia ex dictis: q^o talis Propositio tenet e^o Vere et proprie; 2^o
 Unia e Propositio, que sit Vere et proprie, que phisica u^o sit: 3^o quodlibet Propositio

to e phisica. huj etiaz q^a oppositio ex ma^a et forma e oppositio phisica,
 Et inductibile potest ostendi in omnibus, quae stant ex ma^a et forma; s^a sacra-
 crata stant ex rebus et verbis sicut ex ma^a et forma: 2^o Quasi modi opposi-
 tio n^o dicitur e vera et propria, s^a etiaz phisica. huj deniq^{ue} q^a a stat, qd aliqua
 duo sint partes alterius intrinsicae, et essentielles, et qd illud phisice n^o opponat:
 diximus. eni^m in 2^o Dictione res et Verba ad Sacrata se habere s^a modis
 mag^{is} et formis, et e^{ss} essentielles eorum partes: 2^o id e^{ss} qd prius. et augetur
 difficultas, quoniam Sacrata ex praedictis partibus resaltem e^{ss} Unus non
 solus in ratione signi, s^a etiaz in ratione Causae et instrumenti; s^a nihil
 ex partibus resultans e^{ss} Veru^m Unu^m, nisi tales partes phisice Omnia et
 phisice constituent illud Unu^m: 2^o id e^{ss} qd prius.

R^a. ad Objectiones, Verba

Religionis et Theolog^{iae} vni^{us} Describenda e^{ss} Cui^{us} maiori^{us} proprietate, quae ma^a
 cui applicat^{ur} prohibet. ea autem quae modo Describamus, n^o admittit^{ur} opposi-
 tiones phisicas ob superioris dicta, et ideo ob reuerentia^m Religionis et Theo-
 logon^{um}, dicimus Oppositiones sacramentorum, ex suis partibus ee^{ss} Veru^m, et
 proprias, ob hoc tamen hanc proprietatem n^o instituire in ordine phisico, s^a
 morali in ordine ad gradus existimacione. — No 2^{uy}

R^a. Oppositiones ex ma^a et forma ee^{ss} phisicas. Vbi huc extra ma^a s^a in forma
 n^o e^{ss} Inuentib^{us} aut Distinctib^{us} aut ordinis causalib^{us} Omnia, et Vbi talia
 extrema habent phisicas p^{re}sentias fortes aut Orde^m; qd n^o saltem in omne
 nis Opponentibus Sacrata; et ideo li talia extrema p^{re}sentia s^a modis mate-
 riis et formis, quae tunc vni^{us} se habet et de terminabilis et aliud et de ter-
 minans; nihilominus n^o diuina^m Oppositione phisica, s^a morali.

AD 3^{am}

eodem modo qd Cui^{us} Sacratu^m sit vni^{us} aliqd n^o phisice s^a moraliter; es-
 sat bene. Res et Verba, sive mag^{is} et formis, ex quibus instituta, e^{ss} con-
 st^{it}ue^{nt}ur intrinsicae adq^{ue} essentielles partes; et qd nihilominus illud n^o opponat
 ut Oppositione phisica s^a sensuali; s^a q^a ob hoc abiqua^m difficultatis au-
 gumentu^m, huj s^alt sacramentorum, ex suis partibus resultans sit Veru^m
 vni^{us} huj in ratione signi, quae in ratione Causae; tamen qd dicitur vni^{us} n^o
 e^{ss} phisica s^a moralis, et ideo et oportet qd eius partes opponant phisice

Inquires 2.

An sicut partes sacra^{ti}, sint vere duæ sic etiam importent
duas significaciones partiales ex quibus resultat per
Oppositionem integra significatio opposita.

R. Significaciones sacramentales, et unicas, et indivisibiles; significaciones
vero fundamentales et oppositas et duabus, quæ tamen addeuntur et plures,
et quatenus distinguuntur unice, male, seu fundamentis, cuius sacra^{ti}
significatio applicata. et per rationem, q^o Cuius sacra^{ti} distinctio in genere
signi unicus sacra^{ti} debet esse unicus signus; et signus distinctio facta
h^o significaciones, tanquam per formas, sicut quantum distinctio h^o quantitates,
et ab his per albedines: q^o ad distinctum unicus sacra^{ti} sufficit unice
significatio ad q^o ideo in unico sacra^{ti} a dante plures significaciones sacra
mentales.

S. Dico hoc motibus solis probare, qd in unico sacra^{ti}on
dante plures significaciones sacramentales totales, secus autem qd in dante
plures significaciones sacrales partiales ex quibus resultat significatio op
posita: q^o qd non sunt probata antea, nec et verba, quæ fundant significaco
nes sacramentales, sunt plura in se et unice h^o oppositiones: q^o partia sig
nificatio sacramentalis in eis fundata est multiplex partialis
et oppositionalis una.

S. Dico et q^o significatio sacramentalis est quedam
relatio; et relatio potest esse una simplex, quambis in equata ad subiectum, ex partibus
oppositis: q^o quambis significatio sacramentalis fundata in basi fundamento op
posito ex rebus et partibus potest esse una et indivisibilis. ma. e certa et mixta
in exemplis: et tribus h^o similitudo et univocatio consequente sequente
ad fundamenta opposita, ut quæ ad hominum ad decreta accidentalia, et ad si
milita; et tamen q^o licet ad rationes, sunt in se simplices, siue ex partibus in
oppositis: q^o relatio potest esse una et simplex, quambis in equata ad fundame
ntum oppositum, tunc etiam et magis ad nos. dico quambis in equata ex subiectis,
aut nominibus, tamen habet significaciones simplices in sepe docet et probat.
q^o relatio potest esse una et indivisibilis, quambis in equata fundamentum

ARTICULUS VI

Utrum Ecclesia possit mutare maas et formas Sacramentorum

Pro cuius luce superandos et ut Catech. de fide nostra Sacra istae ut verba et verba a deo determinatis. et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a significatione ex dicto. Tridentino ss. 7. Canone 1. his verbis: Siquis dixerit sacramenta legis n[on] fuisse omnia a Christo Domino nostro instituta aut de plura, aut passiona, quas septem, sanata mensis; 2. si Christus instituit omnia et singula a se legis Sacra; 3. instituit aliq[ua] eam, in quibus essentia talium Sacramentorum consistit in re et verba; 4. res et verba, quae essentialiter ponunt nostra Sacra fuerint a deo instituta et determinata.

Adinde p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a sup[er]positis loquendo specialiter de verbis, nam Christus Dominus instituendo sacra p[ro]p[ri]a et docuit et determinata verba, quibus significantes in consecratione Eucharistiae dicit: Matth. 26. hoc est corpus meum, et discipulis p[ro]p[ri]a. Ut supra de terminatis verbis forma ministrant sacramenta Baptismi; eantes, inquit Matth. 28. ultimo, docete omnes gentes Baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus S[an]cti; 2. Christus his verbis docuit et manifestavit apostoli verba, quibus talia Sacra fieri debeant; 3. ex institutione Christi Sacra nostra itam determinata verba.

Ad hanc

trio in doctrina Christi in Cena n[on] p[ro]p[ri]a illa verba, ut statueret ritus omnino servandus; 4. ut manifestaret Apostolis ritus, quos illis tribuerat. quare sicut ex eo quod Christus dixerit: Supra et pos. Cena n[on] instituta observantia a nobis de veritate dicitur; sic in sequente, quod celebrare debeamus eisdem verbis. — Neque ex eo quod docuerit eos Baptizare in nomine Patris et Filii nos Baptizare debet imbecando nomen istius quod facere aliq[ui]d in nomine alterius n[on] se; 5. inquit imbecando nomen eius et ut patet ex illo Christi, qui suscepit n[on] p[ro]p[ri]a talis in nomine meo suscipit: in quo n[on] praesentibus ut talis suscipiat in nomine Christi; 6. p[ro]p[ri]a ex p[ro]p[ri]a Christi ordinone, nequit efficaciter colligi, quod Baptizans debeat imbecare nomen Patris et Filii 7. 2. ad summum quod debeat Baptizare in obsequio Trinitatis.

aucta, in quibus etiam statim potest Sacramentum generantur; q^o Cuius Sacra-
 tum institutum fuerit ex ipso q^o modo dicitur in illa Mater 16 q^o d^o c^o
 q^o Solberis sup. tenet q^o illis Verbis prescripta intelligitur eius forma in
 2^o Sancti Iheronimi, Ordo, et extrema Unctio; ad istorum formam non debet ex-
 ceptio, s^o dicitur in libro q^o Utantur Ecclesie traditionibus, quae fuerit a
 xpto prescripta; Sicut plura alia de quibus a pastores se habet inquit, tradi-
 tionibus, quas accepistis. In 3^o a sacramentis, Matrimonio et sicut ex-
 p^o bus debet tractus tractus optus ex iungens sensus ad sacros sacramentis, sic
 q^o isto alius formas determinabit, quae quae sufficiat ad exigendum sensus
 Cuius sacramenta Eucharistia, Baptis-

mi et Penitentiae sit tamquam unitate fideliu^m necessario, quae eius indi-
 viduis; q^o dicitur fuit; q^o dicitur supra, quae illorum formae expressissime debet p^ono-
 nari in scriptura. Extra autem sacramenta Iheronimi ordinis extantur Un-
 ctio si sunt alio necessaria Unde opus non fuit q^o dicitur supra nobis in scri-
 ptura a representantibus, s^o dicitur opus illorum institutum accipientes ex ipso illa doc-
 uerit ad q^o ad fideles debet determinari q^o traditionibus, Quia Sacramentum Matrimo-
 niu^m minus adu^m necessarium existit ad salutem; quare satis fuit, q^o illud dicitur in
 Evangelio apparet religio^m Iheronimi archidiaconi electionis Verborum, quibus
 manifestantur sensus legitimos, quare ex quo solus dicitur ex Evangelio formas
 sacramentorum Eucharistiae et Baptismi et etiam Penitentiae, si autem dicitur in
 inferius xptus determinasse formas et verba q^o omnibus.

habet q^o Augusti

De Significandis

et Verbo, quibus diximus istare nostra Sacramenta sicut Institutiona, sicut p^ono-
 dunt institutionis et doctrinae, s^o est Verborum, sicut effectiva etiam q^o dicitur
 inquit. et plura sup^o dicitur q^o dicitur simul utramque ex eis, q^o si Verbo, quibus
 dicitur Iheronimi Sacramenta sicut Institutiona sicut q^o dicitur instructionis ad
 excitandam fidem; non oportet habere aliquam determinationem mater aut for-
 mae; quia Theologia dicitur dicitur et referentibus diversa sententiae,
 q^o dicitur ad unam verba dicitur; s^o sequens e^o solus, siquidem osten-
 dimus ad Verborum Sacramentorum requiri Verba determinata in determinatione
 Joh^o 2^o Verba, quibus Sacramenta fuerit in sunt Institutiona, s^o Institutiona

Significantur hae

be xpi Mater. 26. euntis docet omnes gentes baptizantes eos
 in nomine Patris et filii et spiritus S. - qui Cœdiderit et Baptizans
 fuerit salvus erit; 27. in his verbis man. festus e. xpius voluit qd
 amo docentur, et instructiones ad fidei. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

negotium, qd xpius predictis verbis qd potuit peragere, et modus ob-
 servandus in Invocatione Adultorum ad infantes, hinc Cui adhibere
 debent aliqua dispositiones gratias, quas se oportet ad suscipiendum gra-
 tiam Baptismi; deinde prius sistam adq. adnotari, qd qd hanc instruc-
 tionem sequitur de hanc Invocationem, qualem sunt ego te baptizo, que
 non habent modum aut formam. Item, qd de Invocatione, que solutio neq.
 lat. efficaciter encephalus parabolam, quique sunt concipere instructiones,
 et taliter non sunt in cogere Baptismi; qd et quomodo de hanc Invocationem in par-
 bulis adhibere de hanc ratione qd illud dicitur, in qua Baptizans, in hanc
 in hanc verbis monita non potuit instari. Circa fidei, Invocationem, qd
 Cui gratia sit adhibere longum tempore indifferere, et in hanc
 ta.

Oportet qd locus celebrari in hac ma. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

ma. distinguo unum; Verbum, de quo loquitur Aug. 1. e. Verbum fidei, et
 dicitur Cui Verbo de hanc Invocationem in nomine Verbi Dei Verbo unum et distingui-
 ta ab illo nego. unum et dicitur qd Aug. 1. loquitur et agit de Verbo Verbi
 Dei generari, Verbo, quod et demonstrat aliquando explicat in Ver-
 bo generationis, aliquando in Verbo sacramentali, quare nunc loquitur
 de Verbo Invocationem, Nunc Verbo de hanc Invocationem et ad finem Verbo testi-
 monia interponit.

magis expediat iudicare; 1^o in his verbis verba significat ex
 potestates Ecclesie se extendere ad gl'ia p'vientiã ad sacra, Sol-
 ba illorum substantia, quæ essentialiter consistit in m'ia et forma sacra-
 mentorum; 2^o Ecclesia non potest mutare essentialit' m'as et formas
 sacramentorum p' data Otia nomine substantiæ intelligit Verbius essen-
 tiam, 3^o essentia adequate consistit in m'ia et forma q' ut ostendimus
 m'ia et forma sunt partes intrinsece sacramenti; 4^o Ecclesia non
 potest mutare m'as et formas sacramentorum quoad essentialit' p' data
 h'c ita q' exceptio format limitacionem p'ponit; 5^o exceptio format
 Ecclesiam posse mutare immutare substantiam sive essentialit' sacra-
 menti in m'ia et forma; 6^o Ecclesia &

Format si Ecclesia
 habuisset viusmodi potestates facile posset variare ritus sentias,
 et consuetudines Latinorum et Græcorum circa formas sacra-
 menti (nos magis) his verbis illos designamus; ego te baptizo illi
 autem dicunt Baptizati verbis Xpi: quippe post iusto p'victum
 auctoritates v'as et alteras formas et diuersas p'p'as et p'p'as in
 v'ico florentino, v'ic Græci et Latini abtinebantur C'nta illa; 1^o Ec-
 clesia magis estas v'as accipit, nec similes potestates sibi arrogabit,
 2^o alia omnino p'cessit supponere ex vna parte se a habere potesta-
 tes mutandi formas sacramentorum, et ostendens ex altera formas qui-
 bus Latini et Græci utantur in Baptismo si distinguuntur foraliter, et
 posse p'inde mutare substantiam; et sic disputacione illas p'ponit
 Cyprianus 4^o in sua Decretis; 2^o Verbius et Pontifex sententiam in
 Ecclesia n' ee potestates ad mutandas m'as et formas sacramento-
 rum.

Deinde p'bat' dicitur p'one p'p'ologia desunta ex d'ctis
 locis statim referendis q' si Ecclesia possit variare essentialit' m'as
 et formas sacramentorum possit etiam sacra a x'pto instituta
 tollere, et nova introducere; 1^o sequens a falsis; 2^o Ecclesia non potest
 d'c. sequela ostendit' magis cum sacramentis, sicut et aliis p'p'is distin-
 guat' ad omnes suos partes, in quibus essentialit' constituit, et sunt

sua et forma, ille, qui potest variare essentialiter massas et formas sacra-
 tum potest etiam variare essentialiter ipsa sacramenta; 2^o essentialiter alienius a
 materia. Iste est in eo, quod unus, color, et aliud loco illius substituta: 2^o si ca-
 lenda possit variare essentialiter massas et formas sacramentorum potest etiam sa-
 cramenta a se ipso instituta velare et alia introducere, falsitates sequentis
 necesse manifestat. In his infra q. 67. art. 2^o in Corpore ubi inquit ille potest sacramenta instituire, qui dat virtutes sacramenti, et ideo in eorum a-
 plicatione, plures sugg. Virtus sacramenti sit a solo Deo; sequens e quod solus Deus
 sit sacramentorum institutor.

Nec valet dicere Synodus et eorum Successores argui-
 de Ecclesiarum ex eius Institutorum potestate licet videri in totis, quod magis potest in-
 stituere sacramenta.

Quomodo hoc arguitur plura ad illa
 in 4. dist. 1. q. 3. art. 1. questionula 2. dicens; q. Ecclesia non
 datur infide et sacratis, ideo ad ministros Ecclesiarum nec nobis fides catho-
 los creare aut edicos removere, aut nova sacramenta instituire aut in-
 stituta removere potest, 2^o h. e. e potestas excellentis, qui sebi de beato Petro
 qui e Ecclesiarum fundamentum

Offendit q. 2. Ecclesia potest essentialiter immu-
 tare massas et formas sacramentorum, et sequenti ipsemet sacramenta debet
 habere potestates excellentis sibi a se ipso. 2^o quod cum mori potestates
 nemini communicabit; 2^o Ecclesia non potest variare essentialiter massas et formas
 sacramentorum. Cetera de tant et mi. ed. h. infra q. 67. art. 2 in respon-
 sione ad 3^{am} dicendum q. ad hoc inconveniens vitandum ne sit multa capi-
 ta essent in Ecclesia. Optus voluit potestates suas excellentis ministris im-
 unicare. 2^o Cetera e mi.

R 2

Solvantur Arguta Itaxia

Quod ecclesia possit mutare massas et formas sacramentorum docuerunt
 plures et in infimis notis doctores, ubi sunt. Mag. Sent. Alensis D. ut
 Bonaventura, Alquiscedonensis. Quibus, qui cum docuerunt non omnia sa-
 cramenta fuisse a se ipso instituta ex eorum sententia sequitur Ecclesiarum instituire
 immediate aliqua sacramenta. ex quo Alensis sequitur posse eadem variare

et nota innoacense, et huius unicus fundamentus est: q^o ecclesia matris defacto essentialiter manet et formas aliquorum sacramentorum: q^o potest sua dominans. Quia evidens ab actu ad posse autem videtur non posse negari. 2^o q^o materia et forma sacra^{ti} Matrimonii sunt mutati: scilicet consensus et ad invicem rationes traditionis et acceptationis habent, quinquidam consensus etiam Constantini sufficere ad Matrimonium ante scilicet tridentinum; 3^o postea non sufficiunt ut statim determinasse videtur; 4^o ut huiusmodi quinquidam praesentia Praequiri et festius q^o Ecclesia in scilicet mutabit essentialiter materiam et formas rite sacra^{ti}.

1^o 2^o q^o in primitiva Ecclesia Sacra^{ti} ordinis Celebrabatur sola manus impositione, in v^o exo galia instrumenta, aut instrumentorum tradidit sicut modo est, q^o in ordinacione Diaconi aperet evidenter, modo enim fit q^o traditionem libri Evangelii, antea vero a principio Ecclesie, et eam sanctus Cyprianus ordinatus fuit. n^o fuit q^o tradidit neq^o rite modo libri Evangelii, cuius videtur fuerit scriptus q^o ecclesie mutabit ritum antiquum, et distinctum essentialiter materiam introducet.

3^o q^o Ecclesia graeca et latina habent distinctas materiam et formas ad ordinandos Ministros, latina enim videtur una ad referendum v^o ordinem Presbiteratus Calice Cui vino et patena Cui pane q^o forma illis verbis accipe potestatem operari sacrificium in Ecclesia q^o b^o in et matris in nomine Patris et filii et spiritus sancti. in Ecclesia vero graeca fit hoc ordinis sola manus impositione, dicente Episcopo, haec verba loca formae: divina gratia, quae semper infirmitatem sanat, et quae desunt sapienter, carat seu movet. **N** Diaconus in q^o b^o tenet ordinem igitur quibus et eam sine illi ad q^o positionali decessit q^o operari reliqui ordinis in una et eadem Ecclesia. Unde significans Augustinus, Christus instituit q^o sacra^{ti} ordinis illas materiam et formas, quibus Dominus operari; et sic sequitur Ecclesiam latinam notas materiam et formas introducere: et instituit illas quibus et eam latina; et in infera Ecclesiam graecam subrogasse materiam et formas essentialiter latinas, et sequente data potestatem in Ecclesia ad mutandum essentialiter materiam et formas sacra^{ti}.

4^o q^o ecclesia graeca videtur eadem omnino materia in ordinandis Presbiteris et Diaconi, necesse manus impositione: Ecclesia vero latina videtur diversa materia in ordinibus, siquidem materia Presbiteratus Calice Cui vino et patena Cui ostia; materia vero Diaconatus est Evangelium vel liber, ex qua dicitur Augustinus.

in hunc modum. Xp̄us instituit quatuor magis p̄ magis illo ordine, l̄ instituit de
 ueritas. Si 14^o q̄. latina dicitur essentialiter magis ar̄p̄o instituit, siquidē Cyp̄ricus
 sit eade[m] illa introducit diuersas. Si 24^o q̄. ecclesia q̄ recamutabit essentialiter
 magis ar̄p̄o instituit: quandoquidē ille instituit diuersas q̄ diuersis ordinibus
 et ip̄o in diuersis ordinibus eade[m] magis adiuet.

Thamata in primitiua ecclesia

Valide ferebatur bap̄tismus sub hac forma ego te bap̄tico in nomine xp̄i: Ma-
 do autē h̄c forma n̄ sufficit. S̄. necessarius ē d̄icere, ego te bap̄tico in nomine
 & pat̄ris et filii et spiritus s̄. p̄. q̄. essentialiter mutata, s̄. h̄c forma sacra-
 menti

Hęc differentia sunt, et quę nostrę et omniū asuetudinē operari possunt
 q̄ quibus superandis duo v̄nabilia obseruanda sunt. 1^o q̄. q̄. mutatio essen-
 tialis, de qua loquimur in ḡnti attendi ad ueritatem inuēntis, s̄. in ip̄a
 tali ratione magis et tamē ut talis: siue quatenus ad sacra-
 ta decurrunt, ad
 debent ad significandam gratiam fieri magis. Valēt, ut aq̄a distinctio essen-
 tialis in eē rei sit accidentaliter ḡnti ad rationem sacra-
 ti ḡnti magis ē
 h̄c ḡnti specus ḡnti triticeū et diuersa plantarū forma fructuum
 et effectus satis manifesta et idē ḡnti inuēntis, s̄. h̄c
 ueritas ē accidentaliter et de mali se habens ad ḡnti et tales rationes magis
 finitū ad eucharistiam, h̄c enī solus cogitō. Verus ḡnti et verus v̄n
 ita q̄. nō ḡnti et v̄n, quę ē ḡnti inuēntis sit atomi et specifica
 in eē ratione talis sacra-
 ti et idē ḡnti inuēntis, magis v̄n
 latina et greca plusquam specie distinguita in eē rei et nihilominus tota
 illa diuersitas ē accidentaliter et de mali se habens ad sacra-
 ta v̄n ḡnti. H̄c
 nent eundē sensus: q̄. sensus ē qui de tali se habet in formis sacra-
 torum qui-
 bus b̄. b̄. et v̄nibus exprimat.

2^o obseruandū ē nostras et omniū
 asuetudines p̄cedere secundas leges ordinarias et attendendo ad omniū illarū
 potestates, quę de facto habet ecclesia, s̄. minima negamus, q̄. d̄. ex spe-
 ciali dispensatione possit p̄cedere ecclesie facultates, ut mutatio essentialiter ali-
 quorū sacra-
 torum inuēntis et formas, autē dependent a sacra-
 ti s̄. h̄c illarū
 effectus. Sicut etiam ministri ordinariarū sacra-
 torum ē homo; et tamē

hęc facultas potest ex speciali privilegio Angelo Jennis et si Henrico Vazuy
 ponat poset ab Angelo Sacramy Jfriu et tenet. the.

Sus plibatis R. ad Angutay

Distinguo Ans Ecclesie de facto mutabit aliquos Sacramy maas et formas secundum
 leges ordinarias et gotatay quas accepit ex pto nego Ans ex speciali dispensationi
 Ori supra leges ordinarias cedo Ans et distinguo sequens eadem distinctione ad
 1^o auty antecedentes gboans R. distinguo mag. maas et formas sacra^m Matri-
 monii sunt mutue. Vnqz sensus legitimi in caone tractus et qut observat Sci-
 tiones positas ab ecclesia cedo mag. abis nego mag. et distinguo mag. post Vellay
 tridentinus tales sensus n sufficiant ad matrimoniu ob defectus Subtrachi so-
 crati mag snt et formy, Cedo mag ob variationes essentielles, quas Vellay posu-
 exit nego mag. et mag.

1^o maas p sacra^m matrimonii e legitimus trahentis ve-
 nsus, qz maas snt e eadē tax ante, quas post Vellay tridentinus; 2^o q^o legi-
 timus hic sensus e quidam tractus, circa quz omz. Vditatione et solemnita-
 tates republica Xtrana habet facultates dispensandi, flexi obtime Vatas et
 tractus, qui iusta R. q. legos e celebratus legitimus, talis n sit, q^o legos
 a Reg. pscriptas no n observat, et hac via sensus trahentis, qui indepen-
 dente a gnoentia Parroqui et festus erat ante tridentinu legitimus; pos-
 quas Vellay iustus de Caunis statuit leges, ut minime tenent, nisi illis adi-
 uitis Vditionibus neg. e legitimus, ac punde nec mag observat sacra^m, si
 illas n observat, q^o n e Vdixio essentialis maas et formas sacra^m, 3^o impe-
 dine maas ne deti maas ob defectus subtrachi, sicut qui Vampit Vinas
 n Vatas essentialis maas Eucharistis, 3^o impedit indirecte ne deti hic nam
 illa maas, qz requirit ex institutione 9^o.

Replicabis tractus Matrimonii et

si clandestinus celebratus e validus in caone tractus natis, si quidy Vbat
 omnia, qz ad maas tractus natis de iudicant. Unde celebratus into infide-
 les tenet, et inibus n Vmca. q^o immutata introduca ab ecclesia in triden-
 tino n Vsatu immediate circa tractus istoz illuz, V tractus natis
 e, adq^o idem mutabit maas sacra^m Matrimonii, quas xpus fonsiter
 determinabat, negz sacra^m legitimy. gnet ma. ecclesia in triden-

quare sicut ex eo qd latini Oratio pane acino in rificiendo eucaristiaz,
 et greci Oratio pane fermentato non potest l'aparente inferri Utay et
 deslay l' latinay l' grecay mutase essentiali maas qd se institutay a xpto
 sacrate eucharistay. sic etay ex eo qd latini ordinem qd traditiones abig-
 uorum instrumentozay greci Oratio sola manay impositione colligi debet
 eucharistay l' latinay l' grecay mutase essentiali maas qd se institutay a xpto
 qd sacrate ordinis qd sacrate maas omnino qd a xpto domino instituta
 euz sola diffa gener accidentalia et maalia.

Ad 1^o qbaonez Rⁱ admiso.

qd greci ordinis presbiteros et diaconos sola manay impositione taly ma-
 teriaz in Oratio illo ordine se maalia eandem. 1^o distingui solet tra
 in acone maas qd abitudinay ad diuersas formas, quibus illi applicas nes
 subdunt. nam qd ordine diaconatus dicitur diuina proa pmo. **N** sub
 diaconay in diaconay et qd ordine presbiteratus dicitur pmo. **D** diaconay
 in presbiteray. Ad 2^o qbaonez ex qbaone formatay Rⁱ xptus instituisse diacon-
 sas maas qd illis ordinibus, et easdez abitur apud grecos qd illas munay
 applicas nes, euz subordinas ad diuersas formas iay generas, sicut qd
 rationalia apud nos fit qd traditiones diuersozay instrumentozay, quod di-
 uersitas apud grecos et latinos e' accidentalis, qd si impedit eandem for-
 tez significas diuersis maalia verbis expressa.

Diximus admiso qd gre-

ci ordinis diaconos et presbiteros sola manay impositione, qd si reserua-
 se habent, et verus e' qd Sabina et alii referunt, snt grecos ordinarij ho-
 glias ad hazay magnay, in qua sunt instru menta ad sacrificiay cesat fe-
 re ex omni parte 1^o et 2^o qbaonez qd reserua. insinuatay relasay taly greci,
 quay latini habent eandem etay maalia ritus tradendi aliqua instru-
 menta pofestatis designatiua. euz diffa gener qd traditio fiat mediate, l'
 immediate hoc aut illo modo, quz e' diffa accidentalis qd esse.

Ad 3^o qbaonez.

Nay Rⁱ admiso antecedenti modo Oratio qd regula ut forma verbis in insti-
 tuta a xpto impoat ex gener imbecasay trinitatis, Et hanc formay reti-
 nuit seip' retinet qd ecclesia. qd vero in eoradio eoray ministray uer' existim-
 w in nomine xpti erat ex diuina mente. Dei, sicut in simili maas
 diximus. et namq' Oratio puentay assignat a. ths. infra q. 66. art. 6. ad
 1^o huc verbis. Dicenday qd ex speciali xpti reuelasone. Appoatay in primis

tus intra solus ordinis nos et respectu solius finis naturalis; ita ut neq[ue] haberet donum
 velus sui naturalis, neq[ue] accidentis illius procedentis status, quia non humana se ge-
 nit, s[ed] a dona et affectiones naturalis ordinis (in tamen devota intus) facte illuminata
 circa omni naturalis, et voluntas circa naturalis finis rectificatione. Ultra vero non
 tenderet in quibus statusibus homo non fuit s[ed] prohibet. et in his statusibus non potue-
 runt esse sacra: ut pote quae sunt remedia signaalia, a quibus sicut ad solus
 ordinis ad sus naturalis finis homo in illa puritate procedit.

Statu originalis iustitiae est
 ille, in quo de facto s[ed] homines s[ed] reparatis omnibus defectibus qui in
 ee nas, si in sua illa s[ed] puritate debeat: tecta q[ue] ut ne dicamus ea illa ma-
 nitate nobilitationibus donis, affectionis modo, quae s[ed] integritate 2^o status tegete.
 4^o e status nas labis in quae humana non s[ed] 1^o peccati acemit et a celsitudi-
 ne originalis iustitiae in primis parentibus lapsa fuit considerari em in p[er]dito sta-
 tu q[ue] p[er]fecta non s[ed] peccati amiserit et q[ue] debeat.

Ultimus status e ille, qui
 omnino vocata status p[er] nos; et e p[er] nos status iustitiae in quae nos reparat circa
 p[er] nos s[ed] Xp[ist]us, in quo be ecclesia se p[er] nos s[ed] substantia be ecclesia, iusta illud Cantu-
 corum s[ed] una e Columba mea; nihilominus habuit tres differentes status, ni-
 minus status legis nas, legis scriptae, et legis Evangelicis, in quibus omnia sup[er]
 omnibus fuisse vera sacra, eus d[icitur] sup[er] p[er] nos s[ed] ecclesiae materia de qua et
 videntia ad salutem et solus dubitamus, q[ue] videret in statu innocentis. Al-
 mo si peccati abentis d[icitur] in quibus status, q[ue] in illis redit ut in statu
 innocentis si duraret e[ss]et sacra: et ut explicat

2^o sequendum e de facto in
 statu innocentis si fuisse sacra, q[ue] sacra sunt signa de se s[ed] manentia, et
 p[er] nos s[ed] alicuius religionis: q[ue] solus d[icitur] in statu ad q[ue] existunt q[ue] aliquo sta-
 tu et s[ed] manentia, sive duraret in aliquo notabili tempore s[ed] p[er] nos s[ed] s[ed] sta-
 tu innocentis qui durabit in p[er] nos s[ed] parentibus si fuit d[icitur] modi: si quidem
 solus durabit in d[icitur] in aliqua d[icitur] : q[ue] sacra si fuerint de
 facto in statu innocentis, qui durabit in p[er] nos s[ed] parentibus.

Nec refert si
 dicas q[ue] be status ille t[em]p[or]e duraret hoc tamen p[er] nos s[ed] ex
 peccato illorum hominum, si autem ex d[icitur] aut defectu ignis status:
 hic autem, quos t[em]p[or]e erat de se s[ed] manentia et illis in peccatis s[ed] manentia
 ius et

Et hoc nihil refert q. uere loquimur de dicto statu
 determinato ad illas duos duraciones, quas de facto habuit, et ut tracto
 ad illos precise homines, in quibus fuit quodammodo Deus, illos nec amp-
 lius duraturus, nec stitutus, in aliis; Et status ille qui sic in peccatis sa-
 crata p. Cui huc sint signa q. manentia, aliqua stabili duracione; q. defac-
 to in statu illo fuerunt sacrata = = Nec inde sequitur sta-
 tus illos agelandus et manens aut transeus, q. ut sic diceretur debuisset
 carere aliquo sibi debito: statum autem ille ut duraturus p. se q. vnde
 magis tempus et cui limitabatur ad duo tantum indubitanter sacra-
 menta adq. ideo ex eorum defectu si sequitur q. fuerit manens aut transeus.

2. Obiicit ista suppositionem quam
 bis homo p. se fecit in diuina impassibilitate et immortalitate nisi
 q. illo dicti duracionis spatio, in quo habuit statum innocentis nihilominus in-
 passibilitate et immortalitate, accepit q. tali spatio; q. quibus homo p. se
 suo fuerit inscribitur status innocentis nisi q. illa duracione oportuit q.
 q. illa habuisset sacrata instituta. = = Et auget difficultas

Paradisus enim erat de se locus p. manens, et nihilominus quibus p. se p. se
 alii homines nec duraturus innocentis, nec p. manens in paradisy
 bany paradisus formabit homines q. ostendit in illo; et ut p. se dicitur
 homines, et duraturus innocentis, nec duraturus sacratis p. se institutis
 ; Deicit bany, q. sacrata q. illo statu instituta.

2. ad Obijectionem deo
 antecedentem magis ista et deo disparitatis e. q. q. possibilitas aut im-
 mortalitas p. se intrinsece ad statum innocentis, quia que existit in p. se
 to hominis animi supra corpus, et talis subordinat siue domonit
 erat de intrinsece p. se intrinsece ad statum illud; quare in eadem duracione
 siue magna siue parua in qua supponitur homines, habere statum in-
 nocentis, supponendus etiam e. q. habuerit impassibilitatis et immortalita-
 tatis donas, q. sacratorum institutio si e. de intrinsece illius status
 magis ad ostensionem ignis spectat aliunde deo talis institutio p. se sal-
 tas magis p. manentis status, et multitudines, qui de se existit et ideo
 ex suppositione, q. status innocentis pro dicti bany aliqua duracione
 duraturus est, et colendus p. se in duobus indicandis, ut de fac-
 to statum, et fuit manens, q. q. talis status cui ea restrictione, Sa-
 crata instituta.

Quia quae doctrinae cessat argumentum difficultatis
 naz ex suppositione qd homo pducatur ad in statu innocentis et
 earz pfectionibus huius acnaxit oportebat Colocari in loco decen-
 et ei illis pfectionibus correspondente. N fuit Paradisus, ubi autem Para-
 disus formatus e n debuit ob Adami peccatum evanescere aut dissipari; s
 potuit decemta rebari in ordine ad alios fines, nihil autem horum secuit
 in institutione sacra mentorum q illa tuz vna duntaxat in qua fuit
 status innocentis, qd nec sacra ta exant illi status q pcedunt huius
 ex qua duntaxat persona, neq illo cessante oportebat p manere, quare postea
 innocentis, qui fuit in pmissa pccata nullo debuit ee sacra tarz, et difficultas
 soluz debet ad id qd dicitur Adam non peccasse, in quo sit hacten

Nostri Dsio

in statu innocentis si dudarset n eent sacra ta.

Ita d. Tho. in presenti art. 2. ubi resolbit sacra ta in statu innocentis ante
 peccatum necessaria n fuisse.

Rec. Cuius dicitur Sacra. Doc-

torz soluz nec esse necessitates, n autem puenientiaz aut p puenientiaz sacra-
 mentorum q tali statu; et hoc vltimaz, n ante 14 ascunt Adversarii.

quid in qua dicitur neguit, quoniam manifestuz e qd d. Tho. in
 tota hac q. numine necessari significat n necessari absolute, s necessari
 ad fines salutis nec agit de necessario absolute ad talis fines, s soluz de
 necessario ad melius ee. Cuiusmodi autem necessarius nihil aliud e quaz pue-
 niens, aut p puenit, et in hoc sensu dependunt omnia nta Thomis qz resolu-
 tionis d. Tho. Ita solo in 4. disti. 1. q. 3. d. de 3. art. 1. in anti.
 de peccato q. 2. art. 2. in fine. Nostre Camera d. 2. l. 3. et
 alii, quaz p puenit.

Et Probatur Dsio Unica Raone d. Tho. quoniam sacra ta
 n p puenit pfectioni status innocentis: q n eent in tali statu, quomodo
 pccato n peccante dudarset. Ita videtur manifesta, naz qd sacra ta fou-
 nt, si n fouent q tali statu neguit certo alunde stabiliri, quaz qd iusto Ina-
 alay emergentiaz tali status, siue qz correspondentiaz ad ipsaz n eent,
 circa id occasionem reuelationis aut alio principio, quibus p puenit dicitur
 d. Tho. q. si sacra ta n puenit pfectioni status innocentis recte Coligi-
 tur, qd si status innocentis pccato n peccante dudarset tamen sacra ta
 in tali statu n fuisent. Ans. Vero qd dicitur quoniam pfectionis status innocen-
 tis stat in eo ad unum in huiusmodi et omnia Cognoscenda Subordinata.

In statu innocentis p puenit, et omnia Cognoscenda Subordinata, et pfecte obediens.

et affectu obediunt potati superioris et hinc soli Deo, a quo immediate gubernantur et sustentantur accipiunt; s. tali affectioni minime opponit. Verum sacramentorum: 2. sacra affectioni status innocentis opponuntur. Quibus tamen sunt quidam elementa Corporalia; quibus homo se subicit. Sed eorum applicacione sanctificantur aut efficiuntur; s. hinc subiectio operit illi affectioni importanti electione et dominium supra res Corporales. Sacra igitur in opponunt affectioni status innocentis.

Operata et declarata amplius

Vis Unus rationis. nam sicut Angelus est in alicuius supra omnes res Corporales et Deo sui auctori subiecto immediate; Sic etiam affectio status innocentis constituet hominem supra omnia Corporalia, et Deo auctori, ac affectioni superna illi immediate subiectet, s. q. Angelus a naturalitate sui omnes res materiales, et Deo immediate subditus in opponunt Angeli sacra, sicut q. e a affectione Angeli ad sacra sanctificata aut efficiata: q. pariter q. status innocentis expolit hominem supra res Corporales et illud immediate subordinat soli Deo tanquam agenti et affectioni superna; sequitur sacra in opponere homini constituto in statu innocentis, alienas q. a tali statu eius q. affectione est, qd homo sacra se subiciat et ab eisdem habeat mediate sanctificata aut affectiones.

De

Aduersarij falsus assumi in dicto discusso fatentur qd oportet qd homines in eo statu in rebus rebus Corporalibus ad competitionem in est aliqua imperfectio, l. si imperfectio foret aliena tamen in est a tali statu, s. eisdem coexistens: q. Ut docet Philosophus 1. parte q. 1. ad art. 1. l. Adamus habuerit a prima sui creatione scientiam et species a Deo manicas; eius tamen postea cum eis in nascentia s. illas sibi in opponant accipiendae species ab obiectis sensibilibus, et cognoscendo q. Quasi adphantomas; s. in operatione talium specierum dependent ab obiectis sensibilibus: q. dependentia a rebus Corporalibus et sensibilibus, l. in exat imperfectio, l. exat imperfectio homini adue in illo statu naturalis, ad q. ideo ex quo sacra sunt res Corporales, et homo in eisdem. Verum aisdem subditate omnino sequitur id in opponere hominibus q. innocentis status.

S. hoc

superius facile concluditur. nam homines dependere ab obiectis sensibilibus in operationibus, in quibus adiectis obiectis naturalis dependet n. e. imperfectio

in dicitur nec substat magis
 in dicitur nec substat status
 regnans, q. q. sicut pediculus status
 eam

nec mutaret naq; sic etiam n destrueret reales dependentias in agendo
 et cognoscendo; s' modus, quoz homo naturalit habet in cognoscendo; Quisq;
 in hoc, qd audiat species ab otis sensibilitat, et cognoscat q' d' uersionez
 ad fantasma. q' d' dicitur modus cognoscendi n e' imperfectio status innocenti
 repugnans. Etia vero qd homo subdata sacrat, rebus sit sensibilibus, et inco-
 nu, vru sanctificata aut p'ficiata n e' aliq' eides vnaalita deuitus, nec aut modum
 ipsius vnaales expectans, s' aliande status innocenti sic elebatur hominaz. Ut rebus
 corporeis dominaretur easq; sibi subordinaret: q' qd homo in statu innocenti vna
 ta sacrat, erat imperfectio quoz daz ditioni status innocenti repugnans.

Nec debet

si dicas ex vru sacrationis n inferri q' status innocenti imperfectioez aut inna-
 alitate p'fecta: q' mala e' dignitas p'late asunt, q' in primis homo in tali sta-
 tu vnaata p'prie vnaibus organo et vnaibus by quaz instrumentis q' quoz vne-
 quazeta notaz vru etiaz subnaaliuz; et tamen n inde sequitur, qd se subdi-
 ceret aut subordinaret p' dicitur rebus, nec qd ab hac parte incurseret aliquaz
 imperfectioez: q' idem stingeret, quambis in p'fecto vnaata sacrat. De
 inde esto qd in vru sacrationis intueniet aliqua subordinatio, huc autz n est
 respectu reuz sensibilium, s' magis respectu Dei in casu vru; s' hoc n e' in-
 combeniens. q' q' p'late ma. D. in illo statu p'bit ex vna auctoritate
 quoz e' p'fensibile; et tamen n p'fecta manit homo subiectus rei sensibili;
 s' vna in p'fessione circa illaz rez: q' esto qd

manifestaz p'fectaz, q' h' hominaz. Non inquam refert q' ob satis
 manifestaz p'fectaz q' h' hominaz. Ut instrumentis sibi vnaaliti subordina-
 tis n sui vna subordinatio hominis ad talia instrumenta, tamen qd homo sancti-
 ficata aut p'ficiata in aplicame aliquozuz instrumentozuz sibi vnaaliti n sub-
 ordinatozuz fieri n valet absq; hominis depreione, et ad talia instrumenta sub-
 ordinatioe; s' organa voces signa et similia, quibus homo in statu inno-
 centi vnaata ad p'parandaz stentiaz naales eent naala instrumenta ei-
 dez homini subordinata; sacrat autz n eent instrumenta homini subor-
 dinata, s' ab extrinseca p'fidentia improducta: q' quazis extra vocaz et
 aliauz instrumentozuz naaliuz hominuz imperfectio et depreio; s' magis eius
 auctoritas et dominuz; tamen ex vru sacrationis in statu innocenti collige-
 re imperfectio et in vnaalitate.

Nec etiaz vru q' homo vnaata sacrat rebus

Subdit in sol' dco s' p'ctaz sacrat, et illimagis, quaz istis; Cuzq; status innocenti ex d'

centis ex ditione sua gestularet qd homo secunqz mentis (lingua tingit sanctificatio
 et quilibet effectus supernatur) soli Deo subdeant immediate sicut in Angelis ratio
 naturalis tingit hinc qd Usus Sacramentorum in tali statu minime praecedit effectum
 quaz talis status impotat, nec praecedit qd homo habuit circa signum utriqz aliquid
 in se habere potat, qd si tale praecedit homo minime subdebat sacra, in quaz potat
 us habetur naturalis supernatur, sicut enim subdebat soli Deo praecedit, a quo
 immediate mobebat, in sacramentorum autem Usu subordinata n soli Deo, sicut
 etiam sensibilibus sacramentorum Regis, tanquam ipsius efficientibus, sicut de facto
 in Usu Sacramentorum qz quibusvis aliis statibus tingit. adqz ideo praecedit subordi
 natio foret supra et infra ditionem talis status.

S. Opono Itaqz Solutionem

de ratione Sacramenti quare dicitur, n e esse Causam sanctificationis, aut effectum
 s. solum esse signum practicum effectus in Sacramenti applicatione producti, et ex dictis
 constat adqz in eadem ditione status innocentis, qd homo obiecta signis pra
 cticis: qd nec obiecta Sacramenti - potat mi. qd homo in illo statu obiectus est ali
 quibus signis practicis ut puta ad celebrandas Matrimonium et alios obiectus: qd
 ubi signis practicis n erat ditione status innocentis.

Definitio qd Sacram

n alia sunt nec dicuntur signa practica nisi qd si liberum Usu dicuntur in
 rebus supernaturis, notitiaz, s. nulla est inordinatio in eo qd homo in statu ino
 centis obiecta ditione modi signis in ordine ad praecedit effectus, qd nec inordi
 natio aliqua inerat in sacramentorum Usu. potat mi. 1. qd n eest illa inordinatio
 in eo, qd homo si exaratas et effectus cognoscant 1. Causas: qd in in
 eo qd si res aliquas sensibiles ut sunt Sacramenta ad quae accedunt notitiaz rebus intell
 gibilibus spiritualibus et supernaturis. 2. qd homini in statu
 innocentis n praesentantur mixturae fidei, quaz cognoscit. U. g. Canonem Digni et
 Ecclesie, cum omnimoda caritate, s. sub emanate, ut ipsa fides possit,
 s. ad id exant operatissima aliqua signa sensibilia: qd nulla est inordinatio
 in eo, qd homo in statu innocentis obiecta aliquibus signis sensibilibus ad
 Cognoscendum supernatura alia.

3. qd n eest inordinatio in eo, qd homo in ta

li statu virtutes accipiet et alio homine notitiaz rebus supernaturis quaz in eo qd
 Angelus ad hominem accipiet notitiaz aliam mixturae fidei, s. ut in ditione, qd
 in Angelis ad aliquando obiectat supra illud ad effectus 3. ut inofescat principia
 in eo et ostenditibus s. Ecclesiam in solentibus: qd n e in ditione hominis

qd n e in ditione hominis in statu
 qd n e inordinatio in celebratione ecclesiarum in celebrationibus: qd n e in ditione hominis
 qd n e in ditione hominis in statu

in statu innocentis aliq. de quibusdā mysteriis discere ab alio homine, si
huc fieret p̄ se nona sensibilis: 2. nullo fieret inordinatio in eo q̄ homo in
statu innocentis. Obiecti sensibilis ad comparandum notitias rerum spiritali-
alium.

R. ad Obiectiones, q̄st uti signis practiis in ordine ad res emanans et con-
tractus si esset ista rationes status ~~in eis~~ ~~ita~~ ~~ut~~ ~~illius~~ ~~status~~ innocentis for-
et tamen uti signis practiis in ordine ad sanctificationes, et alios effectus signa-
ter subiciendo se peccatis signis, et in usu Sacramentorum stingeret, et hoc dis-
ponitatis ē, q̄ signa practica in ordine ad tractus et res emanans eunt si-
cut modo sunt homini inuicem; uti vero signis practiis in ordine ad sancti-
ficationes foret q̄ ista dignitates status innocentis; q̄ homo secundus
mentes, et gratias ad effectus illos soli Deo subderet immediati, in bono al-
cui Creaturę. Unde de Uno ad alium n̄ tenet argutus.

hæc quæ dicitur

R. ad Ifirmationes Sacramentorum dicit signa practica effectus signa-
ter in solis q̄ in eorum notitiis ducant, s̄ q̄ alios vero causas effectus abin-
quirit; secundum quæ rationes sicut causalitates, sicut etiam et superioritate
habent supra homines se subicientes, sacras, et accipientes illorum ef-
fectus, quæ subordinata foret ista scientias status innocentis, in quo homo soli
Deo subderet quantum ad meritum, quare R. in fama recedendo aut omi-
tendo magis nego om̄. quæ in eum est illa ex dictis phœnomenis. In quibus
dicitur. Utat in alio homine uti Creaturę et effectibus ad cognoscendum
discernens inuicem, et homini inuicem, et nullas afferret subordinaciones
hominis ad Creaturas, s̄ uti debet Corporalibus ad sanctificationes et cetera sta-
tū innocentis dicitur, et importaret subiectiones ad tales res: Cui tamen
secundum mentes et in ordine ad alios effectus soli Deo subderet.

Ad 2. q̄

ones R. q̄ ut inuicem fidei p̄p̄nerent in eo statu enigmatico et eorum obs-
curitate, Sufficiebant signa sensibilis speculabilia v. g. lignus, vitę, et in re-
quirantur signa practica, quibus homo p̄ sui iustificatione aut p̄fectione
subiiceret.

Ad 3. q̄

R. Angelos in cognitione nati
dependant (in sicut a causa, s̄ sicut a dicitura) ab existentia rerum, ut
earum actu cognoscant; in quo tantum sensu dicitur aliq. didicisse ab Agar-
tollis; q̄ isti illa exequantur, quæ actu Angeli cognoscant, unde
illa nec Angelis bene sciret. Sed et homines in statu innocentis

illa nec

in orientis partibus

quoad 1^{am} partem, tunc q^o homines tunc existerent cultus, excreantur Deo, ad quos
 altissima sunt per signa sensibilia, tunc, q^o homines instrumenta Circum
 teria fidei; quae instructio fuerit mediis Verbis, et aliis signis sensibilibus; q^o
 ex usu Sacramentorum in nomine signi plures fuerint Utilitates. quoad 2^{am} partem
 partem, quoad m. q^o quaedam gratiae multis rebus Compositis Curiosissimi sunt
 Sacramenta, e maximis quodam Ovis Dignis Sapientis, et Virtutis; S^o ad hoc de-
 scribunt Sacramenta, et usus eorum Utilissimus fuerit ad manifestandum quodam
 affectiones Divinas: q^o ex usu Sacramentorum in nomine Causae &

2^o q^o recipere
 gratias ex utroque Sacramenti applicati, et ultra meritum operis Utilissimus homini
 e; S^o Sacramenta in statu innocentis habent vim influendi quodam modo sicut
 ad instar Sacramentorum nostrorum: q^o eorum usus in tali statu fuerit homini Valde
 utilis.

R^o Ad hoc uterque negando dicitur, ad cuius gloriam negamus asseritur
 dicendum q^o omnes illas operantes aut Invenientes daemones, nos in pri-
 oris, q^o homini sibi male procedere & sensibilia ad spiritualia, Soli Deni-
 ficati abente naturali eius imperfectione, quae de se habet et Cui statu
 utaq^{ue} talis modo dicitur; S^o in Denificata abente Imperfectione, quae D^o potest
 illi Denunciare Denunciare q^o in statu innocentis in ordine ad supra
 fines et affectiones. Nos sicut mens humana in tali statu Soli Deo in
 ordine ad quodam subdoretur, sic n^o operaretur q^o se subdoret debet
 Compositis, Curiosissimi sunt Sacramenta et supra declamamus.

Quia et
 homo in tali statu retinetur oppositionem ex Corpore et anima, et quae
 sibi essentialis; nihilominus inter eas partes, talis debeat esse ratio, q^o
 Corpus sibi subdoretur anima, et h^o e^o illi adaequate dominaretur.
 stante tamen et durante hac dispositione operans n^o erat, q^o anima
 q^o sua propria et supra naturalis Imperfectione subdoretur rebus sensibilibus et ad
 Corpus q^o n^o Imperfectionibus et fuerit omnis Sacramentorum magis: S^o longe In-
 ventius fuerit q^o talis Imperfectionis a solo Deo acciperet, Cui tantum sub-
 dicitur et ut homo tunc Deo Corpore famularetur opus n^o erat sacra-
 tis; Cui Corpus potest servire Deo obediendo animae et sequendo ipsi-
 us naturam, in his quae ad cultus Dei Imperfectionibus.

Quia quibus

Sacra, tunc fore aliqua signa externa, quibus instrumentis hominum uteretur ad hoc

Utrax ad prestandas fides et Dei Cultus hic tamen fieri obtine potest
 aliusignis, quod sacra n' eunt, ut puta Ceremoniarum aut sacrificiorum et
 disparitas, intra hoc consistit in eo, quod unus Ceremoniarum et similium in sub
 ordinat homines rebus Sensibilibus, et potius Capere sub ipsius homin
 o, et autoritate; S. homo p' unum sacratorum rebus sensibilibus sub
 eacta, siquidem eorum in eest auctor, et ad istas emendat et effectum.

Ad Imaones S. distin

guc aut in eo statu quibus eest distinctio ex usu sacratorum, quod equideant et
 pondarent. Ita Imalitates talis status et Ita primarum finis sacratorum me
 go ans: quod sint minoris dignitatis et pondantis quod p' alia p' ante ans
 et nego Uniq' duas, et ad antecedentis placens S. Deo na. mo o inq.
 quoad Uniq' partes et insipientes acceptas. dicimus defectus ducuntur
 in usu sacratorum q' innocenti statu n' fundari a nobis in Decepti ducuntur
 in signi; S. incepta tali signi practici, Cui homo p' sua sanctitate et p
 rione subdelecta, et stat in ea dicitis, quod ad iudicium in tali statu si
 gna externa ad Cultus Dei, et stat in Ceremoniarum ad imitacione et in
 rebus; S. n' admittimus signa externa ad hominis sanctificacione et di
 foy Deo sepe assignata e, quod prima signa homines n' deprimant auxili
 subordinat, S. potius eiusdem auctoritati subordinata, Defectus sacra
 alia omnino se haberent quod, que n' eent ad hominum auctoritate, et quod
 homines offendent in parte superiora, Secundum quod ex v' sui instituo
 nis, et dispositiois status innocenti, Sibi Deo subdelecta, et ad illo imme
 diate inobstante.

Ad 2as partes minoris, que p' dicitur secundum Causas acc

giones, dicimus multas quod manifestari dei Distates in p'cedendo
 p'cedo p' media Corpora. fate mur etiam magis ee homines p' bentu
 Sanctificari aut p'fici exui sacra sibi aplicari, et Ultra p'cedo dispo
 sitiones siue Operis meritis. S. tamen ut hoc Ignave fiant, deest aten
 di status adq' exigentia subti, Cui aplicanti, quibus atenti n' Ignave p
 dicta in statu innocenti. Unde sicut p' p'lectas ducuntur n' sequitur
 Angelus p' sua sanctificacione et p'fectione in statu v' illas fuisse sacra
 ita mag' ex eisdem Colligita homines in statu innocenti, ubi Deum, et na
 p' p' honabilitate eade; nam sicut Angelus ex naa sua p'it a Solo Deo
 immediate inobedi, et p'fici, Cui quo excellentia n' Coequet, q' a sacra sibi de

S. status innocenti mag' s. status innocenti

innocenti peccat officii et morali a solo Deo immediate in ordine ad
 superna, cuius qua dignitate in ipsa sacra dependentia habere sancti-
 tate et perfectione superna dependentia a sacra.

Art. 2^o q^{da}

rante statu innocentie aliqui homines peccarent; 3^o q^{da} his instituta in tua
 sacra: 2^o falsum est quod in statu innocentie sacra necant, aut in-
 stituunt. Ita videtur etiam: q^{da} filii Adae n^o nascentes in statu in-
 nocentia, 5^o haberent gratias primas peccandi, sicut habuerat Adamus ho-
 minum pater, ut ex resolutione D. Tho. 1^o 2^o q^{da} 100 art. 2^o ubi
 ait: Sciendum q^{da} si Adas n^o peccasset, n^o genuerat ex se filios peccatores,
 ita est q^{da} de ipso peccatores n^o haberent, q^{da} est causa peccati, posent
 tamen filii peccati fieri q^{da} libere arbitrio peccarent: 3^o incredibile a-
 parerit q^{da} aliqui homines in tanta multitudine n^o peccarent: 2^o tenendum
 est eorum aliquos peccatores. In istis ostenditur, q^{da} diuino misericor-
 dia homines peccatores n^o attingunt absq^{ue} remedio; 3^o oportuissim-
 us subsidium foret sacrorum institutio, ut in omnibus statibus post
 Adae peccatum appareret: 2^o peccantibus aliquibus hominibus ut Adamus
 n^o peccaret statibus innocentie daretur instituta aliqua sacra.

Art.

Arguitur nihil concludere, q^{da} nec ista resolutione D. Tho. nec ista
 ipsius discussus, q^{da} quae euincit. n^o enim agimus de hominibus, quibus
 innocentie statu sciantur, et de illis ad ipsos n^o spectant, qui negit
 bus recuperare possent, et gratias consequerentur; 3^o difficultas potest esse
 minus reseruantes statibus innocentie, et in sensu ipso talis status. Unde
 Angelicus Doctor n^o inquisitum an durante statu innocentie fuissent sacra?
 3^o Obiit etiam ante peccatum fuerint hominibus necessaria sacra: quae
 sunt a fortis et debentur ad solos homines ante peccatum, sicut ad
 illos qui iustitias originales retinerent. **Difficilis** in aliis hominibus
 peccatoribus durante aut n^o durante statu innocentie in aliis, fuissent sa-
 crata, est difficultas longe distincta et ab Exopo q^{da} sunt difficultatis diuer-
 sissimi, quae ad Arguitur omittimus genus et negamus istas esse
 lectas de hominibus, qui statibus innocentie reseruantur.

Difficilis omittenda

et gratias, quae plane incertae sunt, q^{da} scilicet, ut alii quidam sentierunt hominibus

Adae n^o peccat in peccatores, 5^o eos saluandos est, nobis Deo videtur peccatores, sicut oporitur.

caus qd p stata innocentie eorum modo discussi de sacrificiis ac de sacra-
tis. Et quibus ad sacrificia atinet, pignus eius fundamentum e q. de sa-
ne sacrificii sunt tria requisita. 1^o qd offerat p peccatis: 2^o qd offerat
ex libris pgnis: 3^o ut n agant quale obsequium offerat. ad parte ofe-
rentis. 3^o deniq. qd eius man. cedat in utilitate ministrorum; siqun-
dy Deus illa n indiget; s^o in statu innocentie n deessent. Etiam modi
requisita: 1^o sacrificia in tali statu n eent pbata mi. nam in tali statu in-
gnis n eent peccata: 2^o nec possent sacrificia offerri p peccatis. Deinde
in tali statu omnia bona eent communia: 3^o nullus sacrificia offerret
ex pgnis. Deinde in tali statu, n eent ministri, n habent obsequia
indigentia: 4^o sacrificiorum man. n possent cadere in utilitate ministrorum
eorum.

¶ Nobis magis anxietat. Stans sentia q. homo in tali statu
habuisset adeo n salu. animam, et corpus, s. etiam res exteras, quibus ad
animi oblectationem, et ad corporis sustentationem uteretur: 2^o n solus in be-
nignis creatur actibus, et exercitiis, sive corporalibus creatur exercitiis
deuaret Deus cadere, s. etiam res exteras ad se illas offerendo aut, im-
mendum ad Dei cultum, et diuismodi ceremoniis testificaret sui subiectio-
nem et dignitatem Dei dominum: iuxta illud 1^o Paralipomenon 29. tuo
sunt omnia, et de his, que de manu tua accepimus, reddimus tibi; s. in
hac reu. exterrum oblatione duo sacrificii consistit: 1^o in tali statu eent sa-
crificia.

¶ Hec Notitia p sentia mania videt q. sacrificium n ordinat
primario ad expiandum peccata, s. ad exhibendum Deo cultum p acceptio-
nem suam dominum; quibus autem in statu innocentie n eent peccata,
fuerit tamen et deussent ee diuismodi cognitio. Deinde n e de ratione
sacrificii fieri ex rebus pgnis offerentis, s. sufficit ee diuismodi oblecta-
tionis modo offerri possunt ad se illius gratulabunt qd satis
agant in nobilissimo mod. sacrificio, ubi nihil, aut sepe nihil bono-
rum offerentis usuunt. tandem ad sacrificium ratione n ptinget, qd
eius man. veniat in utilitate ministrorum, et patet in oblatione obi-
to ta sacrificii man. usuunt. quomodo autem ministri determinare
nt n ptinget ad presens.

Vbi autem ad Regulae Reg. Soto antequam negans hoc. dicitur.

quae expositiones confirmat geniso discussu: q^a Ioannes aqua baptizatus
 et Lucas Capite 3^o dixit epi quidam baptizatos in aqua in q^a
 intentione, ipse natus Christus eos baptizabit Spiritu Sancto et igne, &
 hic intelligitur q^a ignis ignis materialis, s^c ipse spiritus sanctus, qui quae
 regat ad intra ignis: q^a in 1^o testimonio ideo nos dicimus regenerari
 ex aqua baptismi, n^o q^a baptismus influat in nostras iustificationes
 s^c q^a baptismus nos excitat ad fides, & quae iustificamus.

¶ hoc d^o
 minime fabulosa e^t, q^a Iamnis Sabaeus sentia e^t, in illis verbis nisi
 quis renatus fuerit ¶ significari regenerationem q^a sacramentum bap-
 tismi et dependentiam, quae ab ipso habetur: q^a nomine aquae q^a
 significatur Solus Spiritus Sanctus mundum q^a modum aquae, s^c signifi-
 catur etiam aqua materialis et sacra: idq^a magis constat ex se o

Anotaciones quaedam scolasticae ad Theologiam perti-
nentes.

1^a An Satisfactio Christi Domini sit ex toto rigore iustitiae?

Si Satisfactio Christi Domini sub aliqua speciali ratione est propria Christi sub qua
non est Dei, aliqd beneficium et de qua sit gratia actione de qua deus non
satisfactio, quod non deus non deo, et tota humanitati. Quia autem. Sed illa
speciali ratione inducitur in deo obligatio ex iustitia ad acceptandam sa-
tisfactionem, si quidem Christus non potest deus obligare ex iustitia, nisi opera-
ndo ex parte; si hoc obligatio est speciale beneficium: 1^o aliqd benefi-
cium deus non deo, quod non deus non deo. Unde solutio in So-
luto 3^a q. forme I. disp. 16. nu. 20, et 27.

Satisfactio Christi Domini sub ratione in se sub dominio Christi: 2^a difficultas
1^o non satisfactio ex parte, et de qua sit, nec ex toto rigore iustitiae. pro
dominio. Christus satisfactio est operatio valorata, 1^o operatio ut valorata
non est sub dominio Christi: 2^o pro merito forma valorans tales ope-
rationes, sit deitas non est sub dominio Christi: 3^o merito. — R^o merito
hanc ultimam, quia quod aliqd deus dicitur de sub dominio Christi su-
ficiat quod eius merita sit sub tali dominio, quod quidem reperitur in ope-
rationibus Christi ut valoratis, nam actus satisfactorius est substracto vivere a
Christo creditur.

Satisfactio ex toto rigore iustitiae, et ex parte Satisfactientis, par-
tibus sub aliqua ratione: 1^o quia Christus non obtinet deus satisfactio-
nis quatenus sunt totius trinitatis effectus, 1^o solus quatenus excurret
a Christo deitate Vitae, Cui solus sub hac ratione habeant esse propria
Christi partibus = iustitia respondens quod tota trinitas deus
ad opera satisfactoria ut satisfactoria ly. Et Absente ratione qui, non
vero sub qua, nam Deus Cuius sit Universalissimus operans se adhaeret
totus quod alius est Christus, (alius quia homo) in tantum sub eadem ratione
sub qua, ex quo in sequente quod aliqd beneficium deus non deo, quod non
deus non deo ut deus non deo.

An peccatum et poena possint separari de poena absolute in anima?

Non implicat quod homo sit simul iustus, et peccator: 2^o quia anima stat

in eo; qui habet habitus iustitiae intensus et strictus de suis actibus: ab hoc enim homine et Cuius Natione illi infundata iustitia super naturalis in tamen aucta iustitia = Dices quod si deficit iustitia quoad essentiam virtutis, bene vero quoad statum, et hoc sufficit ut talis habitus in tribuat homini merito denominationis virtutis, magis hinc denominatione operum a virtute in est Cuius. S. quoniam est expeditus ad operandum quod in habet in presentia iustitiae infusae, Cuius pro ista contineat et impeditio ne exeat in actum, et Cuius denominatione sumatur a qualitate

Alia hominis. = Ceterum hinc doctrina verum dicitur. S. hinc insurgo.

q. 6. ex qua quoad statum et perfectionem gratia nequeat coniungi Cuius peccato bene vero quoad essentiam gratia accepta, et in tali casu in postabili est

R. 1. Sanctus, quod impeditur per peccatum, quod est operativitas infirmitas. Sicut virtutis impeditur per virtutes et dominante. = R. 2. dicitur quod omni ly iustitiae acceptae positum et ubi deo omni. acceptae positum nego

Arg. 2. Idea iustitiae infusa, et virtutis iustitiae in operum stricta stricta virtute, quod iustitia recipitur in voluntate ratione per obedientiam, et virtutis ratione per naturam, de primo in sunt eundem de eodem et secundum ista. S. hinc etiam diversitas datur in anima operum ad gratiam et peccatum

q. 6. Sicut diversitas per naturam, et obedientiam sufficit ut in deo oppositio stricta stricta, ita etiam sufficit ut in deo oppositio operativitas. Inest certa magis gratia recipitur in anima ratione per obedientiam; peccatum ratione per naturam precise, alias si ratione per obedientiam recipitur etiam recederet in deum autem super naturam, Cuius anima solus respectu

R. 1. hinc ad deum habeat gratiam obedientiam. = R. 2. Secundo magis et minus et nego magis, quod in istis attendit ad deum receptivitas; in operativitate operum ad deum exquisitas, Cuius autem peccatum habeat deum ad expellendum gratiam ab anima secundum bonum rationem qua exal recepta; hinc est deesse opponi operativitas, quibus sub diversa ratione recipiatur

Arg. 3. Virtutis et virtutes ponunt de per absoluta coexistere in eodem sub quo virtutes virtutis in presentia virtutis attribuit deo: o. Similiter peccatum potest in presentia gratia deo, quoniam virtus deo

An actus Charitatis sit forma iustificans? vide Sotoy in 3. p.

Som^o 2. p. 192. num. 231 et sequentibus.

An peccatus mortale possit auferri absq^{ue} mutatione intrinseca peccatoris? Arg^o ex Sotoy 3. p. tom. 3. p. 118. numero 54 tandem dicitur ex eodem tom. 3. in 3. p. disp. 52 fo. 627. numero 64.

Arg^o

quia Deus nos amat, ideo sua bona nos immunit, o^o prius Deus nos amat, quia nobis infundat gratia, s^o pro illo prius homo in peccatus, o^o peccatus auferat absq^{ue} aliqua mutatione. Mi^o q^oo. nam pro illo prius homo est dilectus et amatus, o^o illo d^o. — R^o 1. distin- que hoc ultimum am^o est dilectus et amatus denominatione extrin- seca modo, intrinseca nego am^o. et itaq^{ue}.

R^o

Arguitur si sufficeret mu-

Arg^o

tatio. Certe accepta ut saluberrime statuit huius questionis, Respon^o pecca- torum fuerit p^o mesay adononem extrinsecam, o^o q^oo. am^o p^oo. posita adononem extrinsecam mutata peccata mutatione late accepta, o^o q^oo. q^oo. am^o. posita adononem extrinsecam peccator respicit Deum specia- li^o ratione, qua antea in respiciebat, o^o q^oo. Unde sicut in albedi- ne, constantis alij albedini resultat albas, qua intrinsece mutata ita in caritate constantis illud actus resultat alij, specialis re- latio, qua mutata q^oo. — dicitur etiam ex Salu^o Tomo 6. tractata 16. disp. 5. dubio 1. p. 558. numero 11.

Arg^o 2. ex eo qd gratia ex hanc

scilicet expellet peccatus, et arguitur qd si illud in expellit abibuat Deo dicitur peccatus, o^o q^oo. q^oo. am^o. ex eo qd actus Charitatis ex hanc sua habeat expellet peccatus, et arguitur qd si talis actus in expellet pecca- tus istius abibuat Deo, o^o similit^o. am^o est certus, cui Deus ponit facere actus Charitatis, et ita hinc dicitur qd peccatus; si q^oo. p^oo. possit facere qd gratia in ponat positio actus Charitatis, qui est ultima dispositio ad illud, sicut potest facere qd positio calore ut octo in ponat forma ignis; arguitur (Supremo) in positio gratia in expellet peccatus.

1^o in tali casu actus Iudiciorum opponeretur Cui peccato, et tamen
 in attribueretur Deo: 2^o Similita. — R. qd Casu, quo Deus posito
 actu Iudiciorum, et Charitatis impediatur gratia, dicitur actus Cha-
 ritatis Cui peccato in est miraculosa, s. naali, sequentia dicitur pe-
 ccati in attribueretur Deo; Unde et impediatur resultantia gratia posito
 actu Iudiciorum sit miraculosa, isto miraculo facto, in est miraculo
 qd actus Iudiciorum Cui peccato dicitur, nam actus Iudiciorum in habet
 expellere peccatum nisi in quantum infest gratia. — Dices in so-
 lus e miraculosa qd forma ignis in resultat ex calore Ut octo, s. etia
 qd calor Ut octo Composita Cui forma aquae: 2^o Similita in Solus e mi-
 raculosa qd gratia in ponatur posito actu Iudiciorum, s. etia est miraculosa
 qd actus Iudiciorum Iponatur Cui peccato — R. Dico autem et nego
 itaq. ad dispensationem e, nam ex parte aquae data frigida, Cui qua
 miraculosa e Iponi Calorem Ut octo, et Cui forma aquae in posito p-
 re absq. frigida; hinc e qd miraculosa e Calorem Ut octo Cui
 illa forma aquae Iponi; Ceterum ex parte peccati in data pugna Cui
 Iudicione, nisi quatenus peccate habet inferre gratia, Unde ista abla-
 ta in habet qd quoniam Cui peccato. D.

Dices

R.

Arg. 3^o

Si homo sciet qd rebellemus qd
 in hoc instanti A. e in gratia, et in eodem instanti A. iuraret se in ea
 in gratia peccaret mortaliter, siquidem mentiretur; s. hoc peccatum Ipo-
 nitur Cui gratia: 2^o peccatum et gratia sunt Iponibiles. My. qd nam
 in instanti in quo verificata nunc iuratur falso deest verificata
 nunc e in gratia; s. illud iuramentum falsum e peccatum: 2^o D.
 Ma. qd si in instanti in quo verificata nunc iuratur falso in
 est in gratia tale iuramentum in est falsum, Cui ab eo qd res e, in e
 oratio dicitur Vera, et falsa, s. supponimus iurare falso: 2^o quan-
 do datur iuramentum falsum datur oratio. —

Arg. 4^o

Per hoc patet qd datur in Deo Voluntas absoluta effectiva et effec-
 tiva additionale de Iudiciorum de gratia homini quibus Iponitur de facto in
 Iudiciorum, datur sufficienti fundamentum, ut prudenter iudicet hominum e

lustitij et amicus Dei: q. peccaty potest auferri absq. mutacione intentione
ca peccatoris. p. ans. p. hoc patet qd in homine dea voluntas absolute
afectio, et voluntaria affectio de miranda Deij, quibus in ml. intin-
secus de facto ponat in Deo, date sufficienti fundamentis. Ut gaudens lu-
ditur Deij et inuicaty, et ofensa; i. o. simili q.

An actus Charitatis Regulatus Scientia Peccata firmari ad Deum
proue rae diligendi Creaturas sit liber, sequentiq. meritorius in

Xpo Domino?

Ut voluntas Xpi libere uelit Deij gut e rae diligendi creaturas
e necesse qd possit uelle carentia amoris firmari ad Deum gut e rae dil-
gendi Creaturas; 1. voluntas Xpi Regulata uisione n potest uelle
carentia dicti amoris. q. q. in qua e difficultas gdat. non
potest voluntas uelle carentia dicti amoris, quia sit possibie ex
parte intus dictam dictans et gponens voluntati Xpi maiorem
inuentiam in hoc qd e n amare Deij gut e rae diligendi creatu-
ras, quia in hoc qd e ipse sic amare; 1. Regonit Xpo Domino tra-
ditus dictans inuicem in carentia amoris, quia in ipso
amore, siquidem tale iudicij ut pote in homo ay se sit exoneu; q. q.
maie d. Hoj 1. 2. q. 1. 3. art. 6. et Philosophi 3. ethicorij. Videatur
Gmel. Tomo 3. q. 1. 8. 3. art. 3. et hac etia rae gbanit Philoq. qd Be-
at. inuicem dicunt Deij, q. sit in carentia amoris n potest apaze-
re rae maioris boni = R. De ca ma. sitinguo in q. secudi
plogimij. Regonit ex dilectione subti et uisionis Deob. ex uisibis
obit nego. Videatur Poley Tomo 3. in 3. q. 23. a numero 29 usq.
32. = et ita uis saluony traditay numero 30 uide Castel
de Luceo arbitrio p. 211. numero 11. et 12.

Arg. 1^o

R.

Quid sit in Sacramento penitentiæ Res et sacramentum simul

R. re uisionem ut e dispositio ghuicacae orae = ita illay sic
arguebat quidam Magistri a 5. Maria: quando homo suscipit Sa-
cramentum informis penitentiæ recipit res, et sacramentum simul penitentiæ
s. tunc n dicitur Actio; q. q. mag. gbat. ex Sacramento informi g.

P.
obicit.

interius relinquitur in anima suscipientis aliqua Virtus; huius Virtus
 est res, et Sacramentum simul penitentię. 2.º. Ma. est certum: alias Sacra-
 mentum in forma penitentię, recedente fictione, non causaret phi-
 sice instrumentaliter gratiam, cui ad hoc causandum requiratur, et exi-
 tat formalis in se, virtus in aliquo effectu p[er]fecto: imo, autem in quod
 difficultas p[ro]bat. nam illud est res et Sacramentum simul penitentię, q[uo]d ca-
 usatur a Sacramento tantum, et habet causam res tantum, ut gratia;
 3.º. illa virtus causatur a Sacramento tantum, et habet causam res gratia; 2.º.
 est res et Sacramentum simul.

Arg. 2.

2.º sic arguebat. res et Sacramentum simul de lege
 ordinaria non potest generari nisi influxu ipsius Sacramenti tantum. 3.º. Virtus
 non habet esse dispositionis p[er]fectas ad gratiam ex vi Sacramenti penitentię:
 2.º. dicta Virtus ut dispositio non est 2.º. Ma. ita inductione et p[er]fecta
 in se, qui recipit baptismum sanguinis, et flammis, qui quidem recipit
 in Sacramento, et tantum non recipit characterem. imo p[ro]bat. Sacramentum penitentię
 causat maiorem, et minorem gratiam iuxta maiorem, et minorem dispositio-
 nem: 2.º. q[uo]d non p[er]ducit tantum gratiam, quoniam potest ex se p[er]ducere non redu-
 citur in ipsum Sacramentum: 2.º. reducit in subiecto: 2.º. Sacramentum non ponit disposi-
 tionem. p[er]fecta est ipsa Virtus, nam q[uo]d Sol p[er]ducit secretum in luto, et mobilis in
 terra non reducit in ipsum Solem in alia ratione, nisi q[uo]d Sol non ponit disposi-
 tionem requisitam ad liquefaciendum, et inducendum, sed tota hęc dis-
 positio reducit in luto, et in terra: 2.º. similitudo 2.º.

An Xp[istu]s inveniatur per actus, ad quos tenebatur ex precepto
 positus?

Arg. 1.º

Arg. 1.º. Ut Xp[istu]s liberam moriati libertate Traditionis ex obedientia
 non sufficit q[uo]d remaneat in Xp[istu]s p[er] se ad Carentiam moriati p[er]missibile accepte
 3.º. requiritur q[uo]d remaneat p[er] se ad Carentiam moriati reduplicante ut p[er]p[et]-
 uum; 3.º. hoc non habuit Xp[istu]s: 2.º. Ma. in qua est sola difficultas p[ro]bat
 ut p[er]missio moriati ex obedientia in libera libertate Traditionis est necesse
 q[uo]d talis actus consistat in Xp[istu]s potestatem ad extremam Traditionis oppo-
 sitionem; 2.º. in moriati p[er]missibile a p[re]cepto, et secundum se accepta in oppositum

Ofradic toxi mortis ea pcepto; siquidam in e affirmat et negat. Secundo dicitur
 1. 2. - Diximus libertas nihil aliud e, quam indifference potestatis.
 2. co modo quo potestas respicit unum extremum, debet respicere aliud; 3.
 Voluntas xpi respicit mortem. Ut pcepta 10. alias debet respicere carentiam
 mortis. Ut pcepta - R. qd. Ut xpius libertas obediens. Subiit qd. eodem
 modo respiciat carentiam mortis. Supposito pcepto, ac respiciat mortem
 ante pceptum.

Arg. 2. Inobediencia factis e impossibilis xpo. 2. 2. 2. Arg. 2.
 aliena factis e necessaria xpo. Supposito pcepto. glori. Ita. Si nego
 amoris est impossibilis homini pnoto efficaciter ad amorem, pnoto
 amoris est necessaria homini sic pnoto. 2. Similiter 2. Arg. 3.

Arg. 3. Si in xpo supposito pcepto remanet aliqua pot
 ad carentiam mortis, tunc pot e ad unam omissionem, que si de facto existeret
 xpius peccaret; 2. pot ad omissionem mortis, que si de facto existeret xpius pe
 ccaret, e pot ad omissionem mortis. Reduplicando ut pcepto. 2. 2. 2. R. n. n. n.

Virum relationes. Dicitur dicant relativitas perfectiones?

Relatio dicitur e obbey secundarij Voluntatis Diviny. 2. dicit bonitatem. Dicitur
 distincta a bonitate essentis Diviny, sicut qd. e obbey secundarij iustus Divi
 dicit bonitatem. Dicitur distincta a bonitate essentis Diviny; 2. bonitas distin
 ta a bonitate essentis Diviny in potest in ee relatio in talibus.

2. 2. 2. Diximus exortus ex his, que docet Godwin in 3. 2. partem
 tom. 2. de voluntate Dei. disp. 1. 51. pag. 186. Videat ibi p. totam dis
 putationem, et p. p. num. 34. et 43. Videat etiam ferre in 1. 2. tom. 2.
 2. pag. 307. 9. 5. partem, et tom. 3. 5. 14. pag. 117. a numero 173.

Diximus. nam sicut verbum procedit ex cognitione relationum, ita
 spiritus sanctus ex amore illorum procedit; 2. relationes in eent obbey. Carentia
 hominis p. que filius procedit si in alicent caritate. Dicitur ad caritatem
 essentis Diviny. 2. nec eent obbey amoris p. que spiritus sanctus procedit
 si in alicent bonitatem. Dicitur distincta a bonitate essentis Diviny. potest
 illa, nam sicut obbey iustus e ens, ita obbey voluntatis e bonus.

An sit possibilis actus indifferens ad bonitatem et malitiam?

R. neg.

Quæ. Accesus Iacob ad hanc quæstionem de suis Raquelis non fuit malus
 si nec fuit bonus: q. d. Ma. e. certa. Mi. g. bati. si talis accessus fuit
 set bonus Deus ad illius peccata minaret Iacob: s. hoc e. falsum: q. d. Ma.
 Mi. g. bati si Deus peccata minaret Iacob ad illius accessus peccaret Deus Sci-
 ens non e. Raquelis, et si non peccaret Iacob putam inuincibiliter et suis
 s. hoc e. absurdum: q. d. Ma. — Idem arguitur potest fieri de illo, qui
 adorat hostias in se non peccat putam inuincibiliter et peccat. Videtur
 te fore de fide pag. 51 numero 32. solus huius arguti potest dedu-
 ci ex eis, qui tradunt Salu. tractatu de fide circa Distinctiones exo-
 neas. pag. 46 a num. 46. usq. ad 51.

An Deus possit mentiri, aut falsum dicere? Argue ex Padoy
 Tomo 3. in 3 p. pag. 254. num. 91. et numero 101.

Quodnam sit principium quo diuinarum peccatorum?

Quæ. p. ceno Spiritus Sancti Inuenit Patris et filii in pacate. Ut sunt
 unus in uia, s. Reduplicatibz Ut sunt plura supposita. Ut docent Tho-
 miste: q. d. principium quo cohercet in recto, ex absoluto et relativo. Bonet. to. 2.

An sit possibilis species impressa creata Deo qui uoluit regere
 fons? R. Neg.

Quæ. Sex species creaturæ medio lumine glorie potest intus determinari
 ad electionem cognitionem cuius immediatæ solus est Deus: q. d. Ma.
 g. bati. s. species creaturæ medio habitu fidei determinatur intus ad
 electionem cognitionem supernam, cuius immediatæ et primariæ ob-
 iectum non e. aliqua creatura s. ipse Deus: q. d. Ma. g. bati. Ans. mag. fides ob-
 iectum uirtutis theologicæ, q. d. est obiectum immediatæ sui assensus e.
 Deus, et non aliq. creaturæ: q. d. Deus e. Ans. — R. nego. Ans. ad g-
 bati. nego. Ans. ad cuius g. bati. d. huius Ans. obiectum immediatæ
 obiectum affirmatiue, et negatiue. Deo Ans. alibi nego. Ans. itaq.
 Similit. de p. obiecto cognito s. Deo s. sui imaginis. Vera affirmatiue
 aliq. qd. de ipsi creaturæ non affirmatiue, unde eo modo quo gloriæ
 dicit obiectum immediatæ cognitionis imaginis, dicit et Deus ob-
 iectum illius cognitionis fidei. Vide Cabrera Tom 2 in 3 p. pag. 148

tandem Vide eodem tomo pag. 97 disp. 5.

An detur Sacratum Validum et informe. R. aff.

Non potest dari Sacratum Validum, quia eo ipso quod verificata, adest gratia
 ab ipso Causata: 1.º si stat Sacratum Validum et informe. proba aut. in
 potest Operari Valorem Sacratum in se suscepti Cui aliquo impedimento ad
 gratiam: 2.º si aut proba si potest Operari Valorem Sacratum Cui aliquo im-
 pedimento, ad gratiam, ablato ipso impedimento Sacratum Valide sus-
 ceptum Causaret phisice instrumentaliter gratiam: Si quidem quilibet
 Causa de se sufficiens ad productionem alicuius effectus, impedita
 tamen ab aliqua impedimento, illic producit secluis impedi-
 mentis: Si Sacratum susceptum, illo impedimento ablato, in Cau-
 sat, nec causare potest phisice instrumentaliter gratiam: 3.º Si
 gratia est quod non est Valide susceptum, non proba. quod illud Sacratum
 tunc phisice operatur: 4.º quod non est in potest phisice Causare: 5.º si.

R. aff.

¶ Dices quod si illud Sacratum sit phisice operatur in se ipso,
 remanet tamen Virtus in aliqua Virtute a se relicta, quod sufficit ut
 postea recedente fictione Causet phisice instrumentaliter gratiam.

Dices

¶ 1.ª Haec est quod illa Virtus omnino chimerica, nam non
 invenitur subiectis, ubi intrinsece recipitur, sequitur in recipitur in
 Voluntate, nec in intellectu, Cui in his potentis in agat Sacra-
 tum, deinde non potest recipi immediate in anima, quod nulla
 Virtus activa in anima immediate recipitur, Cui anima non
 sit immediate operativa, qua ratione Character et Similitudo
 ceterae qualitates superfluae actus non in anima, sed in poten-
 tis anime immediate recipientis: 2.ª Quod Insuper hoc arguitur
 existimo respondendum Cui Mag. Bonet tom. 5. de Sacratum disp. 3.ª
 art. 3. 12 numero 81. Sacratum, quod non imprimunt Characterem in cau-
 sare phisice instrumentaliter gratiam recedente fictione, si duntaxat mor-
 talitate = Vide in eodem articulo et in eodem tomo disp. 4. de defectibus
 Baghem. art. 3. 13. pag. 156 = Aliud arguitur quod facillime

Haec

R. aff.

R. aff. 2

negotio potest ad hanc q. trahi: obicitur: qd ab initio de peccato facti
 n̄ se extendat ad peccatum homicidii n̄ obest ut sacraty penitentię. He-
 rat gratia: q. in nullo casu data sacraty validy et informe. Ans. gba-
 tur. Nam Sacraty penitentię. Heat gratia ultra dispositioes Subi. q. 2. 2. 2.

Da igitur qd verificata sacraty validy verificata gratia in Subi. q. 2. 2. 2. Ans.
 gbat: hoc igitur qd verificata sacraty validy verificata ab initio ut parti saroni
 et simul ut dispositio phisica, et moralis ad gratia: q. 2. 2. 2. Ans. gbat: hoc
 igitur qd verificata sacraty validy verificata res al sacraty simul; 3. 2. 2.
 et sacraty gbat simul inpenitentia e ab initio ut dispositio phisica, et
 moralis ad gratia: q. 2. 2. 2. R. 2. 2. 2. verificata ab initio remota ad gratia: De-
 lo. Ultima et efficaciter n̄ vulta cui gratia nego.

Ans. 4

Ans. qui habet ab initio
 sup. naaly de peccato facti, etiam si in capite de peccato homicidii peni-
 tētia requiritur ad frequenday gratia: Cui sacraty penitentię: q. in
 isto casu n̄ e informe sacraty penitentię. Ans. gbat: nam illa ab initio
 hoc igitur qd sup. naaly sit e retractatio vultu peccati homicidii. q. 2. 2. 2.
 gbat: Ans. q. hoc igitur qd sup. naaly sit et donny Spiritus Sancti e Inex-
 sio salty inestray ad Spiritus S. S. 3, nam ut ait Philosophus. effectus na-
 ale Inestray in suay causay; 3. 2. 2. Inversio ad Spiritus Sanctus e vultu
 accessus ad detestac eorum omnium, que opponuntur accessui ad Spiritus
 Sanctus. Obse habent omnia peccata. q. 2. 2. 2. — Vide in Tertio Piden-
 tino. 2. 2. 2. cap. 4. — Infirmate nam illa ab initio erga peccatay
 facti, e vultu oblatio, et retractatio affectus voluntatis erga peccatay
 homicidii, Cui? si 1. 2. 2. 2. habemus intentus; si dicat 2. 2. 2. 2. illa
 ab initio n̄ e pars sacraty penitentię; adq. ideo sacraty cui illa ab initio colla-
 tur e invalidy. gbat: Nam nam pars huius sacraty e dolor Cui spe veni
 Ob ait Pudentinus loco citato, 3. 2. 2. 2. e vultu detestatio affectus om-
 nium peccatorum. q. 2. 2. 2. — Infirmate 2. 2. 2. nam sequatur qd
 eiciens ab initio erga peccatay facti poneret materiam penitentię, etiam
 si sciens se omississe homicidii n̄ do leat de illo. gbat: hoc. Nam gbat
 earentia dolori homicidii n̄ obest Valori sacraty; 3. 2. 2. 2. duntaxat vultus.

effectu. 2^o potestati attributione signantur erga factus, quia bis in genat exa
nominatim scilicet se illis tenentur potest magis requisitas ad Volontate sacrati
esto in ad eius formatione. hoc arguitur e difficultatibus in hac q^o, et non
parum probat realit magis opinionem.

An moralitas distinguatur realiter a libertate actus? R. aff.

Plura sunt mala antequam lex illa prohibeat, ut mandatum et furtus: q^o
moralitas in distinguatur ab ipsa substantia actus. Ans probat hunc
omnium axioma, aliqua sunt prohibita q^o mala, tunc etiam q^o potestati Dei
in prohibere sui odium mandatum et furtus: 2^o 2^o. Vide Salu. tom. 4^o
de peccatis pag. 197 p^o toty clunius. Somet tom. 3 pag. 355.

Arg. 1^o

Actus transeat de in ee. moralit ad ee. moralit in requi-
sita q^o illi sui addat aliquis modus ab illo realiter distinctus: q^o moralit-
tas in actu et forlita. Insistit in ipsa substantia actus voluntatis. probat
aut, tunc in ma. palma, que tranit de in agere formam ad illas spe-
bare p^o suaz entitatis carolando aliqua extensio; tunc q^o ut docent Sal-
manticensis tom. 3^o de bonitate tract. 11. dubio 4 pag. 430 moralit-
tas obli et voluntatis in distinguatur ab ipsa substantia obli, et voluntatis:
2^o Similitur in actibus.

Arg. 2^o

Nusta P. Salu. ibi supra moralitas Volunta-
tatis in e aliq. realiter distinctus ab ipsa voluntate: q^o voluntas in potest
soluere actus cui moralitate realiter distinctus ab ipso actu. probat Ma-
mag. ut causa efficiens producat actus. Inunt, cui aliqua realitate ab ip-
so distincta, opus e qd ipsi causz efficienti aliq. realiter distinctus sup-
addat, cui correspondat illud distinctus inuentus in ipso actu: q^o
si he moralitas distincta in reperita in voluntate, nec potest reperiri
in actu, et nequeunt voluntas ut moralit soluz producat actus cono-
tando legem, in Deo cui aliqua realitate distincta in qua consistat mo-
ralitas actus.

Arg. 3^o

An lumen rationis sit tota virtus prima agendi virtus moralis? R. aff.

in unius e de ratione actionis vitali procedere a principio vitali, quaz
de ratione actionis supernaali a principio supernaali; 5^o actio vi-

Arg. 1^o

habet potest oriri ex parte a principio in vitali. Ut dicitur in ipsa Visione
 beatifica, que ex parte oritur a lumine glorie quod quidam vitale in se. qd
 actio supernaturalis potest ex parte oriri. Vide Scotus tom. 2 in 3. q.

Art. 2. pag. 497. num. 98.

licet intellectus ad presentiam luminis glorie fiat
 potens elicere Visionem, tamen in se potens elicere Visionem ratione lu-
 minis glorie: qd hoc in se tota virtus prima. potest autem habitus natu-
 lis temperantia ex se in potest elicere actus meritorios apud Deum
 et tamen ad presentiam habitus Charitatis residentis in Voluntate illius elicit:
 1. Similitudo. — Si forte respondeatur quod habitus naturalis temper-
 rantia in se elicit immediate ex parte actus illius meritorius: in istis
 e. sententia Thomae Thomistarum asserentium actus illius temperantia se
 distinetur ab illo quod elicitur per habitus Charitatis, siquidem oblique virtuti
 ut operanti correspondet distinctus paginus. Videantur Salu. tract. 16
 de merito disp. 4. dubio 2. — 2. Arguitur: actus temperantia
 ratione habitus Charitatis in distincta potens elicere actus meritorius,
 quasi illius absq. Charitate nequeat elicere: qd. Similitudo in se. qd
 autem habitus Charitatis in informat habitus temperantia Cui re-
 sidentur in dicuntur potentis: qd. — Si forte respondeatur ha-
 bitus Charitatis Cui solus imperator deus rat ad illius actus merito-
 rius temperantia in potest informati intrinsicie ipsius habitus: s. solus
 causare in talis habitus aliquam qualitate per motum motum, quia
 habitus temperantia redat potens elicere suus actus ordinari ad
 finem Charitatis sicut deus vera solutio, illas per tradant Salu. tract.
 13. de Charitate. disp. 7. dubio 1. — 3. Ita illas potest ar-
 qui dicente. quod antiquas Charitas elicit actus potest habitus temper-
 rantia elicere actus meritorius: qd. tunc in exit originali in quod
 causata a Charitate, et recepta in habitus temperantia. Videantur
 etiam hoc Salu. tract. de merito disp. 4. dubio 4. 5. et 6.

An intellectus de pota absoluta possit elicere Visionem absq.
 lumine glorie? R. neg.

An in minoribus dependentibus diu actus supernaalis debeat a
 poa supernaali Vitali, quae a ma supernaali; S. potest animam con-
 sere actus supernaalis Vitalis absq. ma supernaali; Ut dicit in pecca-
 tore facti eliciente actus facti, et similita in anima xpi dominu
 in qua oraa n. sicut simpliciter necessaria ad actus imitatorij; S. solus
 ad mandandus maalis in sentia p. babil. Thomeistarum; q. similita
 potest intellectus absq. habitu lumen glori. — R. 1.º Soluty
 q. 12. de Visione tract. 2. disp. 76. p. 6. Num. 180. qd in pe-
 ccatore facti anima ecclesiastica ad elicientias actus facti q. ipsius ha-
 bitus facti residenty in inty, hu. emy habitus immediate ele-
 bat inty, et mediate animay. eandem solutionem repetit in hac
 presentis disp. p. 2. num. 55. S. huc solutio Meo Videtur Substi-
 neri nequit, et ita illay sic Argumentabatur: q. potest de poa
 absoluta inty creatus elicere Visiones beatay absq. lumine glori.
 Vel alia qualitate supernaali igitur intrinseca et immuatale affiren-
 te. glo. Itaq. si Vera e doctrina solutionis potest inty Reali potens eli-
 cere actus supernaales q. hoc p. se qd constat qd q. sanctifican-
 tes existere in anima, quy ei aliq. Sup addat intrinseca et immu-
 atale: q. d. potest Ans. potest anima Reali intrinseca potens
 elicere actus supernaales q. hoc p. se qd constat habitus existere in
 inty, quy ei aliq. immediate Sup addat Ut dicit Soluty: q. etay
 potest inty d. Si emy habitus supernaalis existens in inty potest
 Soluty mediate elebare animay, et illay Redere potentes, quare
 oraa existens in anima n. potest Soluty mediate elebare inty
 absq. additione alterius qualitatis igitur inty intrinseca affirentis
 = Quare iudicio legitimarum Solutionum ee illay, quay ipse Soluty
 tradidit vbi supra disp. 16. num. 191. Videat ibi.

An Xpms potuit peccare? R.º neg.º

Ans.º potuit deus se poa absoluta assumere maay humanae peccate
 mortali infectay, et n. immiscere illi oraa habituales et alia dona sup-
 naala; S. in tali casu oraa Omnis n. exegeret peccaty: q. peccaty

in requiritur Xp̄to ratione grati Unionis, s̄. aliter dicitur sup̄naturalis. Mi.
 p̄bat. in tali casu or̄a Unionis n̄ expelletur p̄batione or̄a habitualis,
 cui sup̄naturalis or̄a n̄ dicitur; s̄. peccatus moralis dicitur in p̄batione
 or̄a. 1.º. — s̄. peccatus n̄ dicitur in p̄batione p̄hisi-
 ca or̄a, s̄. in p̄batione voluntaria, et moralis; or̄a autem Unionis
 esto in illo casu n̄ expelletur p̄batione p̄hiscas or̄a, illas tamen ex-
 pelletur ut moralis, ad q̄. r̄o. — s̄. Ita q̄. illas n̄ expel-
 letur p̄batione ut moralis et voluntaria; q̄. r̄o. solutio. p̄bat. autē
 p̄batio ut moralis et voluntaria solus expellit sup̄posita retractatione,
 actus peccati q̄. quos fuit inducta; s̄. or̄a Unionis esse n̄ ē retracta-
 tio peccati actualis, sed q̄. peccatus retractatus factus oppositus;
 sed q̄. or̄a Unionis n̄ ē operatio. 2.º. — Vide Salm. tom. 6 pag. 397

Arg. 2.º. — s̄. peccatus moralis de p̄a absoluta non
 potest auferri absq̄ aliqua emendatione peccatoris; s̄. in casu supra
 dicto peccator n̄ mutaretur, cui subsistentia Divina n̄ recipitur in

3.º. humanitate. 2.º. — Arg. 3.º. or̄a Unionis, et n̄a Divina
 p̄hiscas ex n̄a r̄o. habet expellere peccatus ab humanitate aucta, s̄
 solus moralis. 1.º. potest de p̄a absoluta r̄oni cui illo peccato. p̄bat
 autē. or̄a Unionis n̄ sanctificat p̄hiscas, alia est radix p̄hiscas operatio-
 nis sup̄naturalis, s̄. moralis ut docent Salm. tom. 3. pag. 752.

4.º. Num. 75. 1.º. — Arg. 4.º. humanitas Divina verbo di-
 vino, et ~~divina~~ destituta omni or̄a sup̄naturali potest iudicare futu-
 rum ee faciendū. 1.º. — p̄bat autē. in aliter humanitatis n̄ dicitur
 esse subsistentia Verbi, s̄. p̄ dona or̄a intrinsicē inherētia, unde
 docent Theologi qd absq̄ or̄a intrinsicē inherētia Xp̄tus n̄ potest de
 p̄a absoluta mereri de Religio apud Deū. Videant Salm. tom. 3
 pag. 601. num. 1.º. —

5.º. Arg. 5.º. Xp̄tus libere adim-
 plabit omnia p̄cepta Divina naturalia; s̄. adimpletio libera p̄ceptorum
 naturalium n̄ stat absq̄ p̄a expedita ad peccandum. 1.º. — p̄bat. mi.
 inter p̄cepta naturalia sunt quaedam p̄cepta negativa; s̄. horum ad imple-
 tio n̄ stat absq̄ p̄a expedita ad peccandum. 1.º. — p̄bat. mi. n̄ stat

adimpletio libera de n habendo oculo Dei abiq ppa expedita ad pceptu
 dy: q. 9. q. 9. pbatr ans adimpletio libera pcepti de n habendo oculo
 Dei fit p liberay omisionem oculi Dei; s. libera omisio oculi Dei n
 stat abiq ppa expedita ad peccandum: q. 9. q. 9. pbatr an libera omi-
 sio dicti pcepti exort potestates ad oculu Dei; s. oculu Dei e pccatu
 ty: q. 9. q. 9. Ina pbatr nay libera omisio pcepti potestates ad extremu
 Cui traditione opponit; s. hoc e oculu Dei: q. 9. q. 9. = Si forte
 respondeat qd libera omisio oculi Dei solum pcepti potestates ad oculu
 Dei secundu se n Deo ut ghibitus = Ita e. 1. nay libera ad-
 impletio pcepti exort potestates ad extremu traditione oppositu
 q. 9. pcepti potestates ad oculu Dei ut ghibitus. 2. oculu Dei secun-
 dus se et pcepto e malus a Deo abentens: q. 9. si in xpto dan
 potestas ad oculu secundu se, data potestas ad aliq a Deo abentens.
 ppo ans. Nay sicut quiditas amoris Dei stat in hoc qd sit dilectio
 Dei q prout ad qdcuq pceptu, ita quiditas oculi Dei in nullo
 alio stat, quaz in ee abentens a Deo: q. 9. q. 9. = potest etiam
 formari aliud argutu ex Scoloy tom. 1. in 1. 2 parte. pag. 259.
 num. 23 = Dique etiam ex tom. 3. in 3. sp. disp. 49 de me-
 rito xpi. l. 4.

An actus Charitatis dependeat essentialiter a gratia Sanctificante?

PP. Salu. R. affirmatue, Scoloy vero neg.

Arg. aduersus PP. Salu. actus spei et fidei quambis supernales sint
 n dependunt essentialiter a gratia Sanctificante, euz eliciuntur ab homi-
 ne peccatore: q. 9. me actus Iustitiae et Charitatis = R. negante
 Nay ob notabilitate disperitatis inter istos actus, quaz afferunt Salu.
 tom. 6 de Iustificacione tracta. 19 disp. 2. dubio 6.

Arg.

S. Inquirer: inquirer

quando actus spei et fidei possunt ee supernales, quando a gratia
 procedunt? Nay de ratione operationis Vitalis Vitalitate superna-
 li e qd procedat a principio intrinseco Vitali eady Vitalitate, s.
 alite operationes sunt Vitales Vitalitate Supernali: q. 9. pceptu pcc-

deat a principio continentio supradicti. — R. de ratione operationis vitalis vitalitate naturalis est quod procedat a principio primo, quod radicali vitali vitalitate naturalis, Ceterum de ratione operationis vitalis vitalitate supradicti ut est actus facti non est procedere a principio radicali signaali, s. sufficere quod procedat a primo, sit ab habitu facti, et aliquo auxilio transeunte in quibus intellectui.

S. Dicos:

ad existentiam actus supradicti vitalis non sufficit influxus per se, s. influxus animi. o. talis actus non solus in intellectu, s. etiam in anima debet fieri, s. forma habitualis est forma parsitans animi continentiam actus supradicti, sicut habitus, et auxilia partant potentiam continentiam illius. o. — R. distinctio animi influxus animi radicalis nec o. influxus obedientialis. Deo animi. Videatur Podoy tom. 2. in 3p. q. 7 tract. 5 disp. 23 s. 5 a num. 67 usque ad 79.

An homo possit satisfacere de delicto pro suo, et alieno peccato mortali. Vide Cabre 3 tom. 1. in 3p. disp. 2. § 2.

An peccatus de poa absoluta possit auferri absq. instrum. Seca Mutatione peccatoris?

Rao. ex Podoy in 3p. tom. 3 folio 118. num. 54. potest anima transire de esse peccati ad non esse peccati, quoniam ex vi istius transitus aliquid illi supradicta ratione cuius intrinsicice mutetur. o. peccatus potest auferri absq. intrinsicice mutatione peccatoris. probatur animi non stat mutatio intrinsicice absq. receptione alienius forme intrinsicice, s. potest anima transire de esse peccati ad non esse peccati absq. receptione alienius forme intrinsicice. o. da. probatur in. sicut mens assumeret naturam humanam, infectus peccato letali transiret talis natura ex vi communicationis deitatis sanctificantis de esse peccati ad non esse peccati, s. in ista assumptione nihil recipere naturam humanam: o. potest o. probatur in. in tali assumptione esse deitatis recipere in natura humana, nec ista se haberet ut subter re-

ceptionis dicitur: o. nra humana d. pbo itaq. intali asuptione
in dacta nisi dicitur imanicata, et nra humana assumpta =

Dicitur tunc modus Unionis receptus in humanitate: = Ita
Probabilis e sentia Thomistarum negans malay Unionis inta hu-
manitate et Verby realite distinctay ab extremis: o. humani-
tate in tali asuptione nihil recipit p qd intrinsicce mutata, pbat
Ita parte in recipit dicitate, ex alia parte in recipit modum
Unionis cu in meliori sentia in acta o. nihil recipit p qd muta-
ta intrinsicce =

Dicitur tunc qd Relatio receptionis relatio-
nis pjudicamentali resultantis. = Non datur Relatio Ita
pjudicamentali, si Semel in datur modus, s. supponimus in datur
modus Unionis p que mutata illa humanitas: o. nec datur Relatio
realis p que mutata. pbat ma. Relatio pjudicamentali in termi-
nat p se motus s. fit ad pductionem alterius: o. prius debet pducere
aliquo in humanitate ex quo resultat Relatio; s. Ut supponimus ex
Vi actionis Unitate nulla datur pductura, nec modus Unionis:
o. in potest datur Relatio =

R. taly Relationes in pduc-
a ex Vi actionis Unitate, seu assumptiva, nec ad hoc (Ut recte pbat ar-
gumastus) exat necesse qd p istay actione pducere si alig, ex quo dicitur
Relatio resultaret, et hoc in habet illa actio assumpta Ut supponimus,
ceteray taly Relatio pducta ex Vi actionis pductiva humanitate, que
quidam actio distincta realite ab actione assumptiva, seu Unitate
cu habeat distinctay terminay, itaq. qd pcedit nec p prioritate, sicut
etia et ipa humanitas prioritate a quo ad assumptionem psumpta
Unde ex Vi actionis pductiva parat terminat ad humanitate, fit
illa Relatio. =

S. Ita o. qd illa pcedit p quo pntelligitur hu-
manitas ad assumptionem intellecta Relatio, s. hoc e falsum: o. ex Vi ac-
tionis pductiva in pcedit illa Relatio. pbat ma. qd illo pcedit pte inteli-
gita actio pductiva humanitate, ex Vi cuius resultat Relatio: o. ante
assumptionem humanitas intellecta Relatio. = R. negans
Itaq. qd actio pductiva humanitate in pcedit Relationem, seu quod

Ita
Ita
Ita

Licit peccatus quoad expeditiones et status peccati nequeat simul igitur Cui
 gratia, peccatus tamen quoad essentiam et qualitatem peccati potest quoad opti-
 me Cui gratia opponi: q. peccatus est habitus animi, ut virtus accidens a mo-
 do suo supernaali acceptus quoad status et expeditionem virtus nequeat simul
 igitur Cui virtute supernaali infusa sibi opposita, virtus tamen acceptus quoad
 essentiam et qualitatem virtus potest igitur Cui illa: e. similiter et peccatus est
 habitus insequentia. in minus opponuntur inter se e. virtuosus et virtuosus
 quoad esse virtus et peccatoris: s. illa oppositione in obstante ut virtus quo-
 ad status virtus nequeat simul igitur Cui virtute infusa sibi opposita,
 Venit vero quoad qualitatem et essentiam virtus: q. similiter d. = Dices
 distingo magis in minus opponuntur in eodem modo nego. Secundo modo
 Decet. Diversitas autem stat in eo quod virtus in generali denominatione
 virtuosus nisi quando est in statu perfecto, et habet extensionem praeheam
 et expeditam ad actus malos; Cui autem inveniuntur Cui virtute opposi-
 ta in habeat tales expeditiones, siquidem ab illa deservunt et conti-
 nentia ne praerumpant in actus: hinc e. d. praebao autem non sic
 se habet, et cui peccatus sit mora praebao: hinc fit d. =

quando
+Cui
Ista

Licit peccatus seca-
 sit a gratia et quoad status peccati tribuat denominationem peccatoris, peccatus
 tamen quoad essentiam et qualitatem peccati in potest tribuere denominationem pe-
 ccatoris: d. autem dispositas. habitus animi. ut habitus virtuosus quoad status virtus
 tribuat denominationem virtuosus, secus vero quoad qualitatem et essentiam virtus: q.
 similiter. habitus ista. ideo autem e. d. virtus per virtutes infusas comba-
 te et impeditur ne opte exeat in actus, s. etiam peccatus per gratiam adve-
 nientem impeditur ne praerumpat in actus malos: q. d. =

Deinde duo? peccatus et gratia opponuntur praebao obiectum, in tamen
 opponuntur praebao subiectum: d. autem habitus. ut virtus et virtus superna-
 lis infusa opponuntur gratiae obiectum, in tamen subiectum: q. similiter. Ista
 habitus. ideo virtus et virtus in opponuntur gratiae subiectum, q. d. d. recipit
 ratione gratiae in actus, aliud vero ratione gratiae obedientialis; s. h. e. d. d. d.
 tas etiam imbecitas in peccato et gratia: q. d. d.

Dico?

propter in Verbo magis, s. hoc est proprium substantiam creatam. pro 2.
Vide Soto, et postea Vide Bonet, et Salin.

An scientia, et hanc potest operari de eadem veritate? R. neg.

Cujus evidentia misterii? Trinitatis quoad an est potest stare si deus eiusdem: q. d. q. d. an Cujus evidentia revelationis. Quia quod dicitur misterii stat hanc de illo; s. cognitio evidens dicitur revelationis est cognitio evidens mediata illius misterii quoad an est q. d. d. vide Salin. de hanc hanc. 1. d. 3. dub. 1. et ferre de hanc q. 2. d. 2.

An Christus Verus et Adamo in peccante? R. aff.

Remedium peccati in fuit motibus incarnationis: q. d. q. d. q. d. an Divina Voluntas ad decernendam incarnationem in fuit mota a remedio peccati: q. d. Deus d. q. d. an Divinus intuitus in prius vidit q. scientiam Veritatis peccati; quas Christus Dominus: q. d. q. d. an peccati in prius fuit futurus, quas Christus Dominus q. d. q. d. an peccati in fuit genus futurum, quas homines; s. homines in prius futurum fuerunt, quas Christus, Cujus substantia est destinata s. effectus intentionis Christi: q. d. q. d.

An in Verbo et humanitate deus modus Veritatis realiter constituitur? R. neg.

Non repugnat quod aliquid creatum sit exercitium et actus secundus Dei ad extra: q. d. ex ista ratione, quia Verbo Bonet in arguit q. d. an q. d. intellectus Verbi est exercitium et actus d. essentia Verbi Verbi q. modus speciei: q. d. q. d. an. Essentia Divina ut species dicitur effectus ad intellectum; s. in media actione ad intellectum distincta: q. d. ignis intellectus est effectus, et simul exercitium, et causalitas in solvitur, s. etiam ignis speciei. Mihi patet, nam cum illa intellectus in sit q. resultantis, si media actione fieret fieret media imperio practico intuitus, et voluntatis Verbi, quod est falsum, Cujus essentia Divina in sit species Medio intellectus et voluntate. Vide ferre Bon. 1. in 1. 3. pag. 223 de Verbo =

Sicut in danti quodlibet motus Unionis sit p[ro]p[ri]a secun[de]m se, tamen no[n] p[ro]p[ri]a cu[m] p[ri]ncipis l[ic]et s[an]cti[m]itas receptus: q[ui] data p[ro]p[ri]a cu[m] p[ri]ncipis receptus e[st] l[ic]et s[an]cti[m]itas q[uo]d si humanitas e[st] infecta peccato ex vi Unionis ad verbum s[an]ctificaretur tollit, et s[im]iliter e[st] receptus q[uo]d remissio peccati n[on] potest diminui, fieri absq[ue] mutacione intrinsicca peccatoris s[an]cti; s[ed] n[on] p[ri]ncipis in coacta senna negans motus Unionis: o[mn]i q[ui] p[ro]p[ri]a in seculo modo Unionis tolerat peccatus p[re]existens absq[ue] mutacione intrinsicca humanitatis, si quidem in tali casa n[on] habet q[ui] mutaretur intrinsicca, n[on] quidem ex divinitate n[on] ex aliquo dono sup[er]naturali, q[ui] supponit argutus nullus Verbe; Ut potuit de potentia absoluta: o[mn]i q[ui]

Quis dei Sacra Sacratu sit Signu? R. q[ui] p[ro]p[ri]a

Pag.

Non omnia Sacra sunt signa p[ro]p[ri]a q[ui] s[an]ctificantis: q[ui] q[ui] p[ro]p[ri]a cu[m] Matrimoniu[m] e[st] Sacratu[m], et tamen n[on] e[st] signu[m] q[ui] p[ro]p[ri]a. Un[de] p[ro]p[ri]a Matrimoniu[m] e[st] unus usus secun[de]m venas, et n[on] secun[de]m imp[er]iu[m]: o[mn]i in tractu Matrimoniu[m] in benedicta aliqua culpa salu[m] venialis; s[ed] ubi in benedicta peccatu[m] n[on] data s[an]ctificatio q[ui] p[ro]p[ri]a: o[mn]i q[ui] vide Bonet tom. 5. de Matrim. disp. 2. art. 1. num. 3.

An Relationes dicant p[ro]p[ri]etates relati[on]is? R. Neg.

Pag.

Personalitas Divina Raone sui s[an]cti humanitas n[on] solus p[ro]p[ri]etates incommu[n]icabili l[ic]et; s[ed] etia[m] independens ab alio ut sustentante: q[ui] Raone sui s[an]cti aliquas p[ro]p[ri]etates cu[m] p[ro]p[ri]a n[on] adequatas terminus quo n[on] humanitas e[st] q[ui] relati[on]is, ita ut p[ro]p[ri]etates terminus n[on] coactat ex absoluto et relati[on]is, ut vult Boetius, s[ed] unica in relati[on]is existat: q[ui] q[ui] vide Saluti de incarnatione tom. 2. tract. 2. disp. 6. sub. 2. a. 2. h[ab]et 6.

Relatio creata ad aliu[m] s[an]cti p[ro]p[ri]etates relati[on]is: q[ui] Relatio Divina ad aliu[m] s[an]cti p[ro]p[ri]etates p[ro]p[ri]a cu[m] p[ro]p[ri]a s[an]cti sequit[ur] eundem existenti[am], s[ed] Relatio creata ad aliu[m] p[ro]p[ri]etates existenti[am] absolute, qua existit, n[on] vero p[ro]p[ri]etates relati[on]is: o[mn]i q[ui] Ma. etia[m] ad aliu[m] p[ro]p[ri]etates relati[on]is: o[mn]i s[an]cti p[ro]p[ri]a n[on] Relatio p[ro]p[ri]a q[uo]d consistit existenti[am] p[ro]p[ri]a, Relatio bona, et p[ro]p[ri]etates, sicut ma[gn]a l[ic]et p[ro]p[ri]a q[uo]d consistit existenti[am] Relatio bona: o[mn]i q[ui]

Unus genus, et in alius: 1. si deus subceptu referentis aeducta, etiam sub
 ceptu formis hypotaxice. gbat in. p. duci et in p. duci sunt traditiores quando
 affirmant, et negati de eorū indistincto dicitur: 2. gbat am. ideo isti in
 sunt traditiores: essentia dicitur incommunicata, Paternitas dicitur in incommu-
nicata, 3. essentia et Paternitas distinguntur dicitur. 4. 5.

Virus Angelus in primo instanti peccare potuerit? R. neg.

Rat. Si ad 1. peccatus angelus posset inconsideratio q sequeret q ante
 1. peccatus angelus alio peccatus peccaret; 2. hoc e implicatio: 3. 4.
 Magis defectus dicitur ad quas quis tenet e peccatus; 5. illa in-
 consideratio e defectus dicitur ad quas Angelus tenebat, si quidem te-
 nebat dicitur regulari: 6. e peccatus; 7. gbat inconsideratio tusta nos-
 tra loquatur pcedit actus voluntatis: 8. 9.

1. in forma nego mag

ad gbat deca ma. distingo mag e defectus dicitur ad quas aqua ange-
 lus tenebat secutus se sunt mag o mag, si ducuntur ad observantias
 pcepti deca mag. et distingo sequens e peccatus pro pcedit ad actus voly-
 tatis, qui regulat nego q potestati deca mag, q Angelus n tenet
 ee deo in actuali dicitur ad quas, adq ideo n peccat in in dicitur
 si peccat dicitur dicitur pcedit ad amandus. — Instabis; d. Instabis

Angelus tenebat dicitur regulari, suay: 2. mit scilicet. 3. gbat 1. An-
 gelus obligatus ad observantias pcepti, tenet ad media sine quibus n
 potest adimpleri; 4. sine dicitur ad quas n potest ad impleri pceptus
 de se. 5. formans suay regulari: 6. 7. — 2. Angelus tenet ad au-
 ferenda impedimenta, cui quibus n stat observantia pcepti; 3. incon-
 sideratio e impedimentum ad observandus pceptus: 4. 5. — 3.
 Angelus tenebat ad eligendus, et n cui defectus dicitur ad quas: 2. te-
 nebat ad eligendus cui actuali dicitur ad quas: 3. tenebat ad
 dicitur ad quas regulari. — R. nego mag. ad gbat deca. R.

quibus distingo sequens. tenebat ad actuali dicitur ad quas regulari se-
 cutus se sunt mag, ut e media dicitur ad observantias pcepti de-
 ca mag. itaq. inconsideratio n regulabat sub munere modis requirit

ad observantiam secundum se sumptam, acquiescit in peccato ut erat mala
 s^c ea ratione, qua a malis ha passivitate.

Replicabitur

Angelus ad inquisitionem in quantum est medius ad observantiam precepti?
 s^c qui sic procedit observantiam: q^o Intraas legum erat debita propositio
 ad observantiam: q^o peccabit p^{er} peccatum ad inobedientiam, paret. Ita, mag
 qui tenet ponere medius necessarius ad aliquem finem in salus peccat
 quando omittit finem, s^c etiam quando in apertis Medius.

q^o distingo
 mag. tenebat eadem obligatione, qua tenebat ad implere preceptum Deco
 diversa obligatione nego mag. itaq; quando medius et finis ponunt
 eodem actu, tunc in peccat p^{er} propositio ad carentiam finis in in apertis
 do medius.

q^o similita ad 2^o Deco p^{er}missis distingo Inquirit. te
 nebat ad aufertenday inconsideratione ut est impedimentum Deco. se
 cundum se sumptam nego. Ita.

THE HISTORY OF AMERICA
BY JAMES OGLETHORPE

CHAPTER I
OF THE DISCOVERY OF AMERICA
AND THE FIRST SETTLEMENTS
IN THE WEST INDIES
AND THE ESTABLISHMENT
OF THE COLONIES
IN THE NORTH AMERICAN
CONTINENT
AND THE PROGRESS
OF THE TRADE
AND THE AGRICULTURE
AND THE MANUFACTURES
AND THE COMMERCE
AND THE CONSTITUTION
OF THE STATES
AND THE HISTORY
OF THE REVOLUTION
AND THE ESTABLISHMENT
OF THE FEDERAL GOVERNMENT
AND THE HISTORY
OF THE UNION
AND THE HISTORY
OF THE CONSTITUTION
AND THE HISTORY
OF THE STATES

Index Questionum, et Articulorum, quæ
in hoc libro continentur.

Tractatus de Fide

Art. 1. quodnam sit obiectum formale quod fidei? f. 1

Art. 2. quodnam sit obiectum formale quo fidei? f. 20

Art. 3. quomodo actualis Dei reuelatio ad obiectum formale
quo fidei desideretur? f. 25

Inquires 1.º an autoritas Ecclesiæ pertineat ad rati-
onem formalem obiecti fidei? R.º neg.º f. 31

Inquires 2.º quomodo fides humana ducatur ad actum
fidei? f. 33

Art. 4. Vtrum Diuina reuelatio, quæ est ratio forlis sub
qua fidei comprehendat non solum reuelationes communes, sed
etiam particulares? R.º aff.º f. 34

Inquires An obiectum fidei sit aliquid simplex per modum
enuntiabile? f. 46

Art. 5. An primæ Veritati rebelanti repugnet de potestate
absoluta aliquid falsum rebelare? R.º aff.º f. 47.

Articulus VI An fides theologica versari possit circa
falsum? R.º aff.º f. 60. R.º neg.º

Art. VII. Argumenta fidei Christianæ sunt eviden-
ter credibilia? R.º aff.º f. 61.

Art. VIII. An cognitio causata per discursum
ex euidencia diuine Reuelationis possit operari in
loco subiecto cui assensu fidei? R.º aff.º f. 77.

Inquires 1.º Vtrum in omnibus fidelibus ut fide di-
uina credant requiratur quod habeant certitudi-
dine, et euidencia, de creditilitate f. 73.

Inquirer II. a quo principio eliciatur a sensus euidens
Credibilitatis? f. 15.

Art. IX. an ad actus fides internus pramotis
Voluntatis daretur? R. aff. f. 93.

Inquirer I. An pra motus Voluntatis sit supernaturalis
quoad substantiam, & modum? R. aff. f. 103.

Tractatus de Trinitate. Diss. I.

Art. 1. quid sint, vel in quo consistant Diuinae pro-
cesiones? f. 109.

Art. 2. An principia diuinarum procesionum
sint aliquid absolutum, vel relativum, vel abso-
lutum ut relatione modificatum? f. 136.

Art. III. quot sint procesiones diuinae, an duae, an
plures, an pauciores? f. 160.

Art. IV. Vtrum aliqua procesio diuina sit generatio? f. 168.

Art. V. Cur procesio Verbi sit generatio, et non
procesio Spiritus Sancti? f. 173.

Disputatio II.

Art. I. quomodo relationes ab essentia distinguantur? f. 196.

Art. II. Vtrum diuinae relationes sint deceptae quidi-
tativo essentiae, et contra essentia deceptae rela-
tionum? R. aff. f. 223.

Disputatio III.

Art. I. Vtrum diuinae relationes ut virtutes distinctae
ab essentia, et ut exprimentur esse ad dicant perfectio-
nem diuinam virtutis a perfectione essentiae diuinae.

R. Neg. f. 237.

Art. 2. Vtrum in diuinae deitatis tres existentiae relativae?

R. Neg. f. 254.

Tractatus de sacramentis in genere

Disputatio I.

Art. I. in quo genere sacramentum foris sunt essentialiter constitutum? f. 275.

Art. II. per quae differantia essentialiter constitutum sacramentum in esse tale? f. 295.

Art. III. An sacramenta antiqua et nova differant in illoce in ratione sacramenti? R. aff. f. 312.

Art. IV. Virtus sacramentum sui semper aliqua res sensibilis, et hoc sit illa res essentialiter vel de qua Deus absolute non potest institui sacramentum in aliquo spirituali, et insensibili? f. 326.

Art. V. Virtus sacramentum nobis seipsum ostendit rebus et verbis, et res et verba, quibus distant operantia ad illa, et quae materia, et forma, et sunt essentialiter eorum partes? R. aff. f. 335.

Art. VI. Utque eorum possit mutare materiam, et formam sacramentum? R. neg. f. 360.

Inquirer 2. an sint partes sacramenti vere duae, scilicet materia et forma, et uterque sit vere duplex, scilicet materia et forma? f. 362.

Inquirer 3. an sint partes sacramenti vere duae, scilicet materia et forma, et uterque sit vere duplex, scilicet materia et forma? f. 362.

Inquirer 4. an sint partes sacramenti vere duae, scilicet materia et forma, et uterque sit vere duplex, scilicet materia et forma? f. 362.

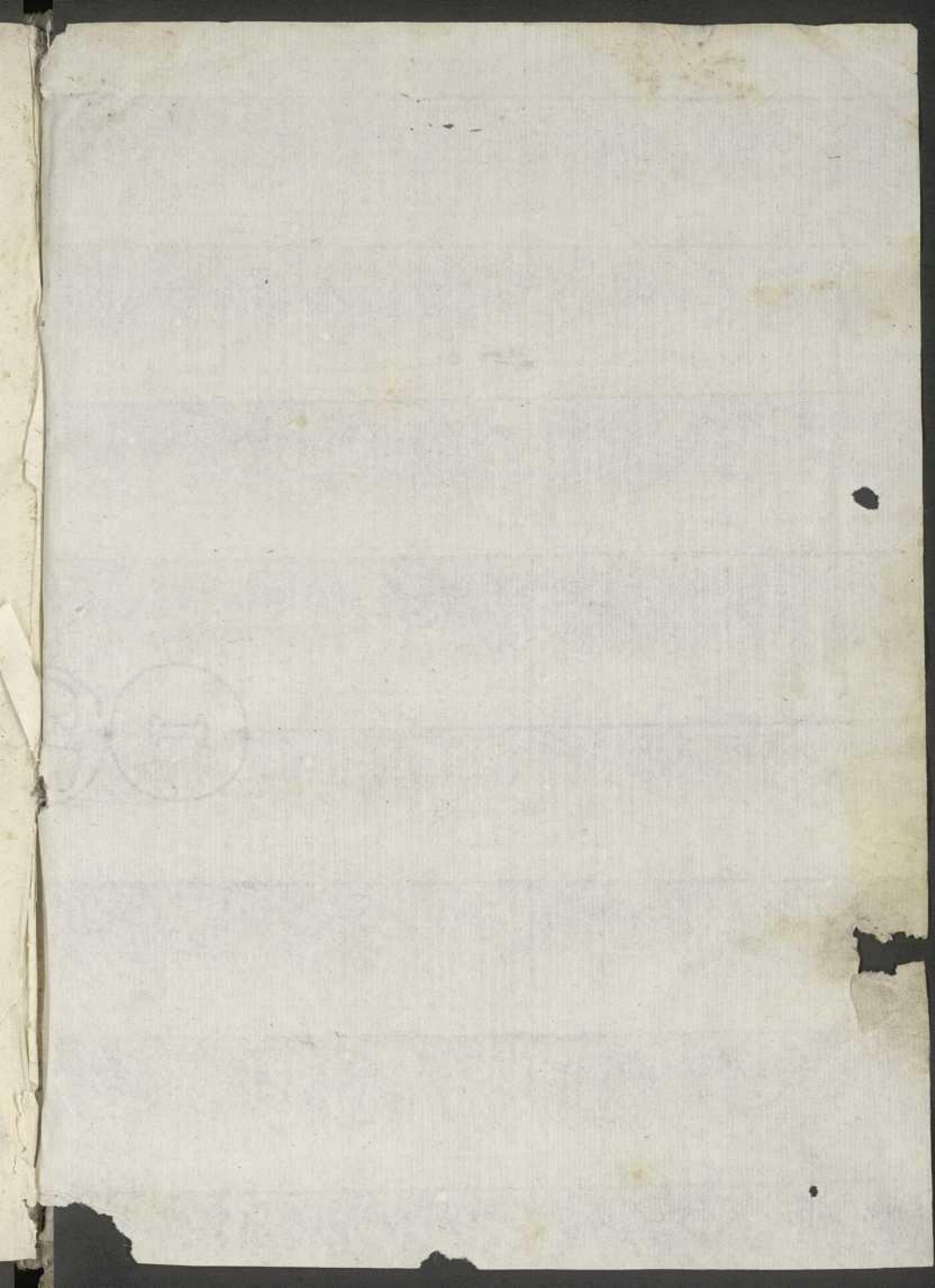
Art. VII. An virtus sacramentum in statu innocentie se differat a virtute sacramentum? R. neg. f. 375.

Disputatio II.

FINIS

DE

TOTUM



Diary

At 12 o'clock I went to the
market and bought some
meat and vegetables.

In the afternoon I went
to the library and read
some books.

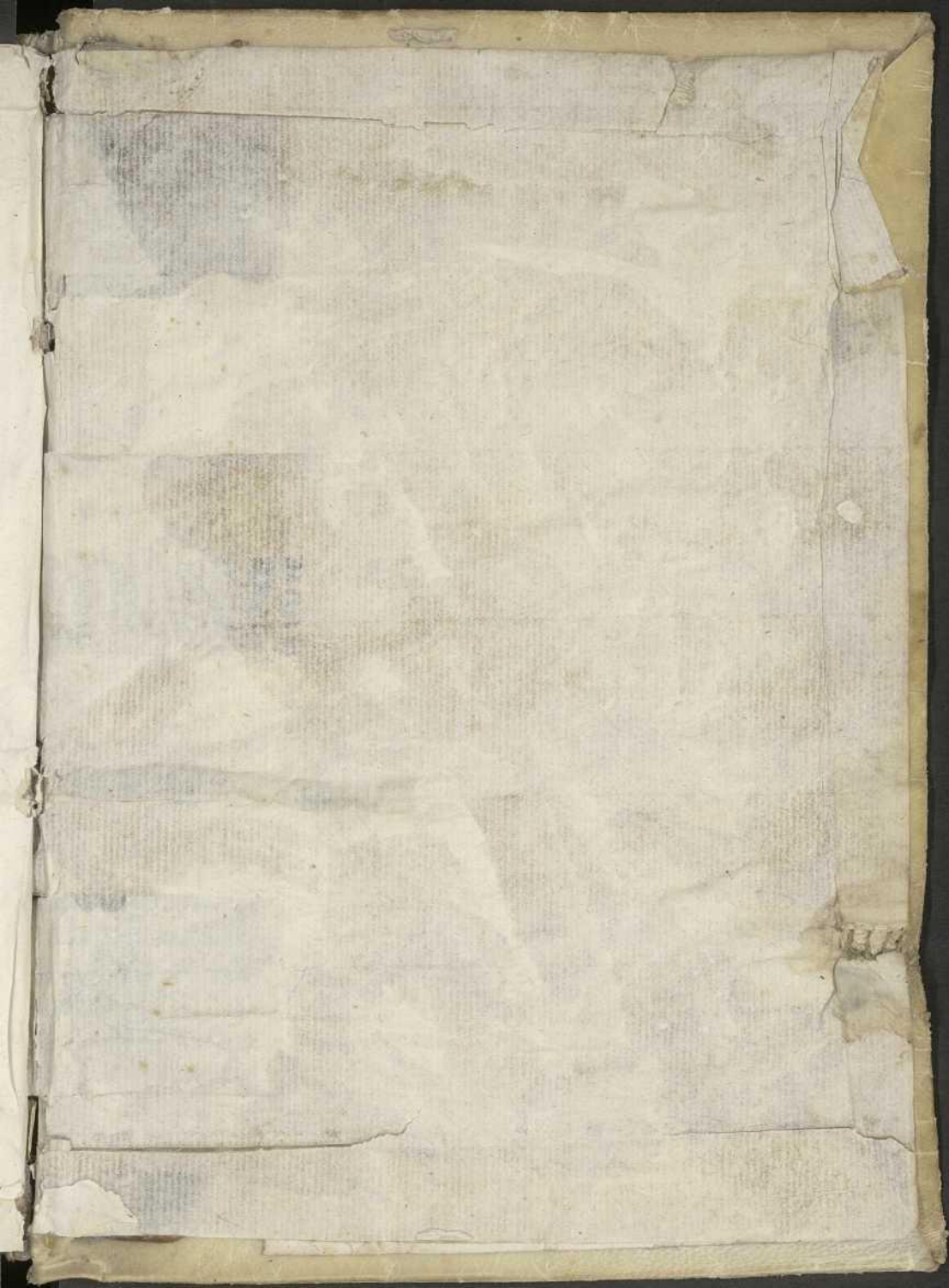
At 4 o'clock I went
to the park and saw
many beautiful flowers.

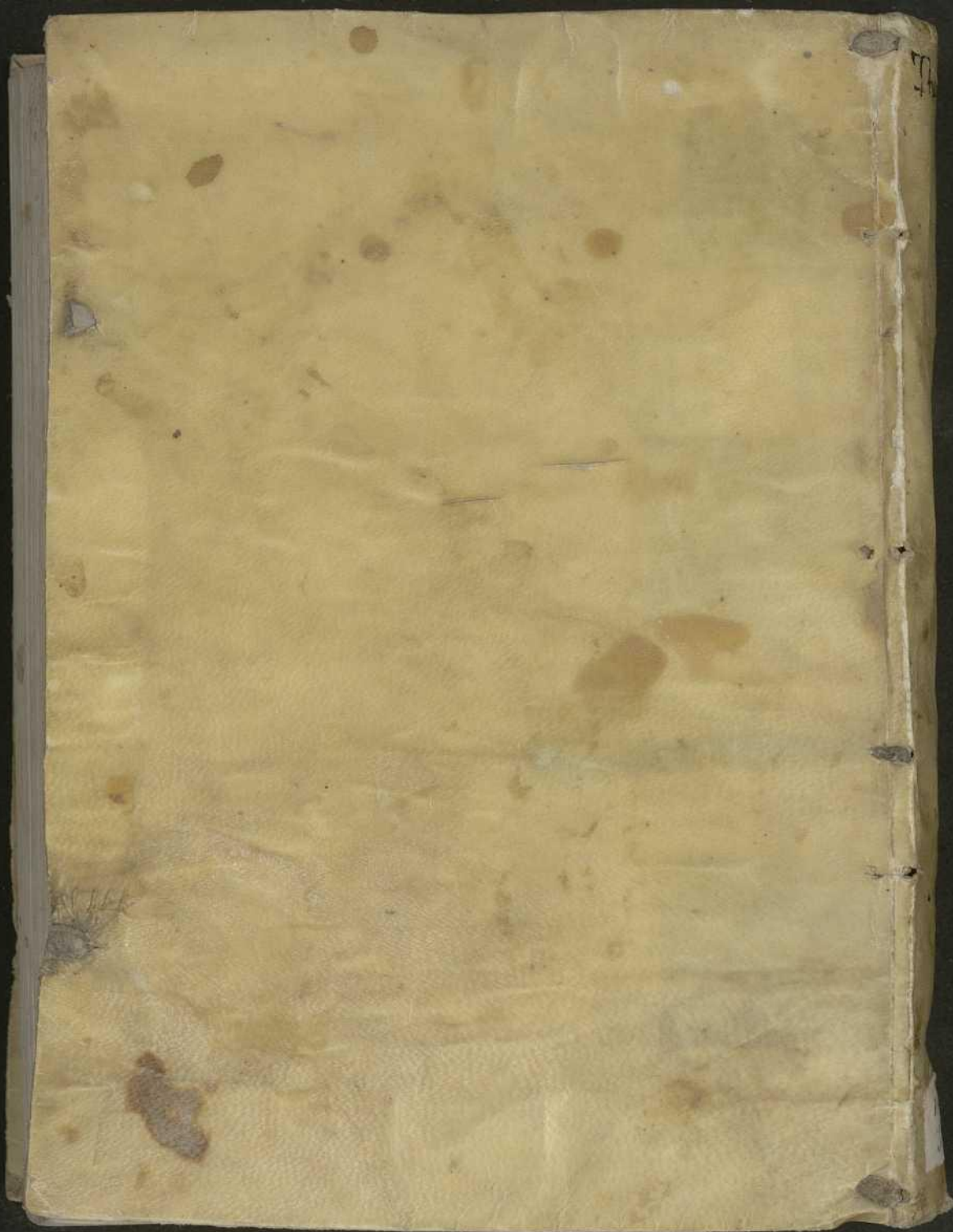
In the evening I went
to the cinema and saw
a very good film.

At 10 o'clock I went
to bed and fell
asleep.

The day was very
pleasant and I
enjoyed it very much.

I will go back
to the market
tomorrow.





Theologia.

BRAC

CTAVS

ED

EM

IN

1433

1433

1433

1433

1433

1433

R (Ms)
382